

บทคัดยอ

โครงการวิจัย และ วิทยานิพนธ์

การประชุมวิชาการประจำปี โครงการ BRT ครั้งที่ 2

12-15 ตุลาคม 2541 ณ โรงแรมเจริญธานี ปริ๊นเชส จังหวัดขอนแก่น

BUTER

ปทคดยอโกรงการวิจัย

ความหลากหลายของพรรณไม้บริเวณวนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ จังหวัดเชียงราย

ท<u>วีศักดิ์ บุญเกิด</u>' อบฉันท์ ไทยทอง' บุศบรรณ ณ สงขลา' จิรายุพิน จันทรประสงค์² รสริน พลวัฒน์' ปริญญนุช กลิ่นรัดน์ ปัยพงษ์ ราชตา' สุชาดา วงศ์ภาคำ' จุมพล วนชารกุล³

วนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ประมาณ 18 ตารางกิโลเมตรตั้งอยู่บนเนินเขา และภูเขา ที่ระดับความสูง 670-1,600 ม. จากระดับน้ำทะเล ประกอบด้วยป่าเบญจพรรณ และป่าดิบเขาตอนล่าง ในช่วง ระหว่างเดือน ตุลาคม 2540 ถึง เดือน พฤษภาคม 2541 ได้สำรวจและเก็บตัวอย่างพืชที่มีเนื้อเยื่อลำเลียงได้ 1,197 ตัว อย่าง ซึ่งได้ตรวจหาชื่อวิทยาศาสตร์ของ วงศ์ สกุล และชนิด ได้บางส่วนคือทราบชื่อเฟินและพืชกลุ่มใกล้เคียง 122 ชนิด จิมโนสเปอร์ม 3 ชนิด และไม้ดอก 112 ชนิด ในจำนวนนี้ กูดเครือ Lomagramma grossoserata Holtt. และ Polygonatum kingianum Coll. et Hemsl. เป็นพืชหายากที่เคยเก็บตัวอย่างได้เพียงครั้งเดียว พบขึ้นตามธรรมชาติอยู่ ในบริเวณที่ศึกษา Lomagramma grossoserata จัดเป็นเฟินถิ่นเดียวของประเทศไทย พลูช้าง Vanilla siamensis Rolfe ex Downie ก็มีรายงานว่าเป็นพืชถิ่นเดียวของประเทศไทย กล้วยไม้ชนิดนี้จะพบเลื้อยพันไม้ต้นในป่าเบจญพรรณ บริเวณที่ค่อนข้างชื้น Dillenia scabrella (D. Don) Wall. เป็นส้านชนิดใหม่ (new record) ของประเทศไทย ส่วน Olax sp. คาดว่าจะเป็นพืชชนิดใหม่ของประเทศไทยหรือเป็นพืชชนิดใหม่ของโลก

Plant Diversity at Khun Korn Waterfall Forest Park, Chiangrai Province

Khun Korn Waterfall Forest Park is situated in Muang district, Chiangrai province, and covers a mountainous area of approximately 18 km², at 670-1,600 metres above mean sea level. Mixed deciduous and lower montane are the main forests types found in the park. The exploration and collection of botanical specimens was made from October 1997 - May 1998. One thousand one hundred and ninety seven (1197) specimens of vascular plants were collected. So far, 122 species of pteridophytes, 3 species of gymnosperms and 112 species of flowering plants have been determined. It is interesting to note that species collected only once, Kuud khruea Lomagramma grossoserata Holtt. and Polygonatum kingianum Coll. et Hemsl. grow wild in this area. In addition, Lomagramma grossoserata is an endemic fern to Thailand. Also, Phluu chaang, Vanilla siamensis Rolfe ex Downie is recorded as an endemic species to Thailand. This orchid climbs on tree trunks in moist areas of Mixed Deciduous forest. Dillenia scabrella (D. Don) Wall. is a newly recorded species for Thailand, whilst Olax sp. is either a new record or new to science.

[่] หน่วยปฏิบัติการวิจัยพรรณไม้ประเทศไทย ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² สวนหลวง ร 9

³ วนอุทยานน้ำตกขุนกรณ์

<u>T. Boonkerd</u>¹, O. Thaithong¹, B. Na Songkhla¹, C. Chantharaprasong², R. Pollawatn¹, P. Klinratana¹, P. Ratchata¹, S. Wongpakam¹, J. Wanathankul³

¹ Plants of Thailand Research Unit, Department of Botany, Faculty of Science, Chulalongkorn University

² Suan Luang Rama IX

³ Khun Korn Waterfall Forest Park

การวิจัยพื้นฐานและการพัฒนาพันธุ์ไม้ป่าทนเค็มโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ

<u>เณลิมพลเกิดมณี</u> ¹ สุริยันด์ณะอุ่ม ¹ เกรียงใกรโมสาลียานนท์ สมวงษ์ตระกูลรุ่ง ¹ รื่นฤดีวนัสสกุล ² ลีนาผู้พัฒนพงศ์ ³ สมศรี อรุณินท์ ⁴ ¹ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

ในปัจจุบันปัญหาดินเด็มและการแพร่กระจายของดินเด็มในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้น จากปัญหาดินเด็มและการ แพร่กระจายของดินเด็มทำให้เกิดการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ และความยากจน ของเกษตรกร วิธีการแก้ไขปัญหาดินเด็มที่มีประสิทธิภาพและลงทุนต่ำคือ การปลูกพืชบนพื้นที่ดินเด็ม อย่างไรก็ตามยัง ขาดสายพันธุ์พืชที่สามารถเจริญได้ดีบนพื้นที่ดินเด็ม ทางโครงการฯ ตระหนักดีถึงการขาดแคลนสายพันธุ์พืชทนเด็ม จึง จัดทำโครงการวิจัยพันธุ์พืชทนเด็มขึ้น 1. การคัดและปรับปรุงพันธุ์ไม้ป่าโตเร็วให้มีความสามารถทนเด็มในระดับสูง เพื่อ ใช้ปลูกฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและเป็นอาชีพทดแทนการทำนาเกลือสินเธาว์ การวิจัยนี้จึงนำพันธุ์จามจุรี (Albizia) สะเดา (Azadirachta) และยูดาลิปตัส (Eucalyptus) มาคัดสายพันธุ์จัวยเทคนิคการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ พืชและนำพันธุ์ที่ดีจากการคัดและปรับปรุงพันธุ์ โดยการใช้สารโคลชิชิน เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุ กรรม สายพันธุ์ที่ได้จากการคัดและปรับปรุงพันธุ์ 2. การจัดจำแนกและการจัดทำฐานข้อมูลความสามารถทนเด็มของไม้ ป่าพื้นเมือง เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในการปลูกป่าให้เหมาะสมกับระดับความเด็มของพื้นที่ และสภาพทาง นิเวศน์วิทยาของพืชที่เปลี่ยนไป ด้วยเทคนิดการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช และตรวจสอบความ สามารถทนเด็มโดยการใช้ค่าอัตราการสังเคราะห์แสงของพืชเป็นเครื่องชิ้ และจัดทำฐานข้อมูลความสามารถทนเด็มและ นิเวศวิทยาของให้ป่าพื้นเมืองทนเด็ม

Basic Research and Development of Salt-tolerant Forest Trees using Biotechnology

 $\underline{C.Kirdmanee}^1$, S. Cha-um ^{1} , K. Mosaleeyanon ^{1} , S. Traagoonrung ^{1} , R. Wanussakul ^{2} , L. Pupatanapong ^{3} , S. Arunin ^{4} National Center for Genetic Engineering and Biotechnology, National Science and Technology Development Agency

²The Reforestation and Extension Project (Mahasarakram), Royal Forest Department

Salinity problems have become a serious issue and the affected areas have expanded steadily. Most of the salt affected land belongs to poor farmers and the expansion of salinity problems causes severe deterioration of their standard of living. One of the most practical and efficient way to alleviate the problem is to cultivate salt tolerant crops. The lack of productive salt tolerant crops in Thailand, however, is the most important bottleneck to solving this problem. Improved fast growing tree species are used to replace and recuperate inland-salt farming areas in the Northeast. Research is focusing on three species, *Albizia*, *Azadirachta* and *Eucalyptus*, as models plants for improvement. These plants are selected in a controlled environmental tissue culture and treated with colchicine to increase their ploidy level. The salt tolerant mutants will be used as valuable genetic materials for gene tagging. A large collection of local forest trees in the salt affected area have also been classified by measuring net photosynthetic rate in salt-enriched media as a reliable indicator of salt tolerance. The collected data are organized in a relational database and recorded in CD-ROM. These forms of data will be very useful for planning and implementation of reforestation in the salt-affected area.

² ศูนย์ส่งเสริมการเพาะชำกล้าไม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (มหาสารคาม) กรมป่าไม้

³ หอพรรณไม้ กรมป่าไม้ ⁴ กองอนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน

³ The Forest Herbarium, Royal Forest Department ⁴Soil and Water Conservation Group, Land Development Department

สำรวจความหลากหลายของพรรณไม้ชนิดมีท่อและการกระจายของพรรณไม้ทางภูมิศาสตร์ ณ อุทยานแห่งชาติดอยหลวง จ. เชียงราย

 $\frac{2}{3}$ ไลวรรณ อนุสารสุนทร ^{1} พงษ์อินทร์ รักอริยธรรม ^{2} เจม. เอฟ. แม็กเวล ^{1} สดีเฟน เอลเลียต ^{1} รุ่งซล คุณารักษ์ ^{2}

ใชมอน การ์ดเนอร์ ' พินดา สิทธิสุนทร ' เกริก ผักกาด ' ปราณี ปาลี '

อุทยานแห่งชาติดอยหลวงจัดว่ามีพื้นที่ขนาดใหญ่เป็นที่สองของพื้นที่อนุรักษ์ในภาคเหนือ (1,170 ตารางกิโลเมตร) แต่ ยังไม่มีการสำรวจพรรณไม่ในรายละเอียดในพื้นที่ดังกล่าว จุดประสงค์ข้อแรกของโครงการวิจัยนี้คือ ทำการสำรวจพรรณ ไม้ตามบริเวณต่าง ๆ ของอุทยานเพื่อบันทึกว่ามีชนิดอะไรบ้าง ซึ่งขณะนี้ได้ทำการบันทึกพรรณไม้มีท่อ 1,048 ชนิด จุด ประสงค์ข้อสอง คือ การรวบรวมรูปถ่ายและภาพวาดของไม้ยืนต้นที่มักจะพบเสมอในบริเวณนี้เพื่อใช้อ้างอิงซึ่งรวบรวม ได้ประมาณ 380 ชนิด ขณะนี้อยู่ในระหว่างการจัดเตรียมคู่มือฉบับภาษาไทยและอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้ซึ่งไม่ได้รับการ ฝึกฝนทางพฤกษอนุกรมวิธานสามารถใช้เพื่อบ่งบอกชนิดของไม้ยืนต้นประมาณ 100 ชนิด คู่มือนี้จะประกอบด้วยภาพ ถ่าย ภาพวาดลายเส้นและข้อมูลทางลักษณะนิสัย สถานะภาพ การกระจายเป็นต้น จุดประสงค์ข้อสามคือการศึกษาหา ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของป่า สภาพของป่าและพรรณไม้ที่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อย่างไรกับข้อมูลภาพถ่ายจาก ดาวเทียม ใช้วิธีการสำรวจ 3 วิธีประกอบกันคือ 1) โดยวางแปลงสำรวจ ทำเครื่องหมายต้นไม้ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง มากกว่า 9.5 เซนติเมตร และบันทึกลักษณะและขนาดของเรือนพุ่ม 2) กำหนดจุดสำรวจโดยบันทึกลักษณะทางกาย ภาพของพื้นที่และชนิดของพรรณไม้ที่พบในบริเวณที่กำหนดโดยไม่มีการวัดขนาดของต้นไม้ 3) ทำแผนที่ของป่าแต่ละ แบบในพื้นที่ ตัวอย่างโดยวิธีตรวจสอบตามความเป็นจริง ขณะนี้ได้สำรวจเสร็จสิ้นไป 47 แปลงสำรวจ (90 ไร่) และ 430 จุดสำรวจกำลังจัดเตรียมแผนที่ของพืชพรรณในพื้นที่ต้ออย่าง 4 บริเวณ ครอบคลุมเนื้อที่ทั้งหมด 48 ตารางกิโลเมตร

Survey of the species diversity and geographical distribution of vascular plants in Doi Luang National Park, Chiang Rai

<u>V. Anusarnsunthorn</u> ¹, P. Rakariyatham ², J.F. Maxwell ¹, S. Elliott ¹, R. Kunarak ², S. Gardner ¹, P. Sidisunthorn ¹, G. Pakkad ¹, P. Palee ¹

Doi Luang National Park is the second largest protected area in Northern Thailand (1170km²), but there has been no detailed botanical survey of the area. The first component of this project is to conduct an extensive botanical survey through the park in order to establish which species are present and their ecological range. 1048 species of vascular plants have been recorded so far. The second component aims to build a reference collection of photographs and detailed drawings of the more common tree species encountered in the area. To date, the collection includes materials from around 380 species. A field guide aimed at enabling people with no training in formal taxonomy to correctly identify 100 of these species is being prepared in both English and Thai. These will include photos and line drawings as well as information about habit, status and distribution. The third component attempts to correlate vegetation type, forest condition and tree species present with satellite image data. Three types of survey methods are being used in conjunction - i) transect plots where all trees > 9.5cm dbh are labeled and their crown characteristics measured; ii) spot survey sites where physical site parameters and tree species present are recorded but not measured; iii) ground mapping of vegetation types in sample areas. 47 plots and 430 rapid sites have been completed so far while work is under way on producing maps of 4 sample areas covering a total of 48 km².

[่] หอพรรณไม้ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

² ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹ Biology Department, Faculty of Science, Chiang Mai University

² Geography Department, Faculty of Social Science, Chiang Mai University

โครงการรวบรวมและจำแนกพรรณไม้ในวงศ์กระดังงา

<u>ปียะ เฉลิมกลิ่น "</u>พงษ์ศักดิ์ พลเสนา "และชัยวัฒน์ บุญฟัก "

การดำเนินงานรวบรวมและจำแนกพรรณไม้ในวงศ์กระดังงา ในช่วงเวลา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 ถึงวัน ที่ 30 มิถุนายน 2541 เพื่อจำแนกพรรณไม้ในวงศ์กระดังงาที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย รวมทั้งจัดทำตัวอย่างพรรณไม้ แห้งและดองสด สำหรับเป็นข้อมูลทางพฤกษศาสตร์ ตลอดจนเพื่อรวบรวมพรรณไม้ และขยายพันธุ์สำหรับปลูกรวบรวม พรรณไม้ในวงศ์นี้ไว้ในสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จ. เชียงใหม่ และสวนพฤกษศาสตร์ภาคตะวันออก (เขาหินซ้อน) จ. ฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมตัวอย่างพรรณไม้แห้ง และดองดอกและผลสดจากทั่วประเทศ แล้วจำแนกพรรณไม้จำนวน 20 ชนิด มีการเพาะเมล็ด เตรียมต้นกล้าและกิ่งตอนให้พักตัวอยู่ในเรือนเพาะชำและมีการ บันทึกข้อมูลทางด้านพืชสวนจำนวน 11 ชนิด

Classification and Germplasm Collection of Annonaceae

P. Chalermglin 1, P. Polsena 2, C. Boonfak 1

¹ Thailand Institute of Scientific and Technological Research

The project on classification and collection of germplasm of Annonaceae was undertaken during the 6 months from January 1, 1998 to June 30, 1998. The purpose of this project is to classify the native Annonaceae of Thailand and to collect herbarium and germplasm for planting in The Sirikit Botanic Garden, Chiang Mai Province and The Eastern Botanic Garden (Khao Hinson), Chachoengsao Province. There are 20 species of herbarium collected, together with their preserved flowers and fruits. There are records of 20 species of botanic and of 11 species of horticultural recorded.

[่] สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

² สวนพฤกษศาสตร์ภาคตะวันออก (เขาหินซ้อน) กรมป่าไม้

² Eastern Botanic Garden (Khao Hinson), Royal Forest Department

การสำรวจพรรณไม้บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเหืองและพื้นที่ป่าภูตินสวนทราย อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย

<u>วีระซัย ณ นคร / ปรัชญา ศรีสง่า</u> วรนุช ละอองศรี สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

การสำรวจ ศึกษา สภาพป่า และความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไม้ ในพื้นที่ป่านาแห้ว และป่าภูตินสวนทราย อ.นาแห้ว จ.เลย ซึ่งเป็นป่าพื้นที่รอยต่อระหว่างพรมแดนประเทศไทย-ลาว ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2539-2541 พบว่าพื้นที่ป่าส่วนหน้าสุดติดพรมแดนไทย-ลาว บริเวณที่ศึกษาเป็นลักษณะป่าผืนใหญ่ สภาพทั่วไปเป็นภูเขาและ เทือกเขาที่ยังมีความสมบูรณ์มาก มีที่ราบเพียงประมาณ 10 เปอร์เซนต์ ความสูงจากระดับน้ำทะเลตามบริเวณสองข้าง ทางประมาณ 150 เมตร ถึง 1,300 เมตร ที่ยอดภูตินสวนทราย สภาพสังคมพืชสามารถจำแนกเบื้องดันได้เป็นสอง ประเภทคือ ป่าดงดิบ (Evergreen forest) และป่าผลัดใบ (Deciduous forest) คณะผู้วิจัยเก็บตัวอย่างพรรณไม้อย่างต่อ เนื่องได้กว่า 1,200 ตัวอย่าง คาดว่ามีพืชในพื้นที่ศึกษากว่า 1,500 ชนิด จำนวนวงศ์ไม่น้อยกว่า 128 วงศ์ มีชนิดพันธุ์ไม้ ที่ตรวจชื่อได้แล้วกว่า 250 ชนิด และเมื่อแล้วเสร็จจะประมาณได้ถึง 500 ชนิด ข้อมูลพืชที่รวบรวมไว้ ได้นำมาใช้จำแนก พืชตามศักยภาพ เป็นพรรณไม้ป่า พืชสมุนไพร พืชเศรษฐกิจ ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชหายาก ตัวอย่างพืชหายาก อาทิ มณฑาดอย ระฆังทอง ไม้หอม กำเบ้อตัน มะมุ่นน้ำ ค้อดอย มะคังแดง ไข่ปูส้ม พญาไม้ ก้ามกุ้ง และกล้วยไม้ป่าหลาย ชนิด พื้นที่บริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่สำคัญทางด้านพฤกษชาติแห่งหนึ่งและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานไว้ให้ ได้มากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าผืนนี้ และยังผลให้ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนตลอดไป

A Floral Study and Survey of Naahaew and Phu Teen Suansai Forest Amphur Naahaew, Loei Province

<u>W. Nanakorn / P. Srisanga</u> W. Laaongsri Queen Sirikit Botanic Garden

A study and survey of forest vegetation and plant diversity in Naahaew and Phu Teen Suansai Forest, Loei province was conducted intensively from 1996-1998. The areas studied adjoin the Thai-Laos border and are still covered with beautiful dense forest. The vegetation comprises mountainous ridges with only 10 percent exposed area. The elevation ranges from 150 m. along the road to 1300 m. at the summit of Phu Teen Suansai. The vegetation are classified into two major types: Evergreen forest and Deciduous forest. During the survey over 1200 specimens were collected and it is expected that there are more than 1,500 species and 128 families in the studied areas. Two hundred and fifty (250) species were correctly identified and there will be more than 500 species when the study is completed. From the information obtained, plants are classified simply based upon their usage, into the following categories: forest species, herbal, economic, ornamental, and rare species. Some rare species are Manglietia garrettii Craib (Montha Doi), Pauldopia ghorta (G.Don) Steenis (Rakang Thong), Aquillaria crassna Pierre (Mai Hom), Schizomussaenda dehiscens Li (Kamber Ton), Elaeocarpus hainanensis Oliv. (Mamun Nam), Livistona speciosa Kurz (Kho Doi), Gardenia erythroclada Kurz (Makang Daeng), Rubus sorbifolius Maxim. (Khai Puu Som), Podocarpus imbricatus Bl. (Phayaa Mai), Begonia spp. (Kaamkung) and many unusual orchid species. Strengthened in-situ conservation activities and the study on botanical and traditional knowledge in these areas are urgently needed to conserve the forest resources and gain maximum benefit for local people in a sustainable manner.

ความหลากหลายของประชากรฟองน้ำที่อาศัยอยู่ในแนวปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ฝั่งตะวันออก (จังหวัดชลบุรี-ตราด)

<u>นิลนาจ ชัยธนาวิสุทธิ์</u> ¹ Jane Fromont ² ธรรมศักดิ์ ยีมิน ³ พุฒิ ช่วยชูวงศ์ ⁴ สุเมตต์ ปุจฉาการ ⁵ อนุตร กฤษณะพันธ์ ¹ สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ จหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท ปทมวัน กรงเทพฯ 10330

ได้ทำการเก็บรวบรวมตัวอย่างฟองน้ำที่อาศัยอยู่ในแนวปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดชลบุรีด้วยการดำน้ำ ด้วยเครื่องหายใจ (SCUBA) สถานที่เก็บตัวอย่างฟองน้ำจำนวน 18 สถานี ประกอบด้วย 1). กลุ่มเกาะสีชัง (เกาะสีชัง เกาะค้างคาว เกาะท้ายตาหมื่น เกาะร้านดอกไม้ เกาะขามใหญ่ และเกาะนก) 2). กลุ่มเกาะไผ่ (เกาะไผ่ เกาะมารวิชัย เกาะเหลื่อม และเกาะกลึงบาดาล) 3). กลุ่มเกาะล้าน (เกาะล้าน เกาะครกและเกาะสาก) 4). กลุ่มเกาะแสมสาร (เกาะ แสมสาร เกาะขาม เกาะยอ เกาะคราม เกาะอีร้า และเกาะริ้น) ทำการจำแนกชนิดฟองน้ำในห้องปฏิบัติการ โดยใช้ตัว อย่างฟองน้ำที่กู้จากการเก็บรวบรวมภาคสนาม ซึ่งในระยะแรกได้ทำการจำแนกตัวอย่างฟองน้ำโดยใช้ลักษณะรูปร่าง ภายนอก โครงสร้าง (Skeleton) และหนาม (Spicule) เป็น Class Subclass อันดับ (Order) ครอบครัว (Family) สกุล (Genus) และชนิด (Species) ผลการศึกษาตัวอย่างฟองน้ำบริเวณชายฝั่งจังหวัดชลบุรี พบว่าสามารถจำแนกหมวดหมู่ ตัวอย่างฟองน้ำของกลุ่มเกาะสีชังและกลุ่มเกาะไผ่ได้ประมาณ 57 ชนิด ประกอบด้วย 2 Subclass 10 Order 19 Family และ 57 Genus สำหรับตัวอย่างฟองน้ำของกลุ่มเกาะล้านและกลุ่มเกาะแสมสารนั้นจากการศึกษาลักษณะรูปร่างภาย นอกพบว่า มีชนิดฟองน้ำที่แตกต่างจากตัวอย่างฟองน้ำของกลุ่มเกาะล้านและเกาะไผ่ประมาณ 36 ชนิด ซึ่งจะได้ทำการ ศึกษาลักษณะของหนาม (Spicule) และโครงสร้าง Skeleton ในห้องปฏิบัติการต่อไป

Biodiversity of Sponge Populations Associated with Reef Corals along the Eastern Gulf of Thailand (Cholburi - Trad Provinces)

N. Chaitanawisuti ¹, J. Fromont ², T. Yeemin ³, P. Chouychoowong ⁴, S. Putchakarn ⁵ and A. Kritsanapuntu ¹ Aquatic Resources Research Institute, Chulalongkorn University, ² Western Australian Museum, Australia ³ Ramkhamhaeng University, ⁴ Burapha University,

Field surveys of sponge populations associated with reef coral were conducted by means of SCUBA diving at 18 reefs off Cholburi province as following; 1) Sichang Island group; (Sichang Island, Khang Khao Island, Thi Ta Mun Island, Lan Dok Mai Island, Kham Yai iSland and Nok Island), 2) Phi Island group (Phi Island, Man Wichi Island, Krung Badan Island and Luam Island); 3) Lan Island group (Lan Island, Krug Island and Sak Island); 4) Samesarn Island (Samesarn Island, Kham Island, Yor Island, Khram Island, I-Ra Island and Lin Island). Sponge identification was conducted on all sponges collected from the study areas which were classified into Class, Subclass, Order, Family, Genus and Species using external morphology, skeleton structure and spicule. There were about 57 sponges at the Sichang Island and Phi Island groups consisting of 2 Subclasses, 10 Orders, 19 Families and 57 Genera. Based on external morphology, there were an additional 36 sponges at Lan Island and Samesarn Island groups. The spicule and skeleton structure will be identified.

² Western Australian Museum, Perth, Western Australia, Australia

³ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง บางกะปี กรุงเทพฯ

[์] หน่วยปฏิบัติการเทคโนโลยีชีวภาพทางทะเล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

⁵ สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

⁵Marine Biotechnology Research Unit, Chulalongkorn University

การสำรวจและเก็บรวบรวมสายพันธุ์สาหร่ายจากแหล่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ : สาหร่ายในแหล่งน้ำจืดเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

<u>อาภารัตน์ มหาขันธ์</u> วรนุชสุดา เฉลิมศิริ และ วัลลภา อรุณไพโรจน์ ศูนย์เก็บรักษาและรวบรวมข้อมูลจุลินทรีย์ (ศจล.) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.)

ทำการเก็บตัวอย่างสาหร่ายน้ำจืดจากแหล่งน้ำสะอาดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวม 6 จังหวัด 24 เขต/ อำเภอ จำนวน 300 ตัวอย่าง ตรวจสอบคุณภาพน้ำโดยวิเคราะห์ค่า pH, BOD, COD, DO, แอมโมเนีย, ในเตรต, ฟอสเฟต, ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด และปริมาณฟอสเฟตทั้งหมด พบว่าค่า pH ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 7-8 โดยมีค่า pH ต่ำสุด 2.84 และ สูงสุด 9.85, BOD 0.3-12.4 มก./ล., COD 4.0-243.0 มก./ล., DO 0.9-9.2 มก./ล., แอมโมเนีย 0.18-9.89 มก./ล., ในเตรต <0.01-8.05 มก./ล., ฟอสเฟต 0.002-3.02 มก./ล., ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด 0.28-14.84 มก./ล. และปริมาณฟอสเฟตทั้งหมด 0.006-4.29 มก./ล. ทำการสำรวจและจัดจำแนกสาหร่ายจากตัวอย่างน้ำไปแล้ว 200 ตัว อย่าง พบสาหร่าย 5 class 72 สกุล ได้แก่ Bacillariophyceae, Chlorophyceae, Chrysophyceae, Cyanophyceae, Euglenophyceae จำนวน 14, 30, 1, 25 และ 2 สกุล ตามลำดับ ทำการแยกสาหร่ายจากตัวอย่างน้ำด้วยวิธี micropipetting ใต้กล้องจุลทรรศน์เพื่อให้ได้สาหร่ายเพียงเซลล์เดียวจากตัวอย่างน้ำไปแล้ว 200 ตัวอย่าง สายพันธุ์ สาหร่ายที่แยกได้ และฐานข้อมูล จะถูกเก็บรักษาไว้ ณ คลังเก็บรักษาสายพันธุ์สาหร่าย ศูนย์พันธุวิศวกรรมและ เทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ และศูนย์เก็บรักษาและรวบรวมข้อมูลจุลินทรีย์ (วท.) เพื่อการให้บริการแก่ผู้สนใจจะนำไปใช้ ประโยชน์ต่อไป

Survey and Collection of Microalgal Strains from Natural Resources: Freshwater Microalgae in Bangkok and Vicinity

A. Mahakhant, W. Chaleamsiri and V. Arunpairojana
Microbiological Resources Centre (MIRCEN), Thailand Institute of Scientific and Technological Research
(TISTR)

Attempts were made to survey and collect microalgae existing in natural resources in Thailand. Three hundred samples of freshwater were collected from the Bangkok metropolitan area and vicinity (a total of 6 provinces and 24 districts). The physicochemical characteristics of the water samples were determined as follows; pH, 2.84-9.85; BOD, 0.3-12.4 mg/l; COD, 4.0-243.0 mg/l; DO; 0.9-9.2 mg/l, ammonia; 0.18-9.89 mg/l, nitrate; <0.01-8.05 mg/l, phosphate; 0.002-3.02 mg/l, total nitrogen; 0.28-14.84 mg/l and total phosphorus; 0.006-4.29 mg/l. Two hundred water samples were examined microscopically and microalgal strains were isolated by using micropipetting method under an inverted system microscope. The microalgal strains isolated were identified and classified into 5 classes and 72 genera. They belong to classes Bacillariophyceae (14 genera), Chlorophyceae (30 genera), Chrysophyceae (1 genus), Cyanophyceae (25 genera) and Euglenophyceae (2 genera). The microalgae strains obtained together with their strain database will be maintained and deposited in the BIOTEC Culture Collection and MIRCEN for further use. Examination of the remaining 100 water samples is in progress.

อนุกรมวิธานของหอยทากจิ๋วเขาหินปูนในประเทศไทย มาเลเซีย และเวียดนาม หอยทากจิ๋วภาค 2 : โลกที่รอการค้นพบ

สมศักดิ์ ปัญหา [†] รองลาภ สุขมาสรวง ² John B. Burch ³ สุรกฤษ ผลโคกสูง ⁴ รุจิพร ประที่ปะเสน ⁵ พงษ์รัตน์ ดำรงค์โรจน์วัฒนา [†] จิระศักดิ์ สุจริต [†] ศักดิ์บวร คุ้มปีสุวรรณ [†] ปิโยรส ทองเกิด [†] และ วรรณสิริ วรรณรัตน์ [†] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ² ส่วนวิจัยสัตว์ป่า กรมป่า ไม้ กรุงเทพฯ

จากการเก็บตัวอย่างหอยทากจิ๋วในบริเวณเขาหินปูน 80% ของพื้นที่ในประเทศไทย และบางพื้นที่ของประเทศมาเลเซีย และเวียดนาม ตั้งแต่เดือนมกราคม 2540 ถึงเดือนมิถุนายน 2541 โดยทำการเก็บตัวอย่างอย่างละเอียดในทุกถิ่นอาศัย ตั้งแต่แนวเขาหินปูน ในถ้ำ และบริเวณซากใบไม้ทับถมใกล้เคียง ทำให้สามารถจำแนกหอยทากจิ๋วเป็น 3 ประเภท ใหญ่ ๆ ได้แก่ หอยภูเขา หอยถ้ำ และหอยกินซาก เมื่อนำมาจัดจำแนกตามหลักอนุกรมวิธานจะพบหอยถึง 7 วงศ์ (Family) 16 สกุล (Genus) 248 สปีชีส์ (species) ในจำนวนดังกล่าวพบเป็นสปีชีส์ใหม่ (new species) ของประเทศไทย ถึง 53 สปีชีส์ และได้เสนอสกุลใหม่ 3 สกุล คือ สกุล Krobylos Antroapiculus และ Pagoapiculus นอกจากนั้นยังพบ หอยอยู่ถึง 7 สกุลที่พบเป็นครั้งแรก (new record) ในประเทศไทยได้แก่ สกุล Antroapiculus, Boysidia, Carychium, Coniclus, Krobylos, Pagoapiculus และ Sinoennea

คณะนักวิจัยยังสามารถแยกราดูลา (radula) ออกมาศึกษาได้อีกด้วย รูปแบบของราดูลาจะทำให้การจำแนกมีความถูก ต้องแม่นยำยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบลักษณะที่หลากหลาย สวยงาม และน่าตื่นเต้น ในหอยแต่ละประเภท ยังสามารถนำมา ทำนายชนิดของอาหารของหอยจากลักษณะของราดูลาได้อีกด้วย นั่นคือการนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องห่วงโซ่อาหาร (Food web) นั่นเอง จากนั้นได้นำลักษณะของราดูลาและเปลือกมาเขียนไดโคโตมัสคีย์ (diehotomous key) จำแนก หอยในวงศ์ Diplommatinidae และ Vertiginidae ได้เป็นครั้งแรกของโลกอีกด้วย

เมื่อนำผลการศึกษาควบคู่ไปกับสภาพของระบบนิเวศเขาหินปูนที่ได้ทำการเก็บตัวอย่างสามารถที่จะจำแนกสถานภาพ ของหอยได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ได้แก่กลุ่มที่ใกล้สูญพันธุ์ (endangered) ได้แก่ กลุ่มหอยถ้ำ โดยเฉพาะหอยในสกุล Systenostoma กลุ่มที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม (threatened) ได้แก่ หอยในสกุล Diplommatina, Opisthostoma และ Sinoennea กลุ่มที่พบเป็นจำนวนมากและอยู่ในภาวะที่ต้องคอยติดตามตรวจสอบ (to be monitored) ได้แก่ สกุล Boysidia และ Carychium และหอยที่อาศัยในซากใบไม้ กลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มที่พบเป็นจำนวนมาก และอยู่ในภาวะที่ ค่อนข้างปลอดภัย (vulnerable หรือ out of danger) ได้แก่ หอยในสกุล Hypselostoma, Gyliotrachela และ Alycaeus

³ Museum of Zoology and School of Natural Resources and Environment, University of Michigan, Ann Arbor

[่] ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ

⁵ ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ

Taxonomy of Micro Snails from Limestone Mountains in Thailand, Malaysia and Vietnam

Micro Snails Part 2: the Lost World

S. Panha¹, R. Sukmasruang², J. B. Burch³, S. Pholkoksung⁴, R. Prateepasen⁵, P. Dumrongrojwatana¹,

C. Sujarit 1, S. Tumpeesuwan 1, P. Thongerd and W. Wannarat 1

² Wildlife Research Division, Forestry Department, Bangkok.

⁴ Department of Physics, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok.

Samples of limestone microsnails have been collected from 80% of limestone mountain areas in Thailand and some areas in Malaysia and Vietnam from January 1997 to June 1998. Samples have been collected from each habitat, including limestone mountain ranges, caves, and the nearby areas under leaf litters. The microsnails have been classified into 3 major types: mountain snails, cave snails, and litter snails. Taxonomic classification indicates 7 families, 16 genera, and 248 species. Among these, this study has found 53 new species. Three new genera: Krobylos, Antroapiculus and Pagoapiculus, representing species that have never been found in other parts of the world are proposed. In addition, a total of 7 genera have been recorded in Thailand for the first time: Antroapiculus, Boysidia, Carychium, Coniclus, Krobylos, Pagoapiculus and Sinoennea.

Radulae have also been separated for further study. Examining the form of the radula improves the accuracy of the classification. A variety of beautiful and exciting characteristics for each type of snail have been found, and the research can even predict the type of food the snail eats from the pattern of the radula. This leads to a better understanding of the food web of these ecosystems. Features of radulae and shells have been included to compose a dichotomous key for the classification of snails in the families Diplommatinidae and Vertiginidae for the first time anywhere in the world.

Combining these results with the state of limestone mountain ecosystems, enables classification of the status of snails into 4 major groups: 1) Endangered, including cave snails, especially the genus *Systenostoma*; 2) Threatened, including snails of the genera *Diplommatina*, *Opisthostoma*, and *Sinoennea*; 3) To be Monitored, including the genera *Boysidia* and *Carychium* and litter snails; and 4) Out of Danger, including snails of the genera *Hypselostoma*, *Gyliotrachela*, and *Alycaeus*.

¹ Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok.

³ Museum of Zoology and School of Natural Resources and Environment, University of Michigan, Ann Arbor.

⁵ Scientific and Technology Research Equipment Centre, Chulalongkorn University, Bangkok.

ความหลากชนิด สถานภาพของพรรณปลาในลุ่มแม่น้ำสงครามตอนล่าง และความสำคัญต่อเศรษฐกิจสังคมพื้นบ้าน

ช<u>วลิต วิทยานนท์</u> ¹ อภิชาติ เติมวิชชากร ¹ รังสันต์ ไชยบุญทัน ² พรพนา ก๊วยเจริญ ³

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาและสำรวจเพื่อเป็นฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพและความสัมคัญต่อเศรษฐกิจ สังคมของชุมชนประมงในพื้นที่ลุ่มน้ำสงครามตอนล่างที่ครอบคลุมพื้นที่ของ 3 จังหวัด ที่อยู่ในระบบแม่น้ำโขง ได้แก่ สกลนคร นครพนมและหนองคาย จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าในบริเวณนี้มีความหลากชนิดของปลาสูง พบอย่างน้อย 167 ชนิด จาก 38 วงศ์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นชนิดที่อยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์ 14 ชนิด และชนิดที่พบเฉพาะถิ่น 16 ชนิด กลุ่ม ที่พบมากที่สุดคือ วงศ์ตะเพียน สร้อย (Cyprinidae) พบ 69 ชนิด ในพื้นที่ที่ทำการวิจัยนี้ประกอบด้วยถิ่นอาศัยทางน้ำ 3 ประเภท คือ ระบบแม่น้ำ oxbow lake และที่ราบน้ำท่วมถึง และพบ 5 หมู่บ้านที่มีกลักฐานทางโบราณคดีที่เกี่ยวกับการทำปลาร้ามากกว่า 300 ปี กิจกรรมประมงที่มีในพื้นที่ดังกล่าวพบตั้งแต่ เครื่องมือขนาดเล็ก จนถึงเครื่องมือขนาดใหญ่รวมกว่า 35 วิธี ในปีที่ทำการวิจัยนี้เป็นช่วงที่ฝนทิ้งช่วงเป็นระยะนานและ ระดับน้ำในแม่น้ำโขงไม่ขึ้นสูงเท่าที่ควร จึงยังมีผลผลิตปลาและกิจกรรมประมงน้อยอยู่ กิจกรรมที่จะทำในต่อไปคือ การ จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และทำการประมงอย่างยั่งยืน และทำสื่อ อย่างง่ายในการถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับพรรณปลา การวิจัยในครั้งนี้ยังมีความเป็นไปได้ในการ พบปลาชนิดใหม่ถึง 5 ชนิด

Inventory Survey on Diversity, Status of Fish Fauna of the Lower Songkram River (Mekong-basin), Including their Socio-economic Importance

C. Vidthayanon 1, A. Termvichakorn 1, R. Chaiboonthan 2 and P. Guaycharoean 3

This inventory survey is conducted to assesses the socio-ecomonic importance of fish diversity to the surrounding fishery communities of the lower Songkram River, covering Sakon Nakhon, Nakhon Phanom and Nong Khai Provinces. The preliminary survey found considerably high diversity of fish fauna, at least 167 species of 38 families including 14 threatened and 16 Mekong basin endemic species. Cyprinids fish forms the main component, 69 species occurred. The area comprises 3 types of aquatic habitats, riverine, oxbow lake and floodplain. Five villages have long been fishing-reliant cultures; these include 3 village sites at which extensive archeological sites revealing fermented fish production around 300 years in age. At least 35 types of fishing gear and methods have been applied, from small scale to industrial fisheries. This recent year had a relatively low fishing yield, due to long term drought and unusually low water level in the Mekong River. Further activities including parcitipartory workshops on sustainable fisheries will be held; in addition, some simple conservation media will be prepared, including assessment of species composition and fishing yield. This research has possibility to discover at least 5 new species.

[่] สถาบันพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ

² สำนักงานประมงจังหวัดนครพนม กรมประมง

³ โครงการฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ

¹ Museum & Aquarium Division

² Fisheries Office of Nakonpanom Province, Department of Fisheries

³ Project for Ecological Recovery

ความหลากหลายและวิวัฒนาการของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กในประเทศไทย

เยาวลักษณ์ ชัยมณี

ฝ่ายโบราณชีววิทยา กองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาและวิจัยความหลากหลาย และวิวัฒนาการของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง หนู และ กระรอก ที่สะสมตัวอยู่ใน ถ้ำ และโพรงหินปูน ในภาคตะวันตกของประเทศไทยบริเวณจังหวัด กาญจนบุรี ราชบุรี และบริเวณใกล้เคียงเนื่องจากบริเวณนี้มีภูมิประเทศแบบคาร์ส มีภูเขาหินปูนจำนวนมากซึ่งเป็นถ้ำ และโพรงหินที่เหมาะสมกับการสะสมตัวของฟอสซิลสัตว์เหล่านี้ เนื่องจากฟอสซิลเหล่านี้เกิดจากการสะสมตัวจากการ สำรอกของนกเค้าแมวและจากสัตว์กินเนื้อขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กสามารถบ่งชี้สภาพแวด ล้อมและสภาพภูมิอากาศในอดีตได้เป็นอย่างดีเนื่องจากมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิ อากาศ การศึกษาได้เริ่มทำโดยการเก็บตัวอย่างหินที่สะสมตามถ้ำและโพรงหินปูนบริเวณจังหวัดกาญจนบุรี และพบ แหล่งสะสมตัวของฟอสซิลหลายแหล่ง ได้นำตัวอย่างหินเหล่านี้มาละลายโดยใช้กรดฟอร์มิกเจือจางในห้องปฏิบัติการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างในห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างฟอสซิลสัตว์บางส่วนที่ละลายออกมาแล้วได้นำมา ศึกษาเปรียบเทียบโดยศึกษารายละเอียดของลักษณะฟันสัตว์เป็นส่วนใหญ่ จากการวิเคราะห์เบื้องต้นพบว่า มีฟอสซิลสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กที่น่าสนใจหลายชนิด เช่น หนู Hadromys humei ซึ่งเป็นหนูที่มีถิ่นอาศัยปัจจุบัน อยู่ บริเวณแควัน Manipur ในประเทศอินเดียและทางใต้ของประเทศจีน การค้นพบฟอสซิลหนูชนิดนี้ในประเทศไทย สามารถบ่งถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างจากปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

The Diversity and Evolution of Small Mammals in Thailand

Y. Chaimanee

Paleontology Section, Geological Survey Division, Department of Mineral Resources

The propose of this project is to study the diversity and evolution of small mammals, especially rodents, in Thailand. Caves and fissure fillings are the most suitable places for the accumulation of vertebrate fossil materials. Western Thailand, especially Kanchanaburi, Ratchaburi and surrounding areas provide an exceptional high number of karstic fissures and caves. In most cases, the fossil concentration of bones is the result of predator activity, either small (owls) or large (carnivores). Small mammals are good indicators for paleoenvironment and paleoclimatic conditions because they are extremely depend on vegetation. Many fossil localities were discovered in Kanchanaburi Province. The samples were collected and dissolved in Formic acid. Fossil specimens were identified in species level by their molar characters on the basis of a comparative study with extant species. The first result is interesting because many rodents were discovered, especially *Hadromys humei*, murine rodent now living only in Manipur, India and southern China. The discovery of this taxa show different geographic distribution and paleoenvironment.

การศึกษาระบบอนุกรมวิธานของด้วงมูลสัตว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

<u>ยุพา หาญบุญทรง</u> ¹ สมหมาย ชื่นราม ²

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดและนิเวศวิทยาของด้วงมูลสัตว์ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสำรวจด้วงมูลสัตว์ใน 19 จังหวัดทั้งหมดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากท้องที่ต่างๆ ทั้งในเขตการเกษตรและในเขตป่าธรรมชาติ พบด้วงมูลสัตว์จำนวน 120 ชนิด จากทั้งหมด 12 สกุล โดยมีอยู่ 4 สกุล พบ ครั้งแรกในประเทศไทยได้แก่ Cassolus Sharp, Panelus Lewis, Phacosoma Boucomont และ Synapsis Bates โดย ด้วงมูลสัตว์สกุล Onthophagus Latreille มีจำนวนชนิดและความหลากหลายมากที่สุด และค่อนข้างมีความสับสนในการ จัดจำแนกโดยใช้แต่ลักษณะทางสัณฐานวิทยาภายนอกเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้จากการศึกษานิเวศวิทยาและพฤติ กรรมการทำรังของด้วงมูลสัตว์นั้นพบว่ามี 3 รูปแบบ คือ 1) พวกที่ขุดดินนำมูลลงไปทำรังใต้กองมูล 2) พวกที่ปั้นมูลเป็น ก้อนกลิ้งออกไปจากกองมูล แล้วพาไปขุดฝังในที่เหมาะสมตามโคนต้นไม้หรือหญ้า และ 3) พวกที่วางไข่ใต้กองมูลโดย ไม่ได้สร้างหรือก่อสร้างรังแต่อย่างไรเพียงแต่จะขุดเป็นแอ่งใต้ระดับผิวดินเล็กน้อย

Systematics studies of dung beetles (Coleoptera:Scarabaeinae) in Northeast Thailand

Y. Hanboonsong 1, S. Chunram 2

Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University

This project aims to study the species diversity and ecology of dung beetles in the Northeast of Thailand. The nineteen provinces of the Northeast area were surveyed from both farm land and natural forested area habitats. One hundred and twenty (120) species from twelve genera were identified. Among those, the four genera Cassolus Sharp, Panelus Lewis, Phacosoma Boucomont and Synapsis Bates were the first recorded in Thailand. A large number of species and closely related species were found in the genus Onthophagus Latreille which were ambiguous to identify using only conventional morphological methods. In addition, the studies of ecological and nesting behavior of dung beetles has shown three types of behaviour 1) the tunnelers dig a tunnel below the dung pat and transport dung into the bottom of the burrow, 2) the rollers make a ball of dung and roll it further away before burying it into a suitable place, and 3) the dwellers deposit their eggs in the dung pats without any construction.

[้] ภาควิชากีฎวิทยา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² กองกีฏและสัดววิทยา กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

² Division of Entomology and Zoology, Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperation

ความหลากหลายของสปีชีส์ของริ้นดำในประเทศไทย

เฉลียว กุวังคะดิลก¹ ชัยณรงค์ บุญเข็มทอง² สุวรรณี พยุหเสนา¹
 ¹ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
 ² ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาแยกชนิดตัวอ่อนริ้นดำที่เก็บมาจากแหล่งน้ำใหลธรรมชาติที่ระดับความสูงตั้งแต่ 400-2,460 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลในบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ และบางสถานที่ในเขตภาค เหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตกของประเทศไทย การแยกชนิดของริ้นคำนี้อาศัยหลักอนุกรมวิชานทาง สัณฐานวิทยาของตัวอ่อนและตัวดักแด้รวมทั้งความแตกต่างของแถบสีซีและแบบแผนการเรียงตัวของแบนด์บนโพลีทีน โครโมโซมของตัวอ่อน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาการแพร่กระจายและความหนาแน่นของตัวอ่อนริ้นดำแต่ละชนิดในแหล่ง น้ำธรรมชาติซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับปัจจัยบางอย่างของสิ่งแวดล้อมเช่น อุณหภูมิของน้ำและความเร็วของกระแสน้ำ โครงการวิจัยนี้มีการศึกษาทั้งในภาคสนามและในห้องปฏิบัติการ การศึกษาในภาคสนามจะเป็นการเก็บตัวอย่างตัวอ่อน ตัวดักแด้ และตัวเต็มวัย รวมทั้งการศึกษาการแพร่กระจายและความหนาแน่นของตัวอ่อนและตัวดักแด้ การศึกษาใน ห้องปฏิบัติการจะเป็นการเตรียมสไลด์ของลักษณะต่างๆของตัวอ่อน เพื่อศึกษารูปร่างลักษณะสัณฐานวิทยา และการ เตรียมโพลีทีนโครโมโซมจากต่อมน้ำลายของตัวอ่อน เพื่อศึกษาแถบสีซีและเซลล์พันธุศาสตร์ของประชากรริ้นดำ ผล งานวิจัยนี้จะแสดงรายละเอียดของแบบแผนการเรียงตัวของแบนด์บนโพลีทีนโครโมโซมของริ้นดำ รวมทั้งการกระจาย ของริ้นดำแต่ละชนิดในบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์และในภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย

Population genetics of Simulium species in Thailand

C. Kuvangkadilok 1, C. Boonkemtong 2 and S. Phayuhasana 1

¹ Department of Biology, Faculty of Science, Mahidol University

This project involves the identification of blackfly larvae from different flowing streams at 400-2,460 meters above sea level in Doi Inthanon National Park, Chiang Mai province and some localities in northern, southern, eastern and western Thailand. Identification is made on the basis of external morphological characters of larvae and pupae including C-banding and the larval polytene chromosome banding patterns. Moreover, the distribution and abundance of larvae and pupae which may correlate with some environmental factors such as water temperature and water velocity will also be studied. Both field work and laboratory studies are included in this research. Field work focuses on collection and macrodistribution of the larvae and pupae. Laboratory techniques involve morphological studies of larvae and pupae and larval polytene chromosome preparation for C-banding and population cytogenetic studies. This project will present the details of the polytene chromosome system in *Simulium* species and the distribution of species at Doi Inthanon National Park and some localities in Thailand.

² National Center for Genetic Engineering and Biotechnology, National Science and Technology Development Agency

การศึกษาชนิด ชีววิทยาและการแพร่กระจายของไรสี่ขา ในภาคกลางและภาคตะวันออกของประเทศไทย

อังศุมาลย์ จันทราปัดย์ ภาควิชากีฏวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสำรวจชนิดของไรสีขาในพื้นที่ 16 จังหวัด คือ กำแพงเพชร ตาก ลำปาง เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ปทุมธานี อยุธยา นครนายก ชัยนาท ลพบุรี นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี ปราจีนบุรี ชลบุรีและจันทรบุรี ในระยะเวลา 7 เดือนที่ผ่านมา (พฤศจิกายน 2540 - มิถุนายน 2541) พบไรสี่ขาจำนวน 260 ตัวอย่างอาศัยอยู่บนพืช 103 ชนิด ได้แก่ ไม้ผล 31 ชนิด, ไม้ดอกไม้ประดับ 24 ชนิด, ผัก 7 ชนิด, วัชพืช 7 ชนิด, ไม้ป่า 25 ชนิดและสมุนไพร 9 ชนิด ตัวอย่างทั้งหมดได้นำมาจัด เตรียมบนแผ่นสไลด์ เพื่อรอการจำแนกชนิดต่อไป ผู้วิจัยได้ร่วมกับ Professor Jan Boczek ตีพิมพ์ผลงานการวินิจฉัยไร สีขาในประเทศไทยจำนวน 5 เรื่อง และได้ทำการตั้งชื่อไรสีขาชนิดใหม่จำนวน 10 สกุล และ 30 ชนิด

Study on Species Diversity, Biology and Distribution of Eriophyoid Mites in the Central and Eastern Parts of Thailand

A. Chandrapatya

Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

In the past 7 months (November 1997-June 1998) 260 samples of the four-legged mites were collected from 16 provinces namely Kamphaeng Phet, Tak, Lampang, Chiang Mai, Bangkok, Pathum Thani, Ayutthaya, Nakhon Nayok, Chainat, Lopburi, Nakhon Pathom, Kanchanaburi, Ratchaburi, Prachinburi, Chonburi and Chanthaburi. These mites were found infesting 103 species of plants including 31 species of fruit trees, 24 species of ornamental plants, 7 species of horticultural plants, 7 species of weeds, 25 species of forest trees and 9 species of medicinal plants. All specimens were mounted in microscopic slides for further identification. The researcher and Professor Jan Boczek have published 5 papers dealing with eriophyoid mites in Thailand. In these papers, a total of 10 new genera and 30 new species were described by both authors.

การสำรวจความหลากหลายของเห็ดที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย และบริเวณใกล้เคียง

<u>บรกต สุกโชติรัตน์</u> ' อุราภรณ์ สอาดสุด ' อภิญญา ผลิโกมล ' ศักดิ์มนตรี นาชัยเวียง ² ศิริพร หัสสรังสี ' เสน่ห์ ชุมแสน ¹ ดวงจันทร์ ก้อนทรัพย์ ' อณิสณี แทนอาษา ' นิคม พุทธิมา ' ศุลิเชษฐ์ ทองกล่ำ ¹ อัจฉรา ลาภมาก ¹ นิถุมล ลิมปิโชติพงษ์ ¹ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ² ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ได้สำรวจเห็ดในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่บริเวณแหลมสน หัวยดอกม้า น้ำตกมณฑาธาร สวนสัตว์เชียงใหม่ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อ.แม้ริม ป่าบริเวณเขตโครงการหลวงวัดจันทร์ อ. แม่แจ่ม และบริเวณใกล้เคียงอื่น ๆ ในช่วงเดือนตุลาคม 2539 ถึง ตุลาคม 2540 พบเห็ด 22 แฟมิลี 83 จีนัส 138 สปีชีส์ เห็ดที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ เห็ดกระด้าง ในแฟมิลี Polyprraceae เห็ดมีครีบ ในแฟมิลี Rusulaceae เห็ดถ้วย ในแฟมิลี Pezizaceae และเห็ดเทียน ในแฟมิลี Xylariaceae

Survey of Diversity of Mushrooms at Doi Suthep-Pui National Park and the Vicinity

M. Sukchotiratana¹, U. Sardaud¹, A. Plikomol¹, S. Nachaiwiang², S. Hassarangsi¹, S. Choomsan¹, D. Konsab¹, A. Tanarsa¹, N. Putima¹, S. Tongglam¹, A. Lapmak¹ and N. Limpichotipong¹

Department of Biology Faculty of Scienc, e Chiang Mai University

² Department of Plant Patholog, y Faculty of Agriculture, Chiang Mai University

A survey of mushrooms was carried out between October 1996 and October 1997 at Doi Suthep-Pui National Park; Laem Son; Huay Kok Mah; Monthatarn waterfall; Chiang Mai Zoo; Queen Sirikit Botanic Garden, Mae Rim district; the forest area at Wat Chan Royal Project, Mae Jam district; and other nearby areas. Twenty-two families, 83 genera and 138 species of mushrooms were found. The majority of them were polypores in the Family *Polyporaceae*, gilled fungi in the family *Russulaceae*, cup fungi in the Family *Pezizaceae* and coral fungi in the Family *Xylariaceae*.

การศึกษาความหลากหลายและการเก็บรวบรวมสายพันธุ์ของเชื้อราบนต้นจาก

<u>อภิรดี ปิลันธนภาคย์</u> และ วาสนา ศรีบุญธรรม ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จ. ชลบุรี

จากการสำรวจเชื้อราจากตันจากในป่าจากเขตจังหวัด ระนอง ฉะเชิงเทรา จันทบุรี สมุทรปราการ และสมุทรสงคราม โดยเก็บตัวอย่างจากลำตัน ก้านใบ ดอก และผล ส่วนที่น้ำท่วมถึง หรือส่วนที่หักแช่อยู่ในน้ำ ประมาณ 1000 ตัวอย่าง พบเชื้อราทั้งหมด 111 ชนิด เป็น Ascomycota 85 ชนิด Mitosporic 26 ชนิด และสามารถแยกเชื้อบริสุทธิ์ได้ 60 ชนิด จำนวน 121 สายพันธุ์ เชื้อราที่พบมาก และพบในทุกแหล่งได้แก่ Linocarpon sp. , และ Asterosphaeriella sp. Linocarpon sp. พบมากที่สุดในจังหวัด จันทบุรี และฉะเชิงเทรา ส่วน Asterosphaeriella sp. พบมากที่สุดในจังหวัด จันทบุรี และฉะเชิงเทรา ส่วน Asterosphaeriella sp. พบมากที่สุดในจังหวัด ระนอง สมุทรปราการ และสมุทรสงคราม เชื้อราที่พบในจังหวัดต่างๆ ยกเว้นจังหวัดฉะเชิงเทราไม่แตกต่างกันมากนัก เชื้อรา 19 ชนิดจากทั้งหมดที่พบ 111 ชนิด เป็นเชื้อราที่พบเฉพาะในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในขณะที่ในจังหวัดอื่น ๆ พบเชื้อ ราที่ไม่พบในจังหวัดอื่นเพียง 8 - 12 ชนิด บริเวณที่พบว่ามีเชื้อต่างกับบริเวณอื่นมาก คือบริเวณ อ. แปดริ้ว จ. ฉะเชิงเทรา และ จ. สมุทรสงคราม ซึ่งเป็นบริเวณที่เป็นน้ำจืด มีความเค็ม 0 เป็นไปได้ว่า เชื้อราจากตันจากบริเวณน้ำ จืดเป็นเหตุให้ความหลากหลายของเชื้อราบริเวณนี้มีมากกว่าบริเวณที่มีความเค็มสูง

A Study of Fungal Biodiversity; and collection of fungi from Nypa Palm

A. Pilantanapak and W. Sriboontum

Department of Microbiology, Faculty of Science, Burapha University, Chonburi

A preliminary study of fungal diversity on *Nypa fructicans* was established in 5 provinces; Ranong, Chacheungsao, Chanthaburi, Samut Prakarn and Samut Songkram. Approximately 1000 samples from fronds, leaves, flowers and fruits of Nypa stands in intertidal regions or those which fell into the water were examined. A total of 111 fungal species were recorded; 85 Ascomycota and 26 Mitosporic fungi. *Linocarpon* sp. and *Asterosphaeriella* sp. are the most frequent fungi found on *Nypa fructicans* from every sampling site. *Linocarpon* sp. was found frequently from Chanthaburi and Chaseungsao whereas *Asterosphaeriella* sp. was found frequently from Ranong, Samut Prakarn and Samut Songkram. The fungal species which were recorded for 4 provinces, with the exception of Chacheungsao, were similar. A total of 19 fungal species were found only on samples from Chacheungsao, whereas only 8 to 12 species were found from sites in the other 4 provinces which were different from the fungi at others. The fungi from Ampher Padrew; Chacheungsao and Samut Songkram are different from those of other sampling sites. This may be the result of the fresh water content (salinity 0). It is possible that fungi from Nypa Palm in fresh water makes the fungal diversity at these sites higher than the diversity of the higher salinity sampling sites.

การเก็บรวบรวมและจำแนกสายพันธุ์สาหร่ายและไลเคนในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

<u>เยาวลักษณ์ อัมพรรัตน์</u> ¹ อรุณี จันทรสนิท ¹ ศิริเพ็ญ ตรัยไซยาพร²

การเก็บรวบรวมและจำแนกสาหร่ายและไลเคนจากพื้นที่ทางเหนือ 8 จังหวัด คือ ตาก สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์ แพร่ ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่ พบไลเคน 9 สกุล (ใน 37 วงศ์) ซึ่งมี 56 สกุล เป็น crustose ในจำพวกนี้พบในสกุล Lecanora ซึ่งค่อนข้างทนต่อกาซซัลเฟอร์ไดออกไซด์มากที่สุด ส่วนสกุลอื่นที่พบรองลงมาได้แก่สกุล Graphis Pertusaria และ Lepraria ในกลุ่ม foliose ซึ่งส่วนใหญ่ชอบเจริญในที่สูงและมีอากาศบริสุทธิ์กว่านั้นพบเพียง 28 สกุลที่ พบอยู่เสมอ คือ Physcia Dirinaria Parmotrema และ Pyxine ส่วนไลเคนแบบ fruticose และ squamulose พบเฉพาะ บางพื้นที่เท่านั้น ตัวอย่างสาหร่ายที่เก็บรวบรวมได้ เกือบทั้งหมดเป็นสาหร่ายขนาดเล็ก รวมทั้งสิ้นมากกว่า 110 สกุล ที่ มากที่สุดคือ กลุ่มสาหร่ายสีเขียวซึ่งมีมากกว่า 60 สกุล และพบสาหร่ายหลายสกุล ซึ่งพบน้อยในประเทศไทย เช่น Aphanochaete ที่มีรายงานว่าพบที่จังหวัดตราด และรายงานโดย W. West และ G.S. West ในปี ค.ศ. 1901 เพียง ครั้งเดียว

Collection and Survey of Algae and Lichen from Northern Thailand

Y. Amphornrat¹, A. Chansanit¹, S. Trichaiyaphon²

Algae and Lichen samples was collected from eight Northern provinces namely, Pitsanuloke, Sukhothai, Utaradit, Tak, Prae, Lampang, Lumpoon and Chaing Mai. Fifty-six from a total of 91 genera (in 37 families) were identified as crustose. Among these, *Lecanora*, which tolerates the higher level of sulfur dioxide, was most common. Other frequently found crustose included *Graphis*, *Pertusaria* and *Lepraria*. Only 28 genera of foliose lichens, which mostly preferred higher elevation as well as cleaner atmosphere, were recorded. *Physcia*, *Dirinaria Parmotrema* and *Pyxine* were commonly encountered genera. Fruticose and squamulose lichens could be found only in a few areas. Most of the algae collected are microscopic, and among 110 genera classified, more than 60 genera are green algae. Some of them are rare and seldom found, e.q. *Aphanochaete* which was collected once from Trat and reported by W. West and G.S. West in 1901.

[่] ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹ Department of Botany, Faculty of Science Chulalongkorn University

² Chiangmai University

การศึกษาความหลากหลายของพรรณไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน

<u>ประนอม จันทรโณทัย</u> ่ อัจฉรา ธรรมถาวร ่ ปัญญา ปรีดีสนิท ² สุทธิรา ขุมกระโทก ่ จุ**ห**าลักษณ์ ลาเกิด ่ และ พิมพ์วดี พรพงศ์รุ่งเรื่อง ่

การศึกษาความหลากหลายของพรรณไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติภูพานตั้งแต่เดือนเมษายน 2540 ถึง มิถุนายน 2541 เก็บพรรณไม้ได้ 1,230 เลขหมาย ได้ตรวจสอบเอกลักษณ์พืชถึงระดับชนิดพบว่ามีเฟิร์น 9 วงศ์ 16 สกุล 20 ชนิด จิ มโนสเปิร์ม 2 วงศ์ 2 สกุล 2 ชนิด พืชมีดอก 89 วงศ์ 242 สกุล 389 ชนิด เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว 13 วงศ์ 56 สกุล 96 ชนิด และพืชใบเลี้ยงคู่ 76 วงศ์ 186 สกุล 293 ชนิด จากตัวอย่างที่เก็บคาดว่าเป็นชนิดใหม่ของโลก 6 ชนิด พรรณไม้ที่มี การรายงานครั้งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นพรรณไม้หายาก และพรรณไม้เฉพาะถิ่น ได้บรรยายลักษณะพืช อย่างละเอียด พร้อมกับได้บันทึกภาพสีและสไลด์ จัดเก็บข้อมูลในระบบฐานข้อมูลและใช้ในการเขียนโฮมเพจ การศึกษา สภาพภูมิประเทศและสังคมพืชจากแปลงตัวอย่างจำนวน 2 แปลงของสังคมป่าเต็งรัง พบว่าเป็นสังคมย่อยเต็ง-มะค่าแต้ และสังคมย่อยเต็ง-เหียง

Study of Plant Diversity in Phu Phan National Park

P.Chantaranothai ¹, A. Thammathaworn ¹, P. Predeesanit ², S. Khomgratok ¹, J. Lakerd ¹ and

²Phu Phan National Park

In the study of plant diversity in Phu Phan National Park between April 1997 and June 1998, a total of 1,230 numbers were collected. Specimens were identified to species: 9 families 16 genera 20 species of ferns; 2 families 2 genera 2 species of gymnosperms; 89 families 242 genera 389 species of Angiosperm, 13 families 56 genera 96 species of monocotyledons; and 76 families 186 genera 293 species of dicotyledons. Among these specimens six taxa are probably new to science, two are new records of Northeastern Thailand and many endemic species were found. Specimens were described, photographs and slides were also taken. All data are being compiled into a specimen database which is being prepared in Microsoft Access and on a Homepage. Two sample plots 100 x 100 m. were investigated. In each stand the sampling technique involved the establishment of twenty quadrats of 10 x 10 m. The dry dipterocarp forest can be divided into two dominance-types, the *Shorea obtusa-Sindora siamensis* type and the *Shorea obtusa-Dipterocarpus obtusifolius* type.

[ี] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อุทยานแห่งชาติภูพาน

P. Pornpongrungrueng ¹
¹Department of Biology, Faculty of Science, Khon Kaen University

การศึกษาความหลากหลายทางสัตววิทยาในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน

ทัศนีย์ แจ่มจรรยา 1 องุ่น ลิ่ววานิช 2 ละออศรี เสนาะเมือง 3 ชุติมา หาญจวณิช 3 นฤมล แสงประดับ 3 สุวคนธ์ พลกนิษฐ์ 3 ปรียะวุฒิ วัชรานนท์ 3 สมพงษ์ สิทธิพรหม 3 และ พรพิมล เจียระนัยปรีเปรม 3 1 มาควิชากีฏวิทยา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2 กองกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 3 มาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การศึกษาความหลากหลายทางสัตววิทยาในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จ.สกลนคร และ จ. กาพสินธุ์ ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2540 ถึงเดือนมิถุนายน 2541 ได้สำรวจแพลงก์ตอนสัตว์ แมลงบก แมลงน้ำ หอย ปลา สัตว์สะเทินน้ำ สะเทินบก และสัตว์เลื้อยคลาน พบแพลงก์ตอนสัตว์จำนวน 150 สปีซีส์ จำแนกเป็นกลุ่มโรติเฟอร์ 117 สปีซีส์ จาก 17 วงศ์ เป็นกลุ่มคลาโดเซอรา 25 สปีซีส์ จาก 7 วงศ์ และเป็นโดปีปอด 8 สปีซีส์ จาก 2 วงศ์ ในจำนวนนี้เป็นโดปีปอดชนิด ใหม่ของโลก 1 สปีซีส์ ได้แก่ Eodiaptomus phuphanensis new species เป็นโรติเฟอร์ชนิดที่มีรายงานว่าพบเป็นครั้ง แรกในประเทศไทย (new records) จำนวน 8 สปีซีส์ แมลงบกพบผีเสื้อกลางวัน 168 สปีซีส์ และผีเสื้อกลางคิน 60 สปี ซีส์ แมลงน้ำพบตัวอ่อนแมลงน้ำที่ลำธารแก้งมดแดง มีจำนวนอันดับมากที่สุด คือ 10 อันดับ 70 วงศ์ 144 สปีซีส์ ที่ห้วย ปลาดุก 1 และ 2 พบตัวอ่อนแมลงน้ำ 9 อันดับ 48 วงศ์ 105 สปีซีส์ และ 9 อันดับ 45 วงศ์ 120 สปีซีส์ ตามลำดับ ที่ห้วย มะแงวพบตัวอ่อนแมลงน้ำ 8 อันดับ 31 วงศ์ 65 สปีซีส์ สำหรับหอย พบหอยบกและหอยน้ำจืด จำนวน 31 สปีซีส์ แยก เป็นกลุ่มหอยทากบก กลุ่มหอยกาบน้ำจืด หอยฝาเดียวน้ำจืด หอยน้ำจืดไม่มีฝา 3, 9, 15 และ 4 สปีซีส์ ตามลำดับ ปลา ที่พบมี 34 สปีซีส์ จาก 15 วงศ์ ปลาในวงศ์ Cyprinidae มีความหลากหลายของชนิดมากที่สุด สำหรับสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกและสัตว์เลื้อยคลาน 25 สปีซีส์ แยกเป็น 1 อันดับ 2 อันดับ 2 อันดับ 5 วงศ์ 22 สกุล

Study on Animal Diversity in the Phu Phan National Park

Tasanee Jamjanya¹, Angoon Lewvanich ², La-orsri Sanoamuang ³, Chutima Hanjavanit ³, Narumon Sangpradub ³, Suwakon Balakanich ³, Preeyawut Wacharanon ³, Somphong Sithiprom ³ and Pornpimol Jearranaipreeprame ³

¹ Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University ² Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperatives

³ Department of Biology, Faculty of Science, Khon Kaen University

The study on animal diversity with emphasis on zooplankton, aquatic and hundredsixty eight species of butterflies, 60 species of moths were recorded. For aquatic insects, 144, 105, 120 and 65 species among the samples collected from four sites (Gaeng Mod Daeng, Huay Pla Duck 1 and 2 and Huay Ma Ngaew) were identified, respectively. Moreover, thirty one species of snails were recorded including 3, 9, 15 and 4 species of land snails, bivalves, gastropods and palmonate snails, respectively. For fishes, the total of 34 species in 15 families was identified. Cyprinidae, was the most diversified species. Nineteen amphibian species of 2 orders, 5 families, 10 genera, and 25 reptilian species of 1 order, 8 families, 22 genera were also found in the Nation Park.

การศึกษาเซลพันธุศาสตร์และพรรณไม้บางชนิดในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนครและจังหวัดกาฬสินธุ์

<u>อำพา เหลืองภิรมย์</u> ่ สุมนทิพย์ บุนนาค ่ อรอนงค์ กฤชเพชรัตน์ ^{2} และ ชวลิต กฤชเพชรัตน์ ^{3}

จากการศึกษาเชลพันธุศาสตร์ของพรรณไม้บางชนิดในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนคร และจังหวัดกาพสินธุ์ ในช่วง 1 ปี 5 เดือน (กพ. 2540 - มิย. 2541) โดยเก็บตัวอย่าง 4 บริเวณได้แก่ บริเวณหลังที่ทำการอุทยานแห่งชาติ บริเวณแก้งมดแดง บริเวณน้ำตกคำหอม บริเวณภูมะแงว เซลล์พันธุศาสตร์ของพืชวงศ์กล้วยไม้ (Orchidaceae) 25 ชนิด พบจำนวนโครโมโซม 2n = 38 จำนวน 20 ชนิด และ 2n= 40 3 ชนิด ส่วนอีก 2 ชนิด คือ รองเท้านารีเหลืองอุดร (Papliopedium concolor var. hennisianum), มีจำนวนโครโมโซม 2n = 26 และเอื้องต่อ (Pholidota articulata) มี จำนวนโครโมโซม 2n =70 เซลล์พันธุศาสตร์ของพืชวงศ์ขิง (Zingiberaceae) ได้ศึกษาจำนวน 24 ชนิด จำนวนโครโมโซมมีค่าตั้งแต่ 2n = 22-84 สำหรับเฟิร์นได้ทำการศึกษาเซลล์พันธุศาสตร์ 5 ชนิด ซึ่งจำนวนโครโมโซมมีค่าตั้งแต่ 2n = 62-106 การศึกษาเซลล์พันธุศาสตร์ของสัตว์บางชนิดในเขตอุทยานแห่งชาติ พบว่าสัตว์สะเทินบกสะเทินน้ำรวบ รวมได้ 4 วงศ์ 15 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 4 วงศ์ 11 ชนิด และแมลงในอันดับ Orthoptera รวมรวมได้ 6 วงศ์ 37 ชนิด ส่วนการศึกษาคาริโอไทป์ของกลุ่มสัตว์สะเทินบกสะเทินน้ำ, สัตว์เลื้อยคลานและแมลงใต้ศึกษาแล้ว 11, 7 และ 13 ชนิด ตามลำดับ

Cytogenetic studies of some animals and Plants in Phu-Phan National Park, Sakonnakorn and Kalasin provinces

A. Luangpirom ¹ S. Bunnag ¹, O. kritpetcharatana ² and C. Kritpetcharatana ³

Cytogenetic studies of some plants in Phu-Phan National Park, Sakonakorn and Kalasin Provinces during seventeen months (from February 1997-June 1998) have been carried out. Study areas are located behind Phu-Phan National Park office, Kang Mod Daeng, Chum Hom Waterfall and Phu Ma Ngue. Chromosome studies have been performed in 25 species of family Orchidaceae. The chromosome number of 20 species is 2n = 38 and the other three species have the same chromosome number 2n = 40. The chromosome number of Papliopedium concolor is 2n = 26 and Pholidota articulata has chromosome number 2n = 70. Chromosome numbers of 24 species of family Zingiberaceae vary from 2n = 22 - 84. There is a big variation of chromosome numbers in ferns from 2n = 62-106.

Cytogenetic studies of some animals in Phu-Phan National Park have been carried out in amphibians, reptiles and insects. Fifteen species and four families of amphibians have been found. Reptiles were identified in 4 family including 11 species. Insects in the order orthoptera have been identified in 6 families including 37 species. Karyotype studies of amphibians, reptiles and insects have been carried out in 11, 7 and 13 species respectively.

[่] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³ ภาควิชาจลทรรศน์คลีนิค คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹ biology Department, Faculty of Science, Khon Kaen University

² Phatology Department, Faculty of Medicine Khon Kaen University

³ Clinical Microscopic Department, Fac. of Associated Medical Science, Khon Kaen University

การศึกษาวิจัยด้านอนุกรมวิธานพืชของพรรณไม้วงศ์เปล้า (Euphorbiaceae) ในประเทศไทย

<u>ก่องกานดา ชยามฤต</u> ่ ธวัชชัย สันติสุข ่ Kai Larsen ² Peter van Welzen ³ Hans-Joachim Esser ่ วีระชัย ณ นคร ⁵ ประนอม จันทรโณทัย ⁶ สุมน มาสุธน ⁷ ธีรวัฒน์ บุญทวีคุณ ่ ราชันย์ ภู่มา ่ ลีนา ผู้พัฒนพงศ์ ่ จิรายุพิน จันทรประสงค์ ¹ สุภีร์ ลาเสน²

พรรณไม้วงศ์เปล้า (Euphorbiaceae) เป็นพรรณไม้วงศ์ใหญ่เป็นอันดับที่หก ทั่วโลกมีประมาณ 8,000 กว่าชนิด ใน ประเทศไทยพบประมาณ 80 สกุล 400 กว่าชนิด เป็นพรรณไม้ที่มีคุณค่าทางสมุนไพรและทางเศรษฐกิจอยู่หลากหลาย ชนิด ประเทศไทยยังไม่มีคู่มือที่จะวิเคราะห์จำแนกชนิดของพรรณไม้วงศ์นี้ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงความหลากหลาย ของพืชวงศ์นี้อย่างเร่งด่วน โดยหาข้อสรุปจำนวนชนิดของพรรณไม้ ทำรูปวิธานแยกสกุล (Key to genera) รูปวิธานแยก ชนิด (Key to species) ตลอดจนบรรยายลักษณะของพรรณไม้โดยละเอียด รวมทั้งศึกษาจำนวนโครโมโชม ลักษณะเรณู นิเวศวิทยา การกระจายพันธุ์ และการใช้ประโยชน์ของพืช เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน (Database) ของพรรณไม้วงศ์เปล้า ของประเทศไทยให้นักวิจัยในสาขาอื่น ๆ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พืชวงศ์นี้ในขั้นประยุกต์ต่อไป นอกจาก นี้ ได้มีการดำเนินการอนุรักษ์พืชนอกถิ่น (Ex-situ) โดยนำพืชวงศ์นี้มาปลูกไว้อย่างเป็นระบบในสวนพฤกษศาสตร์ อีกทั้ง ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนบุคคลากรด้านอนุกรมวิธานพืช โดรงการนี้จึงใช้พืชวงศ์นี้เป็นหลักใน การฝึกฝนและสรรหานักพฤกษศาสตร์ด้านอนุกรมวิธานพืช เพื่อจะได้มีบุคคลากรที่จะมาเร่งดำเนินการศึกษาวิจัย พรรณพฤกษชาติของไทยในวงศ์อื่น ๆ ต่อไป ซึ่งปัจจุบันยังคงมีพรรณไม้อยู่อีกมากกว่า 60 % ของพรรณไม้ทั้งหมดใน ประเทศที่ยังไม่ได้ทำการศึกษาวิจัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งทำการศึกษาถึงความหลากหลายของทรัพยากรพืช เพื่อ การวางแผนอนุรักษ์อย่างเร่งด่วนก่อนที่พืชเหล่านั้นจะสูญพันธุ์ไป

Systematic Study of Family Euphorbiaceae in Thailand

K. Chayamarit¹, T. Santisuk¹, K. Larsen², P. van Welzen³, H.J. Esser⁴, W. Nanakorn⁵, P. Chantharanothai⁶, S. Masuthon⁷, T. Boonthavikoon¹, R. Pooma¹, L. Phuphathanaphong¹, C. Chantharaprasong¹, S. Larsen² Forest Herbarium, Royal Forest Department ²Department of Systematic Botany, Aarhus University, Denmark³ Rijksherbarium/Hortus Botanicus, Leiden, Netherlands⁴ Hamburg, Germany⁵ Queen Sirikit Botanic Garden

The Euphorbiaceae is one of the largest dicot families, the sixth largest family with c. 8,000 species. In Thailand the family comprises close to 80 genera, over 400 species. Many species are important as medicinal plants and other economic uses. A manual for identifying plants of this family has not yet been compiled. Thus, the taxonomic study will be undertaken of the species which are present in Thailand. Keys to genera and to species will be provided and the taxonomic characteristics of each taxon will be discussed as well as the chromosome number, pollen morphology, ecology and distribution will be given. A database of the Euphorbiaceae of Thailand will be built up. The information will then serve as a source for researchers in various aspects of this family. In addition, the project will conserve plant ex-situ by growing species in botanical garden. At present Thailand is short of trained personnel in plant taxonomy, therefore, this project will, at the same time, train young plant taxonomists in a way that will enable them to study other Thai plant families in the future. More than 60% of the Thai species are not yet revised. Therefore, it is an urgent need for intensive biodiversity studies leading to a conservation plan that will enable the preservation of endangered environment and the threathened species.

[้] ทอพรรณไม้ กรมป่าไม้ ²Department of Systematic Botany, Aarhus University, Denmark

³ Rijksherbarium/Hortus Botanicus, Leiden, Netherlands ⁴ Hamburg, Germany

⁵ สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อ..แม่ริม จ.เชียงใหม่

 $^{^{6}}$ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ^{7} ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁶Dept. of Biology, Faculty of Science, Khon Kaen University

⁷ BotanyDepartment, Faculty of Science, Kasetsart University

การศึกษาเซลพันธุศาสตร์ของพันธุ์ไม้วงศ์เปล้า (Euphorbiaceae) ในประเทศไทย

พวงผกา สนทรซัยนาคแสง ^{1} , ชยาพร วัฒนศิริ ^{2} , สมศักดิ์ อภิสิทธิวาณิช ^{3}

เก็บตัวอย่างพันธุ์ไม้วงศ์เปล้าจากแหล่งที่พืชเจริญเติบโตตามธรรมชาติในทุกภาคของประเทศไทย ศึกษาจำนวนและรูป ร่างลักษณะของโครโมโซมจากเนื้อเยื่อเจริญตามส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นไปได้ โดยใช้เทคนิคฟอยเจนสคอชหรือสเมียร์ ผลจากการศึกษาถูกบันทึกเป็นฐานข้อมูล ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดจำแนก หาสายพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ คาดคะเน การเจริญพันธุ์ของพืช และเพื่อการวางแผนอนุรักษ์พันธุ์พืชหายากที่ใกล้จะสูญพันธุ์ได้ ข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกเป็น ส่วนหนึ่งของโครโมโซมแอทลาส เพื่อการคันคว้าและเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ ต่อไป

Cytogenetic Study of Euphorbiaceae in Thailand

P. Soontornchainaksaeng 1, C. Watanasiri 2, S. Apisithiwanich 3

Department of Plant Science, Faculty of Science, Mahidol University, Payathai, Bangkok

Thai species of Euphorbiaceae have been sampled from the natural habitats in all parts of Thailand. Chromosome number and morphology are investigested from various meristematic tissue by a modified Feulgen squash or smear technique. Data from this study will provide support to the study of plant systematics and phylogenetics. The data will also be useful for plant improvement and fertility prediction that provide support for plant conservation strategies. This genetic diversity study will be recorded in a database and as part of Chromosome Atlas for reference and further research.

ำ ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พญาไท กรุงเทพมหานคร

 $^{^{2}}$ สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปากเกร็ด นนทบุรี

³ ภาควิชาพันธุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร

² The School of Agricultural Extension and Cooperatives, Sukhothaithammathirat University, Pakkred, Nonthaburi

³ Department of Genetic, Faculty of science, Kasetsart University, Bangkhen, Bangkok

การศึกษาสัณฐานวิทยาละอองเรณูของพันธุ์ไม้วงศ์เปล้า (Euphorbiaceae) ในประเทศไทย

โกสุม พีระมาน ซุมพล คุณวาสี กัญดา เกษตรสินสมบัติ รัฐพงษ์ พวงทับทิม ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการนี้เป็นการศึกษาลักษณะสัณฐานละอองเรณูของพันธุ์ไม้วงศ์เปล้าในประเทศไทย โดยการออกสำรวจเก็บตัว อย่างพรรณไม้และดอกตัวผู้ในท้องที่ต่างๆ ทั่วประเทศ นำตัวอย่างดอกตัวผู้ของพรรณไม้ที่ตรวจสอบชนิดของพรรณไม้ ที่ถูกต้องแล้ว มาจัดทำสไลด์ถาวร (โดยผ่านกระบวนการอะซิโตไลซิส Erdtman, 1952) ศึกษาข้อมูลลักษณะสัณฐาน ละอองเรณูโดยใช้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงและกล้องจุลทรรศน์อิเลกตรอนแบบส่องกราด จัดทำคำบรรยายลักษณะ รูป วิธานและแผนภาพสรุปสายสัมพันธ์ระหว่างชนิด และจัดทำโปรแกรมฐานข้อมูลลักษณะสัณฐานละอองเรณู ตัวอย่าง พรรณไม้แห้งและตัวอย่างสไลด์ตันแบบของเรณูวงศ์เปล้าจะเก็บรักษาไว้ ณ. พิพิธภัณฑ์พืช ศ. กสิน สุวตะพันธุ์ จุฬาลง กรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาวิจัยนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของวิชาเรณูวิทยา การพัฒนาการเลี้ยงผึ้ง การ วินิจฉัยโรคภูมิแพ้ และเป็นข้อมูลสำคัญข้อมูลหนึ่งในการตรวจสอบวินิจฉัยชนิดพรรณไม้และการจัดจำแนกหมวดหมู่ของ พืชวงศ์เปล้าในประเทศไทย

Palynological Study of Euphorbiaceae in Thailand

K. Pyramarn, Ch. Kunwasi, K. Kasetsinsombat, and R. Poungtaptim Department of Botany, Faculty of Science, Chulalongkorn University

This project focused on the pollen morphology of the euphorbiaceous plants in Thailand. The herbarium specimens along with the male flowers were collected from various locations all over the country. After that, the identified samples were put through slide preparation (acetolysis method; Erdtman, 1952). The palynological observations made through LM and SEM. Pollen descriptions, key to pollen, the phylogenetic trends based mainly on pollen morphology have been presented. The herbarium specimens and the pollen-type slides were kept in the Professor Kasin Suvatabandhu Herbarium, Chulalongkorn University. The data obtained is to be ultilized in palynological study, honey-bee culture and airborne allergic diagnosis. It will render beneficial contribution to the format related to plant identification and classification of the Euphorbiaceae family in Thailand.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชและแพลงก์ตอนสัตว์ในลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

<u>ยุวดี พีรพรพิศาล</u> สมร คลื่นสุวรรณ ฉมาภรณ์ นิวาศะบุตร สาคร พรหมขัติแก้ว ประเสริฐ ไวยะกา ตรัย เป็กทอง ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช benthic algae และแพลงก์ตอนสัตว์ ในลำน้ำแม่สา อุทยานแห่ง ชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างมีนาคม 2540 - กุมภาพันธ์ 2541 พบว่า ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยจะพบ benthic algae ประเภทใดอะตอมมากที่สุดคือ 172 ชนิด รองลงมาคือ แพลงก์ตอนพืช 126 ชนิด และแพลงก์ตอนสัตว์ 70 ชนิด สิ่งมีชีวิตเหล่านี้แตกต่างกันทั้งจำนวนชนิดและปริมาณในแต่ละ ฤดูอย่างชัดเจน โดยในฤดูร้อน จะพบ benthic algae มากที่สุด ในฤดูฝนพบแพลงก์ตอนพืชและแพลงก์ตอนสัตว์มาก กว่าฤดูอื่นๆ ส่วนในฤดูหนาวสิ่งมีชีวิตทุกชนิดลดจำนวนชนิดลงอย่างชัดเจน แต่จะมีเฉพาะแพลงก์ตอนพืชและแพลงก์ ตอนสัตว์ที่มีปริมาณมากขึ้น benthic algae ที่เป็นสปีชีส์เด่นได้แก่ Cocconeis placentula Ehrenberg, Achnanthes lanceolata (Brbisson) Grunow, Cymbella tumida และ Gomphonema augur Ehrenberg แพลงก์ตอนพืชส่วนใหญ่ เป็นใดอะตอมเช่นกัน ได้แก่ Melosira varians Agardh, Fragilaria ulna (Nitzsch) Lange-Bertalot และ Cymbella tumida แพลงก์ตอนสัตว์ส่วนใหญ่อยู่ใน Phylum Protozoa ได้แก่ Chilodonella urcilata ใน Class Ciliata, Difflugia corona และ Arcella vulgaris ใน Class Sarcodina เป็นต้น benthic algae ประเภทใดอะตอมบางชนิดสามารถใช้เป็น ดัชนีบ่งชี้คุณภาพน้ำสภาพ eutrophication ซึ่งมีสารอินทรีย์และความขุ่นสูง บางชนิดบ่งชี้คุณภาพน้ำที่ไม่มีมลพิษและมี ปริมาณของในโตรเจนต่ำ

Biodiversity of Phytoplankton and Zooplankton in Mae Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai

<u>Y. Peerapornpisal</u>, S. Kluensuwan, Sh. Niwasabutra, S. Promkutkaew, P. Waiyaka, T. Pekthong Department of Biology, Faculty of Science, Chiang Mai University

The study on biodiversity of phytoplankton, benthic algae and zooplankton in Mae Sa stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai province was carried out from March 1997 to February 1998. Species diversity of these organisms showed distinct differences. One hundred and seventy two species (172) of benthic algae (mostly diatom) were most abundant, followed by 126 species of phytoplankton and 70 species of zooplankton. The occurrence of these organisms showed a clear seasonal variation. In the hot dry season, the benthic algae were most abundant. In rainy season, more species of phytoplankton and zooplankton were found than in other seasons. In the cool dry season, the planktons and benthic algal species decreased but the amount of planktons increased. The majority of the species of benthic algae belonged to Cocconeis placentula Ehrenberg, Achnanthes lanceolata, Cymbella tumida and Gomphonema augur Ehrenberg whereas the phytoplankton were Melosira varians Agardh, Fragilaria ulna (Nitzsch) Lange-Bertalot and Cymbella tumida (Brbisson) Van Heurck. The large amount of zooplankton were in Phylum Protozoa such as Chilodonella urcilata in Class Ciliata, Difflugia corona and Arcella vulgaris in Class Sarcodina. Some benthic algae could be used as indicators for eutrophication with high organic matters and turbidity; others could be used for unpolluted waters with low concentration of nitrogen.

ความหลากหลายของหนอนพยาธิในลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

ชโลบล วงศ์สวัสดิ์ ' อำนาจ โรจนไพบูลย์ ' จิราพร โรจน์ทินกร ² พีระวุฒิ วงศ์สวัสดิ์ ' ธนู มะระยงค์ ' สบชัย สุวัฒนคุปต์ ' อดิเทพพรชัย ภาชนะวรรณ [†] กานดา ค่ำชู [†] และ อรรถพร นิชพันธ์ [†] [†] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ² ภาควิชาเทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สุ่มจับสัตว์น้ำมีกระดูกสันหลังจากลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ 4 จุดเพื่อนำมาตรวจสอบ หนอนพยาธิในห้องปฏิบัติการ สุ่มจับปลาได้ 23 ชนิด 565 ตัว สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 4 ชนิด 14 ตัว ไม่พบสัตว์เลื้อยคลาน ผล การสำรวจหนอนพยาธิพบเป็นพยาธิใบไม้ (trematodes) ทั้งระยะเมตาเซอคาเรียและตัวเต็มวัย 12 สกุล อาทิเช่น Acanthostomum, Allocreadium, Centrocestus, Haplorchoides, Haplorchis, Prosotocus, Stellantchasmus, Transversotrema ไม่ทราบชื่อ 4 สกุล พยาธิปลิงใส (monogenea) พบ 3 สกุลคือ Gyrodactylus, Trianchoratus, Paradiplozoon พยาธิตัวกลมพบ 8 สกุลคือ Haplonema, Rhabdochona, Camallanus, Spinitectus, Cosmocerca ไม่ ทราบชื่อ 3 สกุล พยาธิหัวหนาม (acanthocephala) พบ 3 สกุลคือ Pallisentis, Acanthocephalus ยังไม่ทราบชื่อ 1 สกุล พยาธิตัวติด (cestodes) พบ 5 ชนิดคือ Senga chiangmaiensis n.sp., Ptychobothrium mystacoleucusi n.sp., P. rojanapaibuli n.sp., P. discusae n.sp., Circumoncobothrium baimaii n.sp. คาดว่าพยาธิใบไม้จะเป็นชนิดใหม่อีก อย่างน้อย 2 ชนิด พยาธิใบไม้ชนิดใหม่ Gorgoderina gracilis n.sp. ที่พบจากเขียดดินยังไม่พบจากการสำรวจในครั้งนี้

Biodiversity of Helminths in Mae Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai

 $\frac{C.\ Wongsawad}{A.\ Pachanawan,^1 K.\ Kumchoo^1,\ A.\ Nichapun^1} P.\ Wongsawad^1,\ T.\ Marayong^1,\ S.\ Suwattanacoupt^1,\ A.\ Pachanawan,^1 K.\ Kumchoo^1,\ A.\ Nichapun^1$

Aquatic vertebrates collected from 4 sites in Mae Sa Stream in Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai Province were investigated for helminths in the laboratory. The collection included 565 fishes of 23 species, 14 amphibia of 4 species, no reptiles. The identification of helminths were as follows: 12 genera of Trematodes, Acanthostomum, Allocreadium, Centrocestus, Haplorchoides, Haplorchis, Prosotocus, Stellantchasmus, Transversotrema and 4 unknown genera; two genera of monogenea were investigated, Gyrodactylus, Trianchoratus, Paradiplozoon; eight genera of nematodes found are Haplonema, Rhabdochona, Camallanus, Spinitectus, Cosmocerca and unknown 3 genera; three genera of acanthocephala were Pallisentis, Acanthocephalus and 1 unknown genus; five genera of cestodes were Senga chiangmaiensis n.sp., Ptychobothrium mystacoleucusi n.sp., P. rojanapaibuli n.sp., P. discusae n.sp. and Circumoncobothrium baimaii n.sp. Two species of trematodes were expected to be named as new species. The new species of trematode found last year, Gorgoderina gracilis n.sp. was not found in this year.

¹ Biology Department, Faculty of Science, Chiang Mai University

² Fisheries Technology Department, Faculty of Agriculture Production, Maejo University

ความหลากหลายของประชากรปลาในลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

<u>สมศักดิ์ พิภพภิญโญ</u> ่ อภินันท์ สุวรรณรักษ์ ่ ทิพสุคนธ์ จงเจริญ ่ นิวุฒิ หวังชัย ่ และสมชัย กุศลพันธ์ ^{2}

จากการสำรวจและศึกษาในปีแรก พบว่ามีปลาจำนวน 37 ชนิด 23 สกุล 13 วงศ์ 6 อันดับ แต่ในปีที่สองของช่วงครึ่งปี แรก พบว่ามีชนิดปลาเพิ่มขึ้นเป็น 52 ชนิด 34 สกุล 17 วงศ์ 6 อันดับ ปลาที่พบเพิ่มขึ้น ได้แก่ Discherodontus ashmeadi, Neolissocheilus soroides, Puntius brevis, Homaloptera leopardi, Nemacheilus binotatus, Schistura marnerti, Acanthopsis themedhi, Acanthopsoides delphax, Lepidocephalichthys burmanicus, Lepidocephalichthys hasselti, Hypostomus plecostomus, Mystus nemurus, Xenentodon cancila, Mastacembulus armatus และมีปลาที่ไม่ใช่เป็นปลาท้องถิ่นอีก 1 ชนิด คือ ปลาเทศบาล Hypostomus plecostomus

Biodiversity of Fishes in Mae Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai Province

S. Pipoppinyo¹, A. Suvarnaraksha¹, T. Chongcharoen¹, N. Whangchai¹, and S. Sukullapun²

Department of Fisheries Technology, Faculty of Agricultural Production, Maejo University

Chiangmai Fisheries Development Centre

From the study in the first year, it has been found that there are 37 species, 23 genera, 13 families and 5 orders of fish in Mae Sa Stream. While in the first six months of the second year, the count reached 52 species, 34 genera, 17 families and 5 orders. The additional species are Discherodontus ashmeadi, Neolissocheilus soroides, Puntius brevis, Homaloptera leopardi, Nemacheilus binotatus, Schistura marnerti, Acanthopsis themedhi, Acanthopsoides delphax, Lepidocephalichthys burmanicus, Lepidocephalichthys hasselti, Hypostomus plecostamus, Mystus nemurus, Xenentodon cancila, Mastacembulus armatus and Hypostomys plecostomus which is an introduced species.

[่] ภาควิชาเทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

² ศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ กรมประมง

ความหลากหลายของแมลงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง (เทือกเขาบรรทัด)

<u>จุฑามาส ผลพันธิน ่</u> คุภฤกษ์ วัฒนสิทธิ์ ่ สุรไกร เพิ่มคำ ²

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้างอยู่ในแนวเทือกเขาบรรทัด เป็นป่าดิบชื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์หลากหลายด้วยพันธุ์พืช
และพันธุ์สัตว์ ปัจจุบันได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดสงขลา มีการพัฒนาเพื่อให้เกิดความ
สะดวกแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่าดิบชื้นบริเวณนี้ได้ การวิจัยนี้มี
จุดประสงค์เพื่อศึกษาความหลากหลายและติดตามการเปลี่ยนแปลงของแมลงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง การ
ศึกษาครอบคลุมการเลือกพื้นที่ที่จัดเป็นป่าดิบชื้นสมบูรณ์ วางแปลงถาวรขนาด 100x100 ตารางเมตร แบ่งเป็นแปลง
ย่อยขนาด 10X10 ตารางเมตรสำหรับการศึกษาต่อเนื่องระยะยาว เก็บตัวอย่างแมลงในช่วงฤดูแล้งและฤดูฝนโดยใช้กับ
ดักชนิดต่างๆซึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกันกับที่ใช้ในประเทศบรูใน ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย เพื่อประโยชน์ในการเปรียบ
เทียบความหลากหลายของแมลงที่พบในป่าดิบชิ้นเขตต่างๆ จำแนกตัวอย่างแมลงที่เก็บได้ เลือกแมลงที่เป็นกลุ่มเด่น
และเป็นดัชนีบ่งชี้สภาพป่าเพื่อศึกษาโดยละเอียดต่อไป ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการ
อนุรักษ์และจัดการพื้นที่ป่าในอนาคต

Biodiversity of insects at Ton-Nga-Chang Wildlife Sanctuary (Buntad mountain range)

Chutamas pholpunthin ¹, Suparoek Watanasit ¹, Surakai Permkam ²

Ton-Nga-Chang Wildlife Sanctuary is one of the most mature of Thailand's tropical rain forests situated in Budtad Mountain Range. It is comprised of a diverse range of plants and animals species and is now becoming one of the important tourist destinations in Songkla Province. Various developments have taken place for the convenience of tourists. These will ultimately have an environmental impact on the ecosystem of this locality. The purpose of this project is to study diversity and fluctuation of insects at Ton-Nga-Chang Wildlife Sanctuary. The study involves the selection of a primary rain forest area and establishment of the permanent site of $100x100 \text{ m}^2$. The area has been divided into small quadrats of $10x10 \text{ m}^2$ for long-term ecological study. Insects are being collected in wet and dry seasons from all types of habitat. The standard sampling methods adopted in Australia, Brunei and Indonesia are being used in this study for the purposes of comparison. Identification of the insect samples is being conducted and their abundances are recorded. Detailed study is being carried out on the dominant groups which accounted for insect indicators of the forest. The results from this study will form an important additional database to be used for purposes of rain forest conservation and mangement in the future.

[่] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

² ภาควิชาการจัดการศัตรูพืช คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

¹Biology Department, Faculty of Science, Prince of Songkla University

² Department of Pest Management, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University

ความหลากหลายของพรรณพืชบริเวณโตนงาช้าง ภาคใต้ของประเทศไทย

พวงเพ็ญ ศิริรักษ์ กิติเซษฐ์ ศรีดิษฐ ทวีศักดิ์ ศักดิ์นิมิต ลัดดา เอกสมทราเมษฐ์ ประกาศ สว่างโซติ จรัล ลีรติวงศ์ และ สายใจ จรเอียด

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ศึกษาความหลากหลายของพรรณพืชและสังคมพืชในบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง จ.สงขลา ตั้งแต่เดือน เมษายน 2540 โดยได้ศึกษาในบริเวณซึ่งครอบคลุมสังคมพืชแบบต่างๆ ได้กำหนดบริเวณและวางแปลงสำรวจถาวร ขนาด 100 x 100 เมตร เพื่อศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบโดยละเอียดของสังคมพืชสำรวจศึกษาและเก็บตัวอย่างพืช เดือนละ 2 ครั้ง แล้วนำมาตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ และจัดทำตัวอย่างแห้งเพื่อเก็บเข้าพิพิธภัณฑ์พืช ศึกษาจำนวน โครโมโซมของพืชบางชนิด ผลการศึกษาพบพืชที่มีระบบท่อลำเลียงทั้งสิ้น 439 ชนิด ใน 303 สกุล และ 113 วงศ์ โดยมี พืชที่พบครั้งแรกในประเทศไทย 1 ชนิด คือ Pachylarnax praecalva Dandy พืชหายาก 2 ชนิด คือ Argostemma condensum Craib และ Osmunda vechellii Hook. สังคมพืชในบริเวณที่ศึกษาสามารถแบ่งลักษณะถิ่นอาศัย ได้ 5 แบบ คือ 1.สังคมพืชในหุบเขา 2.สังคมพืชบริเวณสันเขาระดับต่ำ 3.สังคมพืชบริเวณลาดเขาระดับสูง 4.สังคมพืชที่ขนาน ตามแนวลำหัวยและที่อยู่ในลำห้วย, 5.สังคมพืชบนลานหิน และได้ตรวจนับจำนวนโครโมโซมของพืชแล้ว จำนวน 15 ชนิด

Biodiversity of Plants at Ton-Nga-Chang, Southern Thailand

<u>P. Sirirugsa</u>, K. Sridith, T. Saknimit, L. Eksomtramage, P. Sawangchote, J. Leerativong and S. Jornaiad Department of Biology, Faculty of Science, Prince of Songkla University Thailand

Biodiversity and communities of vascular plants at Ton-Nga Chang Wild life Sanctuary, Songkhla province, have been studied since April 1997. The studies have been made in different plant communities. One area was selected to set up a 100 x 100 m permanent plot for the study of plant community structure and composition. Plant specimens have been collected twice a month. Plants have been identified, herbarium specimens prepared and chromosome counts of some species made. Four hundred and thirty nine (439) species of vascular plants belonging to 330 genera and 113 families have been collected. One taxon, *Pachylarnax praecalva* Dandy, is a new record for Thailand and two taxa, *Argostemma condensum* Craib and *Osmunda vechellii* Hook are rare plants of Thailand. The plant communities in the areas studied are classified into five habitats: 1) plant community at lower hillside and valley, 2) plant community at the ridge, 3) plant community at upper hillside, 4) plant community along the stream and 5) plant community on rock platform. The chromosome numbers of 15 species have been investigated.

อนุกรมวิธานของแพลงก์ตอนพืชในกลุ่มไดโนแฟลกเจลเลตในอ่าวไทย

พรศิลป์ ผลพันธิน

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยต่อเนื่อง 3 ปี โดยเริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์ 2540 ถึงเดือน มกราคม 2543 เพื่อศึกษา ชนิดของไดโนแฟลกเจลเลตทั้งหมดที่พบในอ่าวไทย ทั้งอ่าวไทยตอนบน และอ่าวไทยตอนล่าง โดยศึกษาจากตัวอย่างที่ เก็บโดยการลากถุงแพลงก์ตอนที่มีขนาดตา 20 ไมครอน ในแนวดิ่ง หรือแนวเฉียง เพื่อให้ได้ตัวอย่างมากที่สุด เก็บ รักษาตัวอย่างไว้ด้วยฟอร์มาลิน 4 เปอร์เซ็นต์ นำตัวอย่างไปวิเคราะห์หาชนิดของไดโนแฟลกเจลเลต จัดทำคำบรรยาย ของไดโนแฟลกเจลเลตแต่ละชนิดที่พบ วาดภาพ ถ่ายภาพ รวมทั้งนำตัวอย่างบางส่วนไปศึกษาตัวยกล้องจุลทรรศน์ อิเล็กตรอนแบบส่องกราด เพื่อรวบรวมจัดทำเป็นคู่มือการจัดจำแนกไดโนแฟลกเจลเลตในอ่าวไทย ซึ่งคู่มือนี้จะเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการใช้เป็นเอกสารอ้างอิง และเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยแพลงก์ตอนในกลุ่มนี้ต่อไปในอนาดต

Taxonomy of Marine Dinoflagellates in the Gulf of Thailand

P. Pholpunthin

Department of Biology, Faculty of Science, Prince of Songkla University

This project is a 3-year research starting from February 1997 until January 2000. The aim of the project is to complete a taxonomic study of marine dinoflagellates from the Gulf of Thailand, both the Upper and Lower Parts of the Gulf. Samples are being collected quantitatively by vertical or oblique net tows using a plankton net of 20 micron mesh size. The samples will be preserved with 4 % buffered formaldehyde. The identification of dinoflagellates is being conducted. Description, drawings and photography of each dinoflagellate species are being prepared. Some dinoflagellates are being examined with a scanning electron microscope. A key for identification of marine dinoflagellates from the Gulf of Thailand will be prepared. This will be the first complete key for identification of dinoflagellates in Thailand, and will be used for all forms of work with this group of phytoplankton.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนน้ำจืดในประเทศไทย (คลอโรไฟตาและโครโมไฟตา)

<u>ลัดดา วงศ์รัตน์</u> และ ประจิตร วงศ์รัตน์ ภาควิชาชีววิทยาประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพระยะยาว เรื่อง แพลงก์ตอนน้ำจืดในประเทศไทย (ดิ วิชันคลอโรไฟตา และดิวิชันโครโมไฟตา) จุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาชนิดและการแพร่กระจายของแพลงก์ตอน พืช 2 ดิวิชันที่กล่าวข้างตัน เพื่อจัดทำรายชื่อชนิดและการแพร่กระจายทางภูมิศาสตร์ของแพลงก์ตอนพืชที่พบเพื่อใช้ เป็นองค์ความรู้พื้นฐานในการศึกษาวิชาแพลงก์ตอนวิทยาและสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง (เช่น สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีชีว ภาพ การประมง ฯลฯ) และเพื่อจัดทำ Reference Collection ของแพลงก์ตอนพืชที่พบในประเทศไทย โดยเก็บใน ลักษณะของตัวอย่างดองในน้ำยาฟอร์มาลิน และภาพประกอบ หรือสไลด์ของแพลงก์ตอนพืชทุกชนิดเพื่อใช้เป็นตัวอย่าง อ้างอิง จากการสำรวจและเก็บตัวอย่างในเขตภาคกลางจำนวน 8 จังหวัด เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2540 จนถึงเดือน มีนาคม 2541 พบแพลงก์ตอนพืชทั้งหมด 143 ชนิด ดิวิชันคลอโรไฟตามีจำนวน 121 ชนิด ได้แก่ คลาสคลอโรไฟซี 86 ชนิด และคลาสยูกลีโนไฟซี 35 ชนิด ดิวิชันโคโมไฟตาพบ 22 ชนิด ได้แก่ คลาสคริโซไฟซี 2 ชนิด บาซิลลาริโอไฟซี 16 ชนิด และคลาสไดโนไฟซี 4 ชนิด

Diversity of Freshwater Plankton in Thailand (Chlorophyta and Chromophyta)

<u>L. Wongrat</u> and P. Wongrat Department of Fishery Biology, Faculty of Fisheries, Kasetsart University

This project involves long term biodiversity research on freshwater plankton (Chlorophyta and Chromophyta) in Thailand. The study is to determine species composition and geographical distribution of 2 phytoplankton divisions, to prepare species lists and ecological data as basic knowledge for further research on planktology and related fields (i.e. environmental, biotechnology, fisheries etc.), and to establish a Reference Collection in terms of preserved specimens in formalin, and photographs or slides for further comparative studies. Several phytoplankton surveys of 8 provinces in the central part of the country were conducted from October 1997 to March 1998. A total of 143 species were recorded: Division Chlorophyta 121 species (Class Chlorophyceae 86 species, and Class Euglenophyceae 35 species), and Division Chromophyta 22 species (Class Chrysophyceae 2 species, Class Bacillariophyceae 16 species, and Class Dinophyceae 4 species).

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนน้ำจืดในประเทศไทย (ไซยาโนไฟตา คลาโดเซรา และโคพีโพดา)

<u>พิมพรรณ ตันสกุล</u> พรศิลป์ ผลพันธิน ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

งานวิจัยนี้เป็นโครงการร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยแบ่งบริเวณที่ศึกษาเป็น 3 เขต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รับผิดขอบเก็บตัวอย่างแพลงก์ตอนในเขตจังหวัด สงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล จากการวิเคราะห์ตัวอย่างแพลงก์ตอนที่เก็บจากแหล่งน้ำจืดประเภทต่างๆ ในเขต จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล พบแพลงก์ตอนพืชในกลุ่มไซยาโนไฟตา 89 ชนิด แพลงก์ตอนสัตว์พบโค ฟีพอด 12 ชนิด และคลาโดเซอราพบ 14 ชนิด ซึ่งบางชนิดเพิ่งมีรายงานเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

Diversity of Freshwater Plankton in Thailand (Cyanophyta, Cladocera and Copepoda)

<u>P. Tansakul</u>, P.Pholpunthin Department of Biology, Faculty of Science, Prince of Songkla University

The project is a cooperation amongst three Universities: Kasetsart University, Khon Kaen University and Prince of Songkla University, covering three regional areas in Thailand. Prince of Songkla University is responsible for collecting samples in Songkhla, Pathalung and Satoon provinces. Freshwater plankton from various reservoirs in Songkhla, Pathalung and Satoon provinces were identified. Eighty-nine species of Cyanophyta, 12 species of Copepoda and 14 species of Cladocera were found. Some Cladocerans were the first to be recorded in Thailand.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนน้ำจืดในประเทศไทย (โรติเฟรา)

<u>ละออศรี เสนาะเมือง</u> ¹ และ พิพัฒน์พงษ์ แคนลา ²

การศึกษาความหลากชนิดและการแพร่กระจายของแพลงก์ตอนสัตว์น้ำจืดกลุ่มโรติเฟรา จากแหล่งน้ำจืดในเขตจังหวัด มุกดาหาร นครพนม สกลนคร หนองคาย อุดรธานี หนองบัวลำภู และเลย จำนวน 70 แหล่งน้ำ ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2540 ถึงพฤษภาคม 2541 พบว่าโรติเฟอร์มีความหลากหลายมาก โดยพบจำนวน 150 สปีซีส์ ในจำนวนนี้ เป็นชนิดที่พบเป็นครั้งแรกของโลก 2 สปีซีส์ ได้แก่ Brachionus dumonti n. sp. และ Lecane esamensis n. sp. มีชนิด ที่พบเป็นครั้งแรกของเอเซีย 5 สปีซีส์ได้แก่ Filinia novaezealandiae Shiel & Sanoamuang, Lecane simonneae Segers, Lepadella cristata (Rousselet), Trichocerca abilioi Segers และ Trichocerca scipio (Gosse) พบชนิดที่มี รายงานว่าพบเป็นครั้งแรกในประเทศไทยจำนวน 8 สปีซีส์ได้แก่ Brachionus bidentata minor Koste & Shiel, Brachionus dimidiatus (Bryce), Brachionus siricus Rousselet, Lecane tabida Harring & Myers, Lepadella carinata, Lochocharis naias Wulfert, Trichocerca euodonta Hauer และ Trichocerca longiseta (Schrank) ส่วน ใหญ่โรติเฟอร์ที่พบเป็นชนิดที่พบแพร่กระจายอยู่ทั่วไปในเขตร้อนนอกจากนี้ยังพบชนิดที่อาศัยอยู่เฉพาะในเขต เอเซียตะวันออกเฉียงใต้และเอเซียใต้ จำนวน 9 สปีซีส์ เท่านั้นได้แก่ Brachionus donneri Brehm, Brachionus niwati Sanoamuang, Segers & Dumont, Keratella edmondsoni (Ahlstrom), Lecane blachei Berzins, Lecane esarnensis n. sp., Lecane segersi Sanoamuang, Lecane shieli Segers & Sanoamuang, Lecane superaculeata Sanoamuang & Segers และ Lecane thailandensis Segers & Sanoamuang

Diversity of Freshwater Plankton in Thailand (Rotifera)

L. Sanoamuang 1 and P. Kanla 2

Species composition and distribution of freshwater zooplankton (Rotifera) from 70 habitats in Mukdahan, Nakhon Phanom, Sakon Nakhon, Nong Khai, Udon Thani, Nong Bua Lam Phu and Loei provinces were investigated between November 1997 and May 1998. One hundred and fifty (150) species were identified, two of which (Brachionus dumonti n. sp. and Lecane esarnensis n.sp.) are new to science. Five species (Filinia novaezealandiae Shiel & Sanoamuang, Lecane simonneae Segers, Lepadella cristata (Rousselet), Trichocerca abilioi Segers and Trichocerca scipio Gosse) are new to Asia and eight (Brachionus bidentata minor Koste & Shiel, Brachionus dimidiatus (Bryce), Brachionus siricus Rousselet, Lecane tabida Harring & Myers, Lepadella carinata, Lochocharis naias Wulfert, Trichocerca euodonta Hauer and Trichocerca longiseta Schrank) are new to Thailand. The most frequently encountered rotifers were cosmopolitan and circumtropical species. Nine species appear to be endemic to south-east and south Asia, Brachionus donneri Brehm, Brachionus niwati Sanoamuang, Segers & Dumont, Keratella edmondsoni (Ahlstrom), Lecane blachei Berzins, Lecane esarnensis n. sp., Lecane segersi Sanoamuang, Lecane shieli Segers & Sanoamuang, Lecane superaculeata Sanoamuang & Segers and Lecane thailandensis Segers & Sanoamuang.

[่] ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹Department of Biology, Faculty of Science, Khon Kaen University

² Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Khon Kaen University

ประชาคมสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่และวิธีเก็บตัวอย่างที่เหมาะที่สุดในทะเลหลวงตอนล่าง ทะเลสาบสงขลาของประเทศไทยภาคใต้

<u>เสาวภา อังสุภานิช</u> และ อำนาจ ศิริเพชร ภาควิชาวาริชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์จะสำรวจชนิด, ความชุกชุม การแปรผันตามฤดูกาลของสัตว์หน้าดินและการศึกษาวิธีการเก็บ ตัวอย่างสัตว์หน้าดินที่เหมาะที่สุดในทะเลหลวงตอนล่างซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลาตอนกลาง โดยจัดทำโครง การ 2 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2542 แบ่งพื้นที่ศึกษา เป็น 9 สถานี เก็บตัวอย่างสัตว์หน้าดิน โดยใช้ Tamura's grab ทุกสองเดือน จำนวน 11 grab ต่อสถานี การคัดแยกและดองตัวอย่างสัตว์หน้าดิน ดำเนินการ ตามวิธีมาตรฐานก่อนนำไปจำแนกชนิด รวมตัวอย่างที่เก็บ 6 ครั้ง 594 ตัวอย่าง ในบริเวณเดียวกันนี้ได้ทำการศึกษาคุณ ภาพน้ำทางกายภาพ (ความลึก อุณหภูมิ และ ความขุ่น) และทางเคมี (พีเอช ความเค็ม และ ออกซิเจนที่ละลายน้ำ) และ คุณภาพดินตะกอนทางกายภาพ (ขนาดอนุภาคเม็ดดิน) และทางเคมี (การ์บอนอินทรีย์และในโตรเจนอินทรีย์) เพื่อหา ความสัมพันธ์กับสัตว์หน้าดิน โครงการนี้ต้องการตรวจวัดจำนวน ชนิด สัตว์ชนิดเด่น ชนิดประจำถิ่น และความแปรผัน ตามฤดูกาล และปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ข่าวสารที่ได้จากการศึกษานี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการศึกษาสาขาอื่น ๆ ใน ทะเลสาบและชายฝั่งในเขตร้อน ผู้สำรวจจะใช้สิ่งที่คันพบ อธิบายขั้นอาหารและสายใยอาหารในทะเลหลวง ข้อมูลเหล่านี้ จะเป็นเครื่องมือในการแสดงผลผลิตในทะเลหลวงในที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในแผนการจัดการเพื่อการพัฒนาและ การใช้ทรัพยากรในทะเลหลวงสูงสุดอย่างยั่งยืน

Macrozoobenthos Community and Optimum Sampling Protocol for the Lower Thale Luang, Songkhla Lagoon in South Thailand

S. Angsupanich, and A. Siripech
Department of Aquatic Science. Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University

The purpose of the research is to investigate the species, abundance, the seasonal variation of macrobenthos and optimum macrobenthic sampling protocol in the lower Thale Luang, middle Songkhla Lagoon. The 2-year project began in January, 1998 and will continue until December, 1999. The study area is divided into 9 stations. Macrozoobenthos are collected with a Tamura's grab and processed according to standard methods before identification. Every two months 11 grab samples are taken along each transect line. Some 594 samples from six trips are being analyzed. Physical and chemical characteristics of the habitats are gathered and related to organisms present. Those resulting data will include: depth, pH, temperature, suspended solids, salinity and dissolved oxygen. Sediment, grain size, organic carbon and organic nitrogen are measured and correlated with the macrobenthos. The aim of the study is to determine the number and kinds of species, their seasonal abundance and optimum sampling protocol. Dominant and endemic species can be related to physical and chemical factors in the lagoon. Information from this study is essential to other current and planned studies in Songkhla Lagoon and other tropical coasts as the data will be used as tools to show production in the lagoon. They will also be used in management plans for developing and utilizing Songkhla Thale Luang resources and for optimizing the yields of the lagoon. The bio-geo-chemical data made available will ensure the management of pollution and animals in the lagoon.

ความหลากหลายทางพันธุกรรมในไมโทคอนเดรียลยืนของผึ้งโพรง (Apis cerana) ในประเทศไทย

ศิริพร สิทธิประณีต ่ ดวงพร สีหนันทวงศ์ ่ สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ นภา ศิวรังสรรค์ กนกทิพย์ ภักดีบำรุง [†]
 หน่วยปฏิบัติการวิจัยพันธุวิศวกรรม ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพ 10330
 หน่วยปฏิบัติการวิจัยผึ้ง ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพ 10330

ความหลากหลายทางพันธุกรรมและโครงสร้างของกลุ่มประชากรผึ้งโพรง Apis cerana ในประเทศไทยได้ตรวจด้วย เทคนิค PCR-RFLP ของไมโทคอนเดรียดีเอ็นเอ 3 บริเวณ (ยืน sRNA, ยืน IrRNA และบริเวณระหว่างยืน CO I-CO II) และการหาลำดับเบสบางส่วนของยืน IrRNA จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค PCR-RFLP ในตัวอย่าง 170 รังครอบคลุม 5 พื้นที่ทางภูมิศาสตร์คือ 1) ภาคเหนือ 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) ภาคกลาง 4) ภาคใต้ และ 5) เกาะสมุย พบว่าดี เอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยเทคนิค PCR ของยืน sRNA, ยืน IrRNA และบริเวณระหว่างยืน CO I-CO II มีขนาด 410, 755 และ 1710 คู่เบส ตามลำดับ หลังการตัดด้วยเรสทริกชันเอนไซม์ Dra I จะให้รูปแบบของแถบดีเอ็นเอเป็น 2, 4 และ 7 รูปแบบตามลำดับ เมื่อรวบรวมรูปแบบของแถบชิ้นดีเอ็นเอทั้ง 3 บริเวณของไมโทคอนเดรียดังกล่าวเข้าด้วยกันจะให้รูปแบบรวม 12 รูปแบบ เมื่อคำนวณค่า genetic distance และสร้างความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการตามแบบ UPGMA จะ สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ 2 กลุ่มวิวัฒนาการ คือ กลุ่มผึ้งโพรงทางตอนเหนือ (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง) และกลุ่มผึ้งโพรงทางตอนใต้ (ภาคใต้และเกาะสมุย) โดยมีค่า nucleotide sequence divergence ระหว่างสองกลุ่มเท่ากับ 1.435 เปอร์เซ็นด์ อย่างไรก็ตามมีรูปแบบแถบชิ้นดีเอ็นเอจำเพาะเกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างบน เกาะสมุยคือ รูปแบบ C ของยืน IrRNA โดยการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างผึ้งจากทุกพื้นที่ด้วย Monte Carlo simulation พบ ว่าสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างใต้เป็น 3 กลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.0000) โดยแยกกลุ่มผึ้งโพรงจากเกาะสมุ ยออกจากกลุ่มผึ้งโพรงทางตอนใต้

Genetic Variation in Mitochondrial genes of Honey Bee Apis cerana in Thailand

S. Sittipraneed ¹, D. Sihanuntavong ¹, S. Wongsiri ², N. Siwarungson ¹, K. Packdibamrung ¹

¹ Unit Cell of Genetic Engineering, Department of Biochemistry, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok, 10330

² Bee Biology Research Unit, Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University

PCR-RFLP of three mtDNA regions (sRNA gene, lrRNA gene and inter CO I-CO II region) and partial sequences of mitochondrial lrRNA gene were used to investigate for genetic variation and population structure of honey bee *Apis cerana* in Thailand. Samples used for PCR-RFLP analysis included 170 colonies covering five geographic locations which were 1) North 2) Northeast 3) Centre 4) South and 5) Samui Island. Three, five and eight haplotypes were obtained from *Dra* I digestion of PCR-amplified 410 bp sRNA gene, 755 bp lrRNA gene and 1710 bp inter CO I-CO II region, respectively. These three mtDNA regions employed in this study generated twelve composite haplotypes. Genetic distance among populations were then calculated and used for phylogenetic reconstruct using UPGMA approach. Two genetically distinctive groups: Northern (North, Northeast and Centre) and Southern (South and Samui Island) *A. cerana* were clearly separated. Estimated nucleotide sequence divergence between these two groups was 1.435 %. However, only haplotype C of lrRNA gene was specifically found in Samui Island. When geographic heterogeneity was analysed with a Monte Carlo Simulation, the results showed three distinctive groups where the Samui *A. cerana* could be further separated from the South (p=0.0000).

การศึกษาพรรณพฤกษชาติและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ ในป่าตะวันออกอย่างยั่งยืน

<u>วิบูลย์ เข็มเฉลิม</u> ^{1} พงษ์ศักดิ์ พลเสนา ^{2} และชัยโย ชัยชาญทิพยุทธ ^{3}

โครงการดำเนินงานวิจัยในป่าตะวันออก ระยะเวลาศึกษา 3 ปี แบ่งออกเป็น 3 โครงการย่อย คือ โครงการศึกษา พรรณพฤกษชาติในป่าตะวันออก ซึ่งศึกษาชนิดและลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของพรรณพืชที่มีท่อลำเลียงและชีพลักษณ์ ของไม้ผลป่าที่สำคัญ โครงการการศึกษาการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรและผักป่าของชุมชน ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับประสบ การณ์ในการใช้พืชสมุนไพรและผักป่าของชุมชนโดยเฉพาะหมอยาสมุนไพรพื้นบ้านและการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อ ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นดังกล่าว และโครงการการศึกษากระบวนการเรียนรู้และการจัดองค์กรชุมชน เพื่อการใช้ ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน ได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในเขตป่ากันชน ทำให้ทราบปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อเสริมกระบวนการเรียนรู้และการจัดองค์กรของชุมชนในการใช้ ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ ผลการวิจัยจากโครงการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างแผนการจัดการและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรป่าไม้ในป่าตะวันออกบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่น

A Floristic Study and Sustainable Use of Forest Resources in the Eastern Forest

W. Chemchalerm ¹, P. Pholsena ², C. Chaichanthipphayuth ³

The project is carried out at the Eastern Forest of Thailand. The project is divided into 3 sections. Section one involves the floristic study emphasizing species diversity of vascula plants and phenology of some important fruit trees. Section two deals with local utilization of medicinal and wild vegetable plants. Local wisdom on plant uses and plant ecosystem will be recorded, analyzed and transferred to people through training programs. Section three involves the learning process and local organization of communities engaging in natural resource utilization. It is expected that the results of this may lead to a better strategy of forest resources management on sustainable basis. Adaptation of local knowledge and people participation in forest resources use will also be proved as a principle way of forest conservation, especially in buffer zone of Eastern forest.

¹ มูลนิธิหมู่บ้าน

² สวนพฤกษศาสตร์ภาคตะวันออก (เขาหินซ้อน) กรมป่าไม้

³ภาควิชาเภลัชเวท คณะเภลัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thai Institute for Rural Development, Village Foundation

² Khao Hin Sorn Botanical Garden, Royal Forest Department

³ Chulalongkorn University

ความหลากหลายของพรรณพืชและการศึกษาพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวถิ่นและลัวะ ในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน

ชู<u>ศรี ไตรสนธิ</u> ' วิทยา หงส์เวียงจันทร์ ² ปริทรรศน์ ไตรสนธิ ' ไพบูลย์ สุทธิสุภา ³ ฐานิศวร์ วงศ์ประเสริฐ ⁴ สมเจตน์ วิมลเกษม⁵

อุทยานแห่งชาติดอยภูคาครอบคลุมพื้นที่ 7 อำเภอในจังหวัดน่าน ประกอบด้วยพรรณไม้ท้องถิ่นนานาชนิด และมีชนก ลุ่มน้อยซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดในจังหวัดน่านอาศัยอยู่ 2 กลุ่มคือ ชาวถิ่น และ ลัวะ โครงการวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ สำรวจพรรณพืชบนดอยภูคาในเส้นทางเดินเพื่อศึกษาธรรมชาติและองค์ความรู้ในการใช้พรรณพืชในการดำรงชีวิตของ ชาวลัวะ และ ถิ่น ผลการสำรวจบนเส้นทางเดินเพื่อศึกษาธรรมชาติพบพืช 140 ชนิด เช่น ชมพูภูคา ฮ่อสะพายควาย เต่าร้างยักษ์ ตะเคียนทอง จากการสอบถามองค์ความรู้ในการใช้พรรณพืชของชาวลัวะ และ ถิ่น พบพืช 114 ชนิด ที่มี การนำมาใช้ในการยังชีพ ที่สำคัญได้แก่ เมี่ยง มะแขว่น แตงอัม มะนอยต๊อบ ตะไคร้ตัน การทำการเกษตรที่สำคัญ คือ การทำไร่ข้าว ผสมผสานกับพืชอาหารอื่น ซึ่งจะมีการหมุนเวียนใช้ที่ดินภายในรอบ 5-7 ปี และ จะต้องผ่านการ ประกอบพิธีกรรมตามวิถีชีวิตของชนแต่ละกลุ่ม

Plant Diversity and Ethnobotanical Study of Lawa and H'Tin in Doi Phuka National Park, Nan Province

C. Trisonthi 1, V. Hongviengchan 2, P. Trisonthi 1, P. Suthisupa T. Wongprasert 4, S. Wimolkasaem 5

¹ Department of Biology, Faculty of Science, Chiangmai University

Doi Phuka National Park covers an area of 7 districts in Nan province and comprises various native plants. The two largest groups of minority peoples in Nan province, Lawa and H'tin, inhabit areas inside the National Park. This project was proposed to survey the native flora along the nature trails and to study the traditional uses of plants by these minorities. Along the nature trails, 140 species of native plants were collected: Bretschniedera sinensis, Derris sp., Caryota sp., Hopea odorata, etc. Group discussion with Lawa and H'tin concerning their way of life and cultures indicated that 114 species of plants had traditional uses. These include Thea sinensis, Zanthoxylum limonella, Cucumis sp., Gymnopetalum cochinchinense, Litsea cubeba, etc. The most important crops are intensive dry-rice and mixed cropping in land rotation in a 5-7-year cycle. This system of cultivation is linked by indigenous religion ceremonies to culturally and socially appropriate methods which sustain their lives.

¹ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²อุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน

[้] ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

⁴ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

⁵โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน

² Doi Phuka National Park, Nan Province

³ Department of Agriculture Extension, Faculty of Agriculture, Chiangmai University

⁴ National Researh Council

⁵ Satree Srinan School, Nan Province

การศึกษาวิจัยองค์ความรู้ชุมชนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาการปลูกพืช และไม้พื้นเมืองภายในบริเวณบ้าน จังหวัดเชียงราย

<u>เทวินทร์ อัครศิลากุล</u> 1 มานิตย์ พรมเสน¹ ยิ่งยง เทาประเสริฐ ² แปลก เดชะบุญ ³ บุญยัง ชุมศรี ⁴ ชรินทร์ แจ่มจิตต์ ⁴

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาและวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ชุมชน นักวิชาการและหน่วยงานในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย ซึ่งมีแผนการดำเนินงาน 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 (กันยายน 2540 - สิงหาคม 2541) เป็นการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ชุมชนและเก็บรวบรวมพันธุ์พืช-พันธุ์ไม้พื้นเมือง ระยะที่ 2 (กันยายน 2541- สิงหาคม 2542) เป็นการส่งเสริมชุมชนปฏิบัติและเผยแพร่องค์ความรู้ชุมชน ระยะที่ 3 (กันยายน 2542 - สิงหาคม 2543) เป็น การขยายผลการส่งเสริมปฏิบัติ ประเมินผล และเผยแพร่ประสบการณ์ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาเป็นชุมชนท้อง ถิ่นพื้นเมืองในจังหวัดเชียงราย คือ ชาติพันธุ์ไทเขิน ไทยวน และไทลื้อ ครอบคลุม 50 หมู่บ้านในพื้นที่นิเวศลุ่มน้ำสาย หลักของจังหวัดเชียงราย คือ ลุ่มน้ำกก ลุ่มน้ำอิง ลุ่มน้ำลาว ลุ่มน้ำโขง ลุ่มน้ำแม่จัน ลุ่มน้ำแม่คำ และลุ่มน้ำหงาว โดย เป้าหมายสำคัญนอกจากจะเป็นการพื้นฟูองค์ความรู้และวัฒนธรรมเพื่อการพึ่งตนเองของชุมชนแล้วยังเป็นการฟื้นฟูภูมิ ปัญญาเกี่ยวกับการจัดระบบนิเวศภายในบ้านของชุมชนท้องถิ่นที่รู้จักคัดเลือกและนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ คย่างเหมาะสมและยั่งยืน

The communities' constituent knowledge to revive and develop cultivation and local plants in the house area of Chiangrai Porvince.

T. Ukkharasilakul ¹M. Promsen ¹Y. ToaPrasert ²P. Dachaboon ³B. Choomsri ⁴C.Chamchit ⁴

This research project is study and participation Action Research, it has been had to share by communities, experts and local offices, there are 3 periods of proceed plan, the first period (September,1997-August 1998), it is communities' contituent Knowledge study research and breed and local plants collection, the second period (September, 1998-August,1999), it is practical communities' promotion and publicize communities' constituent knowledge, the third period (September, 1999-August,2000) it is extension of practical promotion, result assessment and publicize experience in accordance with aimed group to study local communities in Chiangrai province are Thaikhune, Thaiyuan and Thailue ethnic are covered 50 villages in the basin of main rivers of chiangrai are the kok, Ing, Loa, Maekhong, Chan, kum and Ngaw river, Besides important aim there are constituent knowledge and cultural revivification and communities' self-independent and then revive villagers' Knowledge about resident arranging in the houses of local communities that know selection and bring national resources to be useful properly and endurely.

[่] สมาคมสร้างสรรค์ชีวิตและสิ่งแวดล้อม

² สถาบันราชภัฏเชียงราย

³ วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยี เชียงราย

⁴ สภาวัฒนธรรม จังหวัดเชียงราย

 $[\]overline{{}^{1}Association}$ for community and ecology Development

² Rachapat institute of Chiangrai.

³ Chiangrai agricultural and technology college.

⁴Cultural council of chiangrai province

องค์ความรู้ท้องถิ่นภาคใต้ในการเก็บเกี่ยวผลผลิตจากป่าอย่างยั่งยืน กรณีการเก็บเกี่ยว อิเหนาของชุมชนวังประจัน และการทำน้ำมันยางของชุมชนบ้านน้ำหรา จังหวัดสตูล

<u>เสรี จุ้ยพริก</u> อรุณ ไชยเต็ม เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกและป่าชุมชนภาคใต้

โครงการวิจัยนี้ เป็นการศึกษาเพื่อสืบคันองค์ความรู้เบื้องต้นของท้องถิ่น ในการเก็บเกี่ยวผลิตจากป่า กรณีของการเก็บ เกี่ยวลูกอิเหนา และน้ำมันยาง รวมทั้งผลที่เกิดขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน และทัศนะคติของผู้เก็บเกี่ยว ในประเด็นการเก็บเกี่ยวอย่างยั่งยืน สภาพสังคม เศรษฐกิจและภูมินิเวศน์ ในการเก็บข้อมูลด้านเทคนิควิธีการเก็บเกี่ยว สภาพสังคมเศรษฐกิจและภูมินิเวศน์ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(Indepth Interview) ประกอบกับการสังเกตแบบ มีส่วนร่วม (Participatory Observation) ผลการศึกษาพบว่าการเก็บเกี่ยวลูกอิเหนาและการทำน้ำมันยางมีความสัมพันธ์ กับแรงงานภายในครัวเรือน องค์ความรู้ด้านเทคนิควิธีในการเก็บเกี่ยวและทัศนคติจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนว่า มิ ใช่เป็นการเก็บเกี่ยวแบบทำลาย และส่งผลกระทบทางบวกในการดูแลรักษาป่า จากการบุกรุกเพื่อทำการเกษตรหรือเพื่อ การอื่น และก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ในระดับครัวเรือน เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องมีการ ศึกษามากขึ้นทางด้านนิเวศน์วิทยาของพืชและป่าที่มีผลกระทบจากการเก็บเกี่ยวนี้

A Study of Southern Local Knowledge for Sustainable Harvesting of Forest Products: Case Study for the Harvesting of NIPAPALM and GUM ROSIN from GUAGULE WOOD from Ban Wangprachan and Ban Nam-Hra Communities, Changwat Satun

<u>S. Juiprig</u>, Arun Chaiyatem Southern Community Forest & Alternative Agriculture Network

This research project is a study of basic local knowledge in harvesting forest products. It is a case study of the harvesting of the nipa palm and gum rosin from guagule wood. The study examines consequences of harvesting at the level of household economy as well as the attitudes of the harvesters regarding sustainable harvesting, socio-economic status, and ecology. The methodology used for data collection was in-depth interviews and participatory observation. The study shows that the harvesting of the nipa palm and the production of gum rosin from guagule wood is related to household labor. Analysis of the harvesting methods and attitudes shows that this type of harvesting does not damage the forest environment, and in fact, such economic activities in the forest have beneficial consequences for the preservation of that environment. These methods also have beneficial economic consequences at the level of the household. Notwithstanding, more study is needed on the harvesting and on the ecology of plants and forest.

การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับพืชอาหารและยาในวัฒนธรรมการผลิตและ วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ทางภาคเหนือของประเทศไทย

<u>ยศ สันตสมบัติ</u> และ คณะ

ศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านของระบบการจัดการ การอนุรักษ์และ พัฒนาทรัพยากรซีวภาพของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆในเขตภาคเหนือตอนบน โดยพื้นที่ทำการวิจัยครอบคลุมพื้นที่อยู่อาศัย ของกลุ่มชาติพันธุ์ 13 กลุ่ม คือ มัง ลีซอ อาข่า เมี่ยน ลั้วะ จีนฮ่อ ลาหู่ ขมุ ปกากะญอ กะเหรี่ยงคยา ไทลื้อ ไทยวน และ ไทใหญ่ มีการทำวิจัยภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลในระดับหมู่บ้าน มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับพืชพื้นบ้านและพืช ในป่าที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของกลุ่มชาติพันธุ์ คุณสมบัติของพืชอาหาร ฤทธิ์ทางยา ตลอดจนข้อมูลทางสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมในการใช้พืชและสมุนไพร นอกจากนั้น โครงการวิจัยนี้ยังมุ่งสร้างเครือข่ายการ ดำเนินงานร่วมกันระหว่างชาวบ้าน หมอพื้นบ้าน นักวิจัย องค์กรพัฒนาเอกชนและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

Food and Medicinal Plants in Ethnic Cultures of Upper Northern Thailand : A Study of Indigenous Knowledge

Y. Santasombat et al.

Biodiversity and Indigenous Knowledge Study Center, Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University

This project is a study of indigenous knowledge of major ethnic cultures in Upper Northern Thailand, with special emphases on the natural resource management system, and the conservation and development of biological resources at the local level. Data are being collected from 13 major ethnic groups in Northern Thailand, including the Hmong, Lisu, Akha, Mien, Lawa, Haw, Lahu, Kamu, Karen, Kaya, Tai Lue, Tai Yuan and Tai Yai. Field data are being collected at the village level and detailed lists of all food and medicinal plants used by these groups, the corresponding scientific name, the plant parts used, the ailment treated, the religious beliefs and practices involved, are being input into a new data base. This project also involves the establishment of research networks and collaborations among local villagers, medicine men, researchers, NGOs and various government agencies.

การสำรวจกล้วยไม้ป่าและวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในเขต อ.เมืองและ อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน

จิตราพรรณ พิลึก ^{1} ปราโมทย์ ใตรบุญ ^{2} ชูเกียรดิ เทพสาร ^{3} ดิเรก ตนพยอม ^{4}

การสำรวจกลัวยไม้ป่าและวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณ บ้านหัวยอื้ บ้านหัวยเสือเฒ่า อ. เมือง และ บ้านถ้ำลอด อ. ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน รวม 4 ครั้ง ระหว่างมกราคม-มิถุนายน 2541 นั้น ได้รับความร่วมมือ อย่างดียิ่ง จากชาวบ้านเจ้าของพื้นที่ พบกลัวยไม้ป่าจำนวนมากในป่าที่มีสภาพสมบูรณ์ จำแนกได้ 70 ชนิด ใน 35 สกุล เป็นพวก กลัวยไม้รากอากาศที่พบบนตันไม้ 30 สกุล รวม 65 ชนิด ที่พบมากถึง 19 ชนิด คือ สกุลหวาย (Dendrobium) และพบ กลัวยไม้ดิน 5 สกุล อยู่ตามพื้นป่า ช่วงที่พบดอกบานมากคือเดือนเมษายน - พฤษภาคม คณะผู้วิจัยได้ร่วมกับชาวบ้าน เจ้าของพื้นที่ เลือกเส้นทางเดินป่าที่พบตันกลัวยไม้ป่าขึ้นหนาแน่น เพื่อจัดเป็นเส้นทางพานักท่องเที่ยวเดินป่าชม กลัวยไม้ นอกจากนั้น ทางโครงการได้เพาะเมล็ดเอื้องคำและสกุลช้างในสภาพปลอดเชื้อให้ได้ตันกล้าชนิดละ 12,000 ตัน เพื่อนำไปปลูกเลี้ยงในหมู่บ้าน และพัฒนาสูตรอาหารให้ง่ายสำหรับเพาะเมล็ดเอื้องคำในสภาพปลอดเชื้อโดยใช้ปุ่ย กล้วยไม้และวิตามินแทนสารเคมี

Investigation of Wild Orchids and Research for Development of Ecotourism in Muang and Pangmapa district, Maehongson Province

C. Piluek ¹, P. Triboon ², C. Tapsan ³, D. Tonpayom ⁴

The project on the biological investigation of wild orchids was undertaken for the purpose of development of ecotourism in Ban Huayhi, Ban Huay Sua Tao in Muang district and Ban Tam Lod in Pangmapa district, Maehongson Province. Four biological surveys were made from January-June 1998 with the sincere collaboration of the local villagers. There were abundant wild orchids in the fertile forests. The orchids of 70 species in 35 genera were found and identified as 65 species of epiphyte in 30 genera living on the tree trunks and branches, and 5 genera of terrestrial orchids growing on the ground. In the epiphyte group there are 19 species in genus *Dendrobium*. The flowering season was observed to be during April-May. The local villagers and researchers agreed to choose the trail which exhibits several wild orchids as a tourist attraction. Furthermore, orchid seed germination was improved by an easy-to-use media using orchid fertilizers and vitamins instead of mineral salts as the germination medium for *Dendrobium chrysotoxum*. *Dendrobium chrysotoxum* and *Rhynchostylis gigantea* orchids of 12,000 seedlings from embryo culture in aseptic media were provided by the project to be grown in the villages.

ำ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช กรมวิชาการเกษตร

³ ศูนย์ศึกษาและบริการลุ่มน้ำปาย (ท่าโป่งแดง) จ.แม่ฮ่องสอน

⁴ ศนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

¹ Horticulture Department, Kasetsart University

² Botanical and Weed Science Section, Department of Agriculture

³ Lumnam Pai Research and Service Center (Tapongdaeng) Maehongson

⁴ The Chiang Mai Royal Agricultural Research Center, Department of Agriculture, Chiang Mai

การสำรวจชนิดของนกและพัฒนาศักยภาพของชุมชนตัวอย่างเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

<u>นริทธิ์ สีตะสุวรรณ</u> และ สิริวดี ชมเดช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การสำรวจความหลากหลายชนิดของนกบริเวณหมู่บ้าน 4 แห่ง คือ บ้านห้วยฮื้ บ้านห้วยผา และบ้านห้วยเสือเฒ่า อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน และบ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2541 ได้บันทึก ชนิด ประชากร และพฤติกรรมของนก และได้บันทึกความเชื่อของชนเผ่าที่เกี่ยวกับนก ซึ่งแตกต่างกัน คือ บ้านห้วยฮื้ - ปกาเกอะญอ บ้านห้วยเสือเฒ่า - กะเหรี่ยงแดง บ้านห้วยผาและบ้านถ้ำลอด - ไทยใหญ่ พร้อมทั้งฝึกอบรมผู้ช่วยซึ่งเป็น บุคลากรในท้องที่ เพื่อเป็นวิทยากรในการอบรมการดูนกแก่หมู่บ้าน สำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

A Bird Survey and the Potential Development of Model Communities for Ecotourism in Mae Hong Son Province

N. Sitasuwan and Siriwadee Chomdej Department of Biology, Faculty of Science, Chiang Mai University

An on-going survey of bird diversity, commencing in January 1998, is being carried out in the areas around four rural communities in Mae Hong Son Province: Ban Huay He, Ban Huay Pha and Ban Huay Sue Thau in Muang District, and Ban Tham Lod in Pang Ma Pha District. These four communities comprise three tribal groups: Karen at Ban Huay He, Red Karen at Ban Huay Sue Thau, and Tai at Ban Huay Pha and Ban Tham Lod. Besides recording bird diversity, population size and behavior, information on the traditional beliefs, myths, culture and arts of the three tribes with regard to birds, were also recorded. Toward the establishment of an Ecotourism program, training in Bird-watching was given to volunteers from the local communities, preparing them to be guides and future trainers.

จากโป่งถึงสัตว์ป่า, จากอนุรักษ์สัตว์ป่าสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, จากรัฐสู่ประชาชน : กรณีศึกษาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สมโภชน์ ศรีโกสามาตร ¹, สุวิทย์ เนาสวัสดิ์ ², สมศักดิ์ เลายี่ปา ³, ศักดิ์นิคม ขุนกำแหง ⁴, และ วราวุธ สุธีธร ⁵

¹ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ²เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสันปันแดน (ระหว่างเตรียมการประกาศ)

อ. ปางมะผ้า จ. แม่ฮ่องสอน, ³ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าลุ่มน้ำปาย จ. แม่ฮ่องสอน, ⁴ ฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานจังหวัด
แม่ฮ่องสอน, ⁵กองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

โป่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอนถึงแม้มิได้เสียสภาพทางกายภาพแต่ก็มิได้เป็นจุดศูนย์รวมของสัตว์ป่าเนื่องจากการล่าสัตว์และการรบ กวนจากสัตว์เลี้ยงจำพวกวัวควายที่เข้าไปใช้โป่ง บริเวณที่มีความหลากหลายของสัตว์ป่าสูงได้แก่พื้นที่ที่มีการทำไร่หมุนเวียนและ ไม่มีการล่าสัตว์ ทั้งนี้เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีความหลากหลายของถิ่นที่อยู่ของสัตว์ป่า นอกจากนี้การลดลงของประชากรหรือ การสูญพันธุ์ของสัตว์ผู้ล่าจำพวกเสือชนิดต่างๆ ได้เปิดโอกาสให้สัตว์ที่เคยเป็นเหยื่อเพิ่มขนาดของประชากรมากขึ้นและถ้าไม่มี การล่าของมนุษย์ก็จะทำให้สัตว์ดังกล่าวมีปริมาณเพิ่มขึ้นอีก เช่นหมูหรึ่งซึ่งเคยเป็นเหยื่อของเสือดาวและเสือโคร่งจะเพิ่มประชา กรขึ้นเมื่อเสือทั้งสองชนิดสูญพันธุ์ไป นอกจากนี้เนื้อหมูหรึ่งยังเหม็นอาจจะเนื่องจากมีสารเคมีที่หลั่งจากต่อมโคนหาง (subcaudal gland) ซึ่งใช้ในการป้องกันอาณาเขต ชาวบ้านจึงไม่ล่าทำให้มีขนาดของประชากรเพิ่มขึ้น ชาวบ้านในบริเวณที่ศึกษามีความ หลากหลายของชาติพันธุ์, ความเชื่อ, สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าแตกต่าง กัน การอนุรักษ์สัตว์ป่าเป็นของใหม่ไม่ใช่สำหรับจังหวัดแม่ฮ่องสอนเท่านั้นแต่อาจจะกล่าวได้ว่าใหม่สำหรับภาคเหนือทั้งหมด และ ไม่ใช่ใหม่เฉพาะระดับชาวบ้านแต่ใหม่สำหรับระดับสูงขึ้นไปด้วยเช่นกัน คือตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน จนถึง ระดับเขตอนุรักษ์ การส่งเสริมให้ทุกระดับมีความรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านสัตว์ป่าของพื้นที่ มีความจำเป็นก่อนที่จะมีการตัดสิน ใจว่าจะทำอย่างไรกับสัตว์ป่าของตนเพื่อพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อไป

From Mineral Lick to Wildlife, from wildlife conservation to ecotourism, from Government Organization to Local Government: A Case Study from Mae Hong Sorn Province

S. Srikosamatar¹, Suwit Naosawat ² Somsak Laoyeepa ³, Saknikhom Khunkhamhaeng ⁴, Varavudh suteethorn ⁵

Department of Biology, Faculty of Science, Mahidol University, Rama 6 Road, Bangkok 10400;

San Pan Daen Wildlife Sanctuary, Mae Hong Sorn Province, ³ Lum Nam Pai Wildlife Sanctuary, Mae Hong Sorn Province, ⁵ Department of Mineral Resource

San Pan Daen Wildije Sanctuary, Mae Hong Sorn Province, Lum Nam Fai Wildije Sanctuary, Mae Hong Sorn Province, Department of Mineral Resource, Ministry of Industry

Most mineral licks in Mae Hong Sorn Province do not loose their physical and chemical properties but very few wildlife visit the lick as a result of hunting and disturbance by domestic water buffalo and cattle. Due to the extermination of large cat in many areas, populations of a few species of their prey, e.g. hog badger, increase. As local people do not like the smell of hog badger so that very few badger were hunted. Their smell come from chemical compound secreted from subcaudal gland for marking their territories. Wildlife conservation is new not only in Mae Hong Sorn Province but in other northern provinces as well. It requires a new innovation towards wildlife conservation from local level up to provincial level and protected area level. Wildlife conservation should be put as a priority before any development in ecotourism industry.

การวิจัยเพื่อแผนแม่บทการอนุรักษ์พรรณปลาของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ชวลิต วิทยานนท์ ¹ และ เอกพจน์ เจริญศิริวงศ์ธนา ²

โครงการวิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติโดยการสำรวจพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับ พรรณปลา 6 แห่ง ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของปลาในหมู่บ้าน 5 แห่ง พบว่าในหมู่บ้านห้วยเดื่อ เป็นหมู่บ้านที่มีกิจกรรมการประมงมากที่สุด โดยมีการใช้เครื่องมือจับปลาถึง 5 วิธี และ บ้านห้วยชี้ อำเภอเมือง เป็นหมู่บ้านที่มีกิจกรรมประมงน้อยที่สุด หมู่บ้านห้วยเดื่อ และแม่ยวมหลวง อำเภอขุนยวม เป็นหมู่บ้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมและจัดตั้งองค์กรในการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ การสำรวจชนิดปลาครั้งนี้ได้พบปลารวม 31 ชนิด ส่วนมากอยู่ในวงศ์ปลาตะเพียน สร้อย (Cyprinidae) พบ 17 ชนิด และวงศ์ปลาด้อ (Balitoridae) พบ 7 ชนิด ได้ทดลองดำน้ำเพื่อทดสอบศักยภาพในการส่งเสริมเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแหล่งท่องเที่ยว 4 แหล่ง พบว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการดำน้ำที่สุดคือ ช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม แต่ในช่วงเวลาดังกล่าวพบปลาน้อยชนิดมาก กิจกรรมต่อไปที่จะดำเนินการคือ การเตรียมความพร้อมในการมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านการอนุรักษ์ความหลากหลาย ทางชีวภาพ การผลิตสื่อหรือนิทรรศการย่อยเกี่ยวกับพรรณปลาที่พบในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ และการสำรวจเพิ่มเติมถึง ศักยภาพในการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อถิ่นอาศัยของปลาถ้ำ ส่วนหนึ่งของผลการวิจัยโครงการนี้มีแนวโน้มในการ พบปลาชนิดใหม่อย่างน้อย 3 ชนิด

Research on Potential of Fish Biodiversity for Ecotourism in Maehongson Province and Their Conservation Masterplan.

C. Vidthayanon 1 and E. Charoensiriwongthana 2

The inventory survey of fish diversity in the Mae Hong Son Province was established to investigate its potential as an ecotourism activity. The survey of utilization of the fish resource was conducted in six tourism attraction areas and 5 additional villages. Huai Duea of Muang District has the most intensive fishing activity whereas Huai Hee has the least. Two communities have parcitipatory conservation activities, the Huai Duea, and Mae Yuam Luang of Khum Yuam District. On a previous survey 31 fish species were encountered, mainly cyprinids, 17 species and loaches (Balitoridae) 7 species. Trial fish observation dives were conducted at 4 tourism points during what was found to be the most suitable time, late April to early May. Very few fishes seen. Future activities are: prepare for more target areas for parcitipatory research and conservation, prepare for a media campaign on fish diversity in some tourism areas, and assessment of conservation of cave fish areas through ecotourism. This project has potential for the discovery of 3 new fish species.

[่] สถาบันพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ

² สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดแม่ฮ่องสอน กรมประมง

¹ Museum and Aquarium Division

² Inland Fisheries Reseach Station, Department of Fisheries

การศึกษาความหลากหลายของสายพันธุ์ Wolbachia และความเป็นไปได้ในการนำมาประยุกต์ ใช้เพื่อการควบคุมแมลงเจ้าบ้านโดยวิธีทางพันธุศาสตร์

ปัทมาภรณ์ กฤดยพงษ์ ¹ K. J. Baisley ¹ วิสุทธิ์ ใบไม้ ¹ แสน ดิกวัฒนานนท์ ² เฉลิม สินธุเสก ³ และ S.L. O'Neill ⁴ ์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โครงการวิจัยนี้จะเกี่ยวข้องกับการศึกษาจุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่ร่วมกับแมลงซึ่งอยู่ใน genus Wolbachia จุลินทรีย์ชนิดนี้มีอิทธิพลต่อ ระบบการสืบพันธุ์ของแมลง ซึ่งจะมีผล 1) ทำให้เกิดความเข้ากันไม่ได้ของไซโตปลาสซึมในแมลงหลายชนิด (cytoplasmic incompatibitity) 2) ทำให้แมลงในกลุ่มต่อแตนมีลูกเพศเมียโดยไม่ต้องผสมพันธุ์ (pathenogenesis) 3) ทำให้สัตว์ในกลุ่มไรน้ำมี ลูกเป็นเพศเมียทั้งหมด (femenization) คุณสมบัติ CI ดังกล่าวจะมีผลทำให้ Wolbachia สามารถแพร่กระจายไปในธรรมชาติได้ อย่างรวดเร็ว Wolbachia จึงเป็นที่สนใจในการที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือแพร่กระจายยืนไปในประชากรธรรมชาติของแมลงเจ้า บ้านที่เป็นศัตรูพืชหรือเป็นพาหะนำโรค การศึกษาในโครงการนำร่องนี้จะรวมไปถึงการสำรวจหา Wolbachia ในแมลงที่มีความ สำคัญทางการแพทย์และทางเศรษฐกิจบางกลุ่มในประเทศไทย โดยเน้นแมลงในกลุ่มยุงพาหะ แมลชวันผลไม้ และแมลงศัตรูข้าว รวมทั้งศัตรุธรรมชาติของมันด้วย การศึกษาความหลากหลายของสายพันธุ์จะกระทำโดยการหาลำดับ DNA ของ outer surface protein gene ของ Wolbachia (wsp) นอกจากนี้ทางโครงการฯจะทำการศึกษาคุณสมบัติ CI โดยเฉพาะในแมลงที่มี Wolbachia อยู่ร่วมด้วยมากกว่า 1 สายพันธุ์ (superinfection) คุณสมบัติดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรม ของแมลงเพื่อการควบคุมโดยวิธีทางพันธุศาสตร์โดยช่วยให้เกิดการแทนที่ประชากรธรรมชาติได้หลายครั้งซึ่งจะขึ้นกับสูตรผสม ของจุลินทรีย์แต่ละสายพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันในไซโตปลาสซึมของแมลงเจ้าบ้าน

A Study of Wolbachia Diversity and Its Potential Application in Genetic Control of Insect Hosts

P. Kittayapong ¹, K.J. Baisley ¹, V. Baimai ¹, S. Tigvattananont ², C. Sindhusake ³, and S.L. O'Neill ⁴

Department of Biology, Faculty of Science, Mahidol University

⁴ Department of Epidemiology and Public Health, School of Medicine, Yale University

This project involves a study of the insect endosymbiont Wolbachia. These bacteria are able to interfere with the reproductive system of their hosts causing 1) cytoplasmic incompatibility (CI) in many insects, 2) pathenogenesis in parasitic wasps, and 3) feminization in isopods. As a result of their CI properties, Wolbachia are able to spread rapidly through an insect population. Consequently, there is a growing interest in using these bacteria as a tool to spread desirable genes (i.e. genes conferring refractoriness) into natural populations of insect pests or disease vectors. This pilot study includes a systematic survey of Wolbachia in medically and economically important insects in Thailand with emphasis on mosquitoes, fruit flies and insect pests of rice, including their natural enemies. The genetic diversity of Wolbachia is determined by DNA sequencing of the outer surface protein genes (wsp). The expression of CI in insect hosts is investigated, particularly in ones that are superinfected with multiple strains of Wolbachia. Such superinfections are of interest because they may allow repeated sweeps through a host population with different Wolbachia crossing types, a property that is important in the aim to genetically modify insects.

[ิ]ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ³กองก็ฎวิทยาและสัดววิทยา กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ⁴ภาควิชาระบาดวิทยาและ**สา**ธารณสุข คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเยล

² Department of Plant Production Technology, Faculty of Agricultural Technology, King Mongkut Institute of Technology Ladkrabang.

³ Department of Entomology and Zoology, Division of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperation

การศึกษาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมในระดับประชากรของพืชสกุลถั่วแปบช้าง 2 ชนิด ในประเทศไทย

ปรีชา ประเทพา

ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ, คณะเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พืชสกุลถั่วแปบช้าง(Afgekia Craib) มีเพียง 3 สปีชีส์ คือ A. sericea, A. mahidolae และ A. filipes งานวิจัยนี้ใต้ ศึกษาโครโมโชมของพืชสองชนิดแรกและพบว่า พืชทั้งสองสปีชีส์มีจำนวนโครโชม 2n=16 โครโมโชมคอมพลีเมนต์ของ พืชทั้งสองสปีชีส์ประกอบด้วย โครโมโชมชนิดเมทาเชนตริกและซับเมทาเชนตริก ข้อมูลเหล่านี้ทำให้สัณนิษฐานว่า A. sericea และ A. mahidolae เป็นผลของการเกิดสปีชีส์ใหม่แบบ allopatric speciation ของพืชที่เป็นบรรพบุรุษ. และงาน วิจัยนี้มีการประเมินความหลากหลายทางพันธุกรรมใน A. sericea และ A. mahidolae โดยใช้เทคนิค Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD). A. sericea และ A. mahidolae เป็นพืชหายาก โดย A. sericea ที่พบเฉพาะใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น และพืชชนิดนี้ใต้ถูกคุกคามโดยมนุษย์ที่มีการทำลายถิ่นอาศัยมาเป็นเวลาข้านาน ทำ ให้ประชากรที่เหลืออยู่มีการกระจายเป็นหย่อมๆ และในแต่ละประชากรมีจำนวนสมาชิกน้อยมาก จึงมีโอกาสที่จะเกิด การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมที่เกิดจากสาเหตุต่างๆ ได้ง่ายและอาจสูญพันธุ์ไป ส่วน A. mahidolae มีถิ่นอาศัยจำกัดที่ ภูเขาหินปูนบางแห่งของจังหวัดกาญจนบุรี และแต่ละประชากรมีจำนวนน้อยมาก งานวิจัยนี้จึงมีการประเมินความหลาก หลายทางพันธุกรรมในพืชทั้งสองสปีชีส์โดยใช้เทคนิค Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD) ผลจากการ ศึกษาความหลากหลายทางพันธุกรรมในพืชทั้งสองสปีชีส์ พบว่าสามารถตรวจพบความหลากหลายในระดับดีเอ็นเอได้ ทั้งในตันพืชที่อยู่ในประชากรเดียวกันหรือต่างประชากร และเมื่อได้วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพันธุศาสตร์ ประชากรแล้วข้อ มูลเหล่านี้มีประโยชน์ในด้านการวางแผนและการอนรักษ์ความหลากหลายทางพันธกรรมในพืชที่ศึกษาได้

A study of genetic relationships among populations of two allied species in the genus *Afgekia* Craib (Leguminosae) in Thailand

P. Prathepha

Biotechnology Department, Faculty of Technology, Mahasarakham University

The Afgekia Craib includes only three wild species: A. sericea, A. mahidolae and A. filipes. The first two species are the taxa used in this study. Both species are diploid, each species exhibits chromosome number of 2n=16. Chromosome complement of the two species consists of two types of chromosomes, i.e., metacentric and submetacentric chromosomes. Cytogenetic studies indicate that the two species arose as a result of allopatric speciation of the ancestral species. Afgekia sericea has become an endangered and rare species due to habitat fragmentation — the reduction of continuous habitat into several smaller spatially isolated remnants. In addition, small populations of A. mahidolae have been restricted in some limestone mountains in Kanchanaburi Province. These will be accompanied by an erosion of genetic variation and increased interpopulation genetic divergence due to increased random genetic drift, elevated inbreeding and reduced gene flow. In spite of the threatened status of these species, nothing is known about their genetic diversity. Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD) has been used to study DNA-level variation in populations of A. sericea and A. mahidolae in Thailand. Variation in RAPD banding patterns among individuals within and among populations has been detected. Furthermore, data analysis in terms of population genetic structure is being undertaken. This information will be useful in evaluating the significance of different populations as repositories of genetic variation in the plants.

การใช้ Random Amplified Polymorphic DNA Fingerprinting ในการจัดจำแนกเชื้อราgenus *Paecilomyces*

น้ำทิพย์ ซุมพลกุลวงศ์ Nigel Hywel-Jones ศนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีซีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

เชื้อรากลุ่ม Paecilomyces ถูกค้นพบและเรียบเรียงโดย Samson (1974) , ซึ่งได้จัดเชื้อกลุ่มนี้ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ Paecilomyces ส่วนที่สองคือ Isarioidea จากผลงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่ามีการศึกษากันมากในเรื่องของ Paecilomyces ซึ่งพบมากในดิน. Hywel-Jones (1993) ได้ศึกษาและจัดกลุ่มของ Isarioidea ใหม่โดยพบว่าเชื้อรากลุ่มนี้ จัดเป็นพวก order Clavicipitales จากจุดนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่ารากฐานของ genus Paecilomyces มีความหลากหลาย ทางชีวภาพมากกว่าที่เข้าใจกันโดยทั่วๆไป ในงานวิจัยนี้ได้ตระหนักถึงความแตกต่างในจุดนี้จึงได้มีการสำรวจรวมทั้ง ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของเชื้อรา genus Paecilomyces ที่มีทั่วไปในทุกภาคของประเทศไทยอีกทั้งยังพบ ว่ามีหลายสายพันธุ์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเฉพาะเจาะจงกับแมลง ในปัจจุบันงานทางด้านพันธุศาสตร์โมเลกุลได้เข้า มามีบทบาทและใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแบ่งแยกและศึกษาชนิดของ genus Paecilomyces ที่ใกล้เคียงกันซึ่งยากต่อการ แยกความแตกต่างโดยใช้ลักษณะรูปร่างภายนอกของเชื้อรา และเพื่อศึกษาความแตกต่างของยีนภายในสปีซีส์เดียวกัน งานวิจัยนี้มีความประสงค์ที่จะใช้ RAPD technique ควบคู่ไปกับการใช้ polymerase chain reaction (PCR) tecnique ในการแบ่งแยกความแตกต่างของเชื้อ Paecilomyces ที่แยกได้จากทั่วทุกภาคของประเทศไทย

Use of the Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD) Fingerprinting for the Characterization of *Paecilomyces* Strains

N. Chumpolkulwong, N. Hywel-Jones
National Center for Genetic and Biotechnology, National Science and Technology Development Agency

The genus *Paecilomyces* Bainier and allied genera such as *Nomuraea* Maublanc were monographed by Samson (1974). At that time Samson recognized two sections—section *Paecilomyces* and section *Isarioidea*. Most work had been done with species from section *Paecilomyces* which are especially well represented in soil. Hywel-Jones (1993) provided the first concrete link for the section *Isarioidea* to an ascomycete telemorph. In contrast to species from the section *Paecilomyces*, *P. Cinnamomeus* was associated with a member of the *Clavicipitales*. This suggests a polyphyletic origin for the genus as a whole Recently, molecular genetic techniques became available which provide powerful tools to 1) resolve classification and identification of related species that are hard to distinguish by morphological characteristics; and 2) to identify and quantify genetic variation within the species. In the present project, the use of the RAPD technique as an identification method to distinguish between different *Paecilomyces* species is intended. This procedure, which incorporates the PCR (polymerase chain reaction) technique, does not depend on/require previous DNA sequence information and can generate amplification patterns from only small quantities of DNA.

การประเมินค่าทางเศรษฐศาสตร์ของป่าไม้สักที่อุทยานแห่งชาติแม่ยม

ลุชาวัลย์ เสถียรไทย ^{1} เดวิด ซิมป์ชัน ^{2} อิศรา สันติศาสตร์ ^{1} สิตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์ ^{1} อดิศร์ อิศรางกูร ^{3} โรเจอร์ เซดโจ ^{2}

โครงการวิจัยนี้ ศูนย์เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ร่วมมือกับ Resources for the Future (RFF) ของสหรัฐอเมริกาซึ่งมีนักเศรษฐศาสตร์ชั้นแนวหน้าในการพัฒนาและนำเทคนิคการประเมินค่าสิ่ง แวดล้อมและนิเวศวิทยาไปใช้ในการประเมินค่าทางเศรษฐศาสตร์ของป่าไม้สักที่อุทยานแห่งชาติแม่ยมซึ่งจะได้รับผล กระทบจากโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น ปัจจุบันวิธีการประเมินค่านี้ยังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรแม้แต่ในสหรัฐอเมริกาเอง จุดมุ่งหมายของโครงการวิจัยนี้เพื่อประเมินค่าผลกระทบทางนิเวศวิทยาของโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นในเชิงเศรษฐ ศาสตร์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ป่าและเป็นการนำความรู้ใหม่มาสู่วงการวิชาการ โครงการศึกษาวิจัยนี้เริ่มตั้ง แต่เดือนพฤษภาคม 2540 ถึงเมษายน 2542 รวมเวลา 2 ปี ภายใต้โครงการวิจัยนี้ ได้มีการพัฒนาการประเมินค่าสิ่งแวด ล้อมใน 3 ด้าน คือ การประเมินค่าความหลากหลายทางชีวภาพในรูปของความหลากหลายทางพันธุกรรมของไม้สัก การ ประเมินค่าศักยภาพในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของพื้นที่ป่า การประเมินค่าการเป็นสถานที่พักผ่อนและการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวของป่า นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจภาคสนามของการใช้ประโยชน์จากป่าและผลิตภัณฑ์จากป่าของ คนในชุมชนท้องถิ่น และประเมินลูค่าผลิตภัณฑ์จากป่า

The development of Methodologies for Economic Valuation of a Natural Forest

S. Sathirathai ¹, D. Simpson ², I. Sarntisart ¹, S. Jesdapipat ¹, A. Issaragura ³, R. Sedjo ²

In this 2-year research project, the Centre for Ecological Economics (CEE) of the Faculty of Economics, Chulalongkorn University (CU), have collaborated with Resources for the Future (RFF) of the United States in the development and implementation of environmental and ecological valuation techniques to be applied in the case of the teak forest in Mae Yom National Park. The forest is under threat of the possible Kaeng Sua Ten (KST) Dam Project. At present, the methodologies used in translating the physical and biological indices into meaningful criteria for project decision-making are not well developed even in the United States. This project aims to quantify the ecological impacts of the KST dam project on this pristine forest in economic terms. With the collaboration of the leading economists from RFF, the valuation techniques developed in this project will open up a new frontier of knowledge. This research project addresses three major components of ecological valuation: 1) Valuing biological diversity in terms of teak genetic diversity; 2) valuing a carbon sequestration potential of the area; 3) valuing recreational and tourism use. In addition, surveys were conducted to collect data on the use of forest and forest products by local communities. The value of non-timber forest products will also be estimated.

[่] ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²Resources for the Future (RFF)

³ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Centre for Ecological Economics (CEE), Faculty of Economics, Chulalongkorn University

²Resources for the Future (RFF)

³ National Institute for Development Adminstration

การพัฒนาการผลิตยาสมุนไพรในระดับอุตสาหกรรมในระบบสาธารณสุขมูลฐานในชนบท

<u>ดวงรัตน์ เชี่ยวชาญวิทย์</u> กำไร กฤตศิลป์ วิภารัตน์ วงศ์วานวัฒนา ไพเราะ หล้าสมศรี วรพร ดิถีศรีวรกุล สมจิตร บริวารวัฒนรักษ์ กิจจา กฤตศิลป์ ขวัญชัย คงมงคล และ ประกาจ สุวนราวัฒน์ โรงพยาบาลบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

สมุนไพรและการแพทย์แผนไทยเป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยในการรักษาโรคตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน ขณะนี้
กระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการใช้สมุนไพรและการแพทย์แผนไทยในการรักษาโรคในสถาน
บริการของรัฐและในระบบสาธารณสุขมูลฐานด้วยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาการใช้สมุนไพรในการ
รักษาโรค และเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน การใช้ยาสมุนไพรและการผลิตยาสมุนไพร เป็นการ
กระจายรายได้อีกทางหนึ่งให้แก่ประชาชนในการปลูกพืชสมุนไพร และจำหน่ายพืชสมุนไพรให้กับหน่วยงานที่ผลิตยา
สมุนไพร รายได้ของประชาชนจะแปรตามจำนวนการผลิตและการใช้ยาสมุนไพรซึ่งถ้ามีมากรายได้ของประชาชนจะมาก
ขึ้นตามไปด้วย โรงพยาบาลบางกระทุ่มได้ผลิตยาสมุนไพรโดยใช้กรรมวิธีปัจจุบัน จำนวน 18 ชนิด : ลูกกลอนฟ้าทะลาย
โจร ลูกกลอนขมิ้นชัน ลูกกลอนกล้วย แคปซูลเพชรสังฆาต แคปซูลขี้เหล็ก แคปซูลมะระขึ้นก ชาชงขิง ชาชงหญ้า
หนวดแมว ชาชงขลู่ ชาชงชุมเห็ดเทศ ชาชงตะไครั ชาชงรางจิด ชาชงหญ้าดอกขาว ยาหอม ประสะไพล สมุนไพรซุดอบ
ตัว ลูกประคบ เสลดพังพอนตัวเมีย (พญายอ) และศึกษาวิจัยสมุนไพรเพชรสังฆาตเปรียบเทียบกับยาแผนปัจจุบัน ได้
รวบรวมผู้ป่วยใต้ 138 ราย (กันยายน 39 – มิถุนายน 41) ผลการรักษาดีขึ้น 82 ราย ไม่ดีขึ้น 15 ราย อยู่ในระหว่างทำ
การรักษา 7 ราย หยุดการรักษาจากการแพ้ยา 1 ราย และไม่รับการรักษาต่อเนื่อง 33 ราย

Developing an Industrial Level of Production of Herbal Medicine in Rural Public Health Care

<u>D. Chiewchanwit</u>, K. Krittasilp, W. Vongvanvatana, P. Lhasomsri, W. Dithesriwaragul, S. Borivarnwattanarak, K. Krittasilp, K. Kongmongkol and P. Suvanarawat Bangkrathum Hospital, Phitsanuloke Province

Herbal and Traditional medical systems are important legacies or repositories of Thai wisdom for the management of health and disease problems. Today the Ministry of Public Health is citing its importance and giving support to the use of herbal and traditional medicine as forms of treatment. The public health system urges more use of indigenous plants and herbs in local areas both for the health of the people and the health of the local economy. The system urges the increased reliance on herbal medicine to solve health problems. Using and producing herbal medicine can also help the economy of the local area. Improvement will come in three ways: first through the income of farmers who grow the plants; secondly, by others who earn income from manufacturing and distribution of the finished products; and lastly, by the savings of consumers who will spend less for medicines they consume. In Bangkrathum Hospital, 18 herbal medicines are being produced by modern technology: Fathalaichon pills, Tumeric or Khaminchan pills, Banana pills, Phetsangkhat capsules, Kheelek capsules, Marakheenok capsules, Ginger tea bags, Cat's Whisker tea bags, Khlu tea bags, Ringworm Bush tea bags, Takrai tea bags, Rangjert tea bags, White Flower Grass tea bags, Aromatic Substance, Pasaphlai, Herbal Steam Bath, Lokprokob, Salet Phangphon Tua Mia, plus research on Phetsangkhart capsules to prepare a modern medicine. There were 138 patients in the study (September 1996 – June 1998). Results: Approved = 82, Not Approved = 15, Follow up = 7, Stopped = 1 (showed Hypersensitivity), Lost follow up = 33.

การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการเก็บรักษาสายพันธุ์จุลินทรีย์เฉพาะทาง ณ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ

<u>วันเซิญ โพธาเจริญ</u>, ทรงพล ผดุงพัฒน์, สุวนีย์ ชุณหเมธา เกษมสันต์ คูภานุมาศ และ มรกด ตันติเจริญ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีซีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

หน่วยปฏิบัติการเก็บรักษาสายพันธุ์จุลินทรีย์เฉพาะชนิด (BIOTEC Culture Collection) ศูนย์พันธุวิศวกรรมและ เทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศช.) ได้ก่อตั้งอย่างเป็นทางการในปีพ.ศ.2539 วัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้ง คือ ให้บริการ นักวิจัยที่ต้องการเก็บรักษาจุลินทรีย์อย่างปลอดภัย, เก็บรักษาและดูแลจุลินทรีย์ที่แยกได้ในประเทศเพื่อการใช้ประโยชน์ ที่ยั่งยืน, และการจัดการข้อมูลจุลินทรีย์ตามมาตรฐานสากลเพื่อจัดทำแคตตาลอก และฐานข้อมูลจุลินทรีย์ไทย ปัจจุบันมี จำนวนจุลินทรีย์ที่เก็บรักษามากกว่า 3,000 สายพันธุ์ ประกอบด้วยราที่ก่อโรคแมลง(1000) ราที่ขึ้นบนไม้ผุตระกูล Xylariaceae (350) ราน้ำจืด(360) ราน้ำเค็ม(160) ราที่ขึ้นบนเมล็ดพืช(80) ราที่แยกจากไลเคน (250) และราที่พบตาม แหล่งดิน น้ำและเศษซากวัตถุทั่วไป(500) แบคทีเรียรวมทั้งแอกติโนมัยสิต(500) และสาหร่าย(70) วิธีการเก็บรักษาส่วน ใหญ่ใช้วิธีแช่แข็งที่อุณหภูมิ -80°ซ หรือ-150 °ซ และในน้ำมันพาราฟินเหลวซึ่งเก็บไว้ในห้องเย็นอุณหภูมิ 5°ซ สำหรับ งานบริการจุลินทรีย์ในระยะแรกนี้จะเน้นให้บริการเฉพาะภายในหน่วยปฏิบัติการวิจัย ศช. ในโปรแกรมการศึกษาและใช้ ประโยชน์จากจุลินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มค่าและการจัดลำดับความสำคัญของสายพันธุ์ ข้อมูลที่สำคัญของจุลินทรีย์ที่ได้ นำมาจัดทำเป็นแคตตาลอกและฐานข้อมูลและเผยแพร่ผ่านระบบอินเตอร์เน็ตที่ URL: http://bioinfo.biotec.or.th/

Establishment of Specialized Microbial Culture Collection at BIOTEC

<u>W. Potacharoen</u>, S. Phadungpat, Su. Chunhametha, K. Khupanumat and M. Tanticharoen National Center for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC) National Science and Technology Development Agency (NSTDA) Bangkok, Thailand

The specialized microbial culture collection (BIOTEC Culture Collection) was formally established at the National Center for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC) in 1996. The principle objectives of the program are to provide safe deposition of cultures for the use of researchers; to preserve and maintain microorganisms isolated from Thailand to contribute to sustainable use; and to manage strain data using a standard format for the creation of a catalogue and Thai microbial database. Current collections includes insect pathogenic fungi (1,000) wood-decayed fungi of Xylariaceae (350), aquatic fungi (360), marine fungi (160), seed fungi (80), fungi from lichen (250), soil fungi (500), bacteria including actinomycetes (500), and microalgae (70). The preservation methods mainly used are freezing at -80 °C and -150 °C and under liquid paraffin oil storage in a 5 °C cold room. The provision of cultures is initially provided within BIOTEC research laboratories for the microbial utilization programs. These provide value added and ranking of potential strains. The essential strain data of cultures being maintained are used to create the database required and to produce the catalogue of cultures. The on-line database is now available at URL: http://bioinfo.biotec.or.th/.

การตรวจหายืน polyketide synthase Type I และ Type II จาก actinomycetes ดัดแยกจากดินในประเทศไทย

<u>ยวดี ตาลาวนิช ¹ และ อรินทิพย์ ธรรมชัยพิเนต ²</u>

Polyketide เป็นสารทุติยภูมิกลุ่มใหญ่ที่มีโครงสร้างหลากหลายผลิตโดยราและแบคทีเรียหลายชนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง Streptomyces กระบวนการสังเคราะห์สารกลุ่มนี้มี polyketide synthases (PKS) เป็นเอนไซม์หลักซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ Type I (complex) และ Type II (aromatic) Streptomyces ที่คัดแยกจากดินในประเทศไทยถูกนำมาตรวจหา ศักยภาพในการผลิตสาร polyketide ด้วยเทคนิค Polymerase Chain Reaction (PCR) ไพรเมอร์ที่จำเพาะได้รับการ ออกแบบจากบริเวณอนุรักษ์ของกรดอะมิโนจากกลุ่มยืน PKS Type I และ Type II ที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ไพรเมอร์เหล่านี้ นำไปสู่การเพิ่มจำนวนชิ้นส่วนสำคัญซึ่งแสดงถึงยืน PKS Type I และ Type II การวิเคราะห์โดยวิธี southern analysis และการหาลำดับดีเอ็นเอของผลิตภัณฑ์ PCR บางตัวอย่างแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงของยืน PKS Type I และ Type II ในหลากหลายสายพันธุ์ เทคนิค Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD) ถูกนำมาใช้หาความสัมพันธ์ด้าน พันธุกรรมของ Streptomyces ที่นำมาทดสอบด้วย

Identification of Type I and Type II polyketide synthase genes from actinomycetes distributed in Thai soil

Y. Talawanich ¹ and A. Thamchaipenet ²

Polyketide is a large group of secondary metabolite with structural diversity produced by various fungi and bacteria, particularly *Streptomyces*. The biosynthetic pathway consist of polyketide synthases (PKS) as the key enzymes which can be divided into 2 groups, Type I (complex) and Type II (aromatic). *Streptomyces* isolated from Thai soil were screened for the genetic potential to produce polyketide by Polymerase Chain Reaction (PCR). Degenerated primers were designed from the conserved regions of amino acid alignment among PKS Type I and Type II genes available in the database. These primers lead to amplification of significant fragments which revealed PKS Type I and Type II genes. Southern analysis and DNA sequencing of some PCR products have been investigated. Similarity of PCR products to polyketide synthase genes have been showed. Random Amplified Polymorphic DNA (RAPD) technique has been used to identify genetic relationship of tested *Streptomyces*.

[.] [†] ศูนย์พันธุวิควกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

² ภาควิชาพันธุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ National Center for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC), NSTDA

² Department of Genetics, Faculty of Science, Kasetsart University

สวนรุกขชาติแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

<u>กรึก นฤทุม</u> บุญมา ป้านประดิษฐ์ ยิ่งยง ไพสุขศานดิวัฒนา และ จิตราภรณ์ **ธวัชพันธุ์** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นครปฐม

เนื่องจากทรัพยากรพันธุกรรมพืชซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอย่างหนึ่ง กำลังถูกคุกคามจากกิจกรรมของมนุษย์ ทำให้ขาดความสมดุลในระบบนิเวศ เป็นเหตุให้พืชพื้นเมืองดั้งเดิมรวมทั้งพืชป่าบรรพบุรุษต้องสูญพันธุ์ไปหรือใกล้จะสูญ พันธุ์ ซึ่งพืชเหล่านี้มีฐานทางพันธุกรรมกว้าง สามารถตำรงชีวิตอยู่ได้ในสภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้จึงสม ควรอนุรักษ์เชื้อพันธุ์พืชเหล่านี้ไว้เพื่อจะได้นำมาใช้ประโยชน์เป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ รวมทั้งในการปรับปรุงพืชที่ ให้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดีต่อไปในอนาคต กลุ่มพืชที่คาดว่าจะรวบรวมไว้ คือ ไม้ยืนต้น ไม้ป่า ไม้โตเร็ว ไม้ผลสกุลป่า พืชสมุนไพรและเครื่องเทศ พันธุ์ไม้น้ำ กล้วยไม้ หญ้าชนิดต่าง ๆ และพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ทั้งนี้โดยจะจัดสร้างเป็นสวน รุกขชาติเพื่อเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืช การดำเนินงานในปีแรกของโครงการได้เน้นหนักการออกแบบและพัฒนา ตบแต่งพื้นที่ ขุดลอกบ่อเดิม ขุดบ่อใหม่ สร้างถนนดินลูกรัง พื้นที่สวนประมาณ 500 ไร่ โดยจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วน ต่าง ๆ เพื่อจัดปลูกพืชตามหมวดหมู่ทางพฤกษศาสตร์ โดยใช้หลักการจำแนกพืชของ A. Cronquist ซึ่งพืชที่ได้เริ่มปลูก ไปบ้างแล้วคือวงศ์กล้วย วงศ์กล้วยไม้ วงศ์บัว และวงศ์หมาก

Arboretum for Plant Genetic Resources Conservation

<u>K. Naritoom</u>, B. Panpradist, Y. Paisooksantivatana and J. Tawatpun Kasetsart University, Kamphaengsaen, Nakhon Pathom

The rate of change on natural resources is accelerating due to the progressive disruption of ecosystems by human activity. We have being faced with eliminating the genetic resources needed by breeders to create better varieties. It is therefore necessary to establish plant genetic resource collection and conservation to provide the wide genetic base for breeders in crop improvement programs and for natural products. The wild ancestral species, land races and early species, will be collected and conserved in arboretum. Studies of varietal characteristics of plant species will be carried out in an attempt to record various aspects. An area of approximately 80 ha has been developed for the site of the arboretum; it provides areas for construction, drainage and circulation. The major crops and crop groups being conserved are trees, fast growing trees, wild ancestral species, medicinal plants and spices, water plants, grasses, orchids, economic crops and the other endangered and rare species.

2NEILANIASOANŲ SALIAJ

		•

Karyotype of Freshwater Amblemidae Mussels in Yom and Nan Watersheds

C. Meesukko Graduate Student S. Panha Thesis Advisor Chulalongkorn University

The mitotic chromosomes from gill tissue of four species and five subspecies of freshwater mussels of the family Amblemidae were analysed using air-drying technique. The diploid chromosome number of all four species and five subspecies is 38. The karyotypes are as follows: Pilsbryoconcha exilis exilis - 3 pairs with metacentric, 15 pairs with submetacentric; and 1 pair with subtelocentric; Pseudodon vondembuschianus ellipticus - 5 pairs with metacentric and 14 pairs with submetacentric; Ps. vondembuschianus chaperi - 3 pairs with metacentric, 14 pairs with submetacentric, 1 pair with subtelocentric and 1 pair with telocentric; Hyriopsis (Limnoscapha) desowitzi - 3 pairs with metacentric, 14 pairs with submetacentric, 1 pair with subtelocentric and 1 pair with telocentric; H. (Limnoscapha) myersiana - 5 pairs with metacentric and 14 pairs with submetacentric; Chamberlainia hainesiana - 5 pairs with metacentric and 14 pairs with submetacentric; Uniandra contradens rustica - 3 pairs with metacentric, 13 pairs with submetacentric, 2 pairs with subtelocentric and 1 pair with telocentric; U. contradens tumidula - 5 pairs with metacentric, 10 pairs with submetacentric, 3 pairs with subtelocentric and 1 pair with telocentric and Physunio superbus - 7 pairs with metacentric, 10 pairs with submetacentric, 1 pair with subtelocentric and 1 pair with telocentric. This study can contribute important information supplementary to the morphological, biochemical and other characteristics used for systematic analyses of mussels in the mentioned family.

Karyotype of Some Land Pulmonate Snails in Khao Ang Rue Nai and Khao Soi Dao Wildlife Sanctuaries

N. Mattayassook Graduate Student
S. Panha Thesis Advisor
U. Mevatee Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

The meiotic chromosomes from ovotestis of 8 species from 3 families of land pulmonate snails from Khao Ang Rue Nai and Khao Soi Dao wildlife sanctuaries were analyzed using warm-drying techniques. The diploid chromosome numbers of the Family Ariophantidae are between 16-60 (*Macrochlamys hepbagyla*, 2n=20 with 5 metacentric pairs, 1 submetacentric pair and 4 telocentric pairs; *M. splendens*, 2n=20 with 8 metacentric pairs and 2 submetacentric pairs; *Hemiplecta distincta*, 2n=60 with 9 pairs of large chromosomes and 21 pairs of small chromosomes; *H. weinkauffiana*, 2n=58; *Dyakia salangana*, 2n=50-54; *Cryptozona siamensis*, 2n=16 with 4 metacentric pairs, 1 submetacentric pair, 1 subtelocentric pair and 2 telocentric pairs). In Camaenidae, only one species of snail, *Amphidromus atricallosus* types A and B, was investigated. The diploid number of type A is 48 with 5 metacentric pairs, 6 submetacentric pairs, 2 subtelocentric pairs and 11 telocentric pairs while the type B diploid number is in the range of 48-50. In Achatinidae, *Achatina fulica* was studied. The diploid chromosome number is 30 with 8 pairs of large chromosomes and 7 pairs of small chromosomes.

Karyotype analysis can ease the difficulty of snail identification. For example, *Macrochlamys hepbagyla* and *M. splendens*, with the same diploid number, are distinctly discriminated by karyotype. This study found different chromosome numbers for two families [Family Ariophantidae (*Cryptozona siamensis*), Family Achatinidae (*Achatina fulica*)] that reported formerly.

Sizes and Shapes of Transplanted Mantle Pieces for Pearl Formation in Freshwater Pearl Mussels *Hyriopsis* (*Hyriopsis*) bialatus and *Pseudodon vondembuschianus ellipticus*

P. Yeemin

Graduate Student

S. Panha

Thesis Advisor

Chulalongkorn University

The formation of pearls by freshwater mussels, Hyriopsis (Hyriopsis) bialatus and Pseudodon vondembuschiamus ellipticus was studied by transplanting various sizes and shapes of the mantle pieces. The pearl sacs of the two species completely formed within less than 15 days. In the case of the H.(H.) bialatus, a transplanted circle mantle piece (4mm. radius, C4) yielded the highest percentage of formation of a pearl sac (81%) while a transplanted triangle mantle piece (2mm. for each side, T1) and a circle transplanted mantle piece both yielded the lowest percentage (71%). For the P. vondembuschianus ellipticus, transplanted circle mantle piece (4mm. radius, C4) and transplanted square mantle piece (8mm., S4) yielded the highest percentage of formation of a pearl sac (86%) while transplanted triangle mantle piece (2mm. for each side, T1) yielded the lowest percentage. (74%). The pearl sac growth depended on the size of transplanted mantle pieces. In conclusion, the size of transplanted mantle pieces affects pearl formation. Shapes of transplanted mantle pieces may influence the pearl shapes because the pearl shapes have high diversity. The surface of the pearl sac and calcium carbonate crystals of the two species are different. A lot of small balls are seen on the surface of the pearl sac of P. vondembuschianus ellipticus while a net-like formation was seen on the surface of the pearl sac of H.(H.) bialatus. At the same stage, the calcite calcium carbonate crystals of P. vondembuschiamus ellipticus are bigger than those of H.(H.) bialatus.

Sexual Dimorphism And Annual Reproductive Cycle of the Common Asiatic Softshell Turtle Amyda cartilaginea

N. Kitana Graduate Student
V. Yodyingyuad Thesis Advisor
K. Thirakhupt Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Sexual dimorphism and annual reproductive cycles of mature male and female common Asiatic softshell turtles were studied in a captive population of *Amyda cartilaginea* maintained under semi-natural conditions at a temple pond at Prayurawongsawas temple, Bangkok, Thailand. The study was carried out from October 1996 to September 1997.

Sexual dimorphism was determined from mean comparison of parameters of morphological characters and regression analysis of plots of morphological characters. It was found that this softshell turtle species exhibited significant differences (p<0.05) in various parameters of morphological characters. Several of these sexually dimorphic traits are related to reproductive performance, including tail width, tail length, position of cloacal opening and size. The other traits might play important roles in decreasing intersexual competition for resources, including head size. These data indicated that Amyda cartilaginea is sexually dimorphic.

The annual reproductive cycle was investigated from changes in levels of plasma testosterone, estradiol and progesterone. These sex steroids were detected by radioimmunoassay according to the WHO matched reagent programme. It was found that male and female softshell turtles exhibited a seasonal reproductive cycle. The males displayed high levels of testosterone in the prenesting period, while the females showed a prenesting peak of estradiol and high levels of progesterone during the prenesting and perinesting period. Detectable levels of heterologous sex steroids, i.e. androgens in females and estrogens in males, were apparent in both sexes indicating evidence for functions of heterologous sex steroids in this softshell turtle. Plasma estradiol levels in both sexes and plasma progesterone levels in the males were well correlated (p<0.05) with temperature of the Bangkok Metropolis area. The results suggest that softshell turtles exhibit a prenuptial reproductive cycle which results in rising plasma sex steroid levels prior to the mating season and decreasing to basal level at other periods of the year.

Species Diversity And Resource Partitioning Among Amphibians At a Stream in Dry Evergreen Forest Chachoengsao Wildlife Research Center

W. Khonsue

Graduate Student

K. Thirakhupt

Thesis Advisor

Chulalongkorn University

Species diversity and resource partitioning among amphibians at a stream of 600 meters in dry evergreen forest were studied at Chachoengsao Wildlife Research Center, Khao Ang Rue Nai Wildlife Sanctuary, Thailand, from March 1996 to February 1997 by visual encounter survey. For the species diversity study, nineteen amphibian species were found in the area, twelve of these were found in the studied stream, included *Microhyla pulchra*, *Microhyla butleri*, *Microhyla ornata*, *Microhyla heymonsi*, *Microhyla berdmorei*, *Micryletta inornata*, *Phrynoglossus martensii*, *Rana nigrovittata*, *Rana rugulosa*, *Rana limnocharis*, *Polypedates leucomystax* and *Chirixalus nongkhorensis*. There were seven amphibian species found to be new records of occurrence in this area, including *Microhyla pulchra*, *Microhyla ornata*, *Rana lateralis*, *Chirixalus nongkhorensis*, *Chirixalus vittatus*, *Rhacophorus verrucosus* and *Ichthyophis* sp.

In the resource partitioning study, the resource was categorized according to type and size of food, microhabitat and time of occurrence. It was found that although resources were shared among the coexisting amphibian species in the study area, there was at least one difference in resource use between every pairwise. The amphibians with closer taxonomic relationship tended to utilize less different resources when compare to the amphibians of more distant taxonomic relationship, and the amphibians with similar morphological characteristics tended to utilize less different resources when compared to the amphibians with different morphological characteristics. This well concurs with the competition and the niche theory.

In environmental factor study, it was found that there was no correlation between number of species nor number of individuals and recorded climatic factors including total rainfall, relative humidity nor average temperature.

This study provides a better image of natural coexistance in an amphibian community in dry evergreen forest showing that amphibian species tend to be well adapted to avoid interspecific and intraspecific competition for limited resources for survival and reproduction, enabling them to coexist.

Database and Morphometric Study of Turtles in Thailand

S. Sematong K. Thirakhupt Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

This study was conducted in order to establish a computerised database of turtle species which inhabit Thailand, using the Microsoft Access program. Database records were collected from specimens kept in the Museum of Natural History, Chulalongkorn University, and other collections throughout Thailand. For each specimen, the Museum collection number, scientific name, common name, type of specimen, collector, location, life history notes and size of shell were recorded. A Dichotomous key was constructed from morphometric analysis of turtle specimens so it can be used for the identification of all species included in this study, as to the family and specific levels, by using only shell samples. Combination of this program with the dichotomous key program written by Microsoft Visual Basic will give a complete system for data enquiries and data analysis for Thai turtles.

Highland Cash Crop Development and Biodiversity Conservation: The Hmong in Northern Thailand

W. Tungittiplakorn¹

Graduate Student Thesis Advisor

P. Dearden¹
C. Witavapak²

Thesis Advisor in Thailand

This study explores two linked aspects of the Thai highlands: development of cash crop production and biodiversity conservation. Through the examination of economic changes among the Hmong people, the largest traditional pioneer swidden group in the Thai highlands, the study describes the processes of large scale cash crop adoption and its implications on biodiversity conservation, particularly of wildlife. Cash crop adoption among the Hmong has occurred in two main ways. One route involves the adoption of low-input upland crops first, then, a shift to high-input vegetable crops. This pattern is found in the Lower North and spread to the Upper North, particularly in Tak, Phrae. Nan, Payao and Chiang Rai. The adoption is closely linked to the development of roads into the uplands and the diffusion of maize cultivation in the lowlands. The second pattern is a shift directly from opium to high-input crops. The most significant high-input crops that the Hmong have adopted are vegetables, particularly, cabbage. Large-scale adoption began in the early 1980s to satisfy the demand for off-season vegetables. The main factors that triggered cash crop adoption were the government poppy eradication activities, the contacts between market agents and the Hmong, and the increased accessibility of Hmong villages. Adoption was facilitated by favourable market prices at the initial period and by the Hmong clan network. The highland development projects, particular the Royal Project, were instrumental in crop diversification.

Different cash crops have differential effects on the Hmong socio-economy. Cut flowers are found to bring smaller amounts of income but for a continued period, while cabbages bring a lump sum, 2 to 3 times a year. Cabbage cultivation stimulates truck ownership more than flower production and does not have a mechanism whereby women can take an active part in marketing as in cut flower cultivation. A high level of automobile ownership leads to increased mobility and rapid diffusion of market ideas and innovations, changing cultural values and increased use of lowland services (health care, schools, market, etc.). The combination of cash crop development and land shortage has created a type of movement that has not been discussed in earlier literature. This movement is a temporary migration of households or parts of households to take advantage of successful cash crop cultivation in other villages for a period of 1 to 2 years.

The examination of four cash crops (opium, maize, cabbage, and carnations) shows that the Hmong have gradually shifted from land extensive to land intensive cash crops. This move to economize on land is, however, recompensed by the need for high inputs in agriculture. The more land intensive the crop, the more concentrations of fertilizers and pesticides are used. The comparison between these crops on extent of land use and income earned suggests that cut flowers may be a superior crop if measures to reduce pesticide used can be found.

The Hmong have strong cultural ties to wildlife, mainly as hunters. Today, because the wildlife in the highlands is dwindling and the connection between the Hmong and lowland urban culture is stronger, younger generations lose their traditional knowledge of wildlife and hunting. Whatever the level of dependence the Hmong may have had with wildlife in the past, today this has become insignificant for most people's livelihood. Most Hmong now view hunting as a leisure activity, and some, particularly women, see it as a waste of time. Wildlife conservation in the Thai highlands will not come automatically from improved economics because the people do not feel at this point that their livelihood is greatly affected by the decreasing wildlife population.

Cash crop adoption reduces time available for hunting. It also takes the Hmong away from the forest and moves them toward the lowlands, resulting in lost interest in, as well as knowledge about, wildlife. This reduction of hunting, however, has not lessened pressure on wildlife, as the population of all species is reportedly declining. Many Hmong villages have rules against hunting certain species, the most popular species being the gibbons. This rule is respected by most people, but not all. Therefore rules are ineffective in most areas. Wildlife trade still occurs in many parts of the North. The demand come mostly from the lowlands.

¹University of Victoria, CANADA, ² Chiang Mai University

Phytosociological Structure of Lower Tropical Rain Forest at Ton Nga Chang Wildlife Sanctuary, Songkhla Province

P. Sawangchote ¹ Graduate Student
P. Sirirugsa ¹ Thesis Advisor
U. Kutintara ¹ Thesis Co-advisor
¹ Prince of Songkla University, ² Kasetsart University

Vegetational structure and environmental relationship were studied from 10 forest stands (20x50~m.) distributed in a narrow ridge, hillside and valley of different altitudes ranged from 85 m. - 490 m. BSL. Importance value index (I.V.I) of all tree species (DBH $\square$ 10cm.) were used as floristic data; altitude, degree of slope, soil depth, litter depth, chemical and physical soil properties as environmental data. Non-metric multidimensional scaling (NMDS) was employed as an ordination technique to detect relationship among stands using floristic and environmental data. The relationship among the environmental factors and between environmental factors and floristic structures were also examined. Single linkage cluster analysis (SLCA) was used as a complementary technique for classification of plant communities. From 1,458 specimens, 308 species belonging to 144 genera and 47 families were identified. Among these, 195 species were tree (DBH $\ge 10~\text{cm.}$) of 111 genera, 40 families which were used for floristic stand ordination. Of all 47 families, the most dominant are Euphorbiaceae, Annonaceae, Dipterocarpaceae, Lauraceae, Meliaceae, and Ebenaceae.

The partial correspondence of floristic stand ordination and environmental stand ordination pointed out that the environments studied played a partial role in plant community structure. A clear difference in floristic composition in some stands which were closely related in environmental complex, and vise versa, indicated that additional information about biotic and abiotic factors was needed. By means of SLCA, plant communities could be divided into 3 groups which were found to be compatible with the trend displayed in floristic stand ordina tion. On the basis of NMDS, the environmental plexus diagram was built and it could be interpreted that all of the environmental factors were related, with different strength of correlation, and could be explained by topographical effects, physical and chemical processes of soil. When floristic components together with environments were analyzed, clear links were suggested between them, forming a complex vegetation - environment system. Due to species composition, stratification and tree forms, this study site could be classified as a Tropical Semi-Evergreen Rain Forest according to Whitmore (1975), or as a Lower Tropical Rain Forest according to Smitinand (1977). In addition, this study site could be classified into two types according to the distribution of Dipterocarpaceae, as determined by Symington (1974), namely: 1) Lowland dipterocarp forest and 2) Hill dipterocarp forest which has Dipterocarpus costatus as the index species. These trees occur above 1,000 feet.

Compared with tropical rain forests in other parts of the country, the Ton Nga Chang site has higher species composition and structure diversity because there are a large number of Semi or Dry Evergreen Forest species scattering on the narrow well-drained ridge. Finally, it is strongly recommended that studies in detail are necessary for precise description and classification of forests. Such classification leads to proper conservation planning and sustainable use because species compositions are different from place to place even on a small scale. Therefore, a small patch of damaged forest may cause valuable plant genes to lost forever.

Effect of Leaf Extracts from Siam Weed *Chromolaena odorata* (L.) on Detoxification Enzyme Levels in Diamondback Moth *Plutella xylostella* L.

M. Phiancharoen C. Lekprayoon

Graduate Student Thesis Advisor

S. Visetson

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Evaluation of detoxification enzyme change in the diamondback moth was carried out using the method of soxhlet extraction with ethanol. The concentration of siam weed extracts at 0.05%, 25% and 0.50% (w/v) with or without synergists: diethyl maleate (DEM), piperonyl butoxide (PB) and triphenyl phosphate (TPP) at 0.1% were trialed for their enzyme reaction namely: esterase, glutathione S-transferese and monooxygenase. Three generations of the insect were assayed. Increased esterase levels of 20%, 40% and 90% at the concentration of 0.05%, 0.25% and 0.50% were recorded. Glutathione S-transferase were increased by 5% and 20% at concentrations of 0.25% and 0.50%. In addition, monooxygenase was increased by 10% and 30% at concentrations of 0.25% and 0.50%. Synergistic action played an important role in all enzyme systems. Most synergists inhibited enzyme reaction. There was a 5% reduction of glutathione S-transferase activity by using DEM. Furthermore PB could reduce both esterase and monooxygenase activities by 10%. In addition, TPP inhibited esterase activity by 10-20%.

A Vegetation and Floral Study of Phu Wiang National Park, Changwat Khon Kaen

T. Thitimetharoch W. Nanakorn Graduate Student Thesis Advisor

Kasetsart University

The vegetation and flora of Phu Wiang National Park was investigated from May 1995 to April 1997. There are four types of vegetation. The first, dry dipterocarp forest was found to cover 50% of the total area and was abundant at 200 - 500 MSL. The second, mixed deciduous forest covered 25% at 500 - 600 MSL. The third, dry evergreen forest covered 15% at 600 - 884 MSL. Bamboo forest covered the remaining 10% at 200 - 800 MSL. The results from this study indicated that there are 65 tree species in 32 families and 53 genera which dominate the area. Dry evergreen forest at 600 - 700 M has the highest diversity, and dry dipterocarp forest at 300 - 400 m. has the lowest diversity, while bamboo forest was scattered throughout the National Park.

Ecology of Goral [Nemorhaedus goral (Hardwicke, 1825)] in Om Koi Wildlife Sanctuary, Changwat Chiang Mai and Tak

R. Chaiyarat W. Laohajinda Vasatsant University

Graduate Student Thesis Advisor

Kasetsart University

The study on ecology of Goral [Nemorhaedus goral (Hardwicke, 1825)] had been conducted from May, 1996 to July, 1997. The surveys showed that gorals distribute in Mae Lao-Mae Sae Wildlife Sanctuary, Doi Chaing Dao Wildlife Sanctuary, Lum Nam Pai Wildlife Sanctuary, Mae Tuan Wildlife Sanctuary, Mae Ping National Park, Doi Inthanon National Park and Om Koi Wildlife Sanctuary.

In Om Koi Wildlife Sanctuary, the habitat site of gorals in the west of Doi Mon Jong is granite. According to habitat selection, they mostly select the grassland, rock base area and the forest along deep valley respectively. In rainy season, they commonly utilize the area between 1,400-1,500 m. at MSL., and between 1,500-1,600 m. at MSL. in dry season. The fecal analysis showed that goral in Doi Mon Jong area took at least 14 forages plant species in 6 families. Age ratio between adult and infant was 4:1, indicating that the population size is in declining stage. There are two main behavioral types, concerning its own affair and communal herd. The former includes feeding, walking, standing, resting, ruminating, drinking, defecating and urinating, running, climbing, scratching and licking, body twisting, and mutting. The latter includes territorial defending, aggressive attacking, horn rubbing, surrenderring, communicating, rutting and taking care infant. The relationships between gorals and other animal species consist of three types. The first type is food competition with the other ungulates, i.e., serow, baking deer and domestic cattle. The second type is protocooperation with two bird species, i.e. the lesser coucal and the white-headed bulbul. Finally, gorals are prey of tiger. The observed relationship between gorals and human is composed of both ways, the positive way by being supported and the negative way by being hunted. The negative relationship making the goral population is, at present, on the verge of critically endangered, thus, appropriate conservation measures are highly needed to extend their population.

Morphological Database of Fruits and Seeds of Trees in Doi Suthep-Pui National Park

G. Pakkad V. Anusarnsunthorn S. Elliott Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Chiang Mai University

Doi Suthep-Pui National Park supports an exceptional high diversity of vascular plants. Surveys conducted by J.F. Maxwell since 1990 have enumerated a total of 2145 species to date, of which 447 are trees. The aim of this study is to provide baseline data for conservation and forest restoration research in Doi Suthep-Pui National Park. The software package FoxPro was used to develop a database of fruits and seeds morphology based on data collected from 150 of these tree species. The database facilitates analysis of this data for a variety of purposes. For example, 79 species of fleshy fruits, 45 species of dry dehiscent, 23 species of dry indehiscent and only 3 species of multiple fruits were found. Freshly fruits are found all year round but dry fruits are found primarily between September and November. Large fruits (> 2 cm. length) are also found throughout the year, whereas the peak fruiting period for small fruits (< 2 cm. length) occurs between August and November. Database output of this kind is of considerable value for research in forest restoration and related fields.

Detection of Genetic Variation in Populations of Black Tiger Prawn Penaeus monodon by DNA Fingerprinting

S. Pongsomboon A.Tassanakajon Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

Randomly amplified polymorphic DNA analysis (RAPD) was used to examine genetic variation of two geographically separated wild populations of *Penaeus monodon*, from the Andaman Sea and the Gulf of Thailand. Samples from the Andaman Sea were collected from Satun-Trang and Medan (Indonesia) and samples from the Gulf of Thailand were collected from Chonburi (Angsila district) and Trad.

A total of 75 individuals were tested, which included 17, 28, 15 and 15 from Satun-Trang, Trad, Angsila and Medan respectively. A screen of 300 random decamer oligonucleotide primers identified 7 primers which were selected for the analysis of black tiger prawn DNA. A total of 80 reproducible RAPD fragments, ranging in size from 200-2000 bp, were scored and 58 fragments (72.5%) were polymorphic. The percentages of polymorphic bands were 51.4, 46.4, 33.3 and 43.9% for samples from Satun-Trang, Trad. Angsila and Medan respectively. The index of similarity within and between populations and genetic distances were performed based on the RAPD data. The values of genetic distance were used to construct dendrograms using the unweighted pair-group method of analysis (UPGMA). The results of similarity index within population illustrated that the Angsila population was the most similar among themselves. The results of similarity index between populations and UPGMA dendrograms showed that the Medan sample was significantly different from the 3 samples of Thai P. monodon. However, the results can not differentiate among the samples of Thai P.monodon. The results also show that primer 428 detected a RAPD marker that was found only in samples from the Andaman Sea; Satun-Trang and Medan suggesting the use of this marker as a geographically-specific marker.

RAPD patterns among the 4 samples gave 213 genotypes. One hundred and fifty-nine of these were population-specific genotypes and 10 were geographically-specific genotypes. Ninety-six of these genotypes were represented by a single individual. Chi-square analysis of the genotypes show that Thai and Indonesian P.monodon were significant different for all primers (P<0.001) and Thai P.monodon from the Andaman Sea and the Gulf of Thailand were also different for primers 101, 268, 428, 457 and 459 (P = 0.0049, <0.0001, <0.0001, 0.0014 and 0.0156 respectively).

The UPGMA dendrograms clustered Satun-Trang with Angsila and Trad but chi-square enabled separation of those from Satun-Trang from those of the Gulf of Thailand suggesting the existence of weak differentiation between 2 geographically separated populations of Thailand P.monodon.

Investigation of the Efficacy of Various Strains of *Bacillus thuringiensis* on the Lesser Wax Moth *Achroia grisella* and Greater Wax Moth *Galleria mellonella*

S. Leepitakrat¹ Graduate Student S. Wongsiri¹ Thesis Advisor K. Lerdthusanee² Thesis Co-advisor

Activity of 27 strains of Bacillus thuringiensis against the lesser wax moth, Achroia grisella and Greater wax moth, Galleria mellonella were determined in the laboratory by a feeding method. Only 3 out of 27 strains of Bacillus thuringiensis kurstaki, Bacillus thuringiensis entomocidus and Bacillus thuringiensis dendrolimus were toxic to the larvae of wax moths. The toxicity of Bacillus thuringiensis by feeding the larvae on artificially treated media was: LC₅₀ (48 hr.) of Bacillus thuringiensis kurstaki were 0.34 and 1.64% (W/W) Bacillus thuringiensis entomocidus were 0.25 and 0.65% (W/W) and Bacillus thuringiensis dendrolimus were 0.45 and 0.51% (W/W) for the first to second instars and third to forth instars of Achroia grisella, respectively. The LC₅₀ (48 hr.) of Bacillus thuringiensis kurstaki were 1.02 and 1.29% (W/W), Bacillus thuringiensis entomocidus were 0.17 and 0.48% (W/W) and Bacillus thuringiensis dendrolimus were 0.76 and 1.13% (W/W) for the first to second instars and third to fourth instars of Galleria mellonella respectively.

The toxicity of Bacillus thuringiensis to wax moths was also studied by feeding larvae on treated wax comb. The LC₅₀ (48 hr.) of Bacillus thuringiensis kurstaki were 2.72 and 11.81 g/l., Bacillus thuringiensis entomocidus were 0.11 and 0.86 g/l., and Bacillus thuringiensis dendrolimus were 0.004 and 0.28 g/l., for the first to second instars and third to fourth instars of Achroia grisella, respectively. The LC₅₀ (48 hr.) of Bacillus thuringiensis kurstaki were 9.20 and 5.38 g/l., Bacillus thuringiensis entomocidus were 0.07 and 0.18 g/l., and Bacillus thuringiensis dendrolimus were 3.98 and 4.54 g/l., for the first to second instars and third to fourth instars of Galleria mellonella, respectively.

Delayed effects of sublethal dosages on adult emergence was studies by feeding larvae on artificial media treated with the bacteria. The first to second instars and third to forth instars of Achroia grisella did not develop to adult stage in media treated with 0.3% of Bacillus thuringiensis entomocidus and Bacillus thuringiensis dendrolimus, 0.4% of Bacillus thuringiensis kurstaki. The first to second instars and third to fourth instars of Galleria mellonella, and 0.4% of Bacillus thuringiensis dendrolimus and Bacillus thuringiensis kurstaki and 0.1% of Bacillus thuringiensis entomocidus.

Toxicity on the larvae of *Apis cerana* was also tested. There was no significant activity on the larvae at the concentration of 10.0% (W/W) at 24, 48 and 72 hr. when compare with control groups.

¹Chulalongkorn University, ²National Center for Genetic Engineering and Biotechnology

Toxicity Of Menthol, Thymol and Neem Oil on a Bee Mite, *Tropilaelaps clareae*, and their Residues in Honey

P. Nakawiroat

Graduate Student

S. Wongsiri

Thesis Advisor

S. Visetson

Thesis Co-Advisor

Chulalongkorn University

Toxicity of menthol, thymol and neem oil on a bee mite (*Tropilaelaps clareae*) was investigated by using inhalation method in laboratory. The LC_{50} values were evaluated and analysed by the probit programe. The LC_{50} (24 hours) of menthol, thymol, and neem oil were 4.72, 1.23 and 1.37 ppm respectively.

The efficiency of menthol, thymol and neem oil for control of the bee mite (*Tropilaelaps clareae*) was examined in *Apis mellifera* hives. Experiments comprised of 5 treatments: menthol 50 grams(inhalation); thymol 15 grams(inhalation); neem oil 20% (spraying each frame); emulsifier and water (spraying each frame); and a control group (no treatment). The percentage of larvae and pupae mortality by the bee mite were 29.0%, 23.8% and 18.1% respectively. This result shows that menthol is less effective on *Tropilaelaps clareae* than thymol and neem oil which show significant difference from the control group (P<0.05).

Menthol, thymol, and Azadirachtin (in neem oil) residues in honey were 7.56, 5.72, and 0.16 ppm respectively.

Structure, Composition and Successional Trends of Plant Community in Deciduous Forest Ecosystem in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary

P. Srikanha J. Gajaseni Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

The research studied structure, composition and successional trends of the plant community by focusing on the changing of species composition of trees, saplings and seedlings in dry dipterocarp, ecotonal and mixed deciduous forest ecosystem in Huai Kha Khaeng wildlife sanctuary in Thailand. The results show that, in dry dipterocarp forest ecosystem, Shorea obtusa Wall and Shorea siamensis Miq. are the two common dominant species found among tree, sapling and seedling groups. In mixed deciduous forest ecosystem there is greater variety. The dominants are Terminalia nigrovenulosa Pierre ex Laness, Lagerstroemia loudonii Teijsm. ex Binn., Schleichera oleosa Merr. and Lagerstroemia duperreana Pierre. but the important value indicies are less than those of the dry dipterocarp forest ecosystem. In the ecotonal ecosystem, although the similarity of dominant species is toward mixed deciduous ecosystem, Shorea obtusa Wall. and Shorea siamensis Miq. are always present with high relative important value index. The species diversity index of ecotonal ecosystem is close to mixed deciduous forest ecosystem. These analyses suggest the structure of deciduous forest ecosystem, in the near future, will be mixed between the dominant species of dry dipterocarp and mixed deciduous forest but the species composition will be similar to mixed deciduous rather than that of dry dipterocarp forest ecosystems.

Optimal Sampling Plot of Deciduous Forest Ecosystems in Huai Kha Khang Wildlife Sanctuary

K. Lertpanich J. Gajaseni Chulalongkorn University

Graduate Student Thesis Advisor

Huai Kha Khang Wildlife Sanctuary, a natural world heritage site in Thailand, is an important area of deciduous forest ecosystems with high biodiversity. It should be studied for basic ecological information. Information thus obtained could be beneficial for proper management and conservation. One of the most significant basic problems in ecosystem study is difficulty of decide on an appropriate sampling plot which represents the ecosystem under investigation. This study determined the optimal sampling plots for mixed deciduous and dry dipterocarp forest ecosystems by 2 methods. The first method uses a relationship between number of species which is the ecosystem structure and area to construct species - area curve. Results by this method show that the optimal sampling plots are 300.0 m² and 64.7 m² for mixed deciduous forest and dry dipterocarp forest ecosystems, respectively. The second method is cluster analysis, using species similarity and frequency of each species. Results by this method show that the optimal sampling plots are 256.0 m² and 32.0 m² for mixed deciduous forest and dry dipterocarp forest ecosystems, respectively. There is an analysis on structural characteristic classified by growth form. The result shows that structural characteristic are different in accordance with ecosystem disturbance.

Dynamics of Biomass Productivity and Soil Fertility in the Diversified Agroforestry Systems

P. Rattanasinganlachan J. Gajaseni U. Yodyingyuad Chulalongkorn University Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

The experimental trial on diversified agroforestry systems has been developed at Mae Moh Forest Village System, Mae Moh District, Lampang Province since 1989. The dynamics of system productivity, soil fertility, and other ecosystem processes have been closely monitored. The purposes of this study are monitoring total system productivity, teak productivity, teak survivorship, and soil fertility dynamic. The soil study includes available and total phosphorus, total nitrogen, organic matter, total carbon, cation exchange capacity, extractable aluminum pH and C:N ratio.

The results show that the more diversified agroforestry plots have higher total system productivity, teak productivity, and teak survivorship than the less diversified plots. There are no significant differences between the more diversified plots and the less diversified plots in terms of an increase of nutrient availability. However, the more diversified plot are less acidic and low in extractable aluminum when compared with the less diversified plots. Although there are high correlations of organic matter, total nitrogen and total phosphorus in the teak + gmelina plots, the extractable aluminum in the soil is also high.

It can be inferred from these correlations that higher productivity in the higher diversified plots does not result from nutrient correlation per se, but because of less aluminum toxicity, more rapid and higher efficiency of nutrient cyclings.

Effects of Litter Decomposition on Nutrients in Deciduous Forest Ecosystems, Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary

P. Kaewkrom J. Gajaseni Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

In the tropical forest ecosystems, most nutrients are accumulated in biomass. Decomposition is the most importance process for nutrient cycling. This research studies litter production in two major deciduous forest ecosystems, mixed deciduous and dry dipterocarp forest ecosystems using a litter trap method covering the entire leaf shredding period of four months (December 1995- March 1996). Decomposition has been studied by litter bag method for eight months (January-September 1996)

Results show higher litter production for a one leaf shredding season in mixed deciduous forest than in a dry dipterocarp forest ecosystem. Decomposition rate in mixed deciduous forest is also higher than in a dry dipterocarp deciduous forest ecosystem. Species diversity and density of meso-soil fauna are also higher in mixed deciduous forest ecosystems than in a dry dipterocarp forest ecosystem. This research demonstrates the related mechanisms. Higher litter production and diversity in mixed deciduous forest result in higher diversity and abundance of meso-soil fauna in mixed deciduous forest ecosystem than in dry dipterocarp forest ecosystem. This results in higher efficiency of decomposition processes, which in turn means more efficient nutrient cyclings in mixed deciduous forest ecosystem. This is one of the significant reasons making mixed deciduous forest accommodate higher diversity and biomass of structure than a dry dipterocarp forest ecosystem.

Relationships Between Soil Properties and Structure of Deciduous Forest Ecosystem, Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary

B. Gomontean J. Gaiaseni Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

The relationships between soil properties and structure of the deciduous forest ecosystem is being studied in the representative plots of dry dipterocarp forest and mixed deciduous forest. Species composition, number of species and diameter at breast height of trees ≥ 4.5 centimeters are collected. Six soil samplings are taken in each plot at the depth of 0-20, 20-40 and 40-60 centimeters. Chemical and physical soil properties are analysed. Quantitative ecological parameters of trees are analysed by cluster analysis with flexible strategy. Discriminant analysis is used with related soil properties and stand cluster. Cluster analysis suggested 2 groups of clustering based on number of species and number of individuals in the representative plots. Discriminant analysis suggested that total nitrogen, exchangeable iron and organic matter are more important factors in discriminating between the 2 groups than other soil properties. The discriminant equation to determine the structure of deciduous forests ecosystems in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary is constructed.

In vitro Culture of the Glochidia of Freshwater Pearl Mussel Hyriopsis (Limnoscapha)desowitzi

N. Dachaprasert U. Kovitvadhi Kasetsart Univeristy Graduate Student Thesis Advisor

In vitro culture of the glochidia of freshwater pearl mussel was conducted in two artificial media formula. Each artificial medium contained a mixture of M199, protein source and antibiotics in the ratio of 2:1:0.5. Antibiotics were prepared by mixing 100 (g each of carbenicillin, gentamycin sulfate, rifampin and amphotericin B at 5 (g/ml. Formulae 1 and 2 differed in protein sources, horse serum and fish (Oreochromis niloticus) plasma respectively. Glochidia were cultured in tissue culture dishes (60 x15 mm.). Each culture dish contained 3.5 ml. of artificial media with 50-100 glochidia. All glochidia culture dishes were transferred into plastic boxes and 5%CO2 input. They were then kept in the incubator at temperature of 23 (2 (C under sterile conditions. The experiment was designed in CRD (Completely Randomized Design). Each artificial media consisted of 33 replications. The maturity and transformation (glochidia into juvenile) were examined under light microscope(40x). The percentages of glochidia transformation cultured in formula 1 and 2 were 89.64 and 80.99 % and the survival rates were 96.60 and 91.39 %, respectively. The percentage of transformation and survival rate for formula 1 were higher than for formula 2 and were significantly different (p (0.01). The duration for glochidia transformation, in both artificial media ranged from 10-11 days.

Species Distribution and Status of Dolphins in the Inner Gulf of Thailand

S. Mahakunlayanakul S. Sudara Chulalongkorn University Graduate Student Thesis Advisor

In the Inner Gulf of Thailand there are one species of porpoise, Neophocaena phocaenoides finless porpoise and three species of dolphins: Orcaella brevirostris- Irrawaddy dolphin, Sousa chinensis - Indo-Pacific humpback dolphin and Tursiops truncatus- bottlenose dolphin. O. brevirostris inhabit only shallow and brackish water, while N. phocaenoides prefer estuaries. Both can be found along the coast of the Inner Gulf of Thailand except Pattava and the lower part of the east coast. S. chinensis was commonly found in almost all estuaries although it could sometimes be seen offshore. T. truncatus was usually found offshore, around every islands but sometimes found along the coastline. Intrusion of O. brevirostris in Chao Phraya and Bang pakong Rivers were recorded. At present, S. chinensis is seen in almost every river within only a few km. from the mouth and there is only one species found in the Mae Klong and Ta Chin River. S. longirostris was avery small population if it is not gone entirely from the study area. The largest male N. phocaenoides (141 cm in length) and largest female (133 cm.) which was in lactation period, were caught in August. Cephalopods, crustaceans and fishes were found to be food of the finless porpoise. The Spinner dolphin in the Gulf of Thailand should not be considered as S. longirostris because it possesses differences in morphological proportion and obvious smaller number of teeth. The other four species could not be separated as new species as suggested by some authors because their differences were not distinctively different enough.

Physiological Responses of Coral Boring Bivales to Changes in Suspended Sediment, Salinity and Copper Concentration

P. Maila-iad
P. Jarayabhand
N. Paphavasit

Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Physiological responses of coral boring bivalves to changes in salinity, copper concentration and suspended sediment were investigated in 3 coral boring bivalves: Lithophaga malaccana, Spengleria mytiloides and Gastrochaena cuneiformis found around the coral reef of Khang Khao Island. Lithophaga spp. were found in many species of living and dead coral. S. mytiloides and G. cuneiformis were found only in dead coral or partly dead coral. At the same shell length, the heaviest were L. malaccana, G. cuneiformis and S. mytiloides respectively. The sex ratio was nearly 1:1 and the values of BCI altered during 6 months. The BCI of L. malaccana tended to increase while G. cuneiformis tended to decrease and S. mytiloides showed no significant variation for BCI during this time.

The physiological responses of boring bivalves to suspended solids showed in 2 patterns. The first one was increased respiration as the clearance rate decreased, was found in G. cuneiformis and S. mytiloides. The other one was increased respiration but with no change in clearance rate. The responses to salinity changes at three levels i.e. 16 ppt., 24 ppt. and 32 ppt. showed low scope for growth at low salinity in three species of boring bivalves. In the responses to copper concentrations i.e. $0~\mu g$ $10~\mu g$ and $20~\mu g$, the highest scope for growth was found at $10~\mu g$. The responses to the combined effect between variation of salinity and copper concentrations showed a synergistic effect between salinity and copper. At salinity 16 ppt. and copper concentration $20~\mu g$, the scope for growth had minimum value. The scope for growth of G. cuneiformis found in any experiment was minus. Thus it may be concluded that this species is the most sensitive boring bivalve when pollution occurs.

Characteristic and Physiology of fungus Isolated from Mushroom *Termitomyces* sp.

O. Sattayakul P. Sihanonth Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

Termitomyces mushrooms from Nakornpathom, Nonthaburi, Nakornsawan, Kanchanaburi, Yasothorn and Ubolrachatani provinces of Thailand were surveyed, collected and identified as Termitomyces microcarpus (Berk et Broom) Heim, Termitomyces striatus (Beeli) Heim, Termitomyces globulus Heim & Goossen. Termitomyces robustus (Beeli) Heim and Termitomyces tyleranus Otieno respectively.

The mycelium isolated from all 7 species of *Termitomyces* mushrooms was grown better on Czapek Dox Agar mixed with ground banana leaf than on any of following media: Malt Extract Agar. Potato Dextrose Agar, Czapek Dox Agar, or Czapek Dox Agar mixed with rice straw, or sugarcane leaf and coconut leaf.

Environmental factors that affect the mycelium growth of all 7 species such as temperature. pH carbon and nitrogen sources were studied using the Completely Randomized Design in order to determine conditions for optimum growth. The results showed that mycelium of all 7 species grew best on Czapek Dox Agar at 30°C, with pH range of 6-7, and using glucose 30 g/l as the carbon source and peptone 6.0 g/l as nitrogen source.

Comparison study between *Termitomyces microcarpus* fungus garden, which is mutualistic with termite *Odontotermes proformosanus Shiraki* and pure fungus culture isolated from fungus garden by simple light microscope and Scanning Electron Microscope showed the spherules that distributed on fungus garden and in pure fungus culture. The different phenomenon showed that mycelium grew only on spherules of pure fungus culture. Spherules were developed from cluster of mycelia and the end of mycelia were swollen. The spherales were collapsed when it reached 28 days. When removal termites from *Termitomyces* fungus garden found that *Xylaria* will developed and grown cover fungus garden.

Ecological study of fungus gardens of *Termitomuyces microcarpus* showed that temperature, moisture content, pH, organic carbon and organic nitrogen of fungus garden were 29°c. 57%, 4.3, 3.5% and 1.7% respectively. Bacteria, fungi and actinomycetes are microorganisms that were found in the fungus garden and soil around fungus garden. There were no significant differences in number of microorganisms from these two samples.

Ecological Separation of Gaur (Bos gaurus) and Banteng (Bos javanicus) in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary, Thailand

T. Prayurasiddhi Graduate Student
D. Smith Thesis Advisor
University of Minnesota, Minnesota, U.S.A.

The ecological separation of gaur and banteng (two large sympatric wild bovids) was studied in the Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary (HKKWS), Thailand. The population, herd structures, daily activity patterns and food habits were determined from direct observation between 1983-1996. Four gaur and seven banteng were captured and radiocollared during 1994-1995. There were estimated to be 300-350 gaur and 240-270 banteng during 1994-1995. Mean annual home ranges of gaur were larger than those of banteng. Seasonal home range sizes of gaur were slightly larger than banteng in the wet season, whereas they were not significantly different in the dry season. Gaur herds shifted longer distances from the wet to dry seasons while banteng were sedentary because they were more tolerant to dry areas than gaur. Mixed-deciduous forest in the >200 to 600 m elevation zones was the preferred habitat for both species in the wet season. In the dry season, gaur reverted to a browsing diet near shade and water in evergreen of the > 400 m zone while banteng shifted to forage on dry grass and browse further from water in the ≤ 400 m zone. The inter-specific competition between gaur and banteng was not high in either season because both species optimized their foraging by being strict habitat selectors and allocating their time to different activities. Each of these reasons permitted them to coexist in HKKWS.

Taxonomic Study of Dye Plants for Natural Fiber in Thailand

P. Trisarasri Graduate Student W. Thephuttee Thesis Advisor Chulalongkorn University

The taxonomic study of dye plants used for natural fiber in Thailand has been undertaken from June 1996 to January 1998. Primary data of dye plants and their dyeing process were complied from literature as well as interviews with weaving groups in each region of the country. Fifty one groups from 28 provinces were selected as study sites.

One hundred and forty-two (142) species, one subspecies and three varieties of dye plants were recorded. They belong to 109 genera and 47 families. There are 137 species, one subspecies and three varieties of dicotyledons and 5 species of monocotyledons. Dye plants are of various habits, but most of them are trees. In general, bark, leaves and fruits are used, from which brown, yellow and red are the main colours obtained. From this study, the taxa of dye plants of high use belong to Caesalpiniaceae, Mimosaceae and Fabaceae; they consist of 13 species in 8 genera, 11 species and one subspecies in 8 genera, and 11 species in 7 genera, respectively. Furthermore, it was also found that there are 67 species and one subspecies of dye plants being used in the Northeast, the highest number among the regions. Second to the Northeast is the North from which 55 species, one subspecies and one variety are recorded, and 13 species are used in all regions. In this present study, full descriptions of all species and basic uses, distributions, ecology, flowering and fruiting periods and photographs are assembled. The specimens collected were either dried or preserved in spirit and are deposited at the Professor Kasin Suvatabhandhu Herbarium, Department of Botany, Faculty of Science, Chulalongkorn University.

Effect of Humidity on Hatching Rate and Effect of Food-Type on Growth Rate of Asiatic Softshell Turtle *Amyda Cartilaginea* Hatchlings

W. Kitimasak K. Thirakhupt Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

A comparative study on the effect of humidity on hatching rate of the Asiatic softshell turtle, Amyda cartilaginea eggs was conducted using hatching materials at 7 different humidity levels (5-50 %) in closed plastic boxes. It was found that the hatching rate was highest (35.15%) at 30 % humidity. The range of hatching period was between 74 to 95 days and was not significantly different among all humidity levels. Temperatures outside the hatching boxes were not significantly different from those inside the boxes but were significantly different from those of the hatching materials at all humidity levels ($p \le 0.05$). There were correlations among body length, width, height and weight of their mothers, but all these characteristics were not correlated to the number, size and weight of eggs. The only correlation found between eggs and hatchlings was their body weights (r = 0.65, $p \le 0.05$). An egg with developing embryo could be visually distinguished by a white spot at the apical area of the egg which could be seen within 48 hours after laying.

During a 13-week study period on the effect of food types, it was found that the Asiatic softshell turtle growth, on a weekly basis, in terms of body width, length and weight was not significantly different when fed with softshell turtle food or food for carnivorous fish. The softshell turtle fed more at 8.00 a.m. than 4.00 p.m. and the amount consumed during 7-day period on both food types was not significantly different. However, the Fc. ratio in the group fed with softshell turtle food was lower. Survival rate after 13-week study was 100% on both experiments.

It should be noted that this study uses a hatching technique in a closed plastic box. This is to facilitate a constant humidity level which was adjusted to the desired level only once at the beginning of the experiment. The material used was selected because of its suitability, high availability and low investment. In addition, hatchlings were individually reared in order to prevent them from attacking each other and from disease transmission. The result of this study may serve as a guideline for conservation as well as economic management of the softshell turtle in the future.

Comparative Study on Environmental Factors of Nesting Sites and Eggshell Morphology of Wild and Captive Olive Ridley Turtle *Lepidochelys olivacea*

S. Wangkulangkul K. Thirakhupt S. Chantrapornsyl Chulalongkorn University Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

This study examined environmental factors on beaches which might affect nesting site selection of the Olive Ridley Turtle, *Lepidochelys olivacea*, at Phuket island. The beaches were assigned to four categories: group 1 comprised of open sea beaches on which wild turtles still nest, group 2 were used by sea turtles 5 years or longer ago, group 3 contained beaches with no record of sea turtles ever nesting, and group 4 is an artificial nesting beach in an enclosure for captive Olive Ridley turtles at The Phuket Marine Biological Center. It was found that the average width, slope, water and salt content of the beach sand, and the median size of sand grains of the beaches in group 1 were significantly different from those of beaches which turtles had never used. However, the beach length and the pH of sand were not different statistically. The water and salt content of sand, pH, and median size of sand grains of the beaches in group 1 were not significantly different from those in the enclosure. This study found no clear evidence that the type and intensity of human activities behind the beaches was correlated to turtle nesting success.

The comparative study on eggshell morphology of wild and captive Olive Ridley Turtles showed that averages of wild eggs were significantly less than in captive ones in diameter, total weight, weight of eggshell, wet weight of yolk and calorific content of yolk. Examination of the thickness of calcareous and fibrous layers of eggshell by stereo zoom microscope found no significant differences between eggs laid by wild and captive turtles.

Behavioral Study of Maturation of White-Handed Gibbons (*Hylobates lar*) at Khao Yai National Park, Thailand

U. Suwanvecho W. Brockelman Graduate Student Thesis Advisor

W. Brockelman S. Srikosamatara

S. Kitthawee

Thesis Co-advisor Thesis Co-advisor

Mahidol University

A field behavioral study of the white-handed gibbons (Hylobates lar) was carried out in the Khao Yai National Park, Thailand, from November 1995 to July 1996. The goal of the research was to study the maturation process and to evaluate the roles of subadults in their social groups. The research was focused on the differences between animals in proportion of time they spent in social behavior and the social interactions of subadults with other individuals.

Earlier studies indicated that subadults are peripherized by the adults after reaching maturation, and automatically excluded from their groups. The findings from this study show that subadults are not peripherized as soon as believed. Instead, they remained with their family for several years even after maturation, and played positive roles in their groups.

The maturation process of subadult females was rarely observed in the wild. It was generally believed that subadult females received the same level of antagonistic behavior from the female adults as subadult males did from male adults. However, the subadult female in this study had closer relationship with the adults and was not observed to be subject of aggression, while the subadult males received frequently antagonistic behavior from adult males. This phenomenon can be explained by the extra pair copulation and the kin-ship theory.

Reciprocal benefits are believed to exist between adults and subadults that remained in a group after maturation. Two major benefits that subadults contribute to breeding adult pairs observed in this study are: (1) aid in territorial defense and; (2) improved physical and social development of juveniles through playing and grooming.

Identification and Distribution of Fish Larvaein Mangrove Forest at Sikao District, Trang Province

P .Tongnunui N. Paphavasit

A. Termvidchakorn

Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Identification and distribution of fish lavae in a mangrove forest at Sikao District, Trang Province, were carried out from May 1996 to May 1997. Sampling periods were scheduled every two months at the total of 6 stations from the coastal water to the inner mangrove forests. The fish larval tows were conducted twice each sampling period during the in-coming high tide and the highest high tide. Salinity, temperature, pH, transparency and dissolved oxygen were recorded in situ.

Of the total 20 families of fish larvae mostly marine fishes recorded from the area, the family Gobiidae was the dominant group in terms of abundance and distribution. Fish larvae in the families of Clupeidae and Blenniidae were next in term of abundance. The Sikao mangrove forest serves as the nursing ground, feeding and shelters for various fishes. The marine fishes that were classified as true mangrove dependent species were the permanent resident species in the 9 families of Gobiidae, Clupeidae, Engraulidae, Gerreidae, Leiognathidae, Hemiramphidae, Apogonidae, Sillaginidae and Tetraodontidae. Fishes in the mentioned families came into the forest during their spawning period and occasionally came in to feed in the mangroves when mature were: Blenniidae, Atherinidae, Ambassidae, Mullidae, Syngnathidae, Terapontidae, Exocoetidae, Cynoglossidae, Monacanthidae, Soleidae and Synodondidae. Fish eggs were recorded throughout the sampling period with the highest density in May.

Fish larval abundance reflected seasonal variations with the highest density during the Southwest Monsoon in the month of June, while the lowest density was recorded in March of the Northeast Monsoon period. Most marine fish larvae showed different distribution patterns according to the time of the tides. They were found concentrated in the coastal area where the environmental changes were in a narrow range. Gobiidae larvae were widely distributed and concentrated in the inner mangrove forest fringes. The wide range of environmental changes occurred in the inner mangrove forest area. Clupeidae larval distribution showed significant correlation with salinity, temperature and pH.

The Role of Community Enterprises Affecting the Strength of Community Forestry Management: A Case Study of Silalaeng Sub-district, Pua District, Nan Province

L. Jommuang,
P. Tangsikabuth
A. Panyanuwat

C. Leesuwan

Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor Thesis Co-advisor

Chiang Mai University

The objectives of this study were to investigate the role of community enterprises affecting the strength of community forestry management, and to study the relationships between community enterprises and the strength of community forestry management. The study was conducted mainly in Silalaeng Sub-district, Pua District, Nan Province. Documents were studied, and observations made, and both structured and unstructured interviews used to collect data. Research also took place as the researcher participated in a number of activities of Donchai village, Silalaeng Sub-district, Pua District, Nan Province.

The results of the study were as follows: The important factor that helped strengthening the community forestry management was the economic condition. When the economy of the community was secure, the community was capable of solving its problems, in this case, by having community enterprises to develop the economy. As the community had an organization to handle its business, and gain through long-term benefits, the people could earn their living well, resulting in continuity in the conservation of their culture. Community enterprises were a way of doing business in which the production is appropriate to the unique way of life, society, economy, and ecological system of the community. Those enterprises were conducted by the people in the community; they had organized themselves as a local village group with participation of all the members in determining the direction and operations of all group activities. Such business suited the needs of the majority of members, and provided a realistic base appropriate to way of life, local wisdom, economic conditions, society, and ecological system. The effectiveness of the community of Silalaeng Sub-district to solve the problem of conservation via community forest management showed the capability and development of the people's organizations. Such capability was focused on the management of their own natural resources. It was important to recognize that this was a reality which had resulted from the learning process within the community, and between the community and outside organizations. The work of the villagers in this respect needed to be conceptualized in terms of the their rights and the power of community organizations to participate in the decision-making process. When that matter was covered, it was necessary for the state to set conditions for promoting the local people to start to develop local organizations for a participatory approach to community forestry management in the future.

Mitochondrial DNA Sequence Variation Within And Between Red Junglefowl (Gallus gallus gallus and G. g. spadiceus) In Thailand

B. Siriaroonrat W. Meckvichai Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

T. Tirawatnapong Chulalongkorn University

Two subspecies of red junglefowl are described using the differences in their earlobe color. Gallus gallus carries a white earlobe while that of G. g. spadiceus is red.

Ten animals from each subspecies were measured for 5 morphomtetric parameters. The analysis found that 4 out of 5 showed non-significant differences, but one character, the beak length, showed significance difference between the two subspecies using the analysis of variance (ANOVA).

DNA sequence analysis of 225 base pairs in the mitochondrial control region (D-loop) showed phylogenetic branching of the two subspecies using genetic distance analysis. Sequence divergence within the subspecies ranged from 0 to 6.54 %, while the divergence between the two subspecies ranged from 1.34 % to 8.0 %.

การสำรวจและรวบรวมพันธุ์ธัญพืช ถั่ว และพืชหัว ที่ชนกลุ่มน้อยในบางพื้นที่ ของดอยแม่สะลอง จังหวัดเชียงราย ใช้บริโภค

รัชดา พงษ์สัตยาพิพัฒน์

นักศึกษา

ชศรี ใดรลนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ปริทรรศน์ ใดรสนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมพันธุ์และศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางสัณฐานวิทยา ของธัญพืช ถั่ว และพืชหัวที่ชนก ลุ่มน้อยจำนวน 5 เผ่า ได้แก่ ชาวจีนฮ่อ อาข่า ลาฮู เย้า และลีซอ บริเวณพื้นที่ดอยแม่สะลอง จ.เซียงราย ใช้บริโภค โดย การสอบถามชื่อและรวบรวมพันธุ์ผ่านผู้นำทางแต่ละเผ่า ทำการบันทึกข้อมูลและภาพถ่าย นำตัวอย่างมาตรวจสอบรูป วิธาน และเปรียบเทียบตัวอย่างที่หอพรรณไม้ต่างๆ จากนั้นเก็บตัวอย่างไว้ที่หน่วยวิจัยพฤกษศาสตร์พื้นบ้านภาควิชาชื่ว วิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และหอพรรณไม้สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ผลการสำรวจธัญพืชที่พบได้ แก่ พันธุ์ข้าว (Oryza sativa Linn.) จำนวน 14 สายพันธุ์ ข้าวโพด (Zea mays Linn.) 11 สายพันธุ์ ข้าวฟ่าง (Sorghum bicolor Moench.) 2 สายพันธุ์ และเดือย (Coix lachryma-jobi Linn.) 1 ชนิด ในขณะที่พบพันธุ์ถั่วจำนวน 11 ชนิดล้วน แต่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ถั่วแขก (Phaseolus vulgaris Linn.) ถั่วเหลือง (Glycine max (L.) Merr.) และถั่ว ลันเตา (Pisum sativum Linn.) เป็นต้น ส่วนพันธุ์พืชหัวพบ 9 ชนิด เช่น เผือก (Colocasia esculenta Schott.) พุทธรักษากินหัว (Canna edulis Ker-Gawl.) และบุก(Amorphophallus sp., Arisaema sp.) เป็นต้น

The Survey and Collection of Some Cereals Legumes and Earth Crops Consumed by the Minorities in Some Areas of Doi Mae Salong in Chiang Rai Province

R. Pongsattayapipat

Graduate Student

C. Trisonthi

Thesis Advisor

P. Trisonthi

Thesis Co-advisor

Chiang Mai University

The survey and collection of some cereals legumes and earth crops consumed by the minorities was conducted to collect varieties and study the basic morphological characters of each plant, which is used by the 5 groups of minority peoples in Doi Mae Salong, Chiang Rai Province. These are Yunanese, Akha, Lahu, Yao, and Lisu. By interview and collection through a minority interpreter, specimens were collected and photographed for identification as to species and varieties. Available references and comparison of specimens through herbaria were used; identification was then rechecked by a specialist. The specimens were deposited at the Ethnobotanical Research section, Faculty of Science, Chiang Mai University and the Herbarium at the Queen Sirikit Botanic Garden. The results indicated that there are many cereal strains which are consumed by the minorities such as *Oryza sativa* Linn. 14 strains, *Zea mays* Linn. 11 strains, *Sorghum bicolor* Moench. 2 strains and *Coix lachryma-jobi* Linn. 1 strain. Eleven species of legumes were collected and all have some economic value, such as *Phaseolus vulgaris* Linn. *Glycine max* (L.) Merr. and *Pisum sativum* Linn. etc. Nine species of earth crops were also collected, such as many varieties of *Colocasia esculenta* Schott., *Canna edulis* Ker-Gawl., *Amorphophallus* sp. and *Arisaema* sp. etc.

รูปแบบการเปลี่ยนแปลงของพืชน้ำในทะเลสาบคูขุด (สงขลา)ระหว่าง พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2539 : ศึกษาโดยภาพถ่ายดาวเทียม

สุธีระ ทองขาว¹ นักศึกษา
 เริงชัย ดันสกุล¹ อาจารย์ที่ปรึกษา
 นิตติยา นิลทรกิจ¹ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
 สระ พัฒนเกียรติ² อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สุระ พัฒนเกียรติ² อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ² มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ² มหาวิทยาลัยมหิดล

จากการตรวจสอบภาคสนามพบพืชน้ำ 10 ชนิดพันธุ์จากจำนวนวงศ์ทั้งหมด 7 วงศ์ ประกอบด้วยชนิดที่ดำรงชีวิตอยู่ใต้น้ำตลอด เวลา 7 ชนิดพันธุ์คือ Ceratophyllum demersum L. Cladophora sp. Hydrilla verticillata (L.f.) Royle Najas graminea Raffeneau-Delile Najas malesiana de Wilde Najas marina L. และ Potamogeton malaianus Miq. ส่วนที่เหลือ 3 ชนิดพันธุ์ เป็นชนิดที่มีใบและลำดันอยู่เหนือน้ำคือ Eleocharis dulcis (N.L. Burman) Trin. ex Henschel Scirpus litoralis Scharder และ Paspalum vaginatum Swartz พืชน้ำทุกชนิดที่พบมีการกระจายแบบกลุ่มและมี Cladophora sp. เป็นชนิดพันธุ์ที่เด่นที่สุดใน สังคมพืชน้ำในพื้นที่ศึกษา ในการประยุกต์ใช้การสำรวจระยะไกลร่วมกับผลการตรวจสอบในภาคสนาม โดยใช้ข้อมูลภาพดาว เทียม แลนด์แซท ที เอ็ม แบนด์ 2 แบนด์ 3 และแบนด์ 4 ของเดือนเมษายน พ.ศ. 2539 เดือนเมษายน พ.ศ. 2535 และเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2532 สามารถแยกกลุ่มของพืชน้ำออกจากกันได้ 3 กลุ่มด้วยวิธี Supervised classification และพบว่า กลุ่มแรก ประกอบด้วยพืชน้ำชนิดที่ดำรงชีวิตอยู่ได้น้ำตลอดเวลากับชนิดที่มีใบและลำดันอยู่เหนือน้ำ ส่วนกลุ่มที่ 2 และ 3 ประกอบด้วยพืช น้ำชนิดที่ดำรงชวิตอยู่ได้น้ำเพียงอย่างเดียว โดยกลุ่มที่ 3 มีจำนวนชนิดและมวลชีวภาพมากกว่ากลุ่มที่ 2 สำหรับการศึกษาการ เปลี่ยนแปลงพื้นที่ของพืชน้ำด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ พบว่าพื้นที่ของพืชน้ำมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 9.6 ตารางกิโลเมตรจาก เดือนเมษายน พ.ศ. 2535 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2539 เหลือเพียง 6.11 ตารางกิโลเมตร

Pattern Changes of Aquatic Plants in Ku Khud Lake (Songkhla) during 1988 - 1996: A Remote Sensing Study

S. Thongkao¹ Graduate Student R. Tansakul¹ Thesis Advisor N. Nintharakit¹ Thesis Co-advisor S. Pattanakiart² Thesis Co-advisor

Ten species of seven genus of aquatic plants were found by ground truthing of 8 stations within Ku Khud Lake in Songkhla. Seven species (Ceratophyllum demersum L., Cladophora sp., Hydrilla verticillata (L.f.) Royle, Najas graminea Raffeneau-Delile, Najas malesiana de Wilde, Najas marina L., and Potamogeton malaianus Miq.) are submerged. Others (Eleocharis dulcis (N.L. Burman) Trin. ex Henschel, Scirpus litoralis Scharder, and Paspalum vaginatum Swartz) are emergent. All of those species were distributed aggregately; the dominant species in the study area was Cladophora sp. Remote sensing with ground truthing data, landsat TM data in April 1996, April 1992 and May 1989 were used. They could be catalogued by supervised classification to 3 groups of aquatic plant. It was found that the first group was composed of emergent and submerged plants. Another group was composed only of submerged plants. The third group had more species and biomass than the second group. By use of the geographic information system (GIS), geometric error of all the classified images were corrected and then applied in order to study changes of aquatic plant areas by layer analysis. It was found that the aquatic plant area increased by 9.6 km² in May 1989 to 19.91 km² in April, 1992 and decreased 13.8 km² from April, 1992 to 6.11 km² in April, 1996.

¹Prince of Songkla University, ²Mahidol University

ความหลากชนิดของแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Hydropsychidae บริเวณห้วยพรมแล้ง และห้วยหญ้าเครือ อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว

ศุภลักษณ์ ระดมสุข

นักศึกษา

นกุมล แสงประดับ

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากการสำรวจแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Hydropsychidae ทุกเดือนระหว่างเดือนกรกฎาคม 2539 ถึงเดือนมิถุนายน 2540 ในหัวยพรมแล้งและหัวยหญ้าเครือ อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว พบแมลงหนอนปลอกน้ำรวมทั้งสิ้น 16 ชนิด ที่หัวย พรมแล้งพบ 12 ชนิดคือ Cheumatopsyche charites, C. copia, C. globosa, C. chrysothemis, Pseudoleptonema sp.1, Hydropsyche sp.1, Hydromanicus chattrakan, H. serubabel, Diplectrona sp.1, Macrostemum sp.1, Macrostemum sp.3 ส่วนที่หัวยหญ้าเครือพบ 13 ชนิด คือ Cheumatopsyche charites, C. copia, C. globosa, Pseudoleptonema sp.1, Hydromanicus chattrakan, H. serubabel, Hydatomanicus klanklini, Diplectrona sp.1, Macrostemum dohrni, Macrostemum midas, Macrostemum sp.1, Hydropsyche sp.1 และ Hydropsyche sp. 2 ขณะนี้กำลังศึกษาชีวิตและความเป็นมาของแมลงหนอนปลอกน้ำบางชนิดที่มีข้อมูลเพียงพอ คุณ ภาพของน้ำบริเวณลำธารทั้งสองไม่แตกต่างกันแต่ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำและค่าของแข็งละลายน้ำที่หัวยหญ้าเครือมีค่า สูงกว่าที่หัวยพรมแล้ง

Species Diversity of Caddisflies (Trichoptera: Hydropsychidae) in Phromlaeng and Yakruea streams, Nam Nao National Park

S. Radomsuk N. Sangpradub

Graduate Student Thesis Advisor

Khon Kaen University

Sixteen hydropsychid caddis species were investigated monthly in Phromlaeng and Yakruea streams within Nam Nao National Park from July 1996 to June 1997. Twelve species were found to inhabit Phromlaeng stream: Cheumatopsyche charites, C. copia, C. globosa, C. chrysothemis, Pseudoleptonema sp.1, Hydropsyche sp.1, Hydromanicus chattrakan, H. serubabel, Diplectrona sp.1, Macrostemum sp.1, Macrostemum sp.2, Macrostemum sp.3. The first ten species with the exception of C. chrysothemis, plus M. dohrni, M. midas, Hydropsyche sp.2 and Hydatomanicus klanklini were found in Yakruea stream. Documentation of the life history and descriptions of each caddis species is in progress. Water quality is not different between the two streams, but conductivity and total dissolved solids are greater in Yakruea than in Phromlaeng.

ความหลากหลายของโรติเฟอร์ในเขตจังหวัดนครราชสีมา

สุคนธ์ทิพย์ เศวตนลินทล

นักศึกษา

ละออศรี เสนาะเมือง

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาความหลากชนิดและการแพร่กระจายของโรติเฟอร์ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 207 ตัวอย่าง จาก 77 แหล่งน้ำ ระหว่างเดือนมิถุนายน 2539-เมษายน 2540 พบโรติเฟอร์ทั้งหมด 42 สกุล 190 สปีชีส์ ในจำนวนนี้เป็นชนิดที่พบเป็นครั้ง แรกของโลก 1 สปีชีส์ ได้แก่ Lecane baimaii n. sp. ชนิดที่พบครั้งแรกในเอเซีย 1 สปีชีส์ ได้แก่ Scaridium elegans Segers & De Meester และชนิดที่พบเป็นครั้งแรกในประเทศไทย 10 สปีชีส์ ได้แก่ Lecane decipiens (Murray), Lecane donneri Chengalath & Mulamoottil, Lecane grandis (Murray), Lecane punctata (Murray), Lecane serrata (Hauer), Lecane thienemanni (Hauer), Lepadella akrobeles Myers, Lepadella elongata Koste, Trichocerca porcellus (Gosse) และ Wolga spinifera (Western) สกุลที่หลากหลายมากที่สุดคือ Lecane รองลงมาได้ แก่สกุล Lepadella, Trichocerca และ Brachionus ตามลำดับ โรติเฟอร์ที่พบส่วนมากเป็นชนิดที่พบแพร่กระจายอยู่ทั่ว โลกและทั่วเขตร้อน ได้แก่ Brachionus angularis Gosse, Lecane bulla (Gosse), Brachionus falcatus Zacharias, Brachionus forficula Wierzejski, Keratella tropica (Apstein), Polyarthra vulgaris Carlin, และ Lecane hamata (Stokes) ชนิดที่พบเฉพาะในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ ได้แก่ Brachionus donneri Brehm, Brachionus niwati Sanoamuang, Segers&Dumont, Lecane blachei Berzins, Lecane segersi Sanoamuang และ Lecane shieli Segers & Sanoamuang ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้จำนวนโรติเฟอร์ทั้งหมดของประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็น 266 สปีชีส์

Biodiversity of rotifers in Nakhon Ratchasima Province

S. Savatenalinton L. Sanoamuang Graduate Student Thesis Advisor

Khon Kaen University

Aspects of the species composition and distribution of rotifers from 77 habitats (207 samples) in Nakhon Ratchasima province were examined in this study from June 1996 - April 1997. In total, 42 genera, 190 species of rotifers were identified. One of which, Lecane baimaii n. sp., is new to Science. One species, Scaridium elegans Segers & De Meester, is new to Asia and 10 (Lecane decipiens (Murray), Lecane donneri Chengalath & Mulamoottil, Lecane grandis (Murray), Lecane punctata (Murray), Lecane serrata (Hauer), Lecane thienemanni (Hauer), Lepadella akrobeles Myers, Lepadella elongata Koste, Trichocerca porcellus (Gosse) and Wolga spinifera (Western)), are new records for Thailand. The most diverse genera were Lecane, followed by Lepadella, Trichocerca and Brachionus, respectively. The most plentiful species found were cosmopolitan and cosmotropical; e.g., Brachionus angularis Gosse, Lecane bulla (Gosse), Brachionus falcatus Zacharias, Brachionus forficula Wierzejski, Keratella tropica (Apstein), Polyarthra vulgaris Carlin and Lecane hamata (Stokes). Additionally, 5 species (Brachionus donneri Brehm, Brachionus niwati Sanoamuang, Segers & Dumont, Lecane blachei Berzins, Lecane segersi Sanoamuang and Lecane shieli Segers & Sanoamuang) appear to be endemic to south and southeast Asia. This result brings the total Rotifera of Thailand to 266 species.

ความหลากหลายของพรรณไม้พื้นล่างตามแนวลำน้ำแม่มอน ที่ระดับความสูง 475 เมตร ถึง 575 เมตร ณ อุทยานแห่งชาติแจ้ช้อน จังหวัดลำปาง

มนู ปนาทกูล

นักศึกษา

วิไลวรรณ อนุสารสุนทร

อาจารย์ที่ปรึกษา

เจมส์ แฟรงคลิน แมกซ์เวลล์

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเซียงใหม่

จากการสำรวจและเก็บตัวอย่างพรรณไม้พื้นล่างจากบริเวณที่ทำการอุทยานฯ ขึ้นไปตามแนวลำน้ำแม่มอนจนถึงบริเวณ อ่างเก็บน้ำ ระหว่างความสูง 475 เมตร ถึง 575 เมตร ความยาวประมาณ 2.6 กิโลเมตร ณ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จังหวัดลำปาง ระยะเวลาตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2539 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2540 ทำการสำรวจเดือนละ 2 ครั้ง และ จัดเก็บตัวอย่างพรรณไม้มาทำเป็นตัวอย่างพรรณไม้แห้ง (herbarium specimens) โดยพยายามเก็บทั้งส่วนคอกและผล ของพรรณไม้ให้ได้ครบทุกชนิด เพื่อนำมาวินิจฉัยชื่อชนิด ทำการบรรยายลักษณะพรรณไม้ และใช้เป็นตัวอย่างอ้างอิง โดยเก็บไว้ที่ หอพรรณไม้ ภาควิชาชีววิทยา พบพรรณไม้ที่มีท่อลำเลียงในบริเวณนี้ 128 ชนิด ทำการบรรยายลักษณะ พรรณไม้ 81 ชนิด ในกลุ่มพืชใบเลี้ยงคู่พบว่าวงศ์ Leguminosae, Papilionoideae มีจำนวนชนิดมากที่สุด คือ 13 ชนิด ส่วนในกลุ่มพืชใบเลี้ยงเดี่ยวสำรวจพบวงศ์ Zingiberaceae มีจำนวนชนิดมากที่สุด มี 15 ชนิด ได้ทำการบันทึกฤดูกาล ผลิดอกออกผล และฤดูกาลผลิใบของพรรณไม้ผลัดใบหรือพรรณไม้อายุสั้น ตลอดจนแหล่งนิเวศ จำนวนและข้อมูลอื่น ๆ ของพรรณไม้แต่ละชนิด

Diversity of Ground Flora along Mae Mon Stream at Altitudes 475 to 575 Metres At Chea Son National Park, Lampang Province

M. Panatkool V. Anusarnsunthorn J. F. Maxwell

Graduate Student Thesis Advisor Thesis Advisor

Chiang Mai University

A survey of the vascular ground flora along Mae Mon Stream at Jae Son National Park, Lampang Province was conducted from April 1996 to March 1997. The survey area extended from the headquarters area at 475 m to the reservoir at 575 m, the total length of the area being c.2.6 km. Collecting was done twice a month and an effort was made to collect both flowering and fruiting material of all species there. The specimens were collected, proper detailed notes taken, the specimen were then pressed, preserved until drying at the Chiang Mai University Herbarium where identifications, specimen processing, distribution, and filing were made. A total of 128 species of vascular plants were collected. Detailed descriptions of 81 species were made. The most common dicotyledon families include Leguminosae, (Papilionoideae) (13 species), and a monocotyledon Zingiberaceae (15 species). Various phenological notes were made including seasonality of flowering, fruiting, and leaf production for the deciduous or annual species. Habitat preferences, abundance, and other notes are included for each species.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชและ benthic algae ในลำน้ำแม่สา อทยานแห่งชาติดอยสเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

ประเสริฐ ไวยะกา

นักศึกษา

ยวดี พีรพรพิศาล

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชและ benthic algae ในลำน้ำแม่สา ระหว่างเดือนมีนาคม 2540 -กุมภาพันธ์ 2541 จากจุดเก็บตัวอย่าง 6 จุดตามระดับความสูงจากน้ำทะเล 650 - 1,075 เมตร โดยศึกษาควบคู่ไปกับ คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี พบว่า benthic algae ประเภทไดอะตอมมีความหลากหลายมากที่สุดคือ 124 ชนิด . รองลงมาคือแพลงก์ตอนพืช 102 ชนิด และสาหร่ายขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นเส้นสาย 13 ชนิด benthic algae ที่เป็น ชนิดเด่นได้แก่ Cocconeis placentula Ehrenberg, Achnanthes minutissima Kützing, และ Gomphonema augur Ehrenberg แพลงก์ตอนพืชส่วนใหญ่จะเป็นไดอะตอมเช่นกัน ได้แก่ *Melosira varians* Agardh, *Fragilaria ulna* (Nitzsch) Lange-Bertalot และ Surirella capronii Brébisson ส่วนสาหร่ายขนาดใหญ่ที่เป็นเส้นสายที่พบมากคือ Spirogyra spp. และ Cladophora spp. benthic algae ประเภทใดอะตอมบางสปีชีส์สามารถใช้เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพน้ำ ซึ่งมีสารอินทรีย์และความขุ่นสูง บางชนิดบ่งชี้คุณภาพน้ำที่ไม่มีมลพิษและมีปริมาณของ eutrophication ในโตรเจนต่ำ

Biodiversity of Phytoplankton and Benthic Algae in Mae Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai.

P. Waiyaka Y. Peerapornpisal Graduate Student Thesis Advisor

Chiang Mai University

Biodiversity of phytoplankton and benthic algae in Mae-Sa stream from March 1997 to February 1998 in 6 sampling sites at altitudes from 650-1,075 m above sea level were investigated along with the physico-chemical water quality. One hundred and twenty four (124) species of benthic algae (mostly diatom) were the most abundant, followed by 102 species of phytoplankton and 13 species of filamentous macroalgae. Most of the species of benthic algae belonged to Cocconeis placentula Ehrenberg, Achnanthes minutissima Kützing and Gomphonema augur Ehrenberg whereas the phytoplankton were Melosira varians Agardh, Fragilaria ulna (Nitzsch) Lange-Bertalot and Surirella capronii Brébisson. The highly abundant filamentous macroalgae such as Spirogyra spp. and Cladophora spp. were also found. Some benthic algae could be used as indicators for eutrophication in waters with high levels of organic matter and turbidity, and others for unpolluted waters with low a concentration of nitrogen.

โครงสร้าง ผลผลิตจากการร่วงหล่นของซากพืชและการผุสลายของใบไม้ ในป่าไม้ฝาดดอกขาว ทะเลสาบสงขลา

นิพิท ศรีสุวรรณ

นักศึกษา

เสาวภา อังสุภานิช

อาจารย์ที่ปรึกษา

สมศักดิ์ มณีพงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงสร้างของป่าไม้บริเวณทะเลสาบสงขลาในพื้นที่ประมาณ 0.8 เฮกตาร์ มีไม้ฝาดดอกขาว (Lumnitzera racemosa Willd.) เป็นพืชเด่น ความหนาแน่นของตันไม่ในพื้นที่ 5506 ต้นต่อเฮกตาร์ มีความสูงเฉลี่ย 7.4 เมตร มีขนาดเส้นผ่า ศูนย์กลางเพียงอกเฉลี่ย 6.6 เซนติเมตร วัดผลผลิตรวมของเศษไม่ใบไม้ร่วงหล่นโดยการใช้ตะแกรงรองรับจากตัน เป็น เวลา 12 เดือน ได้ผลผลิตเฉลี่ยทั้งปี 1543 กรัมน้ำหนักแห้งต่อตารางเมตรต่อปี โดยเป็นใบไม้ร่วงร้อยละ 81 การร่วง ของเศษไม่ไบไม้สูงสุด (196.49 กรัมน้ำหนักแห้งต่อตารางเมตร) ในตันฤดูฝนตกหนักเดือนดุลาคม ในขณะที่การร่วง น้อยที่สุด (56.88 กรัมน้ำหนักแห้งต่อตารางเมตร) ในฤดูฝนตกน้อยเดือนกรกฎาคม ใบแก่ของฝาดดอกขาวประกอบ ด้วยคาร์บอน 42.37% แคลเซียม 2.54% โปตัสเซียม 0.90% แมกนีเซียม 0.72% ในโตรเจน 0.54% กำมะถัน 0.23% และฟอสฟอรัส 0.04% ศึกษาการผุสลายของใบไม้ฝาดดอกขาวโดยวิธีการบรรจุใบไม่ในถุงในลอน พบว่าการผุสลาย เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วใน 4 สัปดาห์แรกหลังจากวางในพื้นที่ โดยใบไม้มีปริมาณลดลงประมาณ 44-65% หลังจากนั้นอัตรา การย่อยสลายลดลงอย่างช้าๆ นอกจากนี้ พบว่ามีสัตว์หน้าดินหลายชนิดอยู่ในถุงใส่ใบไม้ ได้แก่ เทอเบลลาเรีย หอย แอมฟีปอด โพลีขีต โอลิโกขีต ตัวอ่อนแมลง ไอโซปอด กุ้ง ปู และได้ศึกษาลักษณะดินและน้ำบางประการในพื้นที่ด้วย

Structure, Litter Fall Production and Leaf Decomposition in a Mangrove (Lumnitzera racemosa Willd. dominant species) Stand in Songkhla Lake

N. Srisuwon

Graduate Student

S. Angsupanich

Thesis Advisor

S. Maneepong

Thesis Co-advisor

Prince of Songkla University

Study of the structural characteristics of mangrove forest was carried out in a small area of about 0.8 ha. The dominant species was Lumnitzera racemosa Willd. The stem density was about 5506 trees ha-1. The average height was 7.4 m. The average diameter breast height (DBH) was 6.6 cm. The amount of total litter fall was estimated by trapping the litter over a 12 month period. The average litter was 1543 g dry weight m⁻² yr⁻¹ of which 81% was leaf material. The monthly maximum litter fall (196.49 g dry weight m⁻²) was in October (the beginning of heavy rainy season) while the minimum (56.88 g dry weight m⁻²) was in July (the light rainy season). The element content of yellow senescent leaves of L. racemosa consisted of 42.37% carbon, 2.54% calcium, 0.90% potassium, 0.72% magnesium, 0.54% nitrogen, 0.23% sulfur and 0.04% phosphorus. The decomposition of L. racemosa senescent leaves was studied using litter bag technique placed on different substrate in the study area for 12 months. The litter decayed rapidly in the first 4 weeks of immersion in seawater and thereafter, the rate gradually decreased. The decomposing leaves decreased to between 44 -65 % of the initial leaf weight during this period. In addition, benthic fauna such as turbellaria, mollusks, polychaetes, oligochaetes, insect larvae, isopods, shrimps and crabs were found in the litter bags. Some characteristics of soil and water were also determined.

การศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาและองค์ประกอบของกรดไขมัน เพื่อใช้ในการจัดกลุ่ม Aschersonia

เพลินพิศ ลัทธิสูงเนิน

นักศึกษา

ยวพิน เลิศวีระวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

Nigel Hywel Jones

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เมื่อทำการศึกษาลักษณะองค์ประกอบของกรดไขมันในเชื้อรา Aschersonia 5 สายพันธุ์ ในอาหารเหลวสี่ชนิดคือ PYGM, PDB, MSM และ SDB ที่อุณหภูมิ 22°C และในอาหาร PDB ที่อุณหภูมิ 15, 20, 22°C พบว่าทั้งห้าสายพันธุ์ให้ องค์ประกอบของกรดไขมันที่เหมือนกันสี่ชนิดคือ C16:0, C18:0, C18:1 และ C18:2 (โดย C18:2 พบเป็นองค์ประกอบ ที่มากที่สุด) และไม่ขึ้นกับชนิดของอาหารรวมทั้งอุณหภูมิที่ใช้ จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ Genstat 5 ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 99.9% พบว่าอุณหภูมิมีผลต่อองค์ประกอบของกรดไขมันแทบทุกชนิดที่พบใน Aschersonia อย่างมีนัย สำคัญยิ่งยกเว้นกรดไขมันชนิด C16:0 เช่นเดียวกับการศึกษาผลของอาหารที่แตกต่างกัน พบว่าปริมาณการสร้างกรดไข มันแต่ละชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง แต่การจัดกลุ่มโดยใช้องค์ประกอบของกรดไขมันจะมีประสิทธิภาพเมื่อ จำนวนตัวอย่างมีปริมาณมาก ดังนั้นการใช้ลักษณะสัณฐานวิทยาเพื่อสนับสนุนการจัดกลุ่มเชื้อราจึงยังคงมีความจำเป็น ดังเช่นในการทดลองพบว่าการเลี้ยง Aschersonia ในอาหารต่างชนิดกันถึงแม้ว่า Aschersonia สามารถสร้างสปอร์ชนิด เดียวกันแต่มีขนาดสปอร์ที่แตกต่างกันและเป็นข้อมูลที่น่าให้ความสนใจต่อไปเนื่องจากในอดีตการจำแนกราส่วนใหญ่จะ ใช้ความแตกต่างของสปอร์เป็นตัวกำหนดลักษณะจำเพาะในแต่ละสปีชีส์ ซึ่งแสดงว่าการจำแนกสายพันธุ์ราโดยใช้ ขนาดสปอร์ในการวินิจฉัยควรกระทำด้วยความระมัดระวังและควรมีการระบุชนิดของสารอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงเชื้อรา แต่ละชนิดด้วยเสมอไป

Study on Morphology, Physiology and Fatty Acid Profiles of Aschersonia for Identification of Closely Related Fungal Taxa

P. Luttisungneon

Graduate Student

Y. Lertwerawat

Thesis Advisor

N. H. Jones

Thesis Co-advisor

King Mongkut's University of Technology Thonburi

This study is an investigation of the composition of the fatty acids for five strains of Aschersonia. Growth was on four media (PYGM, PDB, MSM and SDB) at 22°C and various temperatures; 15, 20, 22°C. The five strains of Aschersonia were composed of C16:0, C18:0, C18:1 and C18:2 (the last is a major fatty acids component). Type of fatty acid composition did not depend on media or temperature. Statistical analysis with Genstat 5 showed temperature has a highly significant effect on fatty acid composition of the five strains of Aschersonia except C 16:0. However, different media also showed a highly significant effect on the fatty acid composition. Separating this group of species using fatty acid analysis can show a high efficiency when a lot of samples were used. Morphology is very important for the taxonomy and should still be used in support of other methods. In this experiment, when the five strains of Aschersonia were grown on different solid media, though conidia were produced, size varied depending on the media used. In the past, separation of these fungi was on the size of conidia for each species. Diagnosis by size of spore should be carefully considered and the conditions always controlled, especially the media.

การคัดเลือก Pisolithus tincttorius ราเอ็คโตเพื่อใช้ในโครงการปลูกป่าในประเทศไทย

เชิดชัย โพธิ์ศรี

นักศึกษา

ประกิตติ์สิน สีหนนทน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อนิวรรต เฉลิมพงษ์ ²

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

¹จุ**ห**าลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ²กรมป่าไม้

ศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมใด้แก่ อุณหภูมิ และความเป็นกรด-ด่าง ที่มีผลต่อการเจริญของเส้นใยราเอ็คโตไมคอร์ไรซา Pisolithus tinctorius ที่แยกได้จากแหล่งต่าง ๆ ของประเทศ จำนวน 14 สายพันธุ์ เพื่อคัดเลือกสายพันธุ์ที่จะนำมาผลิต เป็นหัวเชื้อ โดยใช้การทดลองแบบสุ่มตลอด ผลการศึกษาพบว่าเส้นใย P. tinctorius ทุกสายพันธุ์ เจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ในช่วงความเป็นกรด-ด่าง ระหว่าง 5 ถึง 7 สำหรับผลการศึกษาที่ได้จากการใส่หัวเชื้อเส้นใย P. tinctorius สายพันธุ์ที่คัดเลือกได้ในวัสดุเพาะต่อการสร้างใมคอร์ไรซา และผลตอบสนองต่อการเจริญของกล้าสนสามใบ และยูคาลิปตัสในเรือนเพาะชอยู่ระหว่างการดำเนินการ

Selection of *Pisolithus tinctorius* Ectomycorrhizal Fungi for Reforestation Program in Thailand

C. Phosri ¹

Graduate Student

P. Sihanonth 1

Thesis Advisor

A. Chalermpongse 2

Thesis Co-advisor

¹Chulalongkorn University, ²Royal Forest Department

The study of the effect of environmental factors such as temperature and pH on growth of 14 isolates of ectomycorrhizal fungi, *Pisolithus tinctorius* from different sources in the country, in order to select strains for producing inoculum. By using Completely Randomized Design, the result revealed that the optimum temperature was 30 c with the optimal pH between 5-7. The studies of the effect of inoculum of selected isolates of *P. tinctorius* in forming ectomycorrhizas and growth response in *Pinus kesiya* and *Eucalyptus camaldulensis* seedlings is being investigated.

ผลกระทบของชาวเขาต่อความหลากหลาย. ความมากมาย. และการกระจายของสัตว์ป่า ในป่าเขตร้อนทางภาคเหนือของประเทศไทย

อนรรม พัฒนวิบูลย์ นักศึกษา

Philip Dearden ¹ อาจารย์ที่ปรึกษา

อุทิศ กุฎอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายไทย

การศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพป่าโดยชาวเขา ต่อความหลากหลาย ความมากมาย และการกระจาย ของสัตว์ป่า กำลังดำเนินการอยู่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่น จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดตาก โดยเน้นการศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพป่า จากป่าผืนใหญ่ที่ต่อเนื่องกัน กลายเป็นหย่อมป่า (Habitat fragmentation) การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์หย่อมป่า (Forest remnants) ของ ลัตว์ป่าในสภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน, เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางกายภาพ อาทิ ขนาดหย่อมป่า (Size), รูปร่าง (Shape), ความต่อเนื่อง (Connectivity), ระยะห่างจากหมู่บ้าน, ลักษณะของพืชพรรณรอบหย่อมป่า (Matrix) กับความหลากหลาย และความมากมายของสัตว์ป่า, และผลกระทบจากการเกิดแนวป่าต่อสัตว์ป่า (Edge effects) พื้นที่ศึกษา ได้เลือกหย่อมป่าตัวอย่างจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั้งสองแห่ง พื้นที่ละ 4 หย่อมป่า โดยเน้น เฉพาะหย่อมป่าดิบเขา พื้นที่ทั้งสองแห่งมีความแตกต่างกัน ในเรื่องความเข้มข้นในการใช้ประโยชน์ที่ดิน กล่าวคือหย่อม ป่าในป่าแม่ตื่น มีลักษณะเป็นหย่อมเล็กหย่อมน้อยพื้นที่โดยรอบเกือบทุกด้านถูกเปลี่ยนสภาพเป็นพื้นที่กสิกรรมโดยชาว เขาเผ่ามัง เพาะปลูกกะหล่ำปลี และข้าวไร่ ส่วนป่าอมก๋อยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นหย่อมป่าที่มีขนาดใหญ่ ล้อมรอบด้วย ท่งหญ้า, ไร่ร้าง, ป่า Secondary, สวนป่า, และป่าเต็งรัง ซึ่งปัจจุบันไม่มีการทำไร่ แต่ในอดีตเคยถูกเปลี่ยนสภาพโดย ชาวเขาเผ่า มัง, กะเหรี่ยง, และลีซอ วิธีการศึกษาได้สำรวจนกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมโดยใช้วิธี Line transect ซึ่งมี ความยาวตั้งแต่ 800 ถึง 1000 เมตร ในแต่ละหย่อมป่า นอกจากนี้ยังสร้าง Trap record station เพื่อสำรวจสัตว์เลี้ยงลูก ด้วยนม โดยการเกลี่ยพื้นป่า ให้มีขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 5 เมตร และปรับผิวดินให้มีสภาพร่วนเพียงพอที่จะบันทึกรอย เท้าสัตว์ที่เดินผ่าน ซึ่งมีจำนวน 32 ถึง 40 Stations ในแต่ละหย่อมป่า การสำรวจสัตว์ป่าได้เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน 2540 และทำการสำรวจซ้ำทุกเดือน

จากการสำรวจ 7 ครั้งที่ผ่านมา พบว่าหย่อมป่าที่ 1-4 ในบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่น มีความหลากหลาย (Richness) ของชนิดและวงศ์นก จำนวน 51 ชนิด (24 วงศ์), 54 (21), 51 (21), และ 63 (26) ตามลำดับ ส่วนหย่อมป่าที่ 5-8 ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย มีความหลากหลายของนก จำนวน 70 (26), 60 (22), 58 (19), 67(23) ตาม ลำดับ นอกจากนี้ยังพบนกขนาดใหญ่ เช่น นกกก (Buceros bicornis), นกเงือกสีน้ำตาล (Ptilolaemus tickelli) บริเวณ หย่อมป่าอมก๋อย แต่ไม่พบนกดังกล่าวในหย่อมป่าแม่ตื่น ส่วนสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม พบว่าหย่อมป่าแม่ตื่นที่ 1-4 มีจำนวน 6 ชนิด (5 วงศ์), 2 (2), 7 (7), 5 (5) ตามลำดับ ส่วนใหญ่พบเพียง หมูป่า (Sus scrofa) และ เก้ง (Muntiacus muntjak) ส่วนหย่อมป่าอมก๋อยที่ 5-8 มีจำนวน 9 (7), 12 (10), 9 (8), 8 (7) ตามลำดับ และยังเป็นที่อยู่อาศัยและหากินของสัตว์ ขนาดใหญ่ เช่น เสือ (Panthera tigris), ช้าง (Elephas maximus), กวางป่า (Cervus unicolor) และ Primate เช่น ชะนี้ (Hylobates lar), ค่างหงอก (Presbytis cristata) ผลและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียดจะนำเสนอต่อไป

¹ University of Victoria, CANADA, ² มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The Impact of Hilltribes on Wildlife Diversity, Abundance, and Distribution in the Tropical Forest in Northern Thailand

A. Pattanavibool ¹
P. Dearden ¹

Graduate Student Thesis Advisor

U. Kutintara²

Thesis Advisor in Thailand

The study of the impact of land use and forest alteration by hilltribes on wildlife diversity, abundance, and distribution has been carried out in Omkoi and Maetuen Wildlife Sanctuaries in Chiang Mai and Tak Provinces. The study focuses on habitat fragmentation effects on wildlife using the areas. The objectives of the study are to compare wildlife use of forest remnants with different matrix types, to understand relationships between physical characteristics - such as remnant size, shape, connectivity, distance from the villages, types of surrounding vegetation - and wildlife diversity and abundance. In addition, the study will determine whether wild animals have been effected by human-induced forest edges.

Only hill evergreen forest remnants were sampled which include 4 remnants in Omkoi WS and another 4 in Maetuen WS. The sites, Omkoi and Maeteun, are different in terms of the intensity of land use. Remnants in Maetuen, created by the Hmong, are mainly small and surrounded by agricultural lands, mainly cabbage and dry rice fields. On the other hand, most remnants in Omkoi are still large and surrounded by anthropogenic grasslands, abandoned fields, secondary growths, plantations, and dry-dipterocarp forest. The area was altered by the Hmong, Karen, and Lesaw. A line transect method was used to survey animals including birds and mammals. Transect lengths vary from 800 to 1,000 m depending on size of the remnants. A trap record station was also built which is a 1×5 rectangular plot on the forest floor where the litter was cleared and the soil tilled to make a soft zone to get animals' imprints. Each remnant contains 32 to 40 such stations. The survey was started in September 1997 and the sites have been revisited almost every month.

After 7 site visits it was found that species diversities of birds in remnants number 1 to 4 in Maetuen were 51 species (24 families), 54 (21), 51 (21), and 63 (26) respectively. Remnant numbers 5 to 8 in Omkoi have bird diversities as 70 (26), 60 (22), 58 (19), 67 (23) respectively. Furthermore, large birds such as Great hornbill (Buceros bicornis), Brown hornbill (Ptilolaemus tickelli) were found to be using remnants in Omkoi but none were found in Maetuen. Concerning mammals, Maetuen remnants 1 to 4 supported 6 species (5 families), 2 (2), 7 (7), 5 (5) respectively. Mainly Wild pig (Sus scrofa) and Barking deer (Muntiacus muntjak) have been sighted in Maetuen. Remnant numbers 5 to 8 contained 9 (7), 12 (10), 9 (8), 8 (7) of mammals respectively. These include large mammals such as Tiger (Panthera tigris), Elephants (Elephas maximus), Sambars (Cervus unicolor), and primates such as White-handed gibbons (Hylobates lar), Silver langur (Presbytis cristata). Further results and analyses will be presented upon completion of the study.

¹University of Victoria, CANADA, ² Kasetsart University

การอนุรักษ์และขยายพันธุ์กล้วยไม้เอื้องปากนกแก้วโดยวิธีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ

โกวิท กิติตระกูลญะนั้นท์

นักศึกษา

สุรียา ตันติวิวัฒน์

อาจารย์ที่ปรีกษา

ศรีลม สุรวัฒนานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จิตราพรรณ พิลึก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อนำลูกกล้วยไม้เอื้องปากนกแก้วที่ได้จากการเพาะเมล็ดความสูงประมาณ 1.50 ซม. มาเลี้ยงบนอาหารแข็งสูตรดัด แปลง VW (Vacin and Went) ที่เติม BA ระดับความเข้มขัน 0, 1, 2 และ 4 ppm. เป็นเวลา 2 เดือน พบว่าลูกกล้วยไม้ที่ ได้รับ BA ความเข้มขัน 1 ppm. มีจำนวนยอดเฉลี่ยสูงสุด 1.65 ยอด/ชิ้น และในการเพิ่มปริมาณคลอโรฟิลล์ให้กับลูก กล้วยไม้โดยนำลูกกล้วยไม้ที่มีความสูงประมาณ 2.70 ซม. น้ำหนักสดเฉลี่ย 0.20 กรัม และน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 0.02 กรัม มาเลี้ยงบนอาหารแข็งสูตรดัดแปลง VW ที่มี paciobutrazol ในระดับความเข้มขัน 0.0001 ppm. เป็นเวลา 4 เดือน สามารถเพิ่มปริมาณคลอโรฟิลล์ใด้สูงสุดเฉลี่ย 0.41 มก./กรัมน้ำหนักสดของใบ นอกจากนี้ยังมีความสูงและน้ำหนักสด เฉลี่ยสูงสุดอีกด้วย คือ 10.07 ซม. และ 1.57 กรัม ตามลำดับ จากนั้นนำลูกกล้วยไม้ที่เลี้ยงบนอาหารแข็งสูตรดัดแปลง VW ซึ่งมี paciobutrazol ความเข้มขัน 0, 0.0001, 0.001, 0.01, 0.1 และ 1 ppm. ออกปลูกในกระถางขนาด 1 นิ้ว ที่ไม่ มีเครื่องปลูกและมีเครื่องปลูกคือ ออสมันดา หรือ กาบมะพร้าว ผลปรากฏว่าลูกกล้วยไม้เหล่านั้นมีอัตราการรอดชีวิต มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์

In vitro Conservation and Propagation of Dendrobium cruentum Rchb.f.

K. Kititrakunyanun

Graduate Student

S. Tantiwiwat

Thesis Advisor

S. Surawatananon

Thesis Co-advisor

C. Piluk

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Seeds of *Dendrobium cruentum* Rchb.f. were aseptic sowed on Vacin and Went (VW) solid medium and the seedlings of 1.50 cm. in height were cultured on VW which was supplemented with BA (benzyl adenine) at 0, 1, 2 and 4 ppm. for 2 months. The results showed that seedlings which obtained 1 ppm. BA gave the highest shoot number, 1.65 shoots/piece. The seedlings, which were 2.70 cm. in height, 0.2 gm.in fresh weight and 0.02 gm.in dry weight, were treated with paclobutrazol at 0, 0.0001, 0.001, 0.01, 0.1 and 1.0 ppm. on VW for 4 months to increase the chlorophyll contents. The chlorophyll contents reached the highest values at 0.41 mg./gm.fresh weight of leaf and also gave the highest fresh weight and height, 10.07 cm. and 1.57 gm. respectively at 0.0001 ppm. concentration of paclobutrazol. All of the seedlings were then transplanted with or without growing medium of osmunda or coconut husk. The viability percentage was more than 90 percent.

ความหลากหลายของนกในป่าโต๊ะเทพและควนหินลับ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

นิกร สุวรรณการณ์

นักศึกษา

เริงชัย ตันสกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

สงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่

จากการสำรวจพื้นที่ป่าต้นน้ำเทพา อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ตั้งแต่เดือนกันยายน 2540-เดือนมิถุนายน 2541 โดยวิธีสำรวจทางตรง (direct census) และทางอ้อม (indirect census) การสำรวจทางตรง (direct census) ทำเป็น ประจำทุกเดือนโดยมีเส้นแนวสำรวจสามเส้นแนวผ่านสภาพพื้นที่ป่าทุกแบบ และใช้ตาข่าย (mest net) ช่วยสำรวจนกที่ ไม่สามารถมองเห็นได้ตามพื้นล่าง การสำรวจทางอ้อม (indirect census) โดยการสอบถามชาวบ้าน และจากซากที่ชาว บ้านครอบครองอยู่ หรือที่พบตามป่า จากการสำรวจทั้งทางตรงและทางอ้อมพบชนิดนกที่สำคัญและใกล้สูญพันธุ์ เช่น นกหว้า Great Argus (Argusianus argus) นกเงือกหัวหงอก White-crowned Hornbill (Berenicomis galeritus) นก เงือกดำ Black Hornbill (Antsracoceros malayancs) นกเงือกปากดำ Bushy-crested Hornbil (Anorrhinus galeritus) นกกาฮัง Great Hornbill (Bucerus bicomis) นกชนหิน Helmeted Hornbill (Rhinoplax vigil) นกเงือกกรามช้าง Wreathed Hornbill (Rhyticeros undulatus) รวมนกที่สำรวจพบตั้งแต่เดือนกันยายน 2540-เดือนมิถุนายน 2541 ทั้งสิ้น 33 วงศ์ 133 ชนิด

Avifauna in To Thep and Khuan Hin Lub Forest, Amphoe Sabayoi, Songkhla Province

N. Suwannakarn

Graduate Student

R. Tansakul

Thesis Advisor

Songkla University Hadyai

The Thepa upstream forest, Sabayoi District, Songkhla Province was surveyed from September 1997 to June 1998. Direct census and indirect census were selected for the field record. Small insect-eating birds were found along the stream and bigger birds such as Hornbills and Great Argus were found on the higher mountain areas.

Indirect census was done every month by interviewing the nearby villagers and by observing the animal remains. The surveys found endangered species and important species of birds such as Great Argus (Argusianus argus), White-crowned Hornbill (Berenicornis galeritus), Black Hornbill (Antsracoceros malayancs), Bushy-crested (Anorrhimus galeritus) Great Hornbill, (Bucerus bicornis) Helmeted Hornbill (Rhinoplax vigil) and Wreathed Hornbill (Rhyticeros undulatus). One hundred thirty-three (133) species of birds in 33 families were found during the surveys from September 1997 to June 1998, most of them are protected species.

ความหลากหลายและการใช้ประโยชน์ของพรรณพืชป่าโต๊ะเทพและควนหินลับ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

ภมร แพ่งกุล

นักศึกษา

สายัณห์ สดดี

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำรวจพันธุ์พืชที่ใช้ประโยชน์ ในบริเวณป่าโต๊ะเทพและควนหินลับ ตำบลบาโหย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โดย การวางแปลงถาวร ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 100 และ 200 เมตร แปลงตัวอย่างขนาด 50x50 เมตร จำนวน 6 แปลง และวางแปลงย่อยขนาด 10x10 เมตร จำนวน 12 แปลง การสำรวจดำเนินงานคลอบคลุมระยะเวลาการ สำรวจทั้งสิ้น 24 เดือน ระหว่างเดือนมิถุนายน 2540 ถึง เดือนมิถุนายน 2542 จากการเก็บข้อมูลแปลงตัวอย่างโดยการ สำรวจในฤดูฝนและฤดูแล้ง พบว่ามีไม้พุ่มและพืชสมุนไพร 64 ชนิด ไม้ยืนตัน 3 ชนิดที่เป็นพืชที่ใช้ประโยชน์

Exploration of Plant Species in To Thep and Kuan Hin Lup Forest, Amphur Sabayoi, Songkhla Province

P. Pangkul

Graduate Student

S. Sdoodee

Thesis Advisor

Prince of Songkla University

The exploration of usable plant species in To Thep and Kuan Hin Lup Forest, Amphur Sabayoi, Songkhla Province was implemented by the permanent establishment of survey plots. Six plots 50 x 50 m. and 12 plots 10 x 10 m. were established at 2 attitudes (100 and 200 m. above sea level). The period of exploration is during the rainy and summer seasons of 1997-1999. The survey found 64 species of shrubs and herbs and 3 species of trees which are useful.

ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อปะการัง

นฤมล กรคณิดนันท์

นักศึกษา

สุรพล สุดารา

อาจารย์ที่ปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การท่องเที่ยวทางทะเลมีความสำคัญมาก แต่ในเวลาเดียวกันกิจกรรมต่าง ๆ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีส่วนทำ ให้บริเวณปะการังซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญเกิดเสื่อมโทรม อันอาจมีผลเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น เรือท่องเที่ยวทิ้งสมอเรือลงบนปะการัง นักท่องเที่ยวทิ้งขยะ นักดำน้ำยืนหรือเหยียบย่ำปะการังหรือขณะที่ดำน้ำทำ ให้ปะการังแตกหักเสียหาย รีสอร์ทหรือโรงแรมระบายน้ำเสียลงในบริเวณปะการังทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม เป็นต้น งานวิจัยเรื่องนี้ จึงจะศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดต่อปะการังดังกล่าว

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสัมผัสปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลของนักดำน้ำ 3 ประเภท คือ SCUBA diving, snorkelling และ sea walking พบว่าในเวลาการตำน้ำ 30 นาที นักดำน้ำแบบ snorkelling แต่ละคนจะสัมผัสปะการัง เฉลี่ย 19 ครั้ง มากกว่านักดำน้ำแบบ SCUBA และแบบ sea walking ซึ่งสัมผัสเฉลี่ย 11 และ 1 ครั้งตามลำดับ การ สัมผัสที่เกิดจากนักดำน้ำแบบ snorkelling ทำให้ปะการังหรือสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลเกิดการแตกหักสูงถึงร้อยละ 82.34 ของ การสัมผัสทั้งหมด นักดำน้ำแบบ sea walking ทำให้เกิดการแตกหักเพียงร้อยละ 0.78 ของการสัมผัสทั้งหมด ส่วนการ สัมผัสของนักดำน้ำแบบ SCUBA โดยปกติจะไม่ทำให้เกิดการแตกหักของปะการังหรือถ้ามีก็เป็นส่วนน้อยเท่านั้น

ในระยะเวลาประมาณ 5 ปีที่ผ่านไป ที่เกาะนางยวนซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมไปดำน้ำดูปะการัง ปริมาณปะการังมีชีวิตลดลง ประมาณร้อยละ 17 ในขณะที่อ่าวโฉลกบ้านเก่าซึ่งนักท่องเที่ยวไม่นิยมไปดำน้ำดูปะการัง ปริมาณปะการังมีชีวิตจะเพิ่ม ขึ้นจากเดิมเล็กน้อย

พื้นที่ 4 แห่งที่ทำการศึกษาได้แก่บริเวณปะการัง 2 แห่งที่หาดทองหลางและหาดสังวาลย์ เกาะล้าน จ.ชลบุรี และบริเวณ ปะการังอีก 2 แห่งที่เกาะนางยวนและอ่าวโฉลกบ้านเก่า(เกาะเต่า) จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งแต่ละแห่งถูกใช้เพื่อการท่องเที่ยว ในช่วงระยะเวลายาวนานแตกต่างกันและมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากน้อยแตกต่างกันด้วย พื้นที่ทั้ง 4 แห่งพบร่องรอยการ แตกหักของปะการังเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ 1.17-2.83 จุดต่อพื้นที่ 60 ตารางเมตร บน reef flat หรือในบริเวณน้ำ ์ ตื้นนักดำน้ำจะเดินเหยียบบนปะการังทำให้เกิดความเสียหายมาก จึงพบร่องรอยการแตกหักของปะการังมากกว่า บริเวณ reef slope หรือบริเวณน้ำลึก บริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมากๆนั้นใด้ตรวจสอบที่เกาะล้าน พัทยาพบว่าขยะที่รวบ รวมได้จากบริเวณปะการังส่วนมากเป็นขยะที่มาจากการกิจกรรมท่องเที่ยว เช่นขวดเบียร์ และกระป้องน้ำอัดลม ซึ่งพื้นที่ ที่ถูกใช้เพื่อการท่องเที่ยวมายาวนานกว่าคือหาดสังวาลย์และหาดทองหลางจะรวบรวมขยะได้ปริมาณมากกว่าที่เกาะนาง ยวนและอ่าวโฉลกบ้านเก่า โดยเก็บรวบรวมขยะได้ปริมาณมากและน้อยที่สุดเท่ากับ 10.34 และ 0.33 kg ต่อพื้นที่ 1,000 ตารางเมตรตามลำดับ นอกจากนี้จากการตรวจสอบปริมาณก้อนน้ำมันดินซึ่งเป็นวิธีการเปรียบเทียบความสกปรกของ น้ำมันที่มาจากเรือที่นำนักท่องเที่ยวมาเที่ยว พบก้อนน้ำมันดินปริมาณเล็กน้อยที่หาดสังวาลย์และหาดทองหลาง แต่ที่ เกาะนางยวนและอ่าวโฉลกบ้านเก่าไม่พบก้อนน้ำมันดินเลย ทั้งนี้เพราะเรือที่เข้ามาในบริเวณนี้มีจำนวนน้อยกว่า สำหรับ การตรวจสอบคุณภาพน้ำว่าเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเพียงไร ได้ทำการวิเคราะห์หาปริมาณตะกอนแขวนลอย ในเตรต และฟอสเฟต พบว่าคุณภาพน้ำดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำเพื่อการว่ายน้ำและการอนุรักษ์แหล่งปะการัง โดยที่หาดสังวาลย์และหาดทองหลางซึ่งอยู่ใกล้กับแผ่นดินใหญ่ มีค่าเฉลี่ยปริมาณตะกอนแขวนลอย ในเตรต ฟอสเฟตมากกว่าที่เกาะนางยวนและอ่าวโฉลกบ้านเก่าเล็กน้อย

Impact of Tourism on Coral

N. Kornkanitnanl S. Sudara Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

Marine tourism is very prominent, but at the same time activities and behaviors of tourists can cause deterioration of coral reefs, which are one of the important resources for tourism. Tourism poses several problems for coral, for example, tourist boats anchoring on coral, accumulation of garbage, divers standing or walking on the coral. In additional to damage which occurs to the coral during tourist dives, hotels and resorts discharge waste water which causes degradation in water quality. This study focused on these various impacts of tourism.

Comparing the behavior of three types of divers, SCUBA divers, snorkellers and sea walkers, all of which might cause damage to the corals while diving, the results revealed that in a 30 minute diving interval each snorkeller touched coral or other marine biota 19 times that more than SCUBA divers and sea walkers who touched 11 and 1 times, respectively. Snorkellers touching led to coral breakage up to 82.34%, compared with only 0.78% by sea walkers, whereas SCUBA divers did not cause any notable breakage.

Within the period of 5 years. Nang-Yuan Island, one of the most popular snorkelling sites, living coral coverage declined by about 17% from what it used to be. In contrast, at Chalok-Bankao Bay, which was a less popular snorkelling site, the percentage of living coral was, on the contrary, slightly increased.

Four areas were selected, two coral communities in Thonglang and Sungwan beach at Larn Island, off Pattaya Chonburi Province, and two coral communities in Nang-Yuan Island and Chalok-Bankao Bay(Tao Island), Surathani Province. Each site had been opened to tourism differently both in time and frequency of use. The four areas studied had almost the same extent of coral breakage between 1.17-2.83 points per 60 m². In the reef flat or shallow water zone, tourists always walked on coral which caused more breakage than divers who visited reef slopes or deeper zones. At Koh Larn, Pattaya, a popular tourist site, garbage collected from coral communities area was composed of glass bottles and beverage cans. More garbage was collected from areas off Pattaya, which were visited more frequently by tourists, than Nang-Yuan Island and Chalok-Bankao Bay. Maximun and minimum weights were 10.34 and 0.34 kg/area 1,000 m², respectively. Moreover, the detection of tar balls on the beaches, used for comparing the extent of pollution from boats, revealed that little tar balls were found on Thonglang and Sungwarn beach, while no detection was reported from the beaches at Nang-Yuan Island and Chalok-Bankao Bay due to smaller number of boats. Concerning water quality, analysis of total suspension solid, nitrate and phosphate were found within the standard set for recreation and coral conservation purposes. Thonglang and Sungwan beach which is located closer to the mainland had slightly higher value of total suspension solid, nitrate and phosphate than Nang-Yuan Island and Chalok-Bankao Bay.

การศึกษาพัฒนาการของเมกะสปอร์และเมกะแกมีโทไฟต์ของพืชวงศ์กก (Cyperaceae) 20 ชนิด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปียะรัตน์ อิฐรัตน์

นักศึกษา

อัจฉรา ธรรมถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประนอม จันทรโณทัย

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ปียะดา ธีระกุลพิศุทธิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาพัฒนาการของเมกะสปอร์และเมกะแกมีโทไฟต์ของพืชวงศ์กก 20 ชนิด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ไทยโดยเทคนิคการทำให้ใสพบว่าพัฒนาการของเมกะแกมีโทไฟต์เป็นแบบพอลีกอนัม (Polygonum type) ลักษณะของ ออวุลในรายละเอียดได้แก่ รูปร่างของนิวเซลลัส (nucellus) ขนาดและการเรียงตัวของเซลล์ในนิวเซลลัส จำนวนชั้น เนื้อเยื่อพาไรทอล (parietal layer) ที่ระยะพัฒนาการต่าง ๆ การเรียงตัวของเมกะสปอร์ทั้งสี่ รูปร่างและขนาดของถุง เอ็มบริโอ การเรียงตัวของเซลล์แอนติโพแดล (antipodal cells) การปรากฏและตำแหน่งของไฮโพสเทส (hypostase) ใน ออวุลระยะก่อนปฏิสนธิ ชนิดของออบทูราเทอร์ (obturator) และลักษณะส่วนปลายของอินเทกิวเมนต์ชั้นใน (inner integument) ใช้เป็นข้อมูลในการจำแนกประเภทพืชวงศ์กกในระดับเผ่า (tribe) และระดับสกุลได้ ยกเว้นเผ่า Cypereae เนื่องจากมีความผันแปรของลักษณะและพัฒนาการภายในออวุลมาก นอกจากนี้ขนาดของออวุลยังสามารถบอกถึงระยะ พัฒนาการภายในออวุลของพืชชนิดนั้นด้วย

Studies on Megasporogenesis and Megagametogenesis of 20 Species of Cyperaceae in Northeastern Thailand

P. Itharat

Graduate Student

A. Thammathaworn

Thesis Advisor

P. Chantaranothai

Thesis Co-advisor

P.Theerakulpisut

Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

Developmental studies of megaspore and megagametophyte of 20 species of Cyperaceae in northeastern Thailand by clearing technique reveal that megagemetogenesis comforms to Polygonum type. The ovule structures used for classification to tribes and genera are nucellus and nucellus cells charactor, number of parietal tissue layers in each stages of development, pattern of tetrads arrangment, shape and size of embryo sac, arrangment of cells and nuclei in embryo sac, presentation and position of hypostase before fertilization, obturators and inner integument in micropylar region. Ovule size of each studied species recognizes its stage of development.

สัณฐานวิทยา โครโมโซม และละอองเรณูของพรรณไม้วงศ์ขิงในอุทยานแห่งชาติภูพาน

สุรพล แสนสุข

นักศึกษา

ประนอม จันทรโณทัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อัจฉรา ธรรมถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สมนทิพย์ บนนาค

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาสัณฐาน โครโมโซม และละอองเรณูของพรรณไม้วงศ์ขิงในอุทยานแห่งชาติภูพาน ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2540-กรกฎาคม 2541 เก็บตัวอย่างพรรณไม้ได้ทั้งสิ้น 43 หมายเลข 9 สกุล 39 ชนิด มีสกุลต่าง ๆ ดังนี้ Alpinia, Amomum, Boesenbergia, Curcuma, Elettariopsis, Globba, Kaempferia, Stahlianthus และ Zingiber ซึ่งได้ตรวจสอบชื่อ บรรยายลักษณะและตรวจนับจำนวนโครโมโซมพืชจำนวน 27 ชนิด และศึกษาละอองเรณูด้วยวิธีอะซีโตไลซีส 3 ชนิด ซึ่งในจำนวนนี้คาดว่าเป็นพรรณไม้ชนิดใหม่ของโลก 1 ชนิด

A Study on Morphology, Chromosome and Pollen of the Family Zingiberaceae in Phu Phan National Park

S. Saensouk

Graduate Student

P.Chantaranothai

Thesis Advisor

A. Thammathaworn

Thesis Co- advisor

S. Bunnag

Thesis Co- advisor

Khon Kaen University

Morphology, chromosome and pollen of family Zingiberaceae in Phu Phan National Park have been studied between August 1997 and July 1998. A total of 43 plant specimens in 9 genera and 39 species were collected. The specimens collected belong to *Alpinia*, *Amomum*, *Boesenbergia*, *Curcuma*, *Elettariopsis*, *Globba*, *Kaempferia*, *Stahlianthus* and *Zingiber*. Among these, 27 species were identified, described and the chromosomes counted. The pollen of three taxa were treated by acetolysis methods and also described. The rest of the collected specimens will be studied. One taxa is probably new to science.

การศึกษาเบื้องต้นของพืชสกุลผักไผ่น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ประภาพร ทับทิมทอง

นักศึกษา

ประนอม จันทรโณทัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อัจฉรา ธรรมถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาสัณฐานของพืชสกุลผักไผ่น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเดือนสิงหาคม 2540-มิถุนายน 2541 โดยศึกษาตัวอย่างพรรณไม้แห้งจากหอพรรณไม้ ส่วนพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้ และพิพิธภัณฑ์พืช กรมวิชาการ เกษตร และออกเก็บตัวอย่างในภาคสนาม เก็บตัวอย่างพรรณไม้ได้ 11 ชนิด ได้วิเคราะห์ชื่อวิทยาศาสตร์และบรรยาย ลักษณะพืชอย่างละเอียด 10 ชนิด และศึกษาทางกายวิภาคโดยกรรมวิธีพาราฟิน ลอกผิวใบ และศึกษาสัณฐานวิทยา ของละอองเรณูโดยวิธีอะซีโตไลซิส ศึกษาตัวย กล้องจุลทรรศน์ใช้แสงและกล้องจุลทรรศน์อิเลกตรอนแบบส่องกราด

A Preliminary Study of the Genus Polygonum L. in the Northeast of Thailand

P. Tubtimtong

Graduate student

P. Chantaranothai

Thesis Advisor

A. Thammathaworn

Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

Morphological study of genus *Polygonum* L. in the Northeast of Thailand has been carried out between August 1997 and June 1998. A large number of specimens kept at the Department of Agriculture, Bangkok and The Forest Herbarium, Bangkok as well as collected specimens have been examined. Eleven taxa species were collected, 10 of them have been identified and carefully described. Anatomical studies have been investigated by both paraffin and peeling methods. Pollen morphology has been analysed by acetolysis method and also studied. The pollen were examined with light microscope and scanning electron microscope.

พรรณไม้วงศ์ผักปราบในอุทยานแห่งชาติภูพาน

วิไลวรรณ มนูศิลป์ นักศึกษา
ประนอม จันทรโณทัย อาจารย์ที่ปรึกษา
อัจฉรา ธรรมถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
สุมนทิพย์ บุนนาค อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การศึกษาพรรณไม้วงศ์ผักปราบในอุทยานแห่งชาติภูพาน ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2539 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 พบ 6 สกุล 20 ชนิด ได้แก่สกุล Aneilema 2 ชนิด Commelina 5 ชนิด Cyanotis 4 ชนิด Floscopa 1 ชนิด Forrestia 1 ชนิด และ Murdannia 7 ชนิด ได้ศึกษาด้านสัณฐานวิทยา โดยการบรรยายลักษณะแต่ละชนิด พร้อมข้อมูลทางนิเวศ วิทยา ระยะออกดอกถึงเป็นผล แหล่งที่พบ ชื่อพื้นเมือง ชื่อวิทยาศาสตร์ บันทึกภาพถ่าย และวาดภาพแสดงรายละเอียด ของลำตัน ดอก ผล และเมล็ด สร้างรูปวิธานจำแนกสกุลและชนิด และศึกษาด้านกายวิภาคศาสตร์ โดยศึกษาเปรียบ เทียบการลอกผิวใบ กาบใบ และ ลำตัน กับกรรมวิธีพาราฟัน เพื่อใช้ในการจำแนกประเภท ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง ตัว อย่างดอง และสไลด์ถาวร เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์พืช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The Family Commelinaceae in Phu Phan National Park

W. Manusilp

Graduate student

P. Chantaranothai

Thesis Advisor

A. Thammathaworn

Thesis Co-advisor

S. Bunnag

Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

A study the family Commelinaceae in Phu Phan National Park has been undertaken from October 1996 to March 1998. The result classification is in 6 genera, 20 species: Aneilema 2 species, Commelina 5 species, Cyanotis 4 species, Floscopa 1 species, Forrestia 1 species and Murdamia 7 species. Morphological study of the 20 species has been completed. The description of all species is given together with the ecological information, flower-fruit season, vernacular name, scientific name, color photographs, line drawing as well as key to genera and key to species. Anatomical study of leaves, leaf sheath and stem of all species has been investigated by comparison between the peeling method using staining with safranin and paraffin technique. Dried and spirit-preserved specimens and microscopic slides of anatomical preparation collected are deposited at the Herbarium of Biology Department, Faculty of Science, Khon Kaen University.

สัณฐานวิทยา และการสร้างพิษของไดโนแฟลกเจลเลต สกุล Alexandrium บริเวณอ่าวไทยตอนบน

ชลธยา ทรงรูป

นักศึกษา

อัจฉราภรณ์ เปี่ยมสมบูรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อัธยา กังสวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำการเก็บตัวอย่างแพลงก์ตอนพืชบริเวณเขตชายฝั่ง และบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตจังหวัดรอบอ่าวไทยตอนบน และ ฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย เพื่อตรวจหา และคัดเลือกเซลล์ของ <u>Alexandrium</u> มาใช้เพื่อการศึกษาลักษณะทางสัณฐาน วิทยาประกอบการจำแนกชนิด ทำการเพาะเลี้ยงแบบ clonal culture ศึกษารูปแบบการเติบโต และทดสอบความ สามารถในการสร้างพิษ ผลการศึกษาปรากฏว่า พบ <u>Alexandrium</u> ในแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา และปากแม่น้ำระยอง นอกจากนั้นพบแพลงก์ตอนชนิดนี้ในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตจังหวัดสมุทรสาดร จังหวัด สมุทรสงคราม จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จังหวัดละ 1 แห่ง ยกเว้นที่จังหวัดระยองพบ <u>Alexandrium</u> ได้จากบ่อ 2 แห่ง เมื่อทำการเลี้ยง <u>Alexandrium</u> ได้แล้วได้เลือก clonal culture ของ <u>Alexandrium</u> ทั้งหมด 8 โคลน จากแหล่งที่ พบแต่ละแห่งมาทำการศึกษา และสามารถแบ่งกลุ่มตามลักษณะทางสัณฐานวิทยาได้ 2 กลุ่มคือ <u>A. minutum</u> และ <u>A. tamarense</u> ซึ่งมีขนาดของเซลล์อยู่ในช่วง 15-25 ไมครอน และ 24-35 ไมครอน รูปร่างของเซลล์มีลักษณะค่อนข้างกลม ไปจนถึงรูปร่างห้าเหลี่ยมค่อนข้างกลม ทุกโคลนมีรูปแบบการเติบโตคล้ายคลึงกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การเติบโตอยู่ใน ช่วง 0.40-0.65 เซลล์ต่อวัน และมีจำนวนเซลล์สูงสุดอยู่ในช่วง 15,555 ถึง 34,155 เซลล์ต่อมิลลิลิตร สำหรับความ สามารถในการสร้างพิษพบว่ามีจำนวนโคลนที่มีพิษ 1 โคลน ซึ่งเก็บจากบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา และมีค่าความเป็น พิษอยู่ในช่วง 1.227⁻⁰⁵ MU/เซลล์ ถึง 1.268⁻⁰⁵ MU/เซลล์

Morphology and Toxin Production of Dinoflagellate Genus *Alexandrium* in The Upper Gulf of Thailand

C. Songroop

Graduate Student

A. Piumsomboon

Thesis Advisor

A. Kangsuwan

Thesis Co-advisor

Chulalongkron University

Alexandrium-like cells were isolated for monoclonal cultures from live phytoplankton samples collected from coastal areas, river mouths and aquaculture ponds around the inner and the eastern part of the Inner Gulf of Thailand. Only eight Alexandrium clonal cultures from different areas, 2 clones from the river mouth and 6 clones from aquaculture ponds, were selected for morphological study, growth pattern study and ability to produce toxin. The result of the morphological study showed that there are likely only two groups of Alexandrium species, A. minutum and A. tamarense. The typical shape of Alexandrium cells found in this study are globular to pentagonal. From eight cultures, only two groups of distinctive cell size can be recognized, 15-25 micron and 24-35 micron. The study of growth pattern showed that specific growth rate of these eight clones are in the range of 0.40-0.65 (cell/day) and the maximum cell numbers ranged from 15,555 to 34,155 cell/ml. For toxicity test, mouse bioassay and HPLC were used. The result of the mouse bioassay indicated that only one clone of culture from the Chao Praya river mouth is able to produce toxins and the toxicity ranged 32.80 MU to 33.94 MU.

แพลงก์ตอนสัตว์ในบริเวณป่าชายเลนอำเภอสิเกา จังหวัดตรั้ง โดยเน้น กุ้ง และปูวัยอ่อน

ศิริลักษณ์ ช่วยพนัง

นักศึกษา

อ้จฉราภรณ์ เปี่ยมสมบูรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

สุรพล สุดารา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาชนิดและความชุกชุมของแพลงก์ตอนสัตว์โดยทั่วไปและแพลงก์ตอนสัตว์ที่เป็นลูกของสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทาง เศรษฐกิจ พวก ลูกกุ้ง ลูกปู ในบริเวณป่าชายเลนอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง โดยใช้ถุงลากแพลงก์ตอนขนาดตา 103 ใมครอน เก็บตัวอย่างในช่วงน้ำขึ้น เป็นเวลา 1 ปี ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2540 ผลการศึกษาพบว่า มีแพลงก์ตอนสัตว์ทั้งหมด 41 กลุ่ม จาก 15 ไฟลัม กลุ่มแพลงก์ตอนสัตว์ที่พบบ่อยและมีปริมาณมาก ที่สุด คือ แพลงก์ตอนสัตว์ในไฟลัม Arthropoda ได้แก่ Copepods และรองลงไป คือ ตัวอ่อนของสัตว์ในกลุ่ม crustaceans ในระยะที่เป็น Nauplius larvae โดยมีความหนาแน่นเลลี่ยมากกว่า 1,500,000 ตัว / 100 ลูกบาศก์เมตร ตามลำดับ ส่วนแพลงก์ตอนสัตว์กลุ่มอื่นที่พบรองลงไป คือ ตัวอ่อนของหอยฝา เดียวและหอยสองฝา หนอนธนู และ ตัวอ่อนของ polychaetes ตามลำดับ ส่วนสัตว์น้ำทางเศรษฐกิจพวกปู และ กุ้งวัย อ่อน พบว่า ลูกปูมีปริมาณและความหลากหลายมากกว่าลูกกุ้ง โดยมีปริมาณเฉลี่ย 9,602 ตัว/100 ลูกบาศก์เมตร ลูกปู ส่วนใหญ่พบอยู่ในระยะ zoae ในขณะที่ลูกกุ้งพบทั้งในระยะ zoae และ post-larva โดยมีปริมาณเฉลี่ย 692 ตัว/100 ลูกบาศก์เมตร จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าป่าชายเลนแห่งนี้เป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่งซึ่งอุดมไป ด้วยอาหารธรรมชาติสำหรับสัตว์น้ำและเป็นแหล่งอนุบาลที่สำคัญของสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด

Zooplankton in Mangrove Area at Sikao District, Trang Province with Emphasis on Shrimp and Crab Larvae

S. Chuaypanang

Graduate Student

A. Piumsomboon

Thesis Adviser

S. Sudara

Thesis Co-adviser

Chulalongkorn University

The study of diversity and abundance of zooplankton with emphasis on shrimp and crab larvae was carried out from May 1996 to May 1997 in a mangrove area at Sikao District, Trang Province. Plankton samplings were conducted during spring tide using plankton net of 103 μ mesh size. Zooplankton communities in this mangrove are composed of 41 groups from 15 phyla. The most common and abundant zooplankton are in Phylum Arthropoda, particularly copepods and nauplius larvae. These zooplankton were found to exist in the density of more than 1,500,000 individuals • 100 m³ and 250,000 individuals • 100 m³, respectively. Gastropod and pelecypod larvae, chaetognaths and polychaete larvae were next in term of abundance. Among the larvae of economically important zooplankton, crab larvae were more abundance and a more diverse group than shrimp larvae. Most crab larvae were in zoae stage with the average number of 9,602 individuals • 100 m³, while shrimp larvae were in both zoae and post-larva stage with the average density of 692 individuals • 100 m³. The result suggested that Sikao mangrove is one of the productive coastal ecosystems and plays an important role as nursery and feeding ground for several economically important marine organisms.

ความหลากหลายและความชุกชุมของแพลงก์ตอนพืชในป่าชายเลน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

วิชญา กันบัว

นักศึกษา

อัจฉราภรณ์ เปี่ยมสมบูรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ไทยถาวร เลิศวิทยาประสิทธิ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แพลงก์ตอนพืชที่พบในบริเวณป่าชายเลนคลองสิเกามีทั้งหมด 5 ดิวิชั่น รวม 63 สกุล คือ Cyanophyta (blue green algae) 4 สกุล Chlorophyta (green algae) 4 สกุล Dinophyta (dinoflagellate) 7 สกุล Bacillariophyta (diatom) 47 สกุล และ Chrysophyta (silicoflagellate) 1 สกุล โดยสกุลที่พบชุกชุมและสม่ำเสมอคือ Cyclotella spp., Bacillaria spp., Navicula spp., Paralia spp., Plurosigma & Gyrosigma spp., Rhizosolenia spp., Thalassiosira spp., Anabaena spp. และ Oscillatoria spp. จากการวิเคราะห์ตัวอย่างแพลงก์ตอนพืชพบว่า มีจำนวนสกุลมากที่สุดถึง 56 สกุล ในเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2539 และน้อยที่สุด 41 สกุล ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2539 และน้อยที่สุด 81,514 เซลล์ต่อลิตร ใน เดือนมีนาคม พ.ศ.2540 ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาพบว่า อุณหภูมิมีค่า 26.34-30.99 องศาเซลเซียส ความเป็นกรดด่าง 5.08-8.04 ความเด็ม 19.67-28.99 ส่วนในพันส่วน ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ 6.36-7.92 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ความโปร่งแสง 0.50-1.38 เมตร ความลึก 3.67-5.25 เมตร ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำปริมาณ ฟอสเฟต 0.03-0.26 มิลลิกรัมต่อลิตร ในเต 0.004-0.049 มิลลิกรัมต่อลิตร ซิลิเกต 0.25-6.89 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณคาร์บอนรวม 0.66-2.10 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ปริมาณในโตรเจนรวม 0.02-0.10 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และคลอโรฟิลล์เอ 2.25-6.38 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

Diversity and Abundance of Phytoplankton in Mangrove Forest at Sikao District, Trang Province

V. Gunbua

Graduate Student

A. Piumsomboon

Thesis Advisor

T. Lirdwitayaprasit

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Sixty-three genera of phytoplankton from 5 divisions found in a mangrove area at Klong Sikao consisted of 4 genera of Division Cyanophyta (blue green algae), 4 genera of Division Chlorophyta (green algae), 7 genera of Division Dinophyta (dinoflagellate), 47 genera of Division Bacillariophyta (diatom) and 1 genera of Division Chrysophyta (silicoflagellate). Phytoplankton often in abundance were Cyclotella spp.; Bacillaria spp.; Navicula spp.; Paralia spp.; Plurosigma & Gyrosigma spp.; Rhizosolenia spp.; Thalassiosira spp.; Anabaena spp. and Oscillatoria spp. The highest occurrence of 56 genera of phytoplankton was in August 1996 and the lowest, 41 genera, occurred in December 1996. On the other hand, maximum density of phytoplankton, 404,865 cells/l, occurred in December 1996 and the minimum, 81,514 cells/l, occurred in March 1997. Environmental parameters during sampling period were: Temperature, pH, salinity, dissolved-oxygen, transparency, depth, were in the range of 26.34-30.99 C^0 , 5.08-8.04, 19.67-28.99 ppt., 6.36-7.92 mg/m³, 0.50-1.38 m. and 3.57-5.25 m. Analyses of sea water revealed the concentrations 0.03-0.26 mg/l of phosphate, 0.004-0.049 mg/l of nitrate, 0.25-6.89 mg/l of silicate and 2.25-6.38 mg/m³ of chlorophyll a. The total organic carbon and nitrogen varied in the range of 0.66-2.10 mg/m³ and 0.02-0.10 mg/m³, respectively.

การคัดเลือก Pisolithus tincttorius ราเอ็คโตเพื่อใช้ในโครงการปลูกป่าในประเทศไทย

เชิดชัย โพธิ์ศรี' นักศึกษา ประกิตดิ์สิน สีหนนทน์' อาจารย์ที่ปรึกษา อนิวรรด เฉลิมพงษ์' อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

¹จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ²กรมป่าไม้

ศึกษาปัจจัยของสิ่งแวดล้อมได้แก่ อุณหภูมิ และความเป็นกรด-ด่าง ที่มีผลต่อการเจริญของเส้นใยราเอ็คโตไมคอร์ไรซา Pisolithus tinctorius ที่แยกได้จากแหล่งต่าง ๆ ของประเทศ จำนวน 14 สายพันธุ์ เพื่อคัดเลือกหาสายพันธุ์ที่จะนำมา ผลิตเป็นหัวเชื้อ โดยใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตลอด ผลการศึกษาพบว่าเส้นใย P. tinctorius ทุกสายพันธุ์ เจริญได้ดีที่ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ในช่วงความเป็นกรด-ด่าง ระหว่าง 5 ถึง 7

ผลการศึกษาผลของการใส่หัวเชื้อเส้นใย P. tinctorius สายพันธุ์ที่คัดเลือกได้ในวัสดุเพาะ ต่อการสร้างไมคอร์ไรซา และ ผลต่อการตอบสนองการเจริญของกล้าไม้สนสามใบ และยูคาลิปตัส ในเรือนเพาะชำ อยู่ระหว่างการดำเนินการ

Selection of *Pisolithus tinctorius* Ectomycorrhizal Fungi for Refirestation Program in Thailand

C. Phosri¹ Graduate Student
P. Sihanonth¹ Thesis Advisor
A. Chalermpongse² Thesis Co-advisor

The study of the effect of environmental factors such as temperature and pH on growth of 14 isolates of ectomycorrhizal fungi, *Pisolithus tinctorius* from different sources in the country, in order to select strains for producing inoculum .By using Completely Randomized Design, the result revealed that the optimum temperature was 30 c with the optimal pH between 5-7. The studies of the effect of inoculum of selected isolates of *P. tinctorius* in forming ectomycorrhizas and growth response in *Pinus kesiya* and *Eucalyptus camaldulensis* seedlings is being investigated.

¹Chulalongkorn University, ²Royal Forest Department

ความแปรผันทางพันธุกรรมและโครงสร้างประชากรของกุ้งกุลาดำ Penaeus monodon ในประเทศไทย โดยตัวตรวจสอบชนิดไมโครแซทเทลไลต์

เปรมฤทัย สุพรรณกูล

นักศึกษา

อัญชลี ทัศนาขจร

อาจารย์ที่ปรึกษา

วงศ์ปฐม กมลรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาความแปรผันทางพันธุกรรมของประชากรกุ้งกุลาดำจากธรรมชาติ 5 แหล่งของประเทศไทย โดยเก็บตัวอย่างกุ้ง จากทะเลอันดามันที่จังหวัดสตูล, ตรัง และพังงา และจากอ่าวไทยที่จังหวัดชุมพร และตราด ทำการตรวจสอบไมโครแซ เทลไลต์ดีเอ็นเอ (Microsatellite DNA) อาศัยขบวนการลูกโซโพลีเมอร์เรส(Polymerase chain reaction, PCR) พบว่า ทุกตำแหน่งของไมโครแซทเทลไลต์มีความหลากหลายสูงและให้ค่า Heterozygosity ระหว่าง 0.66-0.80 มีค่าเฉลี่ยของ จำนวนอัลลีล (alleles) ในแต่ละตำแหน่งอยู่ในช่วง 22.23-26.33 อัลลีล ค่า effective number of allele ชี้ให้เห็นว่า ชุมพร (17.57) มีความหลากหลายสูงกว่าตรัง (16.97), ตราด (15.15), สตูล (14.30) และพังงา (14.18) ตามลำดับ นอก จากนี้เมื่อศึกษาค่าทางสถิติโดยใช้ sequential Bomferoni พบว่าประชากรกุ้งกุลาดำจากทะเลอันดามันทั้ง 3 แหล่งเป็น ประชากรกลุ่มเดียวกัน และประชากรจากฝั่งอันดามันแตกต่างจากฝั่งอ่าวไทยอย่างมีนัยสำคัญ(P < 0.005) ที่ตำแหน่ง CUPmo18 และ Di25 ประชากรกุ้งกุลาดำจากจังหวัดชุมพรและตราดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.0001) ค่าสัมประสิทธิ์ความแตกต่างของยีนระหว่างกลุ่มประชากรทั้งหมด (θ) มีค่าน้อย (0.0093) แสดงให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มประชากรน้อย อย่างไรก็ดีการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าไมโครแซทเทลไลต์ดีเอ็นเอเป็นตัวตรวจสอบที่มี ประโยชน์ในการศึกษาโครงสร้างของประชากรกุ้งกุลาดำ

Genetic variation and population structure of the black tiger prawn *Penaeus monodon* in Thailand determined by microsatellite markers

P. Supungul

Graduate Student

A. Tassanakajon

Thesis Advisor

W. Kamonrat

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Three microsatellite loci were used to study population genetics of the black tiger prawn (*Penaeus monodon*) by using Polymerase Chain Reaction (PCR). Genetic variation in 5 populations were three from the Andaman Sea (Satun, Trang, Phang-nga) and two from the Gulf of Thailand (Chumphon, and Trad). All microsatellite loci were shown to be highly polymorphic; heterozygosity ranged from 0.66 - 0.80 and average alleles per locus ranged from 22.23 - 26.33. The effective number of alleles revealed that Chumphon (17.57) has the highest genetic variation followed by Trang (16.97), Trad (15.15), Satun (14.3) and Phangnga (14.18). The testing for adjacent pairwise comparisons showed that by using the global test, the Andaman Sea populations appeared homogeneous (adjusted by a sequential Bonferoni) and there was a significant difference (Fisher, p<0.005) between the Andaman Sea and the Gulf of Thailand populations. At the loci CUPmo 18 and Di 25, Chumphon and Trad were significantly different (p<0.0001). By using unbiased estimate of F-statistics approach, the overall of $\theta(0.0093)$ is also small, indicated low levels of populations subdivision. However this study demonstrates that microsatellite loci can be useful in studying population structure of *P. monodon*.

การศึกษาความหลากหลายของแตนเบียนศัตรูแมลงวันผลไม้ โดยการตรวจสอบไมโตติกโครโมโซม

สิริพงศ์ สิงหพงษ์

นักศึกษา

สังวรณ์ กิจทวี

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหิดล

แตนเบียนชนิด Diachasmimorpha longicaudata จัดอยู่ใน Order Hymenoptera Family Braconidae สามารถทำลาย แมลงวันผลไม้ในกลุ่มของ Bactrocera dorsalis และ Bactrocera correcta ซึ่งเป็นแมลงศัตรูของชาวสวนผลไม้ ในการ ทำลายแตนเบียนเพศเมียใช้อวัยวะวางไข่แทงเข้าไปในตัวหนอนระยะที่สามของแมลงวันผลไม้และวางไข่เข้าไปในตัว หนอน หลังจากนั้นไข่จะพัฒนาเป็นตัวอ่อนและเจริญเติบโตไปพร้อม ๆ กับตัวหนอนของแมลงวันผลไม้ แตนเบียนจะ ทำลายแมลงวันผลไม้แต่ยังอาศัยในดักแด้ของแมลงวันผลไม้จนเจริญเป็นตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยของแตนเบียนเมื่อออก จากการศึกษาไมโตติกโครโมโซมพบว่าแตนเบียนเพศผู้มีโครโมโซม จากดักแด้สามารถผสมพันธุ์และวางใช่ได้ทันที เพียงชุดเดียว (n=20) ส่วนเพศเมียมีโครโมโซมสองชุด (2n=40) การเตรียมโครโมโซมนั้นเตรียมจากเซลสมองของตัว อ่อนแตนเบียนระยะที่สาม โดยใช้ Air-drying technique ประยุกต์จาก Baimai (1975) และการย้อม H-banding และ G-banding technique เปรียบเทียบกันพบว่า รูปแบบโครโมโซมของแตนเบียนหนึ่งชุด (n=20) ประกอบด้วย 13 SM + 2 ST + 5 M และในโครโมโซมแต่ละแท่งมีรูปแบบการติดที่แตกต่างกันจึงทำการจัดคาริโอไทป์ได้

Study of Diversity of Fruit Fly's Parasitoids by Mitotic Chromosome Technique

S. Singhapong T. Kitthawee

Graduate Student Thesis Advisor

Mahidol University

The fruit fly parasitoid, Diachasmimorpha longicaudata, is in the Order Hymenoptera, Family Braconidae. This parasitoids is a natural enemy of the agricultural pest flies, Bactrocera dorsalis and Bactrocera correcta. The female parasitoid deposits its eggs in third-instar larvae of the fruit fly. Afterwards, eggs develop to larvae, feeding on hemolymph of the fruit fly larvae. The fruit fly larvae will pupate; and subsequently develop to the parasitoid pupae and emerge to adult, destroying its host. Unmated females can lay unfertilized eggs which develop into males having haploid chromosomes (n=20). Fertilized eggs develop into female adults having diploid chromosomes (2n=40). Nerve ganglia of third-instar larvae were prepared using an air-drying technique described by Baimai (1975). Chromosomes were stained by G and H-banding to compare patterns. Each chromosome had a different band pattern. Mitotic chromosomes consist of 13 submetacentric, 2 subtelocentric and 5 metacentric.

การศึกษาชนิดและลักษณะดึงดูดของพืชที่เป็นอาหารชะนีมือขาว (Hylobates lar)

ชุติอร กาญวัฒนะกิจนักศึกษา
วรเรณ บรอคเคลแมน อาจารย์ที่ปรึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล

ปาเขตร้อนเป็นป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์ระหว่างพืชและสัตว์ที่อาศัยอย่างมาก อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เป็นป่าเขตร้อนแห่งหนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้พื้นที่เป็นแหล่งศึกษา วิจัยเกี่ยวกับสัตว์ป่าเช่น ชะนี ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่อาศัยอยู่ในป่าเขตร้อนเช่น ชะนีมือขาว (Hylobates lar), ชะนีมงกุฎ (Hylobates piliatus) มีความสำคัญในระบบนิเวศ เนื่องจากช่วยในการแพร่กระจาย เมล็ดพันธุ์พืช พืชและผล ไม้ที่เป็นอาหารชะนีเมื่อเข้าสู่ระบบทางเดินอาหารแล้ว เมล็ดจะไม่ถูกย่อย หลังจากผ่านการขับถ่ายลงสู่พื้นดินแล้ว เมล็ด จะสามารถงอกและเจริญได้ง่าย ดังนั้นการศึกษาถึงชนิดและลักษณะที่ดึงดูดที่มีผลต่อชะนีในการเลือกกิน จึงมีความ สำคัญเพื่อการเรียนรู้ถึงลักษณะเด่นที่ทำให้ถูกชะนีเลือกเป็นอาหารมากที่สุด อันได้แก่ ขนาด รูปร่าง สี จำนวนเมล็ดของ ผลแต่ละชนิดและองค์ประกอบภายในเช่น โปรตีน คาร์โปไฮเดรต น้ำตาล และน้ำ ระยะเวลาที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ใช้ เวลาประมาณ 18 เดือน ในแต่ละเดือนใช้เวลาศึกษานอกห้องปฏิบัติการ 15 วัน โดยสังเกตพฤติกรรมการกิน การเลือก กินผลและส่วนอื่นๆ ในระยะต่างๆ การเก็บมูลชะนีเพื่อจำแนกชนิดพืชอาหารเปรียบเทียบกับตัวอย่างพืชที่มีการศึกษา มาแล้วในพิพิธภัณฑ์พืช นอกจากนี้ทำการวิเคราะห์หาองค์ประกอบภายในเช่น คาร์โปไฮเดรต โปรตีน น้ำตาลและน้ำ ในห้องปฏิบัติการสถาบันวิจัยและโภชนาการ มหาวิทยาลับมหิดล กำหนดเวลา 10 วันต่อเดือน ข้อมูลที่ได้จะมีความ สำคัญเมื่อรวมกับข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยเดิมจะทำให้มีส่วนว่วยในการประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์ชะนีในป่าเขตร้อนต่อไป

Syndrome of food species in the white-handed gibbons (Hylobates lar)

C. Kanwatanakid W. Brockelman Mahidol University Graduate Student Thesis Advisor

The proposed research will be conducted at Khao Yai National Park. Fruit from approximately 76 different species of tree and climbers have been found to be eaten by white-handed gibbons (*Hylobates lar*). They are prominent seed dispersers of the tree and climbers species and therefore they benefit the forest by aiding germination. The species identity of fruits eaten by gibbons can be studied by collecting seeds from feces. Fruits are also collected under the trees and identified using reference specimens at the Center for Conservation Biology. This study will attempt to characterize the syndrome of fruits fed upon by gibbons, in terms of shape, size, color and nutritional value of the fruit.

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของพืชสกุล Acalypha L. (Euphorbiaceae) ในประเทศไทย

ฉัตรชัย เงินแสงสรวย นักศึกษา

ก่องกานดา ชยามฤต อาจารย์ที่ปรึกษา สมคิด สิริพัฒนดิลก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สุมน มาสุธน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้ทำการรวบรวมเอกสารและศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของพรรณไม้ จากเอกสารอ้างอิงต่างๆ ศึกษาตัวอย่างพรรณไม้แห้งที่ เป็นตัวอย่างอ้างอิงที่หอพรรณไม้ กรมป่าไม้ และพิพิธภัณฑ์พืช ตึกพืชพรรณ กรมวิชาการเกษตร ได้ทำการศึกษาโดย ออกสำรวจเก็บตัวอย่างพรรณไม้ จากพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย พร้อมทั้งบันทึกลักษณะทางสัณฐานวิทยานิเวศวิทยา และอื่นๆ จากการศึกษาข้อมลเบื้องต้นพบว่า ในประเทศไทยมีพรรณไม้ สกุล Acalypha 11 ชนิด

Taxonomic Study of Genus Acalypha L. (Euphorbiaceae) in Thailand

C. Ngernsaengsaruay Graduate Student
K. Chayamarit Thesis Advisor
S. Siripathanadilok Thesis Co-advisor
S. Masuthon Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Taxonomic study of genus Acalypha L. (Euphorbiaceae) in Thailand has been conducted by collecting and studying preliminary data of the plants from the literature. The study included herbarium specimens and available literature at the Forest Herbarium, Royal Forest Department, Bangkok and the Herbarium of the Department of Agriculture, Bangkok. The study of the genus Acalypha L. has been conducted by surveying and collecting the specimens from various parts of Thailand. Descriptions of morphology, ecology and other aspects have been recorded. According to the present study, preliminary data shows that the genus Acalypha L. in Thailand comprises 11 species.

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของพรรณไม้ในสกุล Cleistanthus (Euphorbiaceae)

ขวัญใจ รวยสูงเนิน

นักศึกษา

ก่องกานดา ชยามฤต

อาจารย์ที่ปรึกษา

สุวิทย์ แสงทองพราว

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สุมน มาสุธน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทำการรวบรวมข้อมูลของพรรณไม้วงศ์ Euphorbiaceae ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ ที่มีการรายงานการพบพืชโดยศึกษา จากพรรณไม้แห้งในพิพิธภัณฑ์พืช พร้อมทั้งตรวจดู Type specimen ของพรรณไม้สกุล Cleistanthus แต่ละชนิด บันทึกลักษณะทางกายภาพของพรรณไม้แต่ละชนิด ซึ่งได้แก่ ลักษณะของใบ ดอก ส่วนประกอบของดอก ลักษณะของ ผล การติดและชนิดของผลรวมถึงความแตกต่างของพรรณไม้แต่ละชนิดเพื่อใช้ประกอบในการออกภาคสนาม ส่วนการ สำรวจพรรณไม้ในสกุล Cleistanthus ทำโดยเก็บตัวอย่างพรรณไม้ที่มีลักษณะคล้ายสกุล Cleistanthus บันทึกลักษณะ ทางนิเวศวิทยา และลักษณะทางกายภาพของพรรณไม้อย่างละเอียด หลังจากนั้นนำไปวิเคราะห์และจำแนกชนิดจาก จากเอกสารอ้างอิงที่รวบรวมได้ เมื่อทำการจำแนกชนิดแล้วพบว่าเป็นสกุล Cleistanthus ก็บันทึกถิ่นที่ตั้งเพื่อการ สำรวจในครั้งต่อไปเพื่อให้ได้ส่วนสืบพันธุ์ของพืชซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์และจำแนกชนิด หลังจากนั้นรวบ รวมข้อมูลจากการสำรวจทั้งหมดนำไปจัดทำ Key to species พร้อมทั้งอธิบายถึงลักษณะทางนิเวศวิทยา และเขตการ กระจายพันธุ์

Taxonomic Study of Genus Cleistanthus (Family Euphorbiaceae) in Thailand

K. Roisungnern

Graduate Student

K. Choyamarit

Thesis Advisor

S. Sangtongproud

Thesis Co-advisor

S. Masuthon

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The taxonomic study of Genus *Cleistanthus* (Family Euphorbiaceae) in Thailand has been preliminarily studied by surveying and collecting data from the conservation areas where the discovery of this family has been reported.

The collected data comes from the study of specimens in the herbarium. The type specimen examination was implemented in each species of Genus *Cleistanthus* and there was a record about their morphological characteristics of leaf, flower, fruit, component of flower and other differential characteristics.

The exploration and collection of the plant Genus Cleistanthus is implemented by collecting samples in the Family Euphorbiaceae and allied family, recording the characteristics in terms of ecology and morphology, classifying and identifying from the literature reviews. If the identification demonstrated some Genus Cleistanthus, there would be a return to the site to collect more samples for its reproductive organ - the significant organ to classify and identify the type of specimen. All data will be prepared as key to species with the description of ecological characteristic and area of distribution.

การศึกษาอนุกรมวิธานของพรรณไม้สกุล Baliospermum (Euphorbiaceae) และสกุลที่ใกล้เคียงในประเทศไทย

กัลยา ภัทรหิรัญกนก

นักศึกษา

ก่องกานดา ชยามฤต

คาจารย์ที่ปรึกษา

สุวิทย์ แสงทองพราว

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สมน มาสุธน

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาอนุกรมวิชานของพืชสกุล Baliospermum (Euphorbiaceae) และสกุลที่ใกล้เคียงในประเทศไทย โดยการออก สำรวจ และเทียบเดียงกับตัวอย่างพรรณไม้แห้งที่เก็บรักษาอยู่ในหอพรรณไม้กรมป่าไม้ จากการศึกษาพบว่า ในประเทศ ไทยมีพันธุ์ใม้สกุล Baliospermum อยู่ 4 ชนิด คือ Baliospermum montanum (Willd) Muell. Arg., B. micranthum Muell. Arg., B. effusum Pax & Hoffm., B. siamensis Craib. ซึ่งเป็นพรรณไม้ประจำถิ่นของไทยสกุลที่ใกล้เคียงได้แก่ สกุล Dimorphocalyx 2 ชนิด (Dimorphocalyx luzonicensis Merr. และ D. muricatus (Hook. f.) A. Shaw) สกุล Ostodes 2 ชนิด (Ostodes katharinae Pax & Hoffm และ O. paniculata Bl.) สกุล Pantadenia 1 ชนิด (Pantadenia adenanthera Gagnep) และสกุล Codiaeum 1 ชนิด (Codiaeum variegatum(L.) Bl.)

Taxonomic Study of Genus Baliospermum (Euphorbiaceae) and allied genera in Thailand

K. Pattarahirankanok

Graduate Student

K. Chayamarit

Thesis Advisor

S. Sangtongproud

Thesis Co-advisor

S. Masuthon

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The taxonomic study of genus Baliospermum (Euphorbiaceae) and allied genera in Thailand has been conducted by surveying and collecting plant specimens in the evergreen forest and recording their ecological habitats. All the collected specimens were identified by morphological characters and compared with the identified specimens deposited at the Forest Herbarium, Royal Forest Department. According to the present study, there are four species of Baliosperomum distributed in Thailand: Baliospermum montanum (Willd) Muell. Arg., B. micranthum Muell. Arg., B. effusum Pax & Hoffm., B. siamense Craib; the latter is recorded as an endemic species of Thailand. The allied genera are: Dimorphocalyx (2 species): Dimorphocalyx luzoniensis Merr and D. muricatus (Hook. f.) A. Shaw. Ostordes (2 species): Ostodes kathurihae Pax & Hoffm and O. paniculata Bl. Pantadenia (1 species): Panfadenia adenanthera Gagnep. Codiaeum (1 species): Codiaeum varicgahum (L.) Bl..

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของพรรณไม้ในสกุล Macaranga ในประเทศไทย

อัจฉรา ดีระวัฒนานนท์

นักศึกษา

สมน มาสธน

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้ศึกษาอนุกรมวิธานของพรรณไม้ในสกุล Macaranga ในประเทศไทย โดยออกสำรวจเก็บตัวอย่างพรรณไม้จากพื้น ที่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ศึกษาตรวจสอบวิเคราะห์หาชื่อพฤกษศาสตร์ บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา ของพรรณไม้และจัดทำรูปวิธานจำแนกชนิด จากการศึกษาเบื้องต้นพบพรรณไม้สกุล Macaranga จำนวน 12 ชนิด

The Taxonomic Study of Genus Macaranga in Thailand

A. Teerawatananon S. Masuthon

Graduate Student Thesis Advisor

Kasetsart University

The taxonomic study of genus *Macaranga* in Thailand was conducted by investigating and collecting the specimens in various parts of Thailand. The collection was identified and the morphological characteristics described; a key to species was made. This preliminary study found 12 species of *Macaranga*.

การศึกษาอนกรมวิธานของปลาในแม่น้ำยม

ธงชัย จำปาศรี

นักศึกษา

สีบสิน สนธิรัตน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประจิตร วงศ์รัตน์

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาตัวอย่างปลาที่พบในแม่น้ำยมและลำน้ำสาขา ลักษณะที่ใช้ในการจำแนก ทางอนุกรมวิธานเพื่อจำแนกและวิเคราะห์ชนิด ตลอดจนสรุปความหลากหลายของชนิด ความชกชมและการแพร่ กระจายของปลาชนิดต่าง ๆ ในลุ่มน้ำยม ได้เริ่มทำการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2540 ถึงเดือนพฤษภาคม 2541 โดย ทำการศึกษาจากตัวอย่างที่เก็บรักษาไว้ในอดีตและที่เก็บรวบรวมใหม่ จากการศึกษาพบว่ามีปลาอยู่ทั้งสิ้นจำนวน 28 วงศ์ ได้แก่ Amblycipitidae, Anabantidae, Bagridae, Belonidae, Centropomidae, Channidae, Cichlidae, Clariidae, Dasyatidae, Eleotridae, Gobiidae, Clupeidae. Cobitidae, Cynoglossidae, Cyprinidae, Hemirhamphidae, Homalopteridae, Mastacembelidae Notopteridae, Pangasiidae, Pristolepidae, Schilbeidae, Siluridae, Sisoridae, Soleidae, Tetraodontidae และ Toxotidae รวมทั้งหมด 144 ชนิด ในการศึกษาครั้งนี้ใต้วาดภาพ นอกจากนี้ยังได้บรรยายถึงลักษณะของชนิดปลาที่ทำการ ของปลาแต่ละวงศ์และแสดงลักษณะสำคัญประกอบไว้ด้วย ศึกษา ความชกชมและการแพร่กระจาย

Systematic Studies on Fishes of the Yom River

T. Champasri S. Sontirat

Graduate Student

Thesis Adviser Thesis Co-advisor

P. Wongrat Kasetsart University

The objectives of this study were as follows: to study fish species compositions of the Yom river and its tributaries, their characters being used for identification, diversity; abundance and distribution of each species. This study was performed from June, 1997 to May 1998 using specimens collected in the past with new collections by the author. There were 28 families or 144 species used in this study and they were species of the following families: Amblycipitidae, Anabantidae, Bagridae, Belonidae, Centropomidae, Channidae, Cichlidae, Cobitidae, Cynoglossidae, Cyprinidae, Dasyatidae, Eleotridae, Clupeidae, Homalopteridae, Mastacembelidae Gyrinocheilidae, Hemirhamphidae, Gobiidae. Sisoridae, Notopteridae, Pangasiidae, Pristolepidae, Schilbeidae, Siluridae, Tetraodontidae and Toxotidae. From the specimens, drawings, descriptions, abundance and distribution information of each species were present.

การศึกษาอนุกรมวิธานของพืชสกุล Garcinia บางชนิดโดยการตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอ

มลิวรรณ นาคขุนทด

นักศึกษา

สุรินทร์ ปิยะโชคณากุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

สุมน มาสุธน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สมศักดิ์ อภิสิทธิวาณิช

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทำการศึกษาอนุกรมวิธานและหาวิวัฒนาการของพืชสกุล Garcinia จำนวน 12 ชนิด โดยรวมเอามังคุด (Garcinia mangostana L.) จำนวน 11 ตัวอย่าง และพืชในสกุลใกล้เคียงอีก 2 ชนิด เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ รวมทั้งสิ้น 24 ตัว อย่าง โดยใช้เทคนิคอาร์เอพีดี (Random amplified polymorphic DNA) ร่วมกับเทคนิคอาร์เอเอ็มพีโอ (Random amplified microsatellite polymorphisms) ผลการศึกษาโดยเทคนิคอาร์เอพีดี ใช้ไพรเมอร์ความยาว 10 นิวคลีโอไทด์ จำนวน 12 ชนิด พบว่าเกิดแถบดีเอ็นเอที่แตกต่างกันจำนวน 104 แถบ พืชทั้ง 14 ชนิดนั้นแสดงความแตกต่างกันอย่าง ชัดเจน ในขณะที่มังคุด 10 ตัวอย่าง เกิดแถบดีเอ็นเอที่เหมือนกันทั้งหมด แต่มังคุดอีก 1 ตัวอย่างนั้นเกิดแถบดีเอ็นเอที่ แตกต่างกันเล็กน้อย เมื่อใช้เทคนิคอาร์เอเอ็มพีโอเข้ามาร่วมในการวิเคราะห์ผลด้วย พบว่ามังคุดทั้ง 10 ตัวอย่างนั้นมี แถบดีเอ็นเอที่เกิดขึ้นแตกต่างกันบ้างเมื่อใช้ไมโครแซทเทลไลท์ดีเอ็นเอบางชนิด ซึ่งก็อาจนำมาใช้หาความแตกต่างใน ตัวอย่างมังคุดได้บางส่วน

Taxonomic Study of Some Species in The Genus Garcinia by DNA Fingerprinting

M. Nakkuntod

Graduate Student

S. Peyachoknagul

Thesis Advisor

S. Masuthon

Thesis Co-advisor

S. Apisitwanit

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Taxonomic and evolutionary studies of 12 species of plants in the Genus Garcinia, including 11 accessions of mangosteen (Garcinia mangostana L.) and two other Genus in the same family, were performed by using random amplified polymorphic DNA (RAPD) and ramdom amplified microsatellite polymorphisms (RAMPO) techniques. Twelve decamer primers were used in RAPD analysis and 104 polymorphic bands were observed. The difference among 14 species was clearly demontrated but 10 of the 11 accessions of mangosteen showed monomorphic RAPD bands. Using RAMPO technique, some mangosteen cultivars could be distinguished by specific microsatellite probes.

กายวิภาคศาสตร์เปรียบเทียบและการย้อนบรรยายลักษณะของปลาวงศ์ปลาเนื้ออ่อน ที่พบในไทย

ชัยวุฒิ กรุดพันธ์ นักศึกษา

ประจิตร วงศ์รัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา สืบสิน สนธิรัตน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อทัยวรรณ โกวิทวาที อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปลาในวงศ์ปลาเนื้ออ่อนมีการกระจายพันธุ์กว้างในเขต Eurasia พบประมาณ 100 ชนิด จากการรวบรวมตัวอย่างจาก แหล่งน้ำต่างๆ และตัวอย่างที่เก็บรักษาในพิพิธภัณฑ์ในประเทศไทย พบปลาในวงศ์ปลาเนื้ออ่อนทั้งสิ้น 30 ชนิด การ ศึกษาครั้งนี้ได้เปรียบเทียบลักษณะทางสัณฐานวิทยาและลักษณะทางกายวิภาคของปลาในวงศ์ปลาเนื้ออ่อนทั้งสิ้น 9 สกุล 26 ชนิด (รวมทั้งสกุล Micronema Bleeker, 1858) มีรายงานพบปลาเนื้ออ่อน 2 ชนิดเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ได้แก่ Kryptopterus schilbeides Bleeker 1858 และ Kryptopterus palembangensis Bleeker, 1852 ปลาที่มีการราย งานเป็น Ompok bimaculatus Bloch, 1794 พบอย่างน้อย 2 ชนิด และปลาชะโอนหินสกุล Silurichthys ที่คาดว่าจะเป็น ชนิดใหม่อีก 1 ชนิดจากจังหวัดนราธิวาสซึ่งต้องมีการศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไป

Comparative Anatomy and Redescription of Thai-Silurid Catfishes (Pisces: Family Siluridae)

C. Krudphan Graduate Student
P. Wongrat Thesis Advisor
S. Sontirat Thesis Co-advisor
U. Kovitvadhi Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The freshwater catfish family Siluridae occurs in Eurasia with appoximately 100 extant nominal species (Bornbusch, 1995). Thirty nominal species were reported from Thailand. Comparative morphology and anatomy of silurid fish specimens from field work and museum collections were studied. Nine genera including the genus *Micronema* Bleeker, 1858 and twenty-six species are recognized. Two species, *Kryptopterus* Bleeker, 1858: *K. schilbeides* Bleeker, 1858 and *K. palembangensis* Bleeker, 1852 are first reports in Thailand. Silurid catfishes collected in Thailand formerly identified as *Ompok bimaculatus* Bloch, 1794 by many previous authors are found to be at least two species. There is probably a new species of *Silurichthys* collected from Narathiwat Province. More work to be carried out before conclusion.

อนุกรมวิธานของปลาไทยที่จัดไว้ในสกุล *Puntius* Hamilton, 1822

จรุงจิต สุนัยรัตนาภรณ์

นักศึกษา

ประจิตร วงศ์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ล็บลิน สนธิรัคน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อทัยวรรณ โกวิทวที

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Smith (1945) ได้รายงานปลาไทยในสกุล Puntius Hamilton, 1822 ไว้ 36 ชนิด ต่อมา Rainboth (1996) ได้รายงาน ปลาในสกุล Puntius (Smith, 1945) เป็น 4 สกุลคือ Puntius, Systomus, Barbodes และ Hypsibarbus จากการเก็บตัว อย่างปลาจากลุ่มน้ำต่างๆ และศึกษาจากพิพิธภัณฑ์โดยการเปรียบเทียบลักษณะทางสัณฐานวิทยาและกายวิภาค พบ ปลาที่เกี่ยวข้องกับสกุล Puntius เดิม 21 ชนิด เป็นปลาในสกุล Puntius 2 ชนิด Systomus 10 ชนิด Barbodes 3 ชนิด และ Hypsibarbus 6 ชนิด โดย 14 ชนิดถูกจัดไว้ในสกุล Puntius Hamilton, 1822 โดย Smith, 1945 และ 7 ชนิดไม่ถูก จัดไว้ในสกุล Puntius โดย Smith, 1945 และ 1 ชนิดอาจเป็นชนิดใหม่

Taxonomy of Thai-fishes Allocated in the genus *Puntius* Hamilton, 1822 (Pisces: Cyprinidae)

J. Sunairattanaporn

Graduate Student

P. Wongrat

Thesis Advisor

S. Sontirat

Thesis Co-advisor

U. Kovitvadhi

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Thirty-six nominal species of Thai fishes were reported under the genus *Puntius* Hamilton, 1822 by Smith (1945). Recent work of Rainboth (1996), recognized four genera: *Puntius*, *Systomus*, *Barbodes* and *Hypsibarbus* for most of the nominal species reported by Smith. Fish specimens of these four and related genera from field work and museum collections were studied in detail. Comparative morphology and anatomy of twenty-one species: *Puntius* 2 spp., *Systomus* 10 spp., *Barbodes* 3 spp. and *Hypsibarbus* 6 spp. were reported. Fourteen species were formerly allocated in the genus *Puntius* Hamilton 1822 by Smith (1945). Seven species were not allocated in the genus *Puntius* by Smith (1945). One species of the genus *Puntius* is probably a new species or new record.

ความแปรผันของลำดับเบสของไรโบโซมัลดีเอ็นเอบริเวณ อินเทอร์นอลทรานสไครบสเปเซอร์จากไรผึ้ง *Tropilaelaps*

วริษา ตั้งจริงใจ

นักศึกษา

พัชรา วีระกะลัส

อาจารย์ที่ปรึกษา

จริยา เล็กประยูร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ศิริพร สิทธิประณีต

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาความหลากหลายและความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของไรผึ้ง Tropilaelaps clareae และ T. koenigerum โดยการ วิเคราะห์ลำดับเบสของนิวเคลียร์ไรโบโซมัลดีเอ็นเอตรงบริเวณอินเทอร์นอลทรานสไครบสเปเซอร์ที่เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ ด้วยเทคนิค PCR แล้วนำมาหาลำดับเบส หลังการเรียงลำดับเบสโดยการเปรียบเทียบชนิดเบสของไรทั้งสองสปีชีส์แล้ วจะได้นิวคลีโอไทด์ที่มีความยาว 525 เบส มีการเปลี่ยนแปลงเบส 30 ตำแหน่ง โดยเป็นการลดหรือเพิ่มเบสจำนวน 11 ตำแหน่ง และเป็นการแทนที่เบส 19 ตำแหน่ง ซึ่งคำนวนค่า Genitic distance ได้เท่ากับ 0.038 และจากการศึกษาใน ครั้งนี้พบว่าภายในสปีชีส์เดียวกันไม่มีความแปรผันของลำดับเบสตรงบริเวณอินเทอร์นอลทรานสไครบสเปเซอร์ของไร ทั้งสองสปีชีส์

Sequnce Variation in Internal Transcribed Spacer Region of Ribosomal DNA from *Tropilaelaps*.

W. Tangjringjai

Graduate Student

P. Verakalasa

Thesis Advisor

C. Lekprayoon

Thesis Co-advisor

S. Sitpraneet

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Study of ribosomal DNA internal transcribed spacers (ITS) in a variety of mites has shown important differences between species, including varying constraints on base composition. In that respect, little is known of the parasitic honey bee mite, an important and diversified group. ITS of *Tropilaelaps* spp. *Tropilaelaps clareae* and *T. koenigerum* were amplified using PCR and sequenced. Five hundred and twenty five nucleotides were then obtained after alignment of all sequences. Sequences for ITS of *Tropilaelaps* were 94% homologous. *Tropilaelaps* inter-specific differences found in this study (genetic distance = 0.0380) were thirty mutation steps, nineteen point mutations, and eleven deletions or insertions. No intraspecific variation in either *T. clareae* and *T. koenigerum* were detected.

กายวิภาคศาสตร์เปรียบเทียบและการย้อนบรรยายลักษณะของปลาในวงศ์ Bagridae ที่พบในประเทศไทย

ภาสกร แสนจันแดง

นักศึกษา

ประจิตร วงศ์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

สีบสิน สนกิรัตน

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กรรณิกา ชัชวาลวานิช

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากการออกเก็บตัวอย่างปลาวงศ์ Bagridae จากลุ่มน้ำ 6 แห่งในประเทศไทย สามารถจำแนกปลาได้ทั้งหมด 6 สกุล 23 ชนิด แบ่งเป็น สกุล Aorichthys 1ชนิด สกุล Bagrichthys 2 ชนิด สกุล Batasio 1 ชนิด สกุล Heterobagrus 1 ชนิด สกุล Leiocassis 4 ชนิด และสกุล Mystus 14 ชนิด ปลาบางชนิดมีการแพร่กระจายในวงแคบ สามารถพบได้ในบางลุ่ม น้ำเท่านั้น เช่น ปลากดหัวเสียม A. seenghala และปลาแขยงทองสาละวิน M. cavasius ซึ่งพบได้เฉพาะในระบบแม่น้ำ สาละวิน ปลาแขยงหิน L. poecilopterus และ L. micropogon พบได้เฉพาะในระบบแม่น้ำของลุ่มน้ำทางภาคใต้

Comparative Anatomy and Redescription of Bagrid Catfishes (Pises: Bagridae) from Thailand

P. Sanjundang

Graduate Student

P. Wongrat

Thesis Advisor

S. Sontirat

K. Chachawanwanit

Thesis Co-advisor Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The result of a study of Thai-bagrid catfishes distribution from 6 river basins revealed 23 species from 6 genera: Aorichthys 1 species, Bagrichthys 2 species, Batasio 1 species, Heterobagrus 1 species, Leiocassis 4 species and Mystus 14 species respectively. Some species of Bagrid catfishes only reside in narrow area of Thailand, for example A. seenghala and M. cavasius only reside in the Salween watershade, L. poecilopterus and L. micropogon only reside in Southern river basin.

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของกกสกุล *Eleocharis* R.Br. และ *Cyperus* Linn. บางชนิดบริเวณแหล่งน้ำในเขตกรุงเทพมหานคร

วีรญา บุญเตี้ย

นักศึกษา

สุซาดา ศรีเพ็ญ

ภาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาอนุกรมวิธานของกกสกุล *Eleocharis* R.Br. และ *Cyperus* Linn. บางชนิด โดยสำรวจและเก็บตัวอย่างจากบริเวณ ลุ่มน้ำขังในเขตต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร ศึกษาการจำแนกและตรวจสอบชื่อพฤกษศาสตร์ โดยในการศึกษาเบื้องต้น พบกกสกุล *Eleocharis* R.Br. จำนวน 1 ชนิด และกกสกุล *Cyperus* Linn. จำนวน 15 ชนิด

The Taxonomic Study of some Aquatic Species of the Genera *Eleocharis* R.Br.and *Cyperus* Linn. in Bangkok

V. Boontia S. Sriphen Graduate Student Thesis Advisor

Kasetsart University

The taxonomic study of some aquatic species of the genus *Eleocharis* R.Br. and the genus *Cyperus* Linn. in Bangkok was conducted by investigating and collecting those aquatic plants in the swamps in the Bangkok Metropolitan Area. All specimens were classified and identified in the laboratory. This preliminary study found that there was only one species of the genus *Eleocharis* R.Br. but 15 species of the genus *Cyperus* Linn.

ประสิทธิภาพของสารสกัดจากตะไคร้หอม *(Cymbopogon winterianus Jewitti)* และสะเดา (*Azadirachta siamensis*) กับการเปลี่ยนแปลงระดับเอนไซม์ทำลายพิษ ในเห็บสุนัข (Family Ixodidae)

เรวดี ซูช่วย นักศึกษา สุรพล วิเศษสรรค์ อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษานี้ต้องการทราบผลของสารสกัดจากตะใครัหอม (Cymbopogon winteranus) และสารสกัดจากสะเดา (Azadirachta siamensis) กับการเปลี่ยนแปลงระดับเอนไซม์ทำลายพิษในเห็บสุนัข (Family Ixodidae) และการเปลี่ยน แปลงระดับเอนไซม์ทำลายพิษ (Detoxification enzymes) บางชนิดของเห็บ เพื่อให้รู้กลไกการทำลายพิษหลังจากที่เห็บ ได้รับสารสกัดทั้งสอง ได้ศึกษาการใส่เห็บจากสารสกัดจากตะไครัหอมและการตายของเห็บจากการใช้สารสกัดจาก สะเดา เปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของระดับเอนไซม์ทำลายพิษบางอย่างเช่น esterase, cholinesterase และ GSH-S-transferase ในแต่ละการทดลอง การสกัดสารจากพืชทั้งสองชนิดใช้วิธีการของกรมวิชาการเกษตร และทำการ วิเคราะห์คุณภาพสารสกัดโดยวิธีการ Thin layer chromatography ก่อนศึกษาประสิทธิภาพ

จากการทดลองสารสกัดจากตะใครัพอมพบว่า ที่ความเข้มข้น 1.0% v/v จะทำให้เห็บหนีใด้ดีที่สุดโดยให้ค่าสมการเส้น ตรงของการหนีเป็น Y = 0.72 + 0.098X และเมื่อผสมสารเพิ่มประสิทธิภาพ 1%TPP จะทำให้สมการการหนีของเห็บ เปลี่ยนเป็น Y = 0.86 + 0.101X ซึ่งสารสกัดดังกล่าวจะทำให้การหนีของเห็บเป็นระยะทาง 11.71 ± 1.2 เซนติเมตร ใน 130 วินาที และจากการวิเคราะห์ปฏิกิริยาของเอนไซม์ทำลายพิษ พบว่าเอนไซม์ esterases, cholinesterase ลดลง 30-50% ในขณะที่ GSH-S-transferase ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสารสกัดจากสะเดาที่ความเข้มข้น ระหว่าง 1-10 กรัม จะให้การตายระหว่าง 10.10 ± 1.6 ถึง 52.6 ± 11.5% เมื่อผสมสารเพิ่มประสิทธิภาพ 1%TPP จะทำ ให้การตายเพิ่มเป็น 16.2 ± 1.7 และ 74.4 ± 11.4% ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ปฏิกิริยาเอนไซม์ทำลายพิษ พบว่า เอนไซม์ esterase ลดลงประมาณ 30-40% และเมื่อผสมสารเพิ่มประสิทธิภาพจะทำให้ปฏิกิริยาลดลงไปจากเดิมอีก 10% ส่วน GSH-S-transferase ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์สมการ regression ระหว่างการไล่เห็บกับสารสกัดจากตะไคร้หอมในความเข้มข้นต่างพบว่าได้สมการ เป็น Y = 6.14 + 1.09X และค่า effective dose (ED) เป็น 1.0% และของสารสกัดสะเดาต่อการตายของเห็บเป็น Y = 5.283 + 5.298X ซึ่งจะได้ค่า LD50 เป็น 8.44 กรัม/ลิตร และ correlation ระหว่างการไล่เห็บจากสารสกัดตะไคร้หอม และปฏิกิริยาเอนไซม์ esterase, cholinesterase จะเป็น -0.77 และ -0.65 ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการตายของเห็บ จากสารสกัดสะเดาและ esterase เป็น -0.88 ส่วน correlation ของการตอบสนองต่อสารสกัดทั้งสองไม่พบว่ามีความ สัมพันธ์ต่อปฏิกิริยาของ GSH-S-transferase อย่างเด่นชัดแต่อย่างไร (r = 0.09 และ 0.34 ตามลำดับ)

Efficiency of Lemon Grass (Cymbopogon winterianus Jewitti) and Neem (Azadirachta siamensis) Extracts and the Change of Detoxification Enzymes Levels in Dog Tick (Family Ixodidae)

R. Chouchouy S. Visetson Kasetsart University Graduate Student Thesis Advisor

The objective is to study the effects (repellent and mortality) of two plant extracts, Lemon grass (Cymbopogon winterianus Jewitti) and Neem (Azadirachta siamensis) extracts and the change of detoxitication enzymes levels in dog tick (Family Ixodidae). Also some detoxification enzyme activity, namely esterase, cholinesterase and GSH-S-transferase activity, were trialed against their concentrations used in the experiment. All extraction methods followed those of the department of agriculture and all extracts used in the experiment had been qualitatively analyzed using Thin layer chromatography prior to the trials.

Lemon grass extracts showed linear response with Y = 0.72 + 0.098X without synergists and Y = 0.86 + 0.101X when 1%Tpp was added to the extract. The tick escaped at the optimum distance of 11.71 ± 1.2 cm in 130 second. The addition of 1%TPP showed 10% higher distance. Exterase and cholinesterase activity were reduced by 30-50% but GSH-S-transferase stayed the same for all levels of extract concentrations. Neem extracts showed 10.10 ± 1.5 to $52.6 \pm 11.5\%$ mortality at 1-10 g/l and with addition of 1%TPP the mortality increased by 50%. Neem extract alone reduced esterase activity ca. 30-40% and with addition of 1%TPP, esterase activity further reduced by ca. 10%. Both plant extracts could not significantly produce changes in GSH-S-transferase activity.

Regression equation of lemon grass concentration and response showed Y = 6.14 + 1.09X for lemon grass and Y = 5.283 + 5.298X for neem extracts indicating an ED 1.0% for lemon grass and 8.44 g/l for neem extracts. Also, correlation among lemon grass extract concentration against esterase and cholinesterase were -0.77 and -0.65 respectively and for neem extract concentration against esterase was -0.88. Both extracts showed poor correlation to GSH-S-transferase with r = 0.09 and 0.34 respectively.

ผลกระทบของสารกำจัดแมลงศัตรูพืชต่อกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินและ ลักษณะสมบัติของดินเกษตรกรรม

ประพนธ์ โมพันดุง

นักศึกษา

พัชรี แสนจันทร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

จักรกฤษณ์ หอมจันทร์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เทพฤทธิ์ ตุลาพิทักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ทำการทดลองใส่สารกำจัดแมลงศัตรูพืชลงในดิน 3 ชนิด คือ ดินทราย(ชุดน้ำพอง) ดินร่วน(ชุดโคราช) และดินเหนียว (ชุดราชบุรี) สารกำจัดแมลงที่ใช้แบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่ม Organophosphates (monocrotophos, metamidophos, methyl parathion, mevinphos และ dimethoate) กลุ่ม Carbamates (methomyl, carbaryl, carbofuran, BPMC และ isoprocarb) และกลุ่ม Organochlorines (endosulfan, heptachlor และ chlordane) แต่ละชนิดใส่ในอัตราตามที่ฉลาก แนะนำและสองเท่าของฉลากแนะนำ โดยอบดินในสภาพความชื้นทั้งแบบ aerobic (แบบดินไร่) และแบบ submerged (แบบดินนา) เมื่อครบระยะเวลาการอบที่ 0,3,5,7,10,14,21 และ 28 วัน ทำการวัดกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินโดยวัดค่า CO_2 , NH_4^{-} , NO_3^{-} , available P, SO_4^{-} , CI^{-} และ pH ซึ่งการทดลองนี้ได้วิเคราะห์เคมีข้างตันของดินที่อบในสภาพ aerobic เกือบเสร็จเรียบร้อยแล้ว และลำดับต่อไปจะเป็นการเริ่มทำการทดลองในลักษณะเดียวกันแต่อบในสภาพ submerged และวิเคราะห์ทางเคมีต่อไป

ผลการทดลองบางส่วนได้นำมารายงานไว้ ณ ที่นี้ โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมของจุลินทรีย์ดิน (ปริมาณ CO₂) ในดินทราย จะต่ำที่สุดอยู่ในช่วง 0-50 mgC/ดิน100g และจะสูงที่สุดใน ดินเหนียวซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 0-150 mgC/ดิน100g และจะสูงที่สุดใน ดินเหนียวซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 0-250mgC/ดิน100g ในดินทรายที่ได้รับสารกลุ่ม Organophosphates พบว่า metamidophos และ dimethoate ส่งเสริมกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินแม้ว่าจะใส่ในอัตราสองเท่า ในดินทรายที่ได้รับสาร กำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่ม Carbamates พบว่า methomyl, carbaryl และ carbofuran ในอัตราสองเท่าจะส่งเสริมกิจกรรมของจุลินทรีย์ดิน ในขณะที่ในดินทรายที่ได้รับสารกำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่ม Organochlorines เกือบทุกตัวจะไปลดกิจ กรรมของจุลินทรีย์ดินยกเว้น heptachlor ที่ใส่ในอัตราแนะนำ

ในดินร่วนที่ใต้รับสารกำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่ม Organophosphates ในอัตราที่แนะนำและสองเท่า พบว่าสารทุกตัวอันได้ แก่ monocrotophos, metamidophos, methyl parathion, mevinphos และ dimethoate ไม่มีผลในการยับยั้งจุลินทรีย์ ดิน ส่วนในดินร่วนที่ได้รับสารกำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่ม Carbamates ทั้งในอัตราที่แนะนำและอัตราสองเท่าให้ผลคล้าย กันหมดดังนี้ BPMC จะลดกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะในดินที่ได้รับ BPMC สองเท่า ส่วน methomyl, carbaryl, carbofuran และ isoprocarb นอกจากจะทำหน้าที่เป็นสารกำจัดแมลงศัตรูพืชแล้วยังส่งเสริมกิจ กรรมของจุลินทรีย์ดิน พบว่าปริมาณ CO2ในดินที่รับสารดังกล่าวมากกว่าในตำรับควบคุมทั้งสิ้น ในดินร่วนที่ได้รับสาร กำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่ม Organochlorines ในอัตราแนะนำพบว่า chlordane ลดกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินเล็กน้อยและจะ ลดมากขึ้นเมื่อใส่ chlordane ในอัตราสองเท่า การใส่ endosulfan ในอัตราแนะนำให้แก่ดินร่วนไม่มีผลต่อกิจกรรมของจุลินทรีย์ดิน สรุป chlordane มี อันตรายต่อกิจกรรมจุลินทรีย์ในดินร่วนในช่วง 2 สัปดาห์แรก ส่วนในดินเหนียวและผลการทดลองอื่นๆไม่ได้รายงานไว้ ณ ที่นี้

Insecticide Impact on Microbial Activities and Characteristics of Arable Soils

P. Mopundung Graduate Student
P. Saenjan Thesis Advisor
J. Homchan Thesis Co-advisor
T. Tulaphitak Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

A laboratory experiment of Insecticide Impact on Microbial Activities and Characteristics of Arable Soils was conducted by using 3 kinds of soil texture: sandy soil (Nampong series), loamy soil (Korat series), and clay soil (Rachaburi series) and 3 groups of insecticides: Organophosphates (monocrotophos, metamidophos, methyl parathion, mevinphos and dimethoate); Carbamate (methomyl, carbaryl, carbofuran, BPMC and isoprocarb); and Organochlorine (endosulfan, heptachlor and chlordane).

Each soil and each insecticide were well mixed at the rate of labelled dose (1X) and double the labelled dose (2X) and incubated under aerobic and submerged conditions for 0, 3, 5, 7, 10, 14, 21 and 28 days. At each period, the soils were analysed for microbial activity (CO₂ production), NH₄⁺, NO₃⁻, available P, SO₄⁻, Cl⁻ and pH. To the present, soil incubation and chemical analysis under aerobic conditions have been done while those under submerged conditions are now being carried on.

Some of the results are reported here. In general, microbial activity in soil was ranked in this order: clayey soil> loamy soil> sandy soil. This was in accordance with soil organic matter content. Carbon dioxide production from sandy soil, loamy soil and clayey soil receiving pesticide ranging from 0-50, 0-150 and 0-250 mgCO₂/100g soil, respectively. Sandy soil receiving Organophosphates gave the following results. Labelled dose of monocrotophos, metamidophos, methyl parathion, mevinphos and dimethoate were generally harmless to soil microorganisms, even with double dose of metamidophos and dimethoate microbial activity could be enhanced. Sandy soil with each Carbamate showed that double dose of methomyl, carbaryl and carbofuran increased CO₂ production. These three insecticides had no impact on microbial activity. Sandy soil receiving each Organochlorine showed slight impact on microbial activity except the labelled dose of heptachlor.

Loamy soil with labelled and double dose of each Organophosphates gave similar results, monocrotophos, metamidophos, methyl parathion, mevinphos and dimethoate had no effect on microbial activity. Loamy soil with each Carbamate, methomyl, carbaryl, carbofuran and isoprocarb of labelled dose and double dose showed no impact on microbial activity. But double dose BPMC in loamy soil obviously reduced CO₂ production. For loamy soil receiving each Organochlorine, CO₂ production from chlordane of labelled dose was slightly decreased and strongly decreased with double dose. Endosulfan of labelled dose had no effect on microbial activity whereas heptachlor of labelled dose increased microbial activity. For loamy soil, chlordane showed some impact on microbial activity.

Other results obtained from sets of clayey soil are not reported here.

การศึกษาพันธุกรรมชีวเคมีในประชากรธรรมชาติของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล Nilaparvata lugens stal ในประเทศไทย

มณภพ ใตรภพ¹

นักศึกษา

รจนา แก้วแจ่ม1

อาจารย์ที่ปรึกษา

เฉลิม สินธเสก²

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ปัทมาภรณ์ กถตยพงษ์

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

¹มหาวิทยาลัยมหิดล, ²กรมวิชาการเกษตร

ได้ทำการศึกษาแอลโลไซม์ของประชากรของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล (BPH), *Nilaparvata lugens* stål (Homoptera: Delphacidae) 10 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจับมาจากภาคกลาง, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, และภาคเหนือของประเทศไทย จากการ ศึกษาแอลโลไซม์ทั้งหมด 13 โลไซ พบว่า 8 โลไซแสดงลักษณะโพลิมอร์ฟิค และ 5 โลไซแสดงลักษณะโมโนมอร์ฟิค ทุก ประชากรมีจำนวนเฉลี่ยของแอลลีลต่อโลกัสเท่ากับ 1.69 (±0.13) ค่าเฮเทโรไซโกซิตี้ต่อโลกัส *(H)* จะอยู่ในช่วงระหว่าง 0.105 ถึง 0.174, ค่าโพลิมอร์ฟิซึม (P) อยู่ในระหว่าง 0.538 ถึง 0.692 และระยะห่างทางพันธุกรรมของ Nei (D) ใน ระหว่างประชากรของ BPH จะอยู่ระหว่าง 0.0003 ถึง 0.005 และการศึกษาครั้งนี้พบว่าค่าระยะห่างทางพันธุกรรม (D) ระหว่างประชากรไม่ได้สอดคล้องกับตำแหน่งระยะทางภูมิศาสตร์ของบริเวณที่สุ่มจับแมลง และมีค่าต่ำมากจนไม่เพียง พอที่จะนำมาจัดจำแนกความแปรผันทางพันธกรรมระหว่างประชากร

Biochemical Genetic Studies in Natural Populations of the Brown Planthopper, Nilaparvata lugens Stål in Thailand

M. Tripop¹

Graduate Student

R. Keawiam¹

Thesis Advisor

C. Sindhusake²

Thesis Co-advisor

P. Kittayapong¹

Thesis Co-advisor

An allozyme study of ten populations of the brown planthopper (BPH), Nilaparvata lugens stål (Homoptera: Delphacidae) was conducted. Specimen were collected from the Central, Northeast and Northern regions of Thailand. Nine of thirteen loci were polymorphic while four loci were monomprphic. All population had the mean number of alleles per locus of 1.69 (± 0.13) ; the heterozygosity per locus (H) ranged from 0.105 to 0.174 and the proportion of polymorphic loci (P) ranged from 0.538 to 0.692; the Nei's genetic distance (D) between populations of BPH ranged from 0.0003 to 0.005. This study found that the genetic distance (D) between populations does not correspond with their geographical distance of capture and was of very low value so that it is not significant enough to identify genetic variation between populations.

¹Mahidol University, ²Department of Agriculture

การศึกษาอนุกรมวิธานของพืชวงศ์หญ้าในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนคร

มณฑล นอแสงศรี

นักศึกษา

ประนอม จันทรโณทัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อัจฉรา ธรรมถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

วีระชัย ณ นคร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การศึกษาอนุกรมวิธานของพืชวงศ์หญ้ายกเว้นอันดับอนุวงศ์ไผ่ Bambusoideae ที่มีเนื้อไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนคร โดยศึกษาจากตัวอย่างที่ได้ในการสำรวจและตัวอย่างพรรณไม้แห้งในหอพรรณไม้ ส่วนพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้, พิพิธภัณฑ์พืช กรมวิชาการเกษตร และพิพิธภัณฑ์พืช ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อตรวจ สอบชื่อพฤกษศาสตร์ที่ถูกต้อง บรรยายลักษณะต่างๆอย่างละเอียด วาดภาพลายเส้น และถ่ายรูปใต้กล้อง ข้อมูลเหล่านี้ นำมาจัดรูปวิธานแยกสกุลและรูปวิธานแยกชนิด นอกจากนี้ยังศึกษากายวิภาคของใบเป็นการเพิ่มข้อมูลทางด้านสัญฐาน วิทยานำไปสู่การจัดจำแนกที่ชัดเจน ผลการศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2540 ถึงปัจจุบัน พบ 55 สกุล 114 ชนิด

A Taxonomic Study on the Family Poaceae Barnh. in Phu Phan National Park, Sakon Nakhon Province

M. Norsangsri

Graduate Student

P. Chantaranothai

Thesis Advisor Thesis Co-advisor

A. Thammathaworn W. Nanakorn

Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

The main purposes of the study on the family Poaceae, excluding woody Bambusoideae, in Phu Phan National Park, Sakon Nakhon province are classification the collecting specimens from various parts in the park and study of specimens at the Department of Agriculture, Bangkok, the Forest Herbarium, Bangkok and the Department of Biology, Chiang Mai University herbarium. Specimens of studied taxa are all carefully investigated in both morphological and anatomical details including line drawing, macro and microscrophic photographs so that all taxonomic characters are better shown. The taxonomic data will be prepared for key to genera and species. To date, fifty five genera and one hundred and fourteen species have been enumerated.

การศึกษาเบื้องต้นของพืชวงศ์กระดุมเงินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

อมรรัตน์ ประจักษ์สูตร์

นักศึกษา

ประนอม จันทรโณทัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อัจฉรา ธรรมถาวร

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาสัณฐานวิทยาของพืชวงศ์กระดุมเงินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเดือนกันยายน 2540 ถึงเดือนมิถุนายน 2541 โดยศึกษาตัวอย่างพรรณไม้แห้งจากหอพรรณไม้ ส่วนพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้ (BKF) และ พิพิธภัณฑ์พืช งานพฤกษศาสตร์ กรมวิชาการเกษตร (BK) พบพืชวงศ์กระดุมเงิน 1 สกุล คือ Eriocaulon L. จำนวน 29 แทกซา 27 ชนิด และเก็บตัวอย่างในภาคสนามได้ 12 ชนิด ได้วิเคราะห์ชื่อวิทยาศาสตร์และบรรยายลักษณะพืชอย่าง ละเอียด 8 ชนิด ศึกษาลักษณะทางกายวิภาคของเนื้อเยื่อผิวใบ จำนวน 11 ชนิด โดยวิธีการลอกผิว พบว่าสามารถ จำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผิวเซลล์เป็นปุ่มนูน และกลุ่มที่มีผิวเซลล์เรียบ ศึกษาภาคตัดขวางของใบและก้านช่อ ดอก โดยกรรมวิธีพาราฟิน และศึกษาสัณฐานวิทยาละอองเรณู โดยวิธีอะซิโตไลซิส ด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงและ กล้องจุลทรรศน์อิเลกตรอนแบบส่องกราด

A Preliminary Study of Eriocaulaceae in the Northeast of Thailand

A. Prajaksood

Graduate Student

P. Chantaranothai

Thesis Advisor

A. Thammathaworn

Thesis Co-advisor

Khon Kaen University

Morphological study of Eriocaulaceae in the Northeast of Thailand has been studied between September 1997 and June 1998. There were 29 taxa 27 species belonging to only one genus; Eriocaulon L. These specimens, kept at The Forest Herbarium, Royal Forest Department, Bangkok (BKF) and Botanical Section, Department of Agriculture, Bangkok (BK) and other collected specimens have been investigated. Twelve taxa species were collected, 8 of them have been identified and carefully described. Epidermal leaves of 11 species have been investigated by peeling method. Epidermal cells can be divided into 2 groups: sinuous surface and smooth surface. Cross section of leaves and scrape have also been examined by paraffin method. Pollen morphology has also been analyzed by acetolysis method. The pollen were examined with light microscope and scanning electron microscope.

ความชุกชุม และความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาบริเวณคลองป่าชุมชนลุงนอม และคลองต้นแม่น้ำเทพา จังหวัดสงขลา

นิตติศักดิ์ ทองหวาน

นักศึกษา

เริงซัย ตันสกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การศึกษาครั้งนี้ใช้อวนทับตลิ่ง สวิง อวนลอย และลอบจับปลาพบว่าความชุกชุมและความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลา บริเวณคลองตุ๊ค ซึ่งเป็นคลองต้นแม่น้ำเทพา จับปลาได้ทั้งหมด 1,212 ตัว 8 อันดับ 11 ครอบครัว และแยกพันธุ์ปลาได้ 22 ชนิด มีมวลชีวภาพเฉลี่ยเท่ากับ 77.3 กรัมต่อตารางเมตร ค่าเฉลี่ยและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของดัชนีความ หลากหลาย (Diversity index) เท่ากับ 3.6±0.2 ความคล้ายคลึงของชนิดพันธุ์ปลา (Similarity) อยู่ระหว่าง 81.0-93.3 เปอร์เซ็นต์ ในฤดูแล้ง (เมษายน 2540) กับฤดูฝน (พฤศจิกายน 2540) มากที่สุดเท่ากับ 93.3 เปอร์เซ็นต์ ส่วนบริเวณ คลองป่าชุมชนลุงนอมจับปลาได้ทั้งหมด 1,213 ตัว 8 อันดับ 14 ครอบครัว และ 28 ชนิด มวลชีวภาพเท่ากับ 80.3 กรัม ต่อตารางเมตร ค่าเฉลี่ยและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของดัชนีความหลากหลายเท่ากับ 4.2±0.3 และความคล้ายคลึง ของชนิดพันธุ์อยู่ในช่วง 44.4-98.2 เปอร์เซ็นต์ โดยช่วงเปลี่ยนฤดู (มีนาคม 2540) กับฤดูฝน (พฤศจิกายน 2540) มี ชนิดพันธุ์ปลาคล้ายคลึงกันมากที่สุด และความชุกชุมของปลาในฤดูฝนสามารถจับปลาได้มากที่สุด สำหรับคุณภาพน้ำ บริเวณทั้งสองสถานีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) ในขณะที่ระดับความลึกของน้ำทั้งสองสถานีมีความแตกต่างกัน (P<0.05) โดยความลึกของระดับน้ำบริเวณคลองตุ๊กมีความลึกอยู่ระหว่าง 30-100 เซนติเมตร ในขณะที่บริเวณ คลองป่าชุมชนลุงนอมระดับความลึกของน้ำอยู่ระหว่าง 50-200 เซนติเมตร

Abundance and Fish Species Diversity in Lung-Nom Community Forest Stream and Thepha River Upstream, Songkhla Province

N. Thongwan

Graduate Student

R. Tansakul

Thesis Advisor

Prince of Songkla University

To study the abundance and fish species diversity at the Khlong Tuk of the Thepha River upstream, fishes were caught with trawls, dip nets, gill nets and traps. There are 1,212 individuals, 8 orders, 11 families and 22 species found with the biomass mean of 77.3 g/m². The diversity index is 3.6±0.2. The similarity of species is 81.0-93.3 percent. The highest similarity of species in this site is in dry season (April 1997) against rainy season (November 1997). At the Lung-Nom community forest stream, there are 1,213 individuals, 8 orders, 14 families and 28 species found and the biomass mean is 80.0g/m². The diversity index is 4.2±0.3 and the similarity of species is 44.4-98.2 percent. The highest similarity of species in this site is into period season (March 1997) against rainy season (November 1997). During rainy season in November 1997, the greatest abundan. Regarding to study the water quality at both sites, the chemical and physical characteristics were not different (P>0.05) except water depth (P>0.05). The water depth of Khlong Tuk was 30-100 cm. But it was 50-200 cm. at Lung-Nom community forest stream.

ความหลากหลายทางพันธุกรรมของไซยาโนแบคทีเรียที่ตรึงไนโตรเจน ในระบบนิเวศต่าง ๆ ในประเทศไทย

ศศิธร อินทร์นอก

นักศึกษา

หนึ่ง เตียอำรุง

อาจารย์ที่ปรึกษา

นันทกร บุญเกิด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

จากการศึกษาไชยาโนแบคทีเรียจำนวน 30 ไอโซเลตที่แยกได้จากดินตามระบบนิเวศต่าง ๆ ในภาคเหนือ ภาคกลางและ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าชนิดของไชยาโนแบคทีเรียส่วนใหญ่ (ประมาณ 83.3%) มีลักษณะเซลล์เป็นเส้นสายที่มี เซลล์เฮทเทอโรซีสต์ ส่วนประมาณ 10% เป็นเซลล์ชนิดที่เป็นเส้นสายที่ไม่มีเฮทเทอโรซีสต์ และ 6.67% เป็นแบบเซลล์ เดี๋ยวในการจำแนกเบื้องต้นภายใต้กล้องจุลทรรศน์โดยใช้กำลังขยาย 400 เท่า พบว่าจำนวนไอโซเลตประมาณ 83.3% อยู่ในวงศ์ Nostocaceae, 6.67% อยู่ในวงศ์ Oscillatoriaceae, 3.33% อยู่ในวงศ์ Stigonematoceae และ 6.67% อยู่ใน วงศ์ Chroococaceae เมื่อนำมาทดสอบประสิทธิภาพการตรึงในโตรเจน พบว่ามีเพียง 2 ไอโซเลตที่ไม่มีความสามารถในการตรึงในโตรเจนเมื่อเลี้ยงบนอาหาร BG11 ส่วนความสามารถในการตรึงในโตรเจนของไชยาโนแบคทีเรียในการ ศึกษาครั้งนี้พบว่าอยู่ในช่วง 0.019 ถึง 2.715 ไมโครโมล/มก. ของคลอโรฟิลล์เอ ในการศึกษาความหลากหลายทางพันธุ กรรมด้วยเทคนิดพีซีอาร์ โดยใช้ไพรเมอร์ 3 ชนิด ได้แก่ 16S - 23S rRNA ITS, nif H และ STRR พบว่า จากทั้งสิ้น 28 ไอโซเลตสามารถจำแนกความแตกต่างตามกลุ่มได้ 7, 12 และ 20 กลุ่มตามลำดับ

Polygenetic Diversity of Nitrogen Fixing Cyanobacteria from Various Ecosystems in Thailand

S. Innok

Graduate Student

N. Teaumroong

Thesis Advisor

N. Boonkerd

Thesis Co-advisor

Suranaree University of Technology

Thirty cyanobacterial strains were isolated from soils in Northern, Central and Northeastern regions of Thailand. Approximately 83.3% of the total isolates belonged to heterocystous cell, 10% were non-heterocytous and 6.67% were unicellular in form. Preliminary identification under microscope providing 400 magnification showed 83.3% of the total isolates were in Family Nostocaceae, 6.67% were in Family Oscillatoriaceae, 3.33% in Family Stigonematoceae and 6.67% in Family Chroococaceae. Study of N₂-fixation efficiency found only 2 isolates could not perform this function under cultivation in BG11₀ medium, while the rest (28 isolates) were able to fix N₂ in the range of 0.019 to 2.715 µg/mg chlorophyll a. To detect genetic diversity by using PCR technique, three sets of primer — 16S-23S rRNA ITS, nif H and STRR — have been chosen. From 28 isolates, 7 different groups could be distinguished by using primer 16S-23S SrRNA ITS, 12 and 20 different groups were distinguished by using nif H and STRR, respectively.

ความหลากหลายทางพันธุกรรมของแบคทีเรียตรึงไนโตรเจนแบบอิสระ ในระบบนิเวศต่าง ๆ ในประเทศไทย

อรวรรณ ปียะบุญ

นักศึกษา

นั้นทกร บุญเกิด

อาจารย์ที่ปรึกษา

หนึ่ง เตียอำรุง

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

จากการศึกษาความหลากหลายของแบคทีเรียตรึงในโตรเจนแบบอิสระในระบบนิเวศวิทยาที่ต่างกันในประเทศไทยใน เบื้องตัน โดยเลือกสุ่มจากพื้นที่ 3 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อสำรวจและจำแนก แบคทีเรียที่ตรึงในโตรเจนแบบอิสระตามลักษณะสัณฐานวิทยาและประสิทธิภาพในการตรึงในโตรเจน ผลการทดลอง สรุปได้ว่าเชื้อแบคทีเรียตรึงในโตรเจนอิสระที่แยกได้จากพื้นที่เขาภาคเหนือ จากการเก็บครั้งที่ 1 ทั้งหมด 249 isolates พบว่าจำนวน isolates ที่ใช้แหล่งคาร์บอนเป็นการเจริญต่อแบคทีเรียแต่ละ isolates มีดังต่อไปนี้ กลูโคส 26.5%, ซูโครส 17.2% มาเลต 26.9% และ combined C-source 29.3% ส่วนการย้อมแกรมของเชื้อพบว่าส่วนมากเป็นแกรมลบ รูปร่าง rod 72.28% รองลงมาคือ แกรมลบ รูปร่าง short-rod และ แกรมบวกรูปร่าง bacilli คิดเป็น 15.6% และ 1.2% ตามลำดับ ศักยภาพการตรึงในโตรเจนของเชื้อแต่ละ isolates พบว่า isolates ที่สามารถตรึงในโตรเจนได้สูงสุดเท่ากับ 6,600 nmol/mg โปรตีน/วัน โดยวัดจากแบคทีเรียที่แยกได้จากพื้นที่ปลูกพืชไร่ต่อเนื่องภาคเหนือ จากการเก็บครั้งที่ 1 จากนั้นจึงมีการคัดเลือกเชื้อเพื่อนำไปศึกษาด้าน DNA pattern ต่อไปโดยการทำ Southern blot hybridization โดยใช้ nif HDRY ของ Klebsiella pneumoneae และการทำ PCR โดยใช้ primer ที่เหมาะสม ได้แก่ nif D ของ Azotobacter vinelandii

Polygenetic Diversity of Free-Living Nitrogen Fixing Bacteria Isolated from Various Ecosystems in Thailand

O. Piyaboon

Graduate Student

N. Boonkerd

Thesis Advisor

N. Teaumroon

Thesis Co-advisor

Suranaree University of Technology

Free living nitrogen fixing bacteria were isolated from diverse ecosystems in Thailand. Site selection was done from 3 areas, Northern, Central and Northeastern Thailand. Preliminary study emphasized morphology and effectiveness of N₂-fixation from each isolate. Evaluation of 249 isolates obtained from the soil in the North showed that the carbon source utilization percentage of isolates could use glucose 26.5%, sucrose 17.2% malate 26.9% and combined C-source 29.3%. The morphological study indicated that most isolates were gram-negative rod-shape 72.28%, gram-negative short-rod-shape 15.6%, and gram-positive bacilli-shape 1.2% of total population. Detection effectiveness in N₂-fixing found that the highest fixation was 6,600 nmol/mg protein/day. The next step, the genetic diversification will be focused on DNA pattern analyses using the following techniques: Southern blot hybridization by using nif HDRY from Klebsiella pneumoneae as DNA probe and PCR with primer nif D derived from Azotobacter vinelandii

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรของ Cyanobacteria

อภิชาติ สุขสว่าง

นักศึกษา

สมพร ชุนห์ลือชานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อำพรรณ พรมศิริ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ทำการศึกษาปริมาณและแยกเชื้อ Cyanobacteria จากตัวอย่างดินบริเวณภูเขาและพื้นที่ทำการเกษตร ในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำการเก็บตัวอย่างดินเป็นระยะทุก 2 เดือนตลอดทั้งปี เพื่อศึกษาการ เปลี่ยนแปลงประชากรและความหลากหลายทางชีวภาพของ Cyanobacteria ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ผลการศึกษาใน ระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาพบว่าจำนวนประชากร Cyanobacteria บริเวณภูเขามีน้อยกว่าบริเวณพื้นที่ทำการเกษตร และมีค่าเฉลี่ยในภาคเหนือมากกว่าในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนั้นยังพบอีกว่าประชากร Cyanobacteria จะลดลงในฤดูแล้ง จากตัวอย่างดินทั้งหมดสามารถแยกเก็บรวบรวมเชื้อ Cyanobacteria ทั้งหมด ประมาณ 1,200 isolates และจากการจำแนกเบื้องต้นพบว่ามากกว่าร้อยละ 95 เป็นพวก heterocystous filamentous Cyanobacteria

Population Changes in Nitrogen Fixing Cyanobacteria as Affected by Changes in the Ecosystem

A. Suksawang

S. Choonluchanon

A. Bhromsiri Chaing Mai University Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

The cyanobacteria in mountainous and cultivated soils collected from the North, Central plain and Northeast of Thailand were isolated every two months to determine diversity and population of cyanobacteria as affected by changes in the ecosystem. MPN and dilution plating techniques were used for enumeration and isolation. Results found that the population of cyanobacteria in mountainous soils were less than in cultivated soils. The average population in soils in the North was more than in the Central plain and in the Northeast. The population of cyanobacteria decreased in soil collected in dry season. Approximately 1,200 Cyanobacteria isolates were isolated from all soil samples and more than 95 percent were heterocystous filamentous.

ความหลากหลายของชนิดพันธุ์นกบริเวณป่าชุมชนต้นน้ำเทพา จังหวัดยะลาและจังหวัดสงขลา

โกเศศ รัตนะ

นักศึกษา

กำพล มีสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

เริงชัย ตันสกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ป่าชุมชนลุงนอม และป่าชุมชนคลองสงแก เป็นป่าชุมชนที่ชาวบ้านบ้านไร่เหนือใช้ประโยชน์ มีเนื้อที่ประมาณ 200 ไร่ ตั้งอยู่บริเวณตอนล่างของป่าต้นน้ำแม่น้ำเทพา เป็นป่าที่ได้รับการอนุรักษ์โดยชุมชนท้องถิ่น ป่าชุมชนทั้งสองแห่งเป็น ส่วนของป่าต้นน้ำแม่น้ำเทพาซึ่งยังเป็นป่าดิบชื้นดั้งเดิม เป็นพื้นที่ป่าต่อเนื่องตลอดแนวเขาสันกาลาคีรี โดยอยู่ทางใต้ ของอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา และกิ่งอำเภอกาบัง จังหวัดยะลา ไปจรดชายแดนไทย-มาเลเซีย ครอบคลุมพื้นที่ 1,960 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันป่าทั้งสองแห่งกำลังอยู่ในระหว่างการวางแผนเพื่อการพัฒนา เพื่อประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่า และคุณค่าต่อชุมชนท้องถิ่นใดในระยะยาว ดังนั้นการศึกษาสภาพ ปัจจุบันของป่าและทรัพยากรสัตว์ป่า เช่น ชนิดของนกในบริเวณพื้นที่ป่าชุมชนบริเวณป่าต้นน้ำแม่น้ำเทพา จึงมีความ สำคัญเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณา การใช้ประโยชน์ การบริหารการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติบริเวณ ป่าต้นน้ำแม่น้ำเทพาต่อไป

Species Diversity of Birds in Thepa Upstream Community Forest, Yala and Songkhla Provinces

K. Rattana K. Meesawat Graduate Student Thesis Advisor

R. Tansakul Thesis Co-advisor

Prince of Songkla University

Lung-Norm and Khlongsongkae Community Forests are forests that have been managed by local villagers. These two community forest patches, located at the lower part of Thepa upstream, cover an area of 200 rai. These community forests are part of the larger primary tropical rainforest area of the Sankalakiree Range. This rainforest range covers the area from the south of Amphoe Sabayoi, Songkhla Province and Khing Amphoe Gabang, Yala Province to the Thai-Malaysian border; a total area of about 1,225,000 rai. All the forests have been well preserved until presently, the government is planning to develop these forest areas for economic purposes. This development may have negative effects on the forest ecosystem and local community in the long run. As birds are an important component of the forest ecosystem, it is therefore necessary to study the current status of birds in these two forests. The information obtained will be very useful for future management and conservation of the forests.

องค์ประกอบทางเคมีและฤทธิ์ต้านจุลชีพของน้ำมันระเหยจากพืชไทยใน วงศ์ Asteraceae (สปีชีส์ *Blumea*)

อมรชัย ใดรคุณากรวงศ์

นักศึกษา

วันชัย ดีเอกนามกูล

อาจารย์ที่ปรึกษา

นงลักษณ์ ศรีอุบลมาศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

นิจศิริ เรื่องรังษี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีในน้ำมันระเหยของพืชสกุล Blumea 5 ชนิดในประเทศไทยคือ หนาดหลวง (Blumea balsamifera DC.), หนาดวัว (B. lacera DC.), สาบแฮ้ง (B. membranacea DC.), หนาดน้อย (B. napifolia DC.) และ หนาดขาว (B. mollis Merr.) โดยการกลั่นด้วยไอน้ำ และวิเคราะห์สูตรโครงสร้างโดยแก๊สโครมาโทกราฟี แมสสเปกโทร มิเตอร์ (GC/MS) พบองค์ประกอบหลักของน้ำมันระเหยจากหนาดหลวงคือ camphor และ borneol จากหนาดวัวคือ 4-terpineol และ α-terpinen-7-al จากสาบแฮ้งคือ α-humulene และ β-elemene และจากหนาดน้อยกับหนาดขาวซึ่งมี องค์ประกอบหลักทางเคมีในน้ำมันระเหยเหมือนกันคือ germacrene D, 9-epi-β-caryophyllene และ α-zingiberene โดยยังพบอีกว่าพืชเหล่านี้มีฤิทธิ์ในการต้านเชื้อแบคทีเรียคือ Staphylococcus aureus และ Bacillus subtilis ยกเว้น หนาดขาว

Chemical Composition and Antimicrobial Activity of The Essential Oils from Thai Asteraceous Plants (*Blumea* Spp.)

A. Trikunakornwong

Graduate Student

W. De-Eknamkul

Thesis Advisor

N. Sriubolmas

Thesis Co-advisor

N. Ruangrungsi

Thesis Co-advisor
Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Leaves of five *Blumea* species growing in Thailand, including *Blumea balsamifera* DC., *B. lacera* DC., *B. membranacea* DC., *B. napifolia* DC. and *B. mollis* Merr., were analyzed for their essential oil composition by gas chromatography-mass spectrometer (GC/MS) technique. The major components of oils were camphor and borneol in *B. balsamifera*, 4-terpineol and α -terpinen-7-al in *B. lacera*, β -humulene and β -elemene in *B. membranacea* and germacrene D, 9-epi- α -caryophyllene and α -zingiberene in both *B. napifolia* and *B. mollis*. All leaf oils of these plants except *B. mollis* exhibited antibacterial activities against *Staphylococcus aureus* and *Bacillus subtilis*.

การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันระเหยจากพืชในวงศ์ Lamiaceae ของไทย

ดาวจันทร์ ซูโซติ นักศึกษา

นิจศิริ เรื่องรั้งษี อาจารย์ที่ปรึกษา
วันชัย ดีเอกนามกูล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
นงลักษณ์ ศรีอุบลมาศ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการศึกษาพืชในวงศ์ Lamiaceae ของไทย จำนวน 10 ตัน ในแง่ของปริมาณและชนิดขององค์ประกอบของน้ำมัน ระเหย ในจำนวนนี้แบ่งได้เป็น 6 สกุล ได้แก่ สกุล Coleus, Hyptis, Mentha, Ocimum, Perilla และ Pogostemon โดย ใช้วิธีการกลั่นด้วยไอน้ำและเทคนิคทางโครมาโทรกราฟีแมสสเปกโทรเมตรี ผลการศึกษาพบว่ามีความหลากหลายของ องค์ประกอบทางเคมีและปริมาณ โดยพบว่าองค์ประกอบส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มออกซิจิเนเตดโมโนเทอร์ปืน และเซสควิ เทอร์ปืน และในแง่ปริมาณจะอยู่ในช่วง 0.1-1 % นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาพืชต่างประเทศในวงศ์ Lamiaceaeที่นำ มาปลูกในประเทศไทยอีกจำนวน 10 ตัน และเมื่อนำน้ำมันระเหยไปทดสอบฤทธิ์ในการต้านเชื้อ Staphylococcus aureus ATCC 29213, Enterococcus faecalis ATCC 29212, Escherichia coli ATCC 25922, Pseudomonas aeruginosa ATCC 27853, Bacillus subtilis ATCC 6633, Candida albicans ATCC 10231 และ Microsporum gypseum ผลการศึกษาพบว่าน้ำมันระเหยทุกชนิดของไทยในวงศ์นี้มีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียที่นำมาทดสอบและไม่มี ถทธิ์ต้านเชื้อรา

Study on Chemical Composition of Essential Oil from Thai Lamiaceous Plants

D. Choochoat Graduate Student
N. Ruangrungsi Thesis Advisor
W. De-Eknamkul Thesis Co-advisor
N. Sriubolmas Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Ten species of Thai lamiaceous plants were investigated for their essential oil contents and compositions. They are divided in six genera; Coleus, Hyptis, Mentha, Ocimum, Perilla and Pogostemon. GC/MS analyses was found to have diversity of these components. In this study, oxygenated monoterpene and sesquiterpene are commonly found in essential oil of these particular species. Variation of contents are between 0.1 to 1%. Ten foreign Lamiaceous plants cultivated in Thailand were also studied. Screening for antimicrobial activity of essential oil from particular plants against Staphylococcus aureus ATCC 29213, Enterococcus faecalis ATCC 29212, Escherichia coli ATCC 25922, Pseudomonas aeruginosa ATCC 27853, Bacillus subtilis ATCC 6633, Candida albicans ATCC 10231 and Microsporum gypseum found that all samples exhibited antimicrobial but no antifungal activities.

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการทางระบบนิเวศ ต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรไรโซเบียม

พิกุล หรรษานิมิตกุล

นักศึกษา

ชวลิต ฮงประยูร

อาจารย์ที่ปรึกษา

นันทกร บุญเกิด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ปราโมท ศิริโรจน์

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทำการศึกษาปริมาณและแยกเชื้อไรโซเบียมจากดินภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณพื้นที่เขา พื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ว่างเปล่า ซึ่งแต่ละพื้นที่เก็บตัวอย่างดิน 4 จุด นับปริมาณไรโซเบียมโดยวิธี MPN Plant infection technique และทำการแยกเชื้อไรโซเบียมบริสุทธิ์พบว่า พื้นที่ภาคกลางพบปริมาณไรโซเบียมน้อยในพื้นที่ยอดเขา ส่วนพื้นที่ปลูกข้าวต่อ เนื่อง พื้นที่ที่มีการปลูกพืชหมุนเวียน พื้นที่ว่างเปล่า และพื้นที่ป่าที่มีการเพาะปลูกพบไรโซเบียมในปริมาณสูง แต่ในพื้นที่ปลูกผัก ไม่พบไรโซเบียม พื้นที่ภาคเหนือพบปริมาณไรโซเบียมน้อยในพื้นที่ยอดเขาและพื้นที่ป่าที่ทำการเกษตร และพบปริมาณไรโซเบียม และเชิงเขาพบปริมาณไรโซเบียมมากเช่นเดียวกับพื้นที่ปลูกพืชหมุนเวียน และพื้นที่ป่าที่ทำการเกษตร และพบปริมาณไรโซเบียม น้อยในพื้นที่ปลูกผักกับพื้นที่ว่างเปล่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบปริมาณไรโซเบียมในดินทั่วๆ ไปต่ำ พื้นที่ภูเขา และพื้นที่ปลูกข้าวต่อเนื่องพบปริมาณไรโซเบียมต่ำ ส่วนพื้นที่ปลูกพืชหมุนเวียนและพื้นที่ป่าพบไรโซเบียมในปริมาณสูงกว่าพื้นที่เขา ใน พื้นที่ปลูกผักพบปริมาณไรโซเบียมน้อยเช่นเดียวกับภาคเหนือ จากการเก็บตัวอย่างดินทั้ง 3 ภาค พบว่า จำนวนประชากรไรโซ เบียมมีแนวโน้มลดลงในทุกพื้นที่ที่เก็บตัวอย่างดินมาศึกษา อาจเนื่องมาจาก ฤดูกาล สภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงไป มีผล กระทบต่อระบบนิเวตของไรโซเบียมซึ่งรายละเอียดและบทสรุปจะได้ทำการศึกษาต่อไป

Changes in Population of Rhizobium as Affected by Changes in Ecosystem Processes

P. Hunsanimikul

Graduate Student

C. Hungprayur

Thesis Advisor

N. Boonkerd

Thesis Co-advisor

P. Siriroj

Thesis Co-advisor

Kasetart University

To study the effect of the ecological changes on variations in number among Rhizobium populations, soil samples were taken from mountainous, cultivated and uncultivated areas in 3 regions, Central, North and Northeast. This number of Rhizobium was obtained by utilizing the most population number (MPN)-Plant infection technique. Isolation of pure Rhizobium was also carried out from those collected soil samples. Results of the study showed that in the Central region, the small to least number of Rhizobium were found at the mountain top and paddy field where rice has been grown continuously. A high number could be found in field crops areas, rotation fields and uncultivated fields. On the other hand, no Rhizobium were present in the vegetable growing land. In the Northeast, only small to very small number of Rhizobium were found in every sampling site. There was no significant difference between the plain and mountainous areas; but the number of Rhizobium in forest and cultivated forest soils was higher than the number in vegetable growing soil. In the North of Thailand, high numbers of Rhizobium population were found in the foothill area, the rotation field and uncultivated field areas; but the number of Rhizobium at the mountain top and paddy field were small. The forest and cultivated forest soil contained small number of Rhizobium with no significant difference. Soil sampling from 3 regions showed that the number in Rhizobium populations had the tendency to decrease in these study areas. This might result from seasonal, environmental changes affecting Rhizobium ecology. More study is going on.

ความหลากหลายและการศึกษาพื้นผิวของพยาธิใบไม้ในปลาน้ำจืดจากลำน้ำแม่สา

อดิเทพพรชัย ภาชนะวรรณ

นักศึกษา

ชโลบล วงศ์สวัสดิ์

คาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการสุ่มจับปลาในลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2540 ทำการตรวจหาพยาธิใบไม้จากปลา 30 ชนิด จำนวน 1,772 ตัว ซึ่งพบพยาธิใบไม้ในปลา 20 ชนิด จำนวน 1,703 ตัว ซึ่งมีค่า prevalence ของการพบพยาธิใบไม้ เท่ากับ 9.98 (177/1,772) และค่า intensity เท่ากับ 0.73 (1,298/1,772) พยาธิใบไม้ที่พบทั้งหมดมี 13 สกุล แบ่งเป็นพยาธิใบไม้ระยะตัวเต็มวัย 8 สกุล ได้แก่ Allocreadium, Gauhatiana, Genarchopsis, Haplorchoides, Phyllodistomum, Plagioporus, Transversotrema, Urotrema และพบพยาธิใบไม้ระยะ เมตาเชอคาเรีย 6 สกุล คือ Acanthostomum, Centrocestus, Haplorchis, Haplorchoides, Posthodiplostomum, Stellantchasmus ตัวเต็มวัยของพยาธิใบไม้ที่นำไปศึกษาพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscopy; SEM) มี 2 ชนิด คือ Allocreadium sp. ลำตัวไม่ได้ปกคลุมด้วย spines มี acetabulum ขนาดใหญ่กว่า oral sucker พบ papillae แบบ button-shaped เรียงเป็นวง บริเวณ oral sucker และ acetabulum ส่วนอีกชนิด คือ Urotrema sp. ลำตัวปกคลุมด้วย scale-like spines ยกเว้นบริเวณ oral sucker, acetabulum, genital pore และรอบ ๆ excretory pore พบ papillae แบบ dome-shaped กระจายทั่วไปเกือบทั้งลำตัว และเรียงเป็นวงรอบ oral sucker และ acetabulum

Diversity and Tegumental Surface of the Freshwater Fish from Mae-Sa Stream

A. Pachanawan C. Wongsawad Graduate Student Thesis Advisor

Chiang Mai University

Fishes were collected from Mae-Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai Province between January to December 1997. The study investigated the flukes from 30 species, 1772 freshwater fishes. Flukes were found in 20 species, 1703 fishes; the prevalence was 9.98 (177/1,772) and the intensity 0.73 (1,298/1,772). Thirteen genus of Helminths were examined, the adult and laval stages of metacercaria, as follows: the adults were Allocreadium, Gauhatiana, Genarchopsis, Haplorchoides, Phyllodistomum, Plagioporus, Transversotrema and Urotrema; the metacercaria were Acanthostomum, Centrocestus, Haplorchis, Haplorchoides, Posthodiplostomum, Stellantchasmus. Two species of adults were studied by Scanning Electron Microscope (SEM). The tegumental surface of Allocreadium sp. is covered without spines, acetabulum is larger than oral sucker. There are button-shaped papillae arranged around of the oral sucker and acetabulum. The second, Urotrema sp., the body surface is covered with scale-like spines except around the oral sucker, acetabulum, genital pore and excretory pore. There are dome-shaped papillae distributed on most of the body and arranged in a circle around the oral sucker and acetabulum.

การศึกษาอนุกรมวิธานและนิเวศวิทยาของด้วงมูลสัตว์ในพื้นที่การเกษตรและป่าไม้

สุระ พิมพะสาลี 1

นักศึกษา

ยพา หาญบุญทรง 1

อาจารย์ที่ปรึกษา

มโนชัย กีรติกสิกร 1

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สมหมาย ชื่นราม ²

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จากการศึกษาชนิดและนิเวศวิทยาของด้วงมูลสัตว์ในพื้นที่การเกษตรจังหวัดขอนแก่นและพื้นที่ป่าไม่ในเขตอนุรักษ์พันธุ์ สัตว์ปาภูเขียวจังหวัดชัยภูมิ โดยการวางกับดักเหยื่อด้วยมูลสัตว์สดพบด้วงมูลสัตว์ทั้งหมด 7 สกุล คือ Catharsius Hope, Copris Muller, Onthophagus Latreille, Liatongus Reitter, Onitis Fabricius, Paragymnopleurus Shipp และ Sisyphus Latreille ในเขตการเกษตรพบด้วงมูลสัตว์จำนวน 29 ชนิด จาก 6 สกุล คือ Catharsius Hope, Copris Muller, Onthophagus Latreille, Liatongus Reitter, Onitis Fabricius และ Paragymnopleurus Shipp ส่วนในเขตป่า ไม้พบด้วงมูลสัตว์ 24 ชนิด 3 สกุลคือ *Copris* Muller, *Onthophagus* Latreille และ *Sisyphus* Latreille ด้วงมูลสัตว์ที่พบ มีทั้งชนิดที่มีกิจกรรมในตอนกลางวันและตอนกลางคืน โดยในพวกที่มีกิจกรรมในตอนกลางคืนจะมีความหลากหลาย ชนิดมากกว่าด้วงมูลสัตว์ชนิดที่พบในตอนกลางวัน นอกจากนี้จากการศึกษาพลวัตรประชากรของด้วงมูลสัตว์พบว่า จำนวนประชากรของตัวงมูลสัตว์มีปริมาณมากในช่วงฤดูแล้งจนถึงต้นฤดูฝน หลังจากนั้นประชากรก็จะค่อย ๆ ลดลง

Systematic and Ecological Studies of Dung Beetle (Coleoptera: Scarabaeinae) in Farmed and Forested Areas

S. Pimpasalee¹

Graduate Student

Y. Hanboonsong¹ M.Keerati-kasikorn¹ Thesis Advisor Thesis Co-advisor

S. Chunram²

Thesis Co-advisor

 ^{1} Khon Kaen University, ^{2} Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Cooperation

Systematics and ecology of dung beetles from agricultural areas in Khon Kaen province and forested areas in Phukeiow Wildlife Santuary, Chiyaphum were studied. Pitfall trapping using traps baited with fresh dung pats was employed and seven genera including Catharsius Hope, Copris Muller, Onthophagus Latreille, Liatongus Reitter, Onitis Fabricius, Paragymnopleurus Shipp and Sisyphus Latreille were collected. Twenty-nine species from the six genera Catharsius Hope, Copris Muller, Onthophagus Latreille, Liatongus Reitter, Onitis Fabricius and Paragymnopleurus Shipp were identified from agricultural areas; and twenty-four species from the three genera Copris Muller, Onthophagus Latreille and Sisyphus Latreille were collected from the natural forest in Chiyaphum. Dung beetles with both diurnal and noctunal activities were found in the traps and the noctunal dung beetle group was a more diverse species group than the diurnal group. Besides, the population dynamics of dung beetles were also monitored and showed that the population increased during the dry season through to the beginning of the raining season, then the population progressively decreased.

¹ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ²กรมวิชาการเกษตร กระทรงเกษตรและสหกรณ์

การกร่อนทางชีวภาพโดยเม่นทะเลชนิด Diadema setosum ในกลุ่มปะการัง บริเวณเกาะค้างคาว อ่าวไทยตอนใน

นิสิต เรื่องสว่าง

นักศึกษา

ธรรมศักดิ์ ยีมิน

อาจารย์ที่ปรึกษา

สทัศน์ สุบินประเสริฐ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การสร้างและการพัฒนาแนวปะการังเป็นผลมาจากการกระทำร่วมกันระหว่างการเจริญของแนวปะการังและการถูก ทำลายของแนวปะการัง ปัจจัยที่มีผลทำให้แนวปะการังถูกทำลายสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางกาย ภาพ และปัจจัยทางชีวภาพ จากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าการถูกทำลายของแนวปะการังที่เกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ โดยเม่นทะเลซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่ทำให้เกิดการกร่อนของพื้นผิวที่แข็งในบริเวณแนวปะการังนั้นมีความสำคัญมาก ใน บริเวณอ่าวไทยตอนในสามารถพบเม่นทะเลชนิด D. setosum ได้ทั่วไปและเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดเด่นในบริเวณกลุ่มปะการัง การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินอัตราการกร่อนของกลุ่มปะการังบริเวณเกาะค้างคาวที่เกิดจากเม่นทะเลชนิด D. setosum ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรสิ่งมีชีวิตในบริเวณกลุ่มปะการัง โดยได้เริ่ม ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน 2540 พบว่าอัตราการกร่อนของของกลุ่มปะการังบริเวณเกาะค้างคาวในเดือน กุมภาพันธ์ 2541 มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 0.11-1.68 กิโลกรัม/ตารางเมตร/วัน

Bioerosion by a sea urchin, *Diadema setosum*, in a coral community at Khang Khao Island, inner Gulf of Thailand

N. Ruengsawang

Graduate Student

T. Yeemin

Thesis Advisor

S. Subinprasert

Thesis Co-advisor

Ramkhamhaeng University

The construction and development of coral reefs are the results of the interaction between reef growth and reef destruction. Reef destruction can be divided into physical factor and biological factor. The results from previous studies of biological destruction of reefs clearly show that bioerosion by sea urchin is very important in hard-substrate bioeroders in coral reefs. In the inner Gulf of Thailand a sea urchin, *Diadema setosum*, is a common and conspicuous echinoid in coral communities. This study aims to assess bioerosion rates by *D. setosum* of coral communities at Khang Khao Island. The findings can be applied for management of living resources in coral communities. The present study has been carried out since September 1997. The bioerosion rate in February is in the range of 0.11-1.68 kg m⁻² d⁻¹.

การศึกษาทางอนุกรมวิธานของไลเคนวงศ์พาร์มีเลียชิอิในประเทศไทย

ฐิติพร ภู่ปราง

นักศึกษา

กัณฑรีย์ บุญประกอบ

อาจารย์ที่ปรึกษา

พิบลย์ มงคลสข

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ใลเคนวงศ์พาร์มีเลียซิอิ (Family Parmeliaceae) เป็นใลเคนแบบใบ (Foliose) ที่ทัลลัส (Thallus) สร้างชั้นคอร์เทกซ์ทั้ง ด้านบนและด้านล่าง (Upper and Lower Cortex) ยึดเกาะที่อยู่อาศัยด้วยไรซีน (Rhizines) สร้างฟรุทดิงบอดี (Fruiting body) แบบลีคาโนรีนเอกซิเปิล (Lecanorine exciple) ภายในมีถุงหุ้มสปอร์แบบผนังสองชั้น (Bitunicate ascus) ซึ่ง บรรจุแอสโคสปอร์ (Ascospore) แบบเซลล์เดียว (Unicellular) สีใส (Hyaline) จำนวน 8 สปอร์ จากการศึกษาตัวอย่าง บนดิน หิน และพืช ตั้งแต่เดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ.2541 จากพื้นที่ต่างๆในประเทศไทยจำนวน 600 ตัวอย่าง ทำ การวิเคราะห์ด้วยลักษณะทางกายวิภาควิทยา (Anatomy) สัณฐานวิทยา (Morphology) และการตรวจสอบสารธรรมชาติ ด้วยการทำสปอตเทส (Spot test) และรงคเลขผิวบาง (Thin Layer Chromatography : TLC) พบไลเคน 15 สกุล 55 ชนิด ประกอบด้วย Bulbothrix sp., Canoparmelia sp., Everniastrum sp., Flavoparmelia sp., Hypotrachyna sp., Myelochroa sp., Paraparmelia sp., Parmelina sp., Parmelinopsis sp., Parmotrema sp., Relicina sp., Relicinopsis p., Rimelia sp. และ Xanthoparmelia sp. มีโลเคนบางตัวอย่างที่ไม่สามารถจำแนกได้ เนื่องจากมีลักษณะแตกต่างไปจากไลเคนอื่นๆ ที่เคยพบมาก่อน คาดว่าอาจเป็นสายพันธุ์ใหม่จึงต้องรอการตรวจสอบ อย่างละเอียดและการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญต่อไป

Systematic Study of the Lichens Family Parmeliaceae in Thailand

T. Pooprang

Graduate Student

K. Boonpragob

Thesis Advisor

P. Mongkolsuk

Thesis Co-advisor

Ramkhamhaeng University

The Family Parmeliaceae is foliose lichens. The thallus is generally corticate on both surfaces with rhizines on the lower cortex. The fruiting body, called apothecia, possesses lecanorine exciple filled with bitunicate ascus. Ascospore are unicellular, hyaline containing eight spores per ascus. The specimens on soil, rock and bark were collected from January to June 1998 from various location in Thailand. Identification of 600 samples is based on anatomy and morphology as well as production of natural substances by using spot test and Thin Layer Chromatography (TLC). The specimens consist of 15 genera 55 species, these are *Bulbothrix* sp., *Canoparmelia* sp., *Everniastrum* sp., *Flavoparmelia* sp., *Hypotrachyna* sp., *Myelochroa* sp., *Paraparmelia* sp., *Parmelina* sp., *Parmelina* sp., *Parmelina* sp., *Parmelina* sp., *Relicina* sp., *Relicinopsis* p., *Rimelia* sp. and *Xanthoparmelia* sp. Some samples are still unidentified due to different characteristics from other previously described species. These samples are expected to be new species. Careful examination and expert consultation are needed.

ความหลากหลายของชนิด การกระจายและภาวะสองรูปแบบตามเพศ ของสัตว์ในวงศ์ตะกวดในภาคใต้ของประเทศไทย

คมศร เลาห์ประเสริฐ นัก

นักศึกษา

กำธร ธีรคุปต์

อาจารย์ที่ปรึกษา

จพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาข้อมูลด้านความหลากหลายของชนิด การแพร่กระจายและภาวะสองรูปแบบตามเพศของสัตว์ในวงศ์ตะกวด (Family Varanidae) ในภาคใต้ 14 จังหวัดของประเทศไทย พบว่ามีอยู่ 4 ชนิด และ 1 ชนิดย่อย คือ ตะกวดหรือแลน Varanus nebulosus พบกระจายทุกจังหวัดในภาคใต้ ชอบอาศัยอยู่ตามโพรงไม้ หรือขุดรูอยู่ เหี้ย Varanus salvator พบกระจายแบบเดียวกับตะกวด แต่หากินและใช้ชีวิตส่วนมากอยู่ตามบริเวณแหล่งน้ำ ว่ายน้ำได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งเหี้ย และตะกวดสามารถพบเห็นได้ตามแหล่งชุมชนที่มีผู้ถนอาศัยอยู่ ตุ๊ดตู่ Varanus dumerilii เห่าช้าง Varanus rudicollis และ 1 ชนิดย่อยคือ เหี้ยดำหรือมังกรตำ Varanus salvator komaini อาศัยอยู่ในบริเวณป่าดิบชี้นทางภาคใต้ ส่วนมาก ตุ๊ดตู่จะอาศัยอยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือตามป่าชายเลน ซึ่งต่างจากเห่าช้างที่อาศัยอยู่บริเวณภูเขาสูง สำหรับเหี้ยดำพบเฉพาะ ภาคใต้ตอนล่าง โดยเฉพาะบริเวณชายแดนไทยกับมาเลเซีย ภาวะสองรูปแบบทางเพศตึกษาโดยการวัดขนาดของ ลักษณะทางสัณฐานของสัตว์ในวงศ์ตะกวดแต่ละชนิดทั้งสองเพศจำนวน 28 ค่า รวมทั้งการนับเกล็ดในบริเวณต่าง ๆ อีก 9 ตำแหน่ง ตรวจสอบยืนยันเพศโดยการผ่าดูอวัยวะเพศตัวอย่างที่ตายแล้ว และการใช้ Probe ในการตรวจเพศตัวอย่าง ที่มีชีวิตอยู่ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ภาวะสองรูปแบบทางเพศโดยอาศัยวิธีการทางสถิติ

Species Diversity, Distribution and Sexual Dimorphism of Monitor Lizards (Family Varanidae) in Southern Thailand

K. Lauprasert Graduate Student K. Thirakhupt Thesis Advisor Chulalongkorn University

Ecological and Biological data of the monitor lizards (Family Varanidae) were studied in order to evaluate population status of varanids in Southern Thailand. Species diversity, distribution and sexual dimorphism were investigated from the varanids occurring in 14 southern provinces of Thailand and various museum specimens. It was found that 4 species and 1 subspecies of varanids were reported to occur in this region including Varanus nebulosus, Varanus salvator, Varanus dumerilii, Varanus rudicollis and Varanus salvator komaini. Varanus nebulosus was usually found living in trees or ground burrows, while Varanus salvator was found to live near waters and show expertise in swimming. These two species were reported to widely distribute throughout Thailand especially in every southern province and were also found in areas of human settlement. Other species of varanids were reported to live in southern evergreen forests, e.g. Varanus dumerilii was found living near waters and mangrove forest, Varanus rudicollis was usually found in mountainous area, while Varanus salvator komaini was recorded to occur only in the lower south, especially in Thailand-Malaysia boundary. The sexual dimorphism of every species was studied by measurements of 28 morphological characters and by counting scales on 9 body regions of both sexes. Sex of the varanids was confirmed by internal gonad in case of dead specimens or detection of hemipenis by probe in case of live specimens. The data was calculated using statistical analysis in order to determine the sexual dimorphism.

ความหลากหลายของชนิด ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและประเภทถิ่นที่อยู่อาศัย ของสัตว์วงศ์งูดินในประเทศไทย

ปียวรรณ นิยมวัน

นักศึกษา

กำธร ธีรคุปต์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ไพบูลย์ จินตกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งูดินเป็นกลุ่มงูที่มีขนาดเล็กที่สุดในโลกกลุ่มหนึ่ง มีหลายชนิดในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง ข้อมูลด้านนิเวศวิทยา ของงูดินในทวีปเอเซียมีน้อยมาก ส่วนข้อมูลด้านอนุกรมวิธานของงูดินในประเทศไทยยังมีความคลุมเครือ จึงได้ศึกษา ความหลากหลายของชนิด ขอบเขตการแพร่กระจาย ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ความแตกต่างระหว่างเพศ ประเภทถิ่น ที่อยู่อาศัย และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมของงูดิน (Family Typhlopidae) ที่พบในประเทศไทย โดยศึกษาจากเอกสารอ้างอิง ตัวอย่างในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ และการสำรวจภาคสนาม ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ และนำไปสู่การคันพบงู ดินชนิดใหม่ (new species) และยังสามารถนำไปประยุกต์ในการจัดทำ 'key' ของงูดินที่พบในประเทศไทย และใช้ใน การวิจัยทางด้านความสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตอื่นได้ต่อไป

Species Diversity, Morphology and Habitat Types of Blind Snake (Family Typhlopidae) in Thailand

P. Niyomwan

Graduate Student

K. Thirakupt

Thesis Advisor

P. Jintakul

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

The typhlopid snake is one group of the smallest snake of the world. There are many species which occur in Thailand and neighboring countries. Only a few ecological data of the typhlopids in Asia have been reported. Taxonomic status of this snake in Thailand is still not clear. Hence, species diversity, distribution, morphology, sexual dimorphism, habitat type and environmental conditions of the typhlopids (Family Typhlopidae) in Thailand were studied from literature reviews, museum specimens and field surveys. The data from this study could form a useful basis for taxonomic revision of the typhlopids including new species descriptions and keys to taxon. This basis could also be useful for further research on interaction of the typhlopids with other organisms.

นิเวศวิทยาและสัณฐานวิทยาของตะกอง Physignathus cocincinus ในประเทศไทย

วริษฐา อังศิริจินดา นักศึกษา

กำธร ธีรคุปต์ อาจารย์ที่ปรึกษา จารุจินต์ นภีตะภัฏ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตะกอง Physignathus cocincinus เป็นสัตว์เลื้อยคลานในกลุ่มกิ้งก่าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ปัจจุบันสถาน ภาพอยู่ในภาวะที่ถูกคุกคาม เนื่องจากถิ่นที่อยู่อาศัยถูกทำลาย ถูกล่าเพื่อเป็นอาหารและการค้า การศึกษานี้เพื่อเป็นข้อ มูลเบื้องต้นทางนิเวศวิทยาและสัณฐานวิทยาในการอนุรักษ์และเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป ได้ดำเนินการศึกษาขอบเขต การแพร่กระจายและประเภทของถิ่นที่อยู่อาศัยของตะกองในประเทศไทย โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เคยมีการราย งานจากแหล่งต่าง ๆ ข้อมูลจากตัวอย่างในพิพิธภัณฑ์ในประเทศไทย และสำรวจภาคสนามเน้นในเขตปาภาคตะวันออก และเขตปาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลทางนิเวศวิทยาและสัณฐานวิทยาในพื้นที่ศึกษาในภาคสนาม ที่มีผลต่อกิจกรรมในรอบวัน เช่น อุณหภูมิ ความชื้นสัมพันธ์ ชนิดของอาหาร เป็นต้น นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติเพื่อหาความแตกต่างระหว่างเพศและการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง

Ecology and Morphology of Green Water Dragon Physignathus cocincinus in Thailand

W. Angsirijinda Graduate Student K. Thirakhupt Thesis Advisor J. Nabhitabhata Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

Green water dragon *Physignathus cocincinus* is the largest agamid in Thailand. Due to everincreasing habitat destruction, hunting and illegal pet trade, this species has presently become vulnerable to extinction. Some ecological and morphological aspects of *P. cocincinus* were studied in order to provide a useful basis for conservation measure and further research. Data from literature review, museum specimen examination and field surveys were investigated for distribution range, habitat type, and morphometry. Field surveys concentrating in eastern and northeastern forests were conducted for ecological and morphological data including records of climatic factors, daily activity, food type, etc. These data were analyzed for some ecological parameters, sexual dimorphism and ontogenic change using ecological and statistical techniques.

องค์ประกอบทางเคมีและฤทธิ์ต้านจุลชีพของน้ำมันระเหยจากพืชไทยในวงศ์ Lauraceae

ชมกมล อุบลนุช

นักศึกษา

นิจศิริ เรื่องรังษี

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันชัย ดีเอกนามกูล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

นงลักษณ์ ศรีอุบลมาศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้ศึกษาความหลากหลายขององค์ประกอบทางเคมีในน้ำมันระเหยของพืชวงศ์ Lauraceae ใน 2 สกุล คือ Cinnamomum และ Litsea ด้วยวิธีการกลั่นด้วยไอน้ำ น้ำมันระเหยที่ได้ส่วนหนึ่งนำไปหาองค์ประกอบทางเคมี โดยใช้ เทคนิคแก็สโครมาโทกราฟี-แมสสเปกโทมิเตอร์ เปรียบเทียบกับแมสสเปกตรัมของสารมาตรฐานที่เก็บไว้ในเครื่อง คอมพิวเตอร์ และอีกส่วนหนึ่งทดสอบฤทธิ์ต้านเชื้อจุลชีพโดยวิธี agar diffusion test และศึกษาระดับความเข้มข้นต่ำสุด ในการยับยั้งเชื้อ

Chemical Composition and Antimicrobial Activity of Essential Oils from Thai Lauraceous Plants

C. Ubonnuch

Graduate Student

N. Ruangrungsi

Thesis Advisor

W. De-Eknamkul

Thesis Co-advisor

N. Sriubolmas

Thesis Co-advisor

Chulalongkorn University

The diversity of essential oils obtained by hydrodistillation of *Cinnamomum* spp. and *Litsea* spp. in Laraceous plants was studied. Evaluation of the oil composition was achieved by Gas Chromatography-Mass Spectrometry (GC-MS) analyses from their retention times, mass spectral fragmentation patterns and correlation with terpenes library. Antimicrobial activities of these particular plants were evaluated by Agar Diffusion Test and Minimal Inhibitory Concentration (MIC).

การศึกษาอนุกรมวิธานและนิเวศวิทยาของไลเคนวงศ์ทริพพิทิเลียชิอิในประเทศไทย

ขจรศักดิ์ วงศ์ชีวรัตน์

นักศึกษา

พิบูลย์ มงคลสุข

อาจารย์ที่ปรึกษา

กัณฑรีย์ บุญประกอบ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ใลเคนวงศ์ทริพพิทิเลียซิอิเป็นไลเคนแบบไพรีโนครัสโตส (pyrenocrustose) พบมากในเขตร้อน มีลักษณะเป็นผงเรียบ ยึดติดกับสิ่งยึดเกาะ เช่น เปลือกไม้ ส่วนสืบพันธุ์เรียกว่า เพอริธีเชียม (perithecium) มีลักษณะคล้ายคณโต มีช่องเปิดที่ เรียกว่า ออสติโอส (ostiole) สำหรับปล่อยสปอร์ เพอริธีเชียมจริญแบบโดดเดี่ยวหรือแบบกลุ่ม โดยฝังตัวหรือโผล่ขึ้น เหนือแผ่นผิวชัลลัส บางชนิดสร้างเนื้อเยื่อสโตรมา (stromatic tissue) เพอริธีเชียมที่พบมีหลากสี เช่น สีตำ ส้ม และ เหลืองสด การศึกษาครั้งนี้เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงมิถุนายน 2541 โดยสุ่มตัวอย่างไลเดนจากภาคเหนือและภาคใต้ บนพรรณไม้ 27 ชนิด จากป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และป่าดิบเขา ณ ระดับเหนือนน้ำทะเลตั้งแต่ 10-2,250 เมตร รวบรวมตัวอย่างไลเดนได้ประมาณ 200 ตัวอย่าง เมื่อวิเคราะห์และจัดจำแนกชนิดพบ 4 สกุล 17 ชนิด ดังนี้ Laurera aurantica, Laurera megasperma, Laurera phoaemolodes, Laurera subbengualensis, Laurera subphaeriodes, Laurera varia, Laurera verrucoaggregata, Laurera sp. have pynedium only, Lithothelium paraguaense , Lithothelium sp., Melanotreca anomala, Melanotreca sp., Trypethelium elutreiae, Trypethelium indutum, Trypethelium meghalayense, Trypethelium ochroleucum var. subdissocians และ Trypethelium refertum. ชนิดที่ พบมากได้แก่ Laurera subbengualensis บริเวณที่มีความหลากหลายของไลเดนวงศ์ทริพพิทิเลียซิอิมาก ได้แก่ อุทยาน แห่งชาติภูหินร่องกล้า และอุทยานแห่งชาติขุนตาล

Study on Taxonomy and Ecology of the Lichens Family Trypetheliaceae in Thailand

K. Vongshewarat P. Mongkonsuk Graduate student Thesis Advisor

K. Boonpragob

Thesis Co-Advisor

Ramkhamhaeng University.

The Family Trypetheliaceae is pyrenocrustose lichens which distribute abundantly in the tropics. The propagation portion, the perithecium, has flask shape with small aperture called ostiole for releasing spores. The perithecium are either immersed or protruding from the thallus in solitary or aggregate form and may be connected by stromatic tissue. These Perithecim are of various glowing colors i.e., black, orange and bright yellow. This study continued from January-June 1998 by sampling and collection of lichens from various parts of the country in the North and the South. The collections were made from twenty seven tree species from Moist Evergreen Forest, Dry Evergreen Forest, Dry Dipterocarp Forest and Hill Evergreen Forest at elevations between 10 - 2,250 meters above sea level. The specimens consist of about two hundred lichen samples which were analyzed taxonomically into 4 Genus, 17 species. These are Laurera aurantica, Laurera megasperma, Laurera phoaemolodes, Laurera subbengualensis, Laurera subphaeriodes, Laurera varia, Laurera having pynedium only, Lithothelium paraguaense, verrucoaggregata, Laurera sp. Lithothelium sp., Melanotreca anomala, Melanotreca sp., Trypethelium elutreiae, Trypethelium meghalayense, Trypethelium ochroleucum var. Trypethelium indutum, subdissocians and Trypethelium refertum. The most abundant species is Laurera subbengalensis. The highest biodiversity of the lichens Family Trypetheliaceae is found at Phu Hin Roung Klang National Park and Doi Khuntan National Park

การศึกษาอนุกรมวิธานของไลเคนวงศ์เลคาโนราซิอิในประเทศไทย

วิไลรัตน์ ขำทิม

นักศึกษา

พิบูลย์ มงคลสุข

อาจารย์ที่ปรึกษา

กัณฑรีย์ บุญประกอบ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ไลเคนวงศ์เลคาโนราซิอิ เป็นไลเคนในกลุ่มครัสโตส ที่มีลักษณะของธัลลัส (thallus) เป็นแผ่นบางแบนราบติดแน่นกับที่ อยู่อาศัย สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศโดยการสร้างอะโพธีเซีย ที่มีลักษณะเป็นแผ่นจานกลมขนาดเล็ก มีสีสรรสดใสหรือมืด ทีบ ขอบของอะโพธีเซียอาจมีสีเดียวกันกับธัลลัสและเมื่อตัดเนื้อเยื่อพบว่ามีสาหร่ายอาศัยอยู่ภายใน ถุงแอสคัสบรรจุส ปอร์เซลล์เดียวขนาดเล็กและไม่มีสี ไลเคนวงศ์นี้สามารถพบได้ทั่วไปทั้งบนพรรณไม้และบนหิน โดยเฉพาะในเขตอุทยาน แห่งชาติต่างๆ ของประเทศไทย จากการเก็บรวบรวมตัวอย่างในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวม 550 ตัวอย่าง และทำการจัดจำแนกสายพันธุ์โดยใช้สีและขนาดของอะโพธีเซีย ลักษณะของพาราไฟซีส ขนาดและ จำนวนสปอร์ในถุงแอสคัส รวมถึงตรวจสอบชนิดของสารธรรมชาติที่ไลเคนสร้างขึ้น ปัจจุบันสามารถตรวจสอบสารในไล เคนได้จำนวน 440 ตัวอย่าง พบว่ามีสาร 53 ชนิด ตัวอย่างไลเคนที่เก็บรวบรวมได้ในเขตภาคเหนือ พบว่ามีความหลาก หลายสายพันธุ์มากที่สุด โดยพบ 4 สกุล ได้แก่ Lecanora sp., Maronina sp., Pyrrhospora sp. และ Tephromela sp. โดยไลเคนสกุล Lecanora sp.มีความหลากหลายของชนิดพันธุ์มากที่สุด

Study on Taxonomy of The Lichens Family Lecanoraceae in Thailand

W. Khamthim

Graduate student

P. Mongkolsuk

Thesis advisor

K. Boonplakob

Thesis Co-advisor

Ramkhamhaeng University

The lichen family Lecanoraceae is a member of the crustose group. The main characteristic of the thallus is its thin layer attached to the substrate. Sexual reproduction results in the development of colourful cup-like apothecia. The thallus and marginal apothecia are the same colour. The asci contain small hyaline ascospore. The Lecanoraceae are found on rock and bark and are common inhabitants of the National Parks of Thailand. The 550 samples were collected from Northern, Northeastern and Southern parts of Thailand. The identification is based on characteristic of apothecia, ascospore and paraphyses as well as natural products. Examination of about 440 samples discovered 53 natural products. The greatest diversity in species are from the North. The common genera are *Lecanora*, *Pyrrhospora*, *Maronina* and *Tephromela*. The genus *Lecanora* exhibits the greatest species diversity.

การสืบพันธุ์ของฟองน้ำ *Reniera coerulescens* (Porifera: Demospongiae: Haplosclerida) บริเวณกลุ่มปะการัง อ่าวไทยตอนใน

สายประทีป อาษา นักศึกษา

ธรรมศักดิ์ ยีมิน อาจารย์ที่ปรึกษา สุทัศน์ สุบินประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศึกษาชีววิทยาการสืบพันธุ์ของฟองน้ำ Reniera coerulescens ในบริเวณกลุ่มปะการัง ที่เกาะค้างคาวและเกาะนก อ่าว ไทยตอนใน โดยการติดเครื่องหมายโคโลนีและเก็บตัวอย่างซ้ำทุกเดือนเพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อเยื่อด้วยวิธีไมโครเทคนิค ในห้องปฏิบัติการ ผลการศึกษาเบื้องต้นพบว่าฟองน้ำ Reniera coerulescens มีการแยกเพศ (gonochoric) และออกลูก เป็นตัว (viviparous) จากการสังเกต parenchymella larva ในตัวแม่ พบว่ามีการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ในช่วงเดือนธันวาคม ถึงเดือนมีนาคม พัฒนาการของเซลล์สืบพันธุ์ การปฏิสนธิและพัฒนาการตัวอ่อนของฟองน้ำ Reniera coerulescens อยู่ ในระหว่างการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

Reproduction of a sponge, *Reniera corulescens* (Porifera: Demospongiae: Haplosclerida) in coral communities of the inner Gulf of Thailand

S. Asa Graduate Student
T. Yeemin Thesis Advisor
Subinprasert Thesis Co-advisor

Ramkhamhaeng University

Reproductive biology of marine sponge, *Reniera coerulescens* in coral communities at Khang khao Island and Nok Island in the inner Gulf of Thailand were studied. The sponge colonies were marked and collected monthly for microtechnique analysis of tissue in the laboratory. According to the preliminary study, *Reniera coerulescens* is gonochoric and viviparous. Observation of parenchymella larvae in brood chamber, show that gametes are developed between December and March. Gametogenesis, fertilization and larval development of *Reniera coerulescens* are examined continuously.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืช และคุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล

ชำรงค์ ปรุงเกียรติ

นักศึกษา

ศิริเพ็ญ ตรัยใชยาพร

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเซียงใหม่

การศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชและคุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเชื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล โดยเก็บตัวอย่าง 3 จุด ที่ระดับความลึก 30 ซม., 5 ม. และ 10 ม. จากตัวอย่างที่เก็บ 3 เดือน คือ เดือนมกราคม - เดือนมีนาคม 2541 พบ แพลงก์ตอนพืช 20 สกุล 5 ดิวิชั่น ดังนี้ Chlorophyta, Chrysophyta, Cryptophyta, Cyanophyta และ Euglenophyta แพลงก์ตอนพืชที่พบมากได้แก่ Cylindrospermopsis, Closterium และ Melosira เป็นตัน ส่วนคุณภาพทางเคมีของน้ำ พบค่าต่าง ๆ ดังนี้ BOD 0-1.4 mg/l, ค่าการนำไฟฟ้า 98.4-156.4 µS/cm, water alkalinity 43-66 mg/l as CaCO₃, ammonia-nitrogen 0-0.26 mg/l, nitrate-nitrogen 0.037-0.129 mg/l และ ortho-phosphate น้อยกว่า 3µg/l

Diversity of Phytoplankton and Water Quality in the Reservoir of Mae Ngat Somboonchol Dam

T. Proongkiat S. Traichaiyaporn Graduate Student Thesis Advisor

Chiang Mai University

The diversity of phytoplankton and water quality in the reservoir of Mae Ngat Somboonchol dam were studied. Phytoplankton and water samples from 3 sampling sites were colected at the depth of 30 cm, 5 meters and 10 meters from January-March, 1998. Phytoplankton species belong to 20 genera in 5 divisions, Chlorophyta, Chrysophyta, Cryptophyta, Cyanophyta and Euglenophyta. *Cylindrospermopsis, Closterium* and *Melosira* were found in high number. Chemical parameters were as follow: BOD: 0-1.4 mg/l, electrical conductivity: 98.4-156.4 μ S/cm, water alkalinity: 43-66 mg/l as CaCO₃, ammonia-nitrogen: 0-0.26 mg/l, nitrate-nitrogen 0.037-0.129 mg/l and ortho-phosphate less than 3 μ g/l.

อนุกรมวิธานและนิเวศวิทยาของไลเคนวงศ์กราฟิดาซีอิ ในเขตป่าชายเลนฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย

นาลิน ภมรพล

นักศึกษา

พิบูลย์ มงคลลุข

อาจารย์ที่ปรึกษา

กัณฑรีย์ บุญประกอบ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ใลเดนวงศ์กราฟิดาซีอิเป็นครัสโตสไลเดนกลุ่มที่สร้างอะโพธีเชียเป็นแนวขนาน 2 ส่วนประกบกันคล้ายริมฝีปาก (lip-like apothecia) พบมากในเขตร้อน (tropical region) จึงถูกเรียกว่า ไลเดนเขตร้อน (Tropical lichens) การสำรวจและศึกษา ไลเดนวงศ์นี้เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม-มิถุนายน 2541 ในบริเวณเขตป่าชายเลน 3 จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง รวบรวมตัวอย่างไลเดนวงศ์กราฟิดาซีอิได้ประมาณ 540 ตัวอย่าง เมื่อนำไลเดน 80 ตัวอย่างมาจัดจำแนก ชนิดตามหลักอนุกรมวิธานโดยอาศัยลักษณะทางกายวิภาค สัณฐานวิทยา เช่น ลักษณะสปอร์ และองค์ประกอบทางเคมี สามารถจำแนกได้ 3 สกุล คือ Graphina sp. Graphis sp. และ Phaeographis sp. ในจำนวนนี้จำแนกได้ถึงชนิดเพียง 2 ชนิด คือ Graphis cf. poitaeoides และ Phaeographis cf. tortuosa และมีบางตัวอย่างที่คาดว่าจะเป็นชนิดใหม่ (new species) นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างไลเดนที่อยู่ระหว่างดำเนินงานศึกษาอีก 470 ตัวอย่าง ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าจะพบไล เดนชนิดใหม่เพิ่มขึ้น

Taxonomy and Ecology of the Lichen Graphidaceae in Mangrove Forest on the East Coast of Thailand

N. Pamornpol P. Mongkolsuk K. Boonpragob Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Ramkhamhaeng University

The Family Graphidaceae belongs to the crustose group of lichens which produce a fruiting body composed of two parallel lines or lip-like apothecia. They are abundantly distributed in the tropics and are commonly called "Tropical Lichens". Collections of the lichens Graphidaceae in this study were performed between January and June 1998 from Mangrove Forests of the three provinces Chachoengsoa, Chonburi and Rayong. About five hundred forty (540) samples were collected and careful examination on taxonomic characters of eighty specimens were performed. The identification is based on anatomy and morphology of the thallus and apothecia as well as their chemistry by using spot test and Thin Layer Chromatography (TLC). Three genera have been identified; Graphina sp., Graphis sp. and Phaeographis sp. and only two species recognized. These are Graphis of poitaeoides and Phaeographis of tortuosa. Many specimens remain unidentified and are expected to be new species. The remaining specimens will be studied thoroughly, by which many new species are expected to be described.

การสำรวจและศึกษาพื้นผิวของพยาธิตัวกลมในปลาน้ำจืด จากลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสูเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

กานดา ค้ำซู

นักศึกษา

ชโลบล วงศ์สวัสดิ์

คาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ได้สุ่มจับปลาน้ำจืด ในระหว่างเดือนมกราคม ถึง มิถุนายน พ.ศ.2541 จากลำน้ำแม่สา อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ 4 จุด นำมาตรวจสอบพยาธิตัวกลมในห้องปฏิบัติการ พบพยาธิตัวกลม 7 ชนิดคือ Haplonema sp., Rhabdochona sp., Camallanus sp., Spinitectus sp. และไม่ทราบชื่ออีก 3 สกุล สำหรับงานที่ต้องทำต่อไปคือ ตรวจ สอบชนิดพยาธิตัวกลมจากปลาน้ำจืดและนำไปศึกษาพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope)

Survey and Surface Study of Nematodes in Fresh Water Fishes from Mae-Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai

K. Kumchoo Graduate Student C. Wongsawad Thesis Advisor Chiang Mai University

The fresh water fishes were collected from Mae-Sa Stream, Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai Province for 4 sites, during January to June 1998. The identification of nematodes were 7 genera as follow; *Haplonema* sp., *Rhobdochona* sp., *Spinitectus* sp., *Camallanus* sp., and 3 unknown genera. The investigation would befuture as survey the species of collected nematodes and divided some species to examine the tegumental by scanning electron microscope (SEM) method.

แนวทางการทดแทนของป่าพรุโต๊ะแดงและพรุควนเคร็ง ภาคใต้ของประเทศไทย

เจริญวิชญ์ หาญแก้ว นักศึกษา

สนิท อักษรแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษา

อุทิศ กุฎอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
สมคิด สิริพัฒนดิลก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้ศึกษาสังคมป่าพรุโต๊ะแดง ในบริเวณป่าพรุดั้งเดิม 6 แปลง ป่าพรุเปลี่ยนสภาพ 5 แปลง และศึกษาป่าพรุควนเคร็ง 9 แปลง ในบริเวณป่าเสม็ดหนาแน่น, ป่าเสม็ดถูกรบกวน, ป่าเสม็ด-จูด, ป่าจูด-ทุ่งหญ้า และทุ่งหญ้า โดยวางแปลงขนาด 40x40 เมตร² ตามวิธีการแบบ releve' method ในหมู่ไม้ตัวแทน (sample stand) ที่ครอบคลุมทุกสภาพของสังคมป่าพรุ ผลการศึกษาพบว่า ป่าพรุดั้งเดิมของป่าพรุโต๊ะแดง มีความสมบูรณ์และมีความหลากชนิดของไม้ใหญ่สูง (26-32 ชนิด พันธุ์) มีไม้เด่นเช่น หว้าหิน ปาหนันช้าง มะฮัง อกปลาช่อน สะเตียว ชะเมาน้ำ ในพื้นที่ป่าพรุเปลี่ยนสภาพบางส่วนมี การเข้ามาครองพื้นที่ด้วยพรรณไม้ที่มีความหลากหลายสูง (23 ชนิดพันธุ์) ซึ่งใกล้เคียงกับชนิดของป่าพรุดั้งเดิม แต่ สังคมพืชส่วนใหญ่ของป่าพรุเปลี่ยนสภาพ จะคล้ายกับที่ปรากฏในพื้นที่ป่าพรุควนเคร็ง คือพบเพียงเสม็ดชนิดเดียวทุก แปลงศึกษา แต่มีความแตกต่างกันในด้านโครงสร้างของสังคมโดยเฉพาะความหนาแน่น ความถี่ และดัชนีความสำคัญ (IVI) ในพื้นที่พรุโต๊ะแดงพบนก ประมาณ 50 ชนิด และมีความหลากชนิดของปลาสูง (27 วงศ์ 88 ชนิดพันธุ์) ในพื้นที่ป่าพรุควนเคร็งพบนก ประมาณ 70 ชนิด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนกน้ำ และมีปลาชุกชุม (24 วงศ์) จากการศึกษาสภาพพื้นที่ และปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพ ปรากฏว่าน้ำส่วนใหญ่มีสภาพเป็นกรดจัดทั้งฤดูน้ำมากและฤดูแล้ง ค่า pH อยู่ระหว่าง 3-4.5, ค่า DO ตั้งแต่ 2.3-8.7 ดินมีความเป็นกรดสูง (pH 2.5-4.7) ดินในป่าพรุดั้งเดิมมีชั้นดินพีทลึกและมีความอุดมสมบูรณ์สูงกว่าป่าพรุเปลี่ยนสภาพและป่าเสม็ด

Successional Trends of To Daeng and Kuan Kreng Peat Swamp Forests, Southern Thailand

C. Hankaew Graduate Student
S. Aksornkao Thesis Advisor
U. Kutintara Thesis Co-advisor
S. Siripatanadilok Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Twenty 40 x 40 m² sample plots were studied by releve' method on sample stands over all plant ecosystems of To Daeng and Kuan Kreng peat swamp forest (PSF). Six sample plots of primary PSF were very rich with high species diversity (26-32 species), their dominant species were Eugenia kunstleri King, Goniothalamus giganteus Hook.f.et.Th., and Macaranga pruinosa (Miq.) Muell.Arg. The succession on these 2 plots was by Macaranga pruinosa, which was developing to the stage of a climax community. On one in 3 plots of secondary PSF the succession was a diversify of 23 species mostly like the species within the primary PSF. Two plots of secondary PSF and 2 plots in the developed zone had only Melaleuca cajuputi Powell, the same as 9 plots of Kaun Kreng PSF, but have differences in density, frequency and important value index of their structural ecosystems. Water from To Daeng and Kaun Kreng was very strongly acidity (pH 3.0-4.5), and dissolved oxygen was 2.3-8.7. In dry season, there is no water in 6 sample plots even to a burrowed depth of one meter. PSF soils exhibited very high acidity (pH 2.5-4.7) and soils of primary PSF had more depth of peat and more organic material than secondary PSF and Melaleuca forest. There was a high diversify of 88 species, 27 families of fishes in To Daeng PSF and there are about 24 families of fishes in Kuan Kreng PSF. There were 50 and 70 species of birds in To Daeng and Kaun Kreng respectively.

การศึกษาแบบอย่างเสียงร้องของนกกกในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ศิริวรรณ นาคขุนทด

นักศึกษา

พิไล พูลสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

โอภาส ขอบเขตต์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ปานเทพ รัตนากร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาแบบอย่างเสียงร้องของนกกกจำนวน 6 คู่ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า ในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม เป็น ช่วงที่นกเริ่มฤดูทำรัง นกตัวผู้จะส่งเสียงร้องประมาณ 97% และนกตัวเมียส่งเสียงร้องตอบรับนกตัวผู้บ้างเป็นครั้งคราว จนนกเริ่มผสมพันธุ์กัน ช่วงเวลาที่นกตัวเมียวางไข่ เลี้ยงดูลูกอ่อนภายในโพรงรัง จนกระทั่งลูกนกออกจากรัง ในเดือน พฤษภาคม นกตัวผู้จะส่งเสียงร้องน้อยลงประมาณ 18%

A Study of Vocalization Patterns of Great Hornbills (*Buceros bicornis*) at Khao Yai National Park

S. Nakkuntod

Graduate Student

P. Poonswad

Thesis Advisor

O. Khobkhet

Thesis Co-advisor Thesis Co-advisor

P. Ratanakorn Kasetsart University

This study observed behaviour and vocalization of 6 pairs of Great Hornbills (*Buceros bicornis*) at their nests located in Khao Yai National Park. It was observed that the males called about 97% during courtship and nest preparation in December - January. After the female was ensconced until chicks fledged in May, the frequency of the calls by male were reduced about 18%.

ความต้องการทางนิเวศวิทยาของนกปรอดบางชนิดในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

กฤษณา ชายกวด นักศึกษา

พิไล พูลสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา
โอภาส ขอบเขดด์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
นิตยา เลาหะจินดา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การศึกษาความต้องการทางนิเวศวิทยาของนกปรอดบางชนิดในเรื่องพื้นที่หากิน ชนิดอาหาร และพื้นที่อยู่อาศัยใน อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ในพื้นที่ต่างกัน 4 แบบคือ ป่ารุ่น ทุ่งหญ้า ขอบป่า และป่าทึบ ผลการศึกษาพบนกปรอดทั้ง หมด 6 ชนิดในพื้นที่แตกต่างกันดังนี้คือ นกปรอดหัวโขน (Pycnonotus jocosus) พบในป่ารุ่น ทุ่งหญ้า และชายป่า ปรอดเหลืองหัวจุก (Pmelanicterus) พบในป่ารุ่น ทุ่งหญ้า ชายป่า และป่าทึบ ปรอดคอลาย (P.finlaysoni) พบในป่ารุ่น และชายป่า ส่วนปรอดทอง (P.atriceps) พบเฉพาะในป่ารุ่นเท่านั้น ปรอดโอ่งเมืองเหนือ (Criniger pallidus) และปรอด เล็กตาขาว (Hypsipetes propinquus) พบในพื้นที่ชายป่าและป่าทึบ

Ecological Niches of Some Bulbuls (Family: Pycnonotidae) in Khao Yai National Park

K. Chaikuad
 P. Poonswad
 O. Khobkhet
 N. Lauhachinda
 Gaduate Student
 Thesis Advisor
 Thesis Co-advisor
 Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The foraging niches of bulbuls, food types and habitat preference were studied in 4 different types of habitats; secondary forest, grassland, the forest edge and dense forest at Khao Yai National Park. There were 6 species of bulbul found in different habitats. Red-whiskered Bulbul (*Pycnonotus jocosus*) was found in secondary forest, grassland and the forest edge. Black-crested Bulbul (*P. melanicterus*) was found in secondary forest, grassland, the forest edge and the dense forest. Stripe-throated Bulbul (*P. finlaysoni*) was found in secondary forest and the forest edge but Black-headed Bulbul (*P. atriceps*) was found only in secondary forest. Both Puff-throated Bulbul (*Criniger pallidus*) and Grey-eyed Bulbul (*Hypsipetes propinquus*) were found in the forest edge and the dense forest.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในจังหวัดกาญจนบุรี

คฑาวุธ ปานบุญ

นักศึกษา

ลัดดา วงศ์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อนงค์ จีรภัทร์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้ศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในจังหวัดกาญจนบุรี ตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึง มิถุนายน 2541 พบ แพลงก์ตอนพืชทั้งหมด 72 ชนิด 57 สกุล จัดอยู่ใน 3 Division ได้แก่ Cyanophyta, Chlorophyta และ Chromophyta พบ 9 สกุล 14 ชนิด ใน Division Cyanophyta, 34 สกุล 39 ชนิด พบใน Division Chlorophyta และ 14 สกุล 15 ชนิด พบใน Division Chromophyta สกุลที่พบบ่อยที่สุดได้แก่ Oscillatoria

Diversity of phytoplankton in Kanchanaburi Province

K. Panboon

L. Wongrat A. Jerapat

Graduate Student

Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Kasetsart University

The diversity of phytoplankton in Changwat Kanchanaburi was studied from January 1997 to June 1997. The total number of phytoplankton was 72 species, 57 genera, including 3 Divisions: Cyanophyta, Chlorophyta and Chromophyta. Nine species, 14 genera in Division Cyanophyta were found; 34 species, 39 genera were found in Division Chlorophyta; and 14 species, 15 genera were found in Division Chromophyta. The most plentiful genus was Oscillatoria.

ความหลากหลายของแพลงก์ตอนสัตว์ในจังหวัดกาญจนบุรี

วรรณดา พิพัฒน์เจริญชัย

นักศึกษา

ลัดดา วงศ์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประจิตร วงศ์รัตน์

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้ทำการศึกษาความหลากหลายของแพลงก์ตอนสัตว์จากสถานีเก็บตัวอย่าง 24 แห่งในจังหวัดกาญจนบุรี ตั้งแต่เดือน มกราคม 2541 ถึงเดือนมิถุนายน 2541 สามารถจัดจำแนกแพลงก์ตอนสัตว์ใต้ 3 ไฟลัม รวม 41 สกุล 77 ชนิด ได้แก่ Phylum Protozoa 14 สกุล 20 ชนิด. Phylum Rotifera 27 สกุล 57 ชนิด และ Phylum Arthropoda Class Crustacea, Subclass Copepoda ซึ่งพบในระยะ Copepod nauplius และ Copepodid Stage ผลการศึกษาความหลากหลายของ แพลงก์ตอนสัตว์ในจังหวัดกาญจนบุรีครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของแพลงก์ตอนสัตว์น้ำจืดในประเทศไทยต่อไป.

Diversity of Zooplankton in Changwat Kanchanaburi

W. Pipatcharoenchai

Graduate Student

L. Wongrat

Thesis Advisor

P. Wongrat

Thesis Co-advisor

Kasetsart University

Twenty-four freshwater habitats in Changwat Kanchanaburi were surveyed for Zooplankton from January 1998 - June, 1998. Seventy-seven (77) species were indentified in three phylums. There were 14 genus, 20 species of Phylum Protozoa. In addition, there were 27 genus, 57 species of Phylum Rotifera and Phylum Arthropoda. Class Crustacea, subclass Copepoda of Phylum Arthropoda were found in copepod nauplius and copepodid stages. This report on zooplankton from Changwat Kanchanaburi will be useful as basic data about freshwater zooplankton in Thailand.

ความหลากหลายทางชีวภาพของเห็ดราขนาดใหญ่ ในเขตศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาเขียวจังหวัดชลบุรี

รัตเขตร์ เชยกลิ่น

นักศึกษา

พรรณี จิตาภิชิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทำการสำรวจและเก็บรวบรวมเห็ดราขนาดใหญ่ในชั้น Myxomycetes, Ascomycetes และ Basidiomycetes บริเวณศูนย์ ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาเขียว อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ระหว่างเดือนมิถุนายนจนถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ถึง 2542 จากนั้นนำตัวอย่างเห็ดราที่รวบรวมได้มาศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา เพื่อจัดจำแนกหรือแสดงเอก ลักษณ์จนได้ชื่อวิทยาศาสตร์จนถึงระดับชนิด (พรรณ) สำหรับตัวอย่างที่ไม่สามารถจัดจำแนกได้เนื่องจากมีลักษณะ สัณฐานวิทยาใกล้เคียงกันมากจะนำมาศึกษารูปแบบไอโซไซม์ นอกจากนั้นนำตัวอย่างที่เก็บได้มาอบแห้งและจัดเก็บ รวบรวมไว้เป็นพิพิธภัณฑ์เห็ดราของภาดวิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง

Biodiversity of Macrofungi at Khao Kheow Nature and Wild Life Educational Centre, Chonburi Province

R. Choeyklin

Graduate Student

P. Dhitaphichit

Thesis Advisor

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Surveys and collections of macrofungi (Myxomycetes, Ascomycetes and Basidomycetes) will be performed around the areas of Khao Kheow Nature and Wild Life Educational Centre, Chonburi Province, from June to November, 1998-1999. The samples collected will be taxonomically identified to species. For samples with very similar characters, isozyme patterns will be studied. Perfect samples collected will also be dried and systemetically set up into a "Fungal Museum" in the Department of Applied Biology, Faculty of Science, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

องค์ประกอบชนิดของปลาในคลองที่ผ่านป่าชายเลน ซึ่งเป็นผลจากการใช้ที่ดินชายฝั่ง บริเวณอ่าวตราด

นวลจันทร์ สิงห์คราญ สุรพล สุดารา นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาองค์ประกอบชนิดของปลาในคลองที่ผ่านป่าชายเลน บริเวณอ่าวตราด 3 คลอง ได้แก่ คลองบางพระ, คลองท่า พริก และคลองท่าเลื่อน จากการศึกษา พบปลาทั้งสิ้น 47 วงศ์ รวม 111 ชนิด โดยพบปลาจากคลองบางพระ, คลองท่า พริก และคลองท่าเลื่อน 95 ชนิด, 75 ชนิด และ 80 ชนิด ตามลำดับ เป็นปลาที่พบในฤดูน้ำมาก 62 ชนิด, พบในฤดูน้ำ น้อย 80 ชนิด และพบทั้งสองฤดูกาล 31 ชนิด ปลาที่พบส่วนใหญ่อยู่ในวงศ์ Cyprinidae (8.1%), Gobiidae (8.1 %), Sigaindae (6.3 %), Engraulidae (5.4 %), Hemiramphidae (4.5 %), Carangidae (4.5 %), Leiognathidae (3.6 %) Lutjanidae (3.6 %), Clupeidae (3.6 %), Mugilidae (3.6 %), Chandidae (3.6 %), Eleotridae (3.6 %) เป็นตัน และ พบปลาในวงศ์ Phallostethidae 1 ชนิดที่ยังไม่มีรายงานว่าเคยพบในประเทศไทยมาก่อน ได้แก่ Neostethus lankesteri (Regan. 1916)

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2530, 2535 และ 2540 ใน 7 ตำบล บริเวณอ่าวตราด ได้แก่ ต.วัง กระแจะ, ต.หนองเสม็ด, ต.หนองคันทรง, ต.ท่าพริก, ต.ตะกาง, ต.ชำราก และ ต.แหลมกลัด รวมพื้นที่ทั้งหมด 395.2 ตร.กม. จำแนกการใช้ที่ดินชายฝั่งได้ 10 ประเภท คือ (1) นาข้าว, (2) ยางพารา, (3) สวนผสมไม้ยืนตัน, (4) ป่าบก, (5) ป่าชายเลน, (6) ป่าถูกบุกรุก, (7) ที่รกร้าง, (8) นากุ้ง (9) แหล่งที่อยู่อาศัย และ (10) แหล่งน้ำโดยพบว่าพื้นที่นากุ้งเพิ่ม ขึ้นจากเดิม 1.99 ตร.กม. ในพ.ศ. 2530 เป็น 20.96 ตร.กม. ในพ.ศ 2540 (เพิ่มขึ้น 953.27 %) ขณะเดียวกัน พื้นที่ป่า ชายเลนลดลงจาก 68.13 ตร.กม. ในพ.ศ.2530 เหลือ 58.74 ตร.กม.ในพ.ศ 2540 โดยพื้นที่ที่ลดลงทั้งหมด (13.78 %) เปลี่ยนไปเป็นพื้นที่นากุ้ง ส่วนพื้นที่นาข้าวลดลงจาก 119.13 ตร.กม. ในพ.ศ. 2530 เป็น 102.71 ตร.กม. ในพ.ศ. 2540 โดยพื้นที่ 11.57 ตร.กม.(70.46 %) จากพื้นที่ที่ลดลงทั้งหมด เปลี่ยนไปเป็นนากุ้ง ส่วนการสัมภาษณ์ชาวประมงชายฝั่ง ขนาดเล็ก จำนวน 91 ครัวเรือน จากทั้งหมด 599 ครัวเรือน ในพื้นที่ 7 ตำบลบริเวณอ่าวตราด พบว่า ชาวประมงร้อยละ 96 มีความเห็นว่าปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ในปัจจุบันน้อยกว่าที่เคยจับได้ในอดีต โดยชาวประมงร้อยละ 18.7 มีความเห็น ว่าสาเหตุที่จับปลาได้ปริมาณน้อยกว่าในอดีตเนื่องจากปริมาณชาวประมงเพิ่มขึ้น, ชาวประมงร้อยละ 15.4 มีความเห็น ว่าเนื่องจากการทำอวนรุนและอวนลากบริเวณชายฝั่ง และชาวประมงร้อยละ 12.1 มีความเห็นว่า เนื่องจากการปล่อยน้ำ ทิ้งจากนากุ้งลงสู่คลองและทะเล นอกจากนี้ชาวประมงร้อยละ 74.7 มีความเห็นว่าป่าชายเลนมีประโยชน์ต่อการทำ ประมงชายฝั่งในด้านต่างๆ เช่น เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน ฯลฯ ในขณะเดียวกัน ชาวประมงร้อยละ 85 มีความเห็นว่าป่าชายเลนบริเวณอ่าวตราดในปัจจุบันมีสภาพเสื่อมโทรมลง โดยชาวประมงร้อยละ 50 มีความเห็นว่า เนื่องมาจากการใช้พื้นที่ป่าชายเลนทำนากุ้ง

Species Composition of Fish in Mangrove Canals as Reflected from Coastal Land Use at Trat Bay

N. Singkran S. Sudara Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

The study on species composition of fish was carried out in three mangrove canals of Trat bay, which include Bangphra, Thaprik and Thalean canals. A total of 111 species from 47 families of fish were collected. Species of fish found from Bangphra, Thaprik and Thalean canals were 95, 75 and 80 species, respectively. Sixty-two species of them were found in wet season, 80 species were found in dry season and 31 species were found in both wet and dry seasons. The main families were Cyprinidae (8.1%), Gobiidae (8.1%), Sigaindae (6.3%), Engraulidae (5.4%), Hemiramphidae (4.5%), Carangidae (4.5%), Leiognathidae (3.6%), Lutjanidae (3.6%), Clupeidae (3.6%), Mugilidae (3.6%), Chandidae (3.6%), Eleotridae (3.6%). One species in family Phallostethidae, Neostethus lankesteri (Regan, 1916), was found as a new record in Thailand.

Satellite images of coastal areas of Trat bay, in 1987, 1992 and 1997, were classified. They covered 395.2 km² of 7 Thambons, Wangkrajae, Nongsamed, Nongkhansong, Thaprik, Takang, Chamrak and Laemklad, Land use was delineated into 10 classes: 1) paddy field, 2) rubber tree, 3) standing tree, 4) terrestrial forest, 5) mangrove, 6) encroached forest, 7) abandon area, 8) shrimp farm, 9) residential area and 10) water source. The results indicated that the shrimp farming area had been increased from 1.99 km² in 1987 to 20.96 km² in 1997 (953.27 % increased). At the same time, mangrove areas had been decreased from 68.13 km² in 1987 to 58.74 km² in 1997 (13.78% decreased), and all of the area of decrease was replaced by shrimp farms. Paddy area had been decreased from 119.13 km² in 1987 to 102.71 km² in 1997. 11.57 km² (70.46 %) of all increasing areas were changed into shrimp farm. According to interviews with over 91 households of 599 households of coastal small-scale fishermen in 7 Thambons at Trat bay, 96 % of fishermen commented that the catch of aquatic animals at present was less than in the past. And 18.7 % of them thought the cause of decrease was due to the increase in the number of fishermen, while 15.4 % of them thought that the effect was from the coastal fisheries using push nets and trawlers. Among those interviewed, 12.1 % of them pointed out that the effect was from shrimp farm drainage of polluted water into the canals and the sea. Besides, 74.7 % of fishermen knew that the mangrove was useful for coastal fisheries as well as for the residential area and as a nursery ground of aquatic animals. In addition, 85 % of fishermen indicated that the mangrove was deteriorated and 50 % of them though that it was due to shrimp farming in mangrove area.

ชีววิทยาการสืบพันธุ์ของนกหัวขวานใหญ่สีเทาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี

เสวย ศรีคำแท้

นักศึกษา

โอภาส ขอบเขตต์

คาจารย์ที่ปรึกษา

นริศ ภูมิภาคพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

วีระยทธิ์ เลาหะจินดา

คาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นกหัวขวานใหญ่สีเทาสร้างรังและวางไข่ในโพรงไม้ จัดเป็นนกที่เป็น Keystone species ในป่า คือเป็นผู้สร้างโพรงที่ สามารถใช้เป็นรังสำหรับนกชนิดอื่นที่ไม่สามารถเจาะโพรงได้เอง นกหัวขวานใหญ่สีเทามีพฤติกรรมที่น่าสนใจอีกรูป แบบหนึ่งคือ Cooperative Breeding ซึ่งมีอิทธิพลและความสำคัญที่จะดำรงไว้ซึ่งพันธุกรรมอย่างยั่งยืนต่อไป ขนาดลำ ตัวของนกหัวขวานใหญ่สีเทาคือ 50 เซนติเมตร มีขนสีเทา บริเวณใต้คางและคอสีสัม เพศผู้ต่างจากเพศเมียคือ มีขน บริเวณใต้ตาสีแดง ปากค่อนข้างยาว เท้าสีเทา แพร่กระจายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นส่วนใหญ่ มีฤดูการสืบพันธุ์ ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม รังสูงจากพื้นดิน 9 - 45 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางของปากโพรง 10 เซนติเมตร ลึกประมาณ 30 เซนติเมตร ไข่มีขนาดใหญ่เป็นสีขาว ขนาดเฉลี่ย 39.1 x 29.4 มิลลิเมตร วางไข่ 2 - 4 ฟองต่อรัง ทั้ง สองเพศช่วยกันเจาะโพรง ฟักไข่ และเลี้ยงลูกอ่อน

Breeding Biology of Great Slaty Woodpecker: *Muelleripicus pulverulentus* (Temminck) in Huai Kha Keang Wildlife Sanctuary, Changwat Uthai Thani

S. Srikhamthair

Graduate Student

O. Khobkhet

Thesis Advisor

N. Pumipakpun

Thesis Co-advisor Thesis Co-advisor

V. Laohajinda Kasetsart University

There is a high level of interest in birds now because observing them is easy, they are the subject of birdwatching which has become an important pastime, and they are very important in the ecosystem. One important bird is the great slaty woodpecker which makes its nest in tree holes, so it is a keystone species in the forest as a producer of nesting cavities for secondary hole-nesting birds. Its cooperative breeding is one interesting behavior because it is the most important factor influencing reproductive success and survival.

The great slaty woodpecker is 50 cm in length. Its plumage is almost wholly dark grey with small white spots, but it has a pale throat; males have a small red mustache; quite a long bill and grey feet. Its mainly distribution is in South-East Asia. The nesting season appears to be March to May. The nest is very high up, 9-45 m, with an entrance of about 10 cm in diameter before it widens to 30 cm or so into the egg chamber. Eggs, normally 2 or 4 in number, are white and strikingly large, the average size is 39.1 x 29.4 mm. Both sexes share in excavating the hole, incubation, and feeding the young.

ผลกระทบของการเลี้ยงปลากระพงขาวในกระชังต่อความหลากหลายของสัตว์หน้าดิน ขนาดใหญ่ บริเวณบ้านล่างท่าเสา ในทะเลสาบสงขลาตอนล่าง

กานดา เรื่องหนู

นักศึกษา

เสาวภา อังสุภานิช

อาจารย์ที่ปรึกษา

ยงยุทธ ปรีดาลัมพะบุตร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการสำรวจชนิด ปริมาณ การแพร่กระจาย ความผันแปรตามฤดูกาล และปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องของ สัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ ระหว่างบริเวณที่มีการเลี้ยงปลากระพงขาวในกระชังหนาแน่นกับบริเวณใกล้เคียงเป็นระยะทางออกไป 5, 15, 25, 50 และ 100 เมตร พื้นที่บริเวณบ้านล่างท่าเสา ในทะเลสาบสงขลาดอนล่าง โดยจะเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน 2541 ถึง เดือนกรกฎาคม 2542 กำหนดจุดสำรวจในการเก็บตัวอย่าง 3 แนว รวม 18 จุด แต่ละแนวทำมุม 90 องศา และในแต่ละแนวมีจุด เก็บตัวอย่าง 6 จุด มีระยะห่างจากจุดกระซัง (0) 5, 15, 25, 50 และ 100 เมตร เก็บตัวอย่างสัตว์หน้าดินโดยใช้ Tamura's grab (พื้นที่ 0.05 ตารางเมตร) ทุก 3 เดือน จำนวน 5 grab ต่อจุดเก็บตัวอย่างรวม 4 ครั้ง 360 ตัวอย่าง คำเนินการคัดแยกและดองตัว อย่างสัตว์หน้าดิน ตามวิธีมาตรฐานก่อนนำไปจำแนกชนิดและทำการศึกษา คุณภาพตะกอนดินทางกายภาพ (ขนาดอนุภาค ตะกอน และอุณหภูมิ) และทางเคมี (ศักย์ไฟฟ้ารีดอกซ์ ปริมาณอินทรีย์วัตถุ และพีเอช) คุณภาพน้ำทางกายภาพ (ความลึก และ อุณหภูมิ) และทางเคมี (พีเอช ความเค็ม และออกซิเจนที่ละลายน้ำ) เพื่อหาความสัมพันธ์และวิเคราะห์ผลกระทบของการเลี้ยง ปลากระพงขาวในกระซังต่อความหลากหลายของสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของทะเลสาบสงขลาตอนล่างที่สืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์ของการเลี้ยงปลาในกระซังกับปริมาณ และความหลากหลายของสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการทะเลสาบสงขลา เพื่อการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนต่อไป

Effects of Sea Bass (Lates calcarifer) Farming on the Macrozoobenthos Diversity at Ban Lang Tha Sao, the Lower Songkhla Lake

K. Ruangnu S. Angsupanich

Y. Predalumpaburt

Graduate Student Thesis Advisor Thesis Co-advisor

Prince of Songkla University

This research will investigate the species, quantities distribution, the seasonal variation and factions of environment of macrobenthos between intense cages of sea bass farming and within 5, 15, 25, 50 and 100 m. They will be collected at 18 points at Ban Lang Tha Sao in the Lower Songkhla Lake. The 16 month project will begin in April, 1998 until July, 1999. Macrobenthos will be collected with a Tamura's grab (area 0.05 m²) and processed according to standard methods before identification. Every 3 months 5 grab samples per point will be collected. Samples will be taken along 3 transect lines at distances of 0, 5, 15, 25, 50 and 100 m. Each transect will face towards the lake and be separated by an angle of 90°. Some 360 samples from 4 trips will be analyzed. Physical and chemical characteristic of the habitats will be related to the organisms present. These data recorded will include: depth, temperature, pH, salinity and dissolved oxygen. Sediment will be analyzed in terms of particle size, temperature, redox potential, organic matter, and pH. The objective of this research will be to relate the impact of and cages of sea bass farming on macrozoobenthos diversity at Ban Lang Tha Sao. Data presentation will be used to display the environment diversity of macrozoobenthos. This data will be utilized in planning and management for more sustainable aquaculture in Songkhla Lake.

อนุกรมวิธานของปลาในกลุ่มกูเราในน่านน้ำไทย

รติมา ครุวรรณเจริญ

นักศึกษา

วิมล เหมะจันทร

คาจารย์ที่ปรึกษา

จพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงวิธีการจำแนกพรรณปลากุเราระดับสกุลและชนิด และจัดทำคู่มือวิเคราะห์ที่ถูก ต้องด้วยการวัดและนับส่วนประกอบของอวัยวะและบันทึกลักษณะทางสัณฐานวิทยาทั้งภายนอกและภายในของตัวอย่าง ที่เก็บรักษาไว้ในสถาบันต่าง จากการเก็บตัวอย่างปลาหนวดพราหมณ์จากตลาด เขื่อน และแหล่งน้ำธรรมชาติของภาค เหนือและตะวันออก และเก็บตัวอย่างปลากุเราเก็บจากท่าเทียบเรือและตลาดสดของชายฝั่งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2540 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2541 ทั้งหมด 242 ตัว คาดว่าพบปลาหนวดพราหมณ์และ ปลากุเรา 2 สกุล 11 ชนิด ได้แก่ ปลากุเรา Eleutheronema tetradactyum, Polynemus plebejus, P. microstoma, P. indicus, P. kuru, P. sextarius, P. melanochir, P. heptadactylus ปลาหนวดพราหมณ์ P. longipectoralis, P. borneensis, และ P. mutifilis ซึ่งชนิดเด่นที่มีการกระจายพันธุ์อยู่เกือบทั่วไปคือ E. tetradactylum

Taxonomy of Threadfin (Pisces: Polynemidae) in Thai Waters

K. Ratima Graduate Student Thesis Advisor H. Wimol

Chulalongkorn University

The objectives of this taxonomic work are to reorganize the group and species identification of threadfins and to produce a paper on the taxonomic key of the group. From November 1997 to September 1998, specimens were collected from markets, dams, fish landings and habitants in the northern, eastern, Gulf of Thailand and Andaman Sea regions, and those deposited in various institutions. Methods of recording counts and measurement, external and internal characters of the specimen have been recorded.

Among the specimens there are 242 examples. Those consist of a likely 2 genera and 11 species of threadfin: Eleutheronema tetradactyum, Polynemus plebejus, P. microstoma, P. indicus, P. kuru, P. sextarius, P. melanochir, P. heptadactylus, paradise threadfins P. longipectoralis, P. borneensis, and P. mutifilis. Eleutheronema tetradactyluma is the dominant species and is widely distributed.

การกระจายและความหลากหลายของสัตว์ทะเลตามฤดูกาลในแหล่งหญ้าทะเลที่อ่าวปัตตานี

กฤษณ อินทรสุข

นักศึกษา

สรพล สดารา

อาจารย์ที่ปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาการกระจายและความหลากหลายของกลุ่มสัตว์ทะเลที่อาศัยในแหล่งหญ้าทะเลที่อ่าวปัตตานี โดยใช้วิธีการ ศึกษาตามโครงการ ASEAN-Australia Marine Science: Living Coastal Resources เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของกลุ่มสัตว์ทะเล ในแหล่งหญ้าทะเลที่มีหญ้า ทะเลชนิดเดียว แหล่งหญ้าทะเลที่มีหญ้า ทะเลชนิดเดียว แหล่งหญ้าทะเลที่มีหญ้าทะเลหลายชนิดผสมกันและพื้นที่ที่หญ้าทะเลถูกทำลายไปแล้ว และหาความ สัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่อยู่กับกลุ่มสัตว์ทะเล จากการศึกษาในเบื้องต้น พบแพลงตอนสัตว์ 15 กลุ่ม กลุ่มที่เด่น คือ Copepods ,ลูกกุ้ง และลูกปู กลุ่ม Polychaetes พบ 17 สกุล 14 วงศ์ โดยพบพวก Nereis sp. ,Nephtys sp และ Euclymene sp.มาก ในกลุ่มหอย พบ 31 สกุล 25 วงศ์ ชนิดที่พบมากคือ Stenothyra sp. ,Tellina sp. และ Ceratium sp. พบกุ้ง 12 ชนิด 7 สกุล 5 วงศ์ กลุ่มที่เด่นคือ Penaeus semisulcatus ,Metapaenaeus elegans และPolaemon styliferus. พบปู 6 ชนิด 4 สกุล 3 วงศ์ ที่พบมากคือ Portunus pelagicus ใน Echinoderms พบเพียงชนิดเดียวคือ Ophiotrix sp. กลุ่มปลาที่พบมี 39 ชนิด 33 สกุล 25 วงศ์ กลุ่มที่เด่นคือ Ambassis kopsii, Pelates quadrilineatus ,Siganus spp. ปลาที่พบส่วนใหญ่เป็นระยะวัยรุ่นและมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษานี้อาจสรุปได้ว่าบริเวณที่ มีหญ้าทะเลหลายชนิดผสมกันจะมีจำนวนชนิดของสัตว์เข้าไปอาศัยมากกว่าบริเวณพื้นที่อื่นๆ

Seasonal Distribution and Diversity of Marine Fauna in Seagrass Beds at Pattani Bay

K. Intharasook

Graduate Student

S. Sudara

Thesis Advisor

Chulalongkorn University

Seasonal distribution and diversity of marine fauna in seagrass beds at Pattani bay were investigated by using the techniques used in ASEAN-Australia Marine Science: Living Coastal Resources Project. The objective is to compare marine fauna in 3 study sites. comprising mono-specific seagrass, mixed species seagrass bed and areas without seagrass; and to determine the relationship between various habitats and associated fauna. Results from a preliminary study found 15 groups of zooplankton with copepods, shrimp larvae and brachyuran zoea were the dominant groups. Seventeen genara from 14 families of polychaetes were recorded. The dominant groups were Nereis sp., Nephtys sp. and Euclymene sp. Mollusks were found of 31 genera from 25 families. Stenothyra sp., Tellina sp., and Ceratium sp. were the common species found. Twelve species from 7 genera and 5 families of shrimp were found in the study sites, the dominant species were Penaeus semisulcatus, Metapaenaeus elegans and Polaemon styliferus. Six species from 4 genera and 3 families of crabs were found with Portumus pelagicus being the dominant species. Ophiotrix sp. was the only species of Echinoderm found. The groups of fishes in these area were found to be of 39 species from 33 genera and 25 families and the dominant species were Ambassis kopsii, Pelates quadrilineatus and Siganus spp. Most of these fishes were in juvenile the stage and are economically important fishes. It can be concluded at this preliminary stage that the mixed species seagrass beds have more species diversity of marine fauna than other areas.

ความแปรผันของไมโครแซทเทลไลท์ดีเอ็นเอของไก่ป่าตุ้มหูแดง Gallus gallus spadiceus ในตอนเหนือและตอนใต้ของประเทศไทย

ประมง เบกใชสง

นักศึกษา

วีณา เมฆวิชัย

คาจารย์ที่ปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาความแปรผันของไมโครแซทเทลไลท์ดีเอ็นเอจากหยดเลือดหรือปลายขนของไก่ป่าตุ้มหูแดง Gallus gallus spadiceus เพื่อใช้แสดงความแปรผันทางพันธุกรรมของไก่ป่าตุ้มหูแดงที่กระจายพันธุ์ในตอนเหนือและตอนใต้ของ ประเทศไทย ความแตกต่างทางสภาพภูมิศาสตร์ทำให้ขวางกั้นการถ่ายทอดยืนระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนกับแหลม มาลายู รวมทั้งถิ่นที่อยู่ถูกทำลายลงอย่างมากพื้นที่ที่เหลือมีขนาดเล็กไม่ต่อเนื่องและถูกล่าจนจำนวนลดลง ส่งผลให้ไม่ สามารถถ่ายทอดยืนระหว่างประชากรบนคาบสมุทรอินโดจีนกับแหลมมาลายู ในช่วงเวลาหลายๆชั่วอายุอาจทำให้เกิด การสูญเสียความหลากหลายทางพันธุกรรมและเกิดความแตกต่างระหว่างประชากรทางตอนเหนือและตอนใต้ การ วิเคราะห์ทางพันธุกรรมระหว่างกลุ่มประชากรย่อยจัดเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการและการวางแผนเพื่อการ อนุรักษ์ ตัวอย่างหยดเลือดหรือขนไก่ป่าตุ้มหูแดงในประชากรตอนเหนือเก็บตัวอย่างจากจังหวัด พะเยา แพร่ และตอน ใต้จากจังหวัดชุมพร พัทลุง และกระบี่ สกัดดีเอ็นเอด้วย Chelex(แล้วเพิ่มปริมาณไมโครแซทเทลไลท์ดีเอ็นเอ ด้วยวิธี ปฏิกิริยาลูกโซโพลีเมอเรส (PCR) แยกความแตกต่างของโลไซด์ด้วยอะคริลาไมท์เจลอิเลคโทรฟอเรซิส และคำนวณค่า เฮทเทอโรไซโกซิตีโดยคอมพิวเตอร์

Microsatellites DNA Variation of Red Junglefowl Gallus gallus spadiceus in Northern and Southern Thailand

P. Begthaisong W. Mekvichai Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn Univerity

Microsatellites DNA variation of Gallus gallus spadiceus from blood strain and feathers were studied as a genetic marker between two different wild populations of Red Junglefowl in Northern and Southern Thailand. Geological barriers as well as habitat destruction, degradation, and fragmentation inhibit gene flow from continental Indo-China to the Malay Peninsula. In many generations it is possible to separate natural populations into two genetically different subpopulations. Genetic analysis between subpopulations plays an important role in wildlife management and conservative programmes. Blood strains and feathers of wild Red Junglefowl were collected from Northern wild populations in (Phayao, Phrae Province) and Southern wild populations in (Chumphon, Phattalung and Krabi provinces). DNA was amplified by Polymerase Chain Reaction (PCR) using Chelex(DNA extraction product. Microsatellite loci were separate by polyacrylamide gel electrophoresis, and heterozygosity was calculated by computer.

ความชุกชุมและความหลากหลายของแอนเนลิดในทะเลหลวงตอนล่างและปัจจัยสิ่งแวดล้อม

มงคลรัตน์ เจริญพรทิพย์

นักศึกษา

เสาวภา อังสุภานิช

อาจารย์ที่ปรึกษา

ยงยุทธ ปรีดาลัมพะบุตร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความซุกซุม ความหลากหลายทางชีวภาพ และการแปรผันตามฤดูกาลของสัตว์หน้า ดินไฟลัมแอนเนลิดา โดยเฉพาะกลุ่มโพลีขีตในทะเลหลวงตอนล่างซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลาตอนกลาง โดย กำหนดระยะเวลาในการศึกษา 1 ปี 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 ในการศึกษาจะ ทำการเก็บตัวอย่างทุก 2 เดือน ในรอบปีฤดูกาล รวม 6 ครั้ง 594 ตัวอย่าง และแบ่งสถานีเก็บตัวอย่างเป็น 9 สถานี เก็บ ตัวอย่างสถานีละ 11 grab (Tamura's grab) พร้อมกันนี้ได้ทำการศึกษาคุณภาพน้ำ ทั้งทางกายภาพ (ความลึก อุณหภูมิ และ ความขุ่น) และทางเคมี (ความเค็ม พีเอช และออกซิเจนที่ละลายน้ำ) ศึกษาคุณภาพดินตะกอนทั้งด้านกาย ภาพ (ขนาดอนุภาคเม็ดดิน) และทางเคมี (คาร์บอนอินทรีย์และไนโตรเจนอินทรีย์) เพื่อหาความสัมพันธ์กับสัตว์หน้าดิน ไฟล้มแอนเนลิดา งานวิจัยนี้ต้องการตรวจวัดจำนวน ชนิดที่เด่น ชนิดประจำถิ่นของไฟล้มแอนเนลิดา ความแปรผันตาม ฤดูกาล และปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง แอนเนลิดสามารถอธิบายถึงความอุดมสมบูรณ์ในเชิงปริมาณ ความหลาก หลายทางชีวภาพ แนวโน้มของสายใยอาหาร และบ่งบอกถึงภาวะมลพิษได้ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ สามารถใช้ในการวางแผน การจัดการสิ่งแวดล้อมในทะเลสาบสงขลา(ตอนกลาง) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

Annelid Abundance and Diversity in the Lower Thale Luang and Its Environmental Factors

M. Charoenpornthip

Graduate Student

S. Angsupanich

Thesis Advisor

Y. Predalumpaburt

Thesis Co-advisor

Prince of Songkla University

This research studies the abundance, biodiversity and the seasonal variations in the macrobenthos of the phylum Annelida, especially Polychaeta, the major group in the Lower Thale Luang, middle Songkhla Lagoon. The 18 month project began in February 1998 and will continue until July 1999. The study area is divided into 9 stations. Every two months 11 grab samples (Tamura's grab) are taken at each station. Altogether some 594 samples from six trips will be analyzed. The physical and chemical characteristics of the water (depth, temperature, suspended solids, PH, salinity, dissolved oxygen and sediment (sediment grain size, organic carbon and organic nitrogen) are being measured and correlated with the Annelid. The aim of the study is to determine the number and kinds of species and their seasonal abundance. Dominant and endemic species can be related to physical and chemical factors in the lagoon. Information from this study will help to explain the ecosystem production patterns, species diversity, food web structure and pollution problems. These data will prove useful in planning environmental management strategies to ensure future sustainable development in the Songkhla Lake area.

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของป่าผลัดใบตามระดับความสูงบริเวณสวนพฤกษศาสตร์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดเชียงใหม่

วิมลมาศ นุ้ยภักดี

นักศึกษา

พิพัฒน์ พัฒนผลไพบูลย์

อาจารย์ที่ปรึกษา

จุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของป่าผลัดใบตามระดับความสูงบริเวณสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยวางแปลงตัวอย่างขนาด 100 X 100 เมตร ที่ระดับความสูง 700, 800, 900 และ 1,000 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ที่ระดับความสูงละ 1 แปลง จำแนกชนิดไม้ยืนต้นที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระดับอก (DBH) ตั้งแต่ 4.5 เซนติเมตรขึ้นไป ที่ระดับความสูง 700 เมตร ชนิดไม้ยืนต้นที่พบได้แก่พลวง (Dipterocarpus tuberculatus), เหียง (Dipterocarpus obtusifolius), สัก (Tectona grandis), รัง(Shorea siamensis), รกฟ้า(Terminalia alata) ที่ระดับความสูง 800 เมตร ชนิดไม้ยืนต้นที่พบ ได้แก่ พลวง(D. tuberculatus), เต็ง(Shorea obtusa), ก่อแพะขน (Quercus sp.), เหมือดตบ (Aporrusa villosa), ดาวราย (Craibiodendron stellatum) ที่ระดับความสูง 900 เมตร ชนิดไม้ยืนต้นที่พบได้ แก่ เต็ง (S. obtusa), พลวง (D. tuberculatus), เหียง (D. obtusifolius), สารภีป่า (Anneslea fragrans), เดาะ (Tristania rufescens) และที่ระดับความสูง 1,000 เมตร ชนิดไม้ยืนต้นที่พบได้แก่ พลวง (D. tuberculatus), ก่อแพะขน (Quercus sp.), ก่อดี่ (Lithocarpus sp.), คำมอกหลวง (Gardenia sootepensis)

Change of Deciduous Forest Structure along the Altitudinal Gradient at Queen Sirikit Botanic Garden, Chiang Mai Province

W. Nuipakdee P. Patanaponpaiboon Chulalongkorn University Graduate Student Thesis Advisor

Change in the structure of deciduous forest was studied along an altitudinal gradient at Queen Sirikit Botanic Garden, Chiang Mai Province. A permanent plot of 100 X 100 m² (1 ha) was established at four levels; 700, 800, 900 and 1,000 m above mean sea level (MSL). All trees in the plots which had a diameter at breast height (DBH) of at least 4.5 cm were identified. Phluang (Dipterocarpus tuberculatus), Hiang (Dipterocarpus obtusifolius), Teak (Tectona grandis), Rang (Shorea siamensis), Rok faa (Terminalia alata) were the dominant trees in the plot at 700 m; MSL. Phluang (D. tuberculatus), Teng (Shorea obtusa), Ko phae kon (Quercus sp.), Mueat top (Aporusa villosa), Daao Raai (Craibiodendron stellatum) were the dominant trees in the plot at 800 m; MSL. Teng (S. obtusa), Phluang (D. tuberculatus), Hiang (D. obtusifolius), Saaraphee paa (Anneslea fragrans), Khoh (Tristania rufescens) were the dominant trees in the plot at 900 m; MSL. Phluang (D. tuberculatus), Ko phae kon(Quercus sp.), Ko tee(Lithocarpus sp.), Kham mok luang(Gardenia sootepensis) were the dominant trees in the plot at 1,000 m MSL.

การศึกษาเรณูของพรรณพฤกษชาติในแอ่งพรุภูเขาที่ยอดดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่

รัฐพงษ์ พวงทับทิม

นักศึกษา

โกสม พีระมาน

อาจารย์ที่ปรึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาละอองเรณูและสปอร์ของพืชในอดีตกาลบริเวณแอ่งพรุภูเขาที่ยอดดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสร้าง แผนผังแสดงปริมาณการสะสมของละอองเรณูและสปอร์ตั้งแต่อดีตในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ผลการศึกษาจะให้ข้อมูลด้าน ประวัติของพรรณพฤกษชาติ สภาพภูมิอากาศในพื้นที่ที่ศึกษาทั้งในอดีตและการดาดเดาในอนาคต ช่วยในการวิจัยทาง ด้านโบราณคดี และยังช่วยในการตรวจสอบด้านธรณีวิทยาอีกด้วย วิธีศึกษาทำโดยการเจาะหลุมลึก 2 เมตร ด้วย hand auger และห่อหุ้มตัวอย่างดินด้วยพลาสติก นำไปแช่เย็นเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและปฏิกิริยาออกซิเดชัน สุ่มตัวอย่าง ดินที่นำมาจากหลุมเจาะประมาณ 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร จากทุกๆความลึก 2 เซนติเมตร แล้วนำมาทำการแยกละออง เรณูและสปอร์ออกจากดินโดยวิธีของ Faegri et al. (1964) จากนั้นจึงนำละอองเรณูและสปอร์ที่ได้มาจัดทำสไลด์ถาวร ตรวจสอบชนิดและวิเคราะห์ปริมาณละอองเรณูและสปอร์โดยใช้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (LM) และกล้องจุลทรรศน์อิ เล็คตรอนแบบส่องกราด (SEM) เปรียบเทียบกับพรรณพืชปัจจุบันที่เก็บได้จากบริเวณที่ศึกษา การนับละอองเรณูและสปอร์ยึดระบบของ Moore and Webb (1978) ซึ่งจะนำเสนอแผนผังที่ได้จากการศึกษาต่อไป

Palynological Study of the Intramontane Peat Bog at Doi Inthanon, Chiangmai Province

R. Poungtaptim K. Pyramarn

Graduate Student Thesis Advisor

Chulalongkorn University

An attempt to study the ancient pollen grains and spores of the intramontane peat bog at Doi Inthanon, Chiangmai Province, was carried out in order to reconstruct the pollen diagram of past deposition in the above mentioned area. The result will provide beneficial information on vegetation history, the microclimate from the past to future, archaeological research and geological investigation. This may also be additional data to fill in the missing evidence from previous research on the site. A hand-auger was used for peat sampling in the site. A stored core of 2-metre depth was wrapped in plastic sheet. Then the sampling core was stored in the refrigerator to prevent possible contamination and oxidation. In each 2-centrimetre peat core, one-centrimetre cube was used for subsampling. These subsamples were treated by the method of Faegri et al. (1964) to extract the pollen grains and spores from them. After that the grains obtained were mounted on the microscopic slides. The identification and analytical investigation were done through a light microscope (LM) and a scanning electron microscope (SEM) for comparision with the pollen grains recently collected from living plants in the vicinity of the sampling site. The counting of pollen grains and spores was done following the system of Moore and Webb (1978). Pollen diagram charts will be presented.

การจำแนกชนิดของโรติเฟอร์ในเขตพื้นที่ป่าพรุ ภาคใต้ของประเทศไทย

สเปญญา จิตตพันธ์

นักศึกษา

พรศิลป์ ผลพันธิน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ละออศรี เสนาะเมือง²

อาจารที่ปรึกษาร่วม

¹มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ²มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาการจำแนกชนิดของโรติเฟอร์ที่พบในพื้นที่ป่าพรุ ภาคใต้ของประเทศไทย คือ พรุหนองทุ่งทอง จังหวัดสุราษฎร์ ธานี พรุไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต พรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช และพรุโต๊ะแดง จังหวัดนราธิวาส เก็บตัวอย่างทั้งสิ้น 4 ครั้ง (กรกฎาคม 2541 ตุลาคม 2541 มกราคม 2542 และเมษายน 2542) โดยใช้ถุงแพลงก์ตอนขนาดตา 26 ไมครอน ลากทั้งในแนวเฉียงและแนวขนานเพื่อให้ได้ตัวอย่างมากที่สุด นำตัวอย่างมาจำแนกชนิดของโรติเฟอร์ และนำตัวอย่าง บางส่วนไปตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน

Species Identification of Rotifera in Peat Swamps, Southern Thailand

S. Chittapun¹

Graduate Student

P. Pholpunthin¹

Thesis Advisor

L. Sanoamuang²

Thesis Co-advisor

Rotifers from several peat swamps in the southern part of Thailand such as Phru Nhong Tung Tong, Surat Thani Province; Phru Mai Khao, Phuket Province; Phru Khuan Khreng, Nakhon Sri Thammarat Province; and Phru To Daeng, Narathiwat Province will be investigated. Samples of the rotifers will be collected quantitatively from each peat swamp four times (July 1998, September 1998, January 1999 and April 1999) by several oblique and horizontal net tows using a plankton net of 26 micron mesh size. Rotifers from each sample will be examined with microscopes and some of them will be investigated by scanning electron microscope.

¹Prince of Songkla University, ²Khon Kaen University

พฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวถิ่นและชาวลัวะในเขตตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

ทัศนีเวศ ยะโส

นักศึกษา

ปริทรรคน์ ใตรลนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การศึกษาพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวถิ่นและชาวลัวะในเขต ตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน ได้เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม 2541 ผลการลำรวจพบพืชทั้งหมด 272 ชนิด แบ่งเป็นพืชอาหาร 176 ชนิด พืชสมุนไพร 82 ชนิด พืช เศรษฐกิจ 2 ชนิด พืชที่ใช้ทำที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ 13 ชนิด และพืชที่ใช้ประโยชน์อื่น ๆ 9 ชนิด

Ethnobotany of H' tin and Lua in Phuphaa Subdistrict, Baugluea District, Nan Province

T. Yaso P.Trisonthi Graduate Student Thesis Advisor

Chiang Mai University

An ethnobotanical study of H' tin and Lua in Phuphaa Subdistrict, Baugleua District, Nan Province was carried out during March 1998. The plants collected were classified according to their usage into 5 groups. The results indicated 272 species which are edible plants 176 species; medicinal plants - 82 species; economic-value plants - 2 species; plants used for housing and utensils - 13 species, and plants used for other purposes - 9 species.

การศึกษาพืชล้มลุกตระกูลถั่วในวงศ์ Papilionaceae ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

จิตติพร ทรรศนียากร

นักศึกษา

ปริทรรศน์ ใตรสนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเซียงใหม่

จากการศึกษาพืชล้มลุกตระกูลถั่วในวงศ์ Papilionaceae ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ.2541 โดยมีจุดเก็บตัวอย่าง 9 จุด คือ จังหวัดเชียงราย 4 จุด จังหวัดพะเยา 5 จุด เก็บตัว อย่างได้ 30 ชนิด แบ่งเป็นไม้เลื้อยพันกับพืชอื่น 3 ชนิด ลำต้นตั้งตรง 23 ชนิด ไม้เลื้อยคลุมดิน 4 ชนิด ส่วนใหญ่พบ บริเวณที่โล่งแจ้ง ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางของจุดเก็บตัวอย่างอยู่ในช่วง 300-1,600 เมตร pH ของดินอยู่ในช่วง 5-7 มีพืช 2 ชนิดที่ออกดอกในช่วงนี้คือ Crotalaria pallida Ait. (หิ่งเม่น) และ Phaseolus lathyroides Linn. (ถั่วฝี)

A Study of Herbaceous Papilionaceae in the Upper North of Thailand

J. Thatsaneeyakorn P. Trisonthi Graduate Student Thesis Advisor

Chiang Mai University

The study of herbaceous Papilionaceae in the upper north of Thailand was carried out in May and June 1998. Thirty species of plants were collected from 9 sites: 4 sites in Phayao and 5 sites in Chiang Rai. Three species are twining, 23 species are erect herbs and four species are creeping. Almost all of the plants were found in the open area. The altitudes of the sites are 300 - 1,600 m above sea level; the soil pH levels are 6 - 7. Two plants could be classified as Crotalaria pallida Ait. and Phaseolus lathyroides Linn.

สัณฐานวิทยาและกายวิภาคของถั่วพื้นบ้านในจังหวัดเชียงใหม่ น่าน และแม่ฮ่องสอน

เจนจิรา จตุรัตน์

นักศึกษา

ปริทรรคน์ ใตรสนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเซียงใหม่

จากการสำรวจถั่วพื้นบ้านในจังหวัดเชียงใหม่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ได้ตัวอย่างเมล็ดถั่วพื้นบ้าน 13 ชนิด บางชนิดพบว่า มีหลายสายพันธุ์ เช่น ถั่วแปบ (Dolichos lablab L.) ถั่วมะแฮะ (Cajanus cajan (L.) Millsp.) นำเมล็ดมาบันทึกลักษณะ ทางสัณฐานวิทยาโดยการถ่ายภาพ วาดภาพพร้อมบรรยายลักษณะรายละเอียดของส่วนต่าง ๆ และนำไปปลูกเพื่อ ศึกษาโครงสร้างภายในของส่วนลำต้น ฝัก และเมล็ดต่อไป

Morphology and Anatomy of Local Legumes in Chiang Mai, Nan and Mae Hong Son

J. Jaturat Graduate Student P. Trisonthi Thesis Advisor

Chiang Mai University

Thirteen local legume seeds were collected from the survey in Chiang Mai, Nan and Mae Hong Son. Some had many variations such as *Dolichos lablab* L., *Cajamus cajan* (L.) Millsp. Their morphologies were recorded. The seeds were photographed, drawings were made and apecimens were planted for study of the anatomy of stems, pods and seeds.

พฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวถิ่นและชาวลัวะในเขตตำบลบ่อเกลือเหนือ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

กานต์มณี ถาคุณ

นักศึกษา

ชูศรี ใตรสนธิ

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การศึกษาพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของชาวถิ่นและชาวลัวะในเขตตำบลบ่อเกลือเหนือ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน ในเดือน มิถุนายน 2541 ผลการสำรวจพบพืชที่ใช้ประโยชน์ 128 ชนิด แบ่งเป็นพืชอาหาร 40 ชนิด พืชสมุนไพร 38 ชนิด พืช เศรษฐกิจ 1 ชนิด พืชที่ใช้สร้างที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ 24 ชนิดและพืชที่ใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ เช่น ใช้ในพิธีกรรม และความเชื่อ 25 ชนิด

Ethnobotany of H' tin and Lua in Baugleua Neua Subdistrict, Baugleua District, Nan Province

K. Thakun Graduate Student C. Trisonthi Thesis Advisor Chiang Mai University

An ethnobotanical study of H' tin and Lua in Baugleua Neua Subdistrict, Baugleua District, Nan Province. The study started in June 1998. The result indicated 128 species of plants which were classified into 5 groups according to their usage: edible plants - 40 species; medicinal plants - 38 species; economic plants - 1 species; plants for housing and utensil use - 24 species and plants used for other purposes - 25 species.

ความหลากชนิดและความชุกชุมของคลาโดเซอราในกุดทิ้ง จังหวัดหนองคาย

จุฑามาส แสงอรุณ

นักศึกษา

ละออศรี เสนาะเมือง

อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศึกษาความหลากชนิดและความชุกชุมของคลาโดเซอราในกุดทิ้ง จังหวัดหนองคาย เก็บตัวอย่างเชิงคุณภาพโดยใช้ถุง ลากแพลงก์ตอนที่มีขนาดตา 60 ไมครอน และเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือ Schindler Plankton Trap ระหว่างเดือน มกราคม - ธันวาคม 2541 ได้ตัวอย่างทั้งหมด 72 ตัวอย่าง ทุกแหล่งน้ำที่เก็บตัวอย่างใด้ทำการวัดอุณหภูมิ, ความเป็น กรดต่าง, ค่าการนำไฟฟ้า และความเค็มของน้ำด้วย จากการวิเคราะห์ตัวอย่างในเดือนมกราคม และเดือนเมษายน จำนวน 6 ตัวอย่าง พบคลาโดเซอรา 25 สปีซีส์ สปีซีส์ที่พบเกือบทุกแหล่งน้ำได้แก่ Alona pseudoverrucosa verrucosa Sars, Alonella excisa (Fischer), Diaphanosoma excisum Sars, Ephemeroporus barroisi (Richard), Macrothrix flabelligera Smirnov และ Moina micrura Kurz นอกจากนี้ยังพบสปีซีส์ที่หายาก ได้แก่ Alona costata Sars และ Dunhevedia serrata Daday.

Species Diversity and Abundance of Cladocera in Kud-Ting, Nong Khai Province

C. Sangaroon L.Sanoamuang

Graduate Student Thesis Advisor

Khon Kaen University

Aspects of the species diversity and abundance of cladocera in Kud-Ting, Nong Khai province were examined in this study. Seventy two qualitative and quantitative samples were collected using a 60 µm mesh net and a Schindler Plankton Trap from January-December 1998. At most localities, temperature, pH, conductivity and salinity of the water were measured. Of the 6 samples examined, 25 species of cladocera were identified. The most frequently encountered cladocera were Alona pseudoverrucosa verrucosa Sars, Alonella excisa (Fischer), Diaphanosoma excisum Sars, Ephemeroporus barroisi (Richard), Macrothix flabelligera Smirnov and Moina micrura Kurz. Two rare species Alona costata Sars and Dunhevedia serrata Daday were also found.

ดัชนี

ก
กรรณิกา ชัชวาลวานิช 123
กรีก นฤทุม บุญมา ป้านประดิษฐ์
ยิ่งยง ไพสุขศานติวัฒนา
จิตราภรณ์ ธวัชพันธุ์ 53
กฤษณ อินทรสุข 165
กฤษณา ชายกวด 156
ก่องกานดา ชยามฤต 114, 115, 116

Kai Larsen Peter van Welzen Hans-Joachim Esser วีระชัย ณ นคร ประนอม จันทรโณทัย สุมน มาสุธน ธีรวัฒน์ ญทวีคุณ ราชันย์ ภู่มา ลีนา ผู้พัฒนพงศ์ จิรายูพิน จันทรประสงค์ สภีร์ ลาเสน 22 กัณฑรีย์ บุญประกอบ 143, 148, 149, กัลยา ภัทรหิรัญกนก 116 ภานดา ค้ำชู 153 กานดา เรื่องหนู 163 กานต์มณี ถาคุณ 174 กำธร ธีรคุปต์ 144, 145, 146 กำพล มีสวัสดิ์ 136 โกวิท กิติตระกูลญะนั้นท์ 98 โกเศศ รัตนะ 136 โกสม พีระมาน 169 โกสุม พีระมาน ชุมพล คุณวาสี กัญดา เกษตรสินสมบัติ รัฐพงษ์ พวงทับทิม

ป ขจรศักดิ์ วงศ์ชีวรัตน์ 148

ขวัญใจ รวยสูงเนิน 115

กฑาวุช ปานบุญ 157 คมศร เลาห์ประเสริฐ 144

จ

จริยา เล็กประยูร 122 จรุงจิต สุนัยรัตนาภรณ์ 121 จักรกฤษณ์ หอมจันทร์ 127 จารุจินต์ นภีตะภัฏ 146 จิตติพร ทรรศนียากร 172 จิตราพรรณ พิลึก 98 จิตราพรรณ พิลึก ปราโมทย์ ไตรบุญ ชูเกียรติ เทพสาร ดิเรก ตนพยอม 42
 จุฑามาส แสงอรุณ 175
 จุฑามาส ผลพันธิน ศุภฤกษ์ วัฒนสิทธิ์ สุรไกร เพิ่มคำ 28
 เจนจิรา จตุรัตน์ 173
 เจมส์ แฟรงคลิน แมกซ์เวลล์ 91
 เจริณวิชญ์ หาญแก้ว 154

ฉ

ฉัตรชัย เงินแสงสรวย 114
เฉลิม สินธุเสก 129
เฉลิมพล เกิดมณี สุริยันด์ ฉะอุ่ม
เกรียงไกร โมสาลียานนท์ สมวงษ์
ตระกูลรุ่ง วื่นฤดี วนัสสกุล
ลีนา ผู้พัฒนพงศ์ สมศรี อรุณินท์ 3
เฉลียว กุวังกะดิลก ชัยณรงค์ บุญเข็มทอง
สุวรรณี พยุทเสนา 14

ช

ชมกมล อุบลนุช 147 ชลธยา ทรงรูป 107 ชโลบล วงศ์สวัสดิ์ 140, 153 ชโลบล วงศ์สวัสดี๋ อำนาจ โรจนไพบูลย์ จิราพร โรจน์ทินกร พีระวุฒิ วงศ์สวัสดิ์ ชนู มะระยงค์ สบชัย สุวัฒนคุปต์ อดิเทพพรชัย ภาชนะวรรณ กานดา ค้ำชู และ อรรถพร นิชพันธ์ 26 ชวลิต วิทยานนท์ อภิชาติ เติมวิชชากร รังสันต์ ไชยบุญทัน พรพนา ก๊วย เจริญ 11 ชวลิต วิทยานนท์ เอกพจน์ เจริญศิริวงศ์ ชนา 45 ชวลิต ฮงประยูร 139 ชัยวุฒิ กรุดพันธ์ 120 ชุติอร กาญวัฒนะกิจ 113 ชูศรี ไดรสนธิ 87, 174 ชุศรี ไตรสนธิ วิทยา หงส์เวียงจันทร์ ปริทรรศน์ ไตรสนธิ ไพบูลย์ สุทธิสุภา ฐานิศวร์ วงศ์ประเสริฐ สมเจตน์ วิมลเกษม 38 เชิดชัย โพธิ์ศรี 95, 110

ฐ

ฐิติพร ภู่ปราง 143

ଉ

ดวงรัตน์ เชี่ยวชาญวิทย์ กำไร กฤตศิลป์
 วิภารัตน์ วงศ์วานวัฒนา ไพเราะ
 หล้าสมศรี วรพร ดิถีศรีวรกุล สม
 จิตร บริวารวัฒนรักษ์ กิจจา กฤต
 ศิลป์
 ขวัญชัย คงมงคล และ ประกาจ
 สุวนราวัฒน์ 50
 ดาวจันทร์ ชูโชดิ 138

ท

ทรีศักดิ์ บุญเกิด อบฉันท์ ไทยทอง
บุศบรรณ ณ สงขลา จิรายุพิน
จันทรประสงค์ รสริน พลวัฒน์ 2
ทัศนีย์ แจ่มจรรยา องุ่น ลิ่ววานิช
ละออศรี เสนาะเมือง ชุติมา
หาญจวณิช นฤมล แสงประดับ
สุวคนธ์ พลกนิษฐ์ ปรียะวุฒิ
วัชรานนท์ สมพงษ์ สิทธิพรหม
พรพิมล เจียระนัยปรีเปรม 20
ทัศนีเวศ ยะโส 171
เทพฤทธิ์ ตุลาพิทักษ์ 127
เทรินทร์ อักรศิลากุล มานิตย์ พรมเสน
ยิ่งยง เทาประเสริฐ แปลก เดชะบุญ
บุญยัง ชุมศรี ชรินทร์ แจ่มจิดด์ 39
ไทยถาวร เลิศวิทยาประสิทธิ 109

ត

ธงชัย จำปาศรี 118 ธรรมศักดิ์ ยีมิน 142, 150 ธำรงค์ ปรุงเกียรติ 151

น

นงลักษณ์ ศรีอุบลมาศ 137, 138, 147

<u>นริทธิ์ สีตะสุวรรณ</u> สิริวดี ชมเดช 43

นริศ ภูมิภาคพันธ์ 162

นฤมล กรคณิตนันท์ 101

นฤมล แลงประดับ 89

นวลจันทร์ สิงห์กราญ 160

นันทกร บุญเกิด 133, 134, 139

นาลิน ภมรพล 152

น้ำทิพย์ ชุมพลกุลวงศ์ N. Hywel-Jones
48
นิกร สุวรรณการณ์ 99
นิจศิริ เรื่องรังษี 137, 138, 147
นิตติยา นิลทรกิจ 88
นิตติศักดิ์ ทองหวาน 132
นิตยา เลาหะจินดา 156

ภิพิท ศรีสุวรรณ 93
นิลนาจ ชัยธนาวิสุทธิ์ Jane Fromont
ธรรมศักดิ์ ยีมิน พูฒิ ช่วยชูวงศ์

สุเมตต์ ปุจฉาการ อนุตร

กถษณะพันธ์ 7

นิสิต เรื่องสว่าง 142

ป

ประกิตติ์สิน สีหนนทน์ 95, 110 ประจิตร วงศ์รัตน์ 118, 120, 121, 123, 158 ประนอม จันทรโณทัย 103, 104, 105, 106, 130, 131 ประนอม จันทรโณทัย อัจฉรา ธรรมถาวร ปัญญา ปรีดีสนิท สุทธิรา ขุมกระโทก จุฬาลักษณ์ ลาเกิด พิมพ์วดี พรพงศ์ รุ่งเรื่อง 19 ประพนธ์ โมพันดุง 127 ประภาพร ทับทิมทอง 105 ประมง เบกไซสง 166 ประเสริฐ ไวยะกา 92 ปราโมท ศิริโรจน์ 139 ปริทรรศน์ ไตรสนธิ 87, 171, 172, 173 ปรีชา ประเทพา 47 ปัทมาภรณ์ กฤตยพงษ์ 129 ปัทมาภรณ์ กฤตยพงษ์ K. J. Baisley วิสทธิ์ ใบไม้ แสน ติกวัฒนานนท์ เฉลิม สินธุเสก S.L. O'Neill 46 ปานเทพ รัตนากร 155 ปียวรรณ นิยมวัน 145 ปียะ เฉลิมกลิ่น พงษ์ศักดิ์ พลเสนา ชัยวัฒน์ บุญฟัก 5 ปียะดา ธีระกุลพิศุทธิ์ 103 ปียะรัตน์ อิฐรัตน์ 103 เปรมฤทัย สุพรรณกูล 111

W

พรรณี ฐิตาภิชิต 159
พรศิลป์ ผลพันธิน 30, 170
<u>พวงผกา สุนทรชัยนากแสง</u> ชยาพร วัฒนศีริ สมศักดิ์ อภิสิทธิวาณิช 23 พวงเพ็ญ ศิริรักษ์ กิติเชษฐ์ ศรีดิษฐ
ทรีศักดิ์ ศักดิ์นิมิต ลัดดา เอกสมทรา
เมษฐ์ ประกาศ สว่างโชติ จรัล
ลีรดิวงศ์ สายใจ จรเอียด 29
พัชรา วีระกะลัส 122
พัชรี แสนจันทร์ 127
พิกุล หรรษานิมิตกุล 139
พิบูลย์ มงคลสุข 143, 148, 149, 152
พิพัฒน์ พัฒนผลไพบูลย์ 168
พิมพรรณ ตันสกุล พรศิลป์ ผลพันธิน
32
พิไล พูลสวัสดิ์ 155, 156
เพลินพิศ ลัทธิสูงเนิน 94
ไพบูลย์ จินตกุล 145

ภ

ภมร แพ่งกุล 100 ภาสกร แสนจันแดง 123

ม

มงกลรัตน์ เจริญพรทิพย์ 167
มณฑล นอแสงศรี 130
มณภพ ไตรภพ 129
มนู ปนากูล 91
มโนชัย กีรติกสิกร 141
มรกต สุกโชติรัตน์ อุราภรณ์ สอาดสุด
อภิญญา ผลิโกมล ศักดิ์มนตรี
นาชัยเวียง ศิริพร หัสสรังสี เสน่ห์
ชุมแสน ดวงจันทร์ ก้อนทรัพย์ อณิส
ณี แทนอาษา นิกม พุทธิมา ศุลิเชษฐ์
ทองกล่ำ อัจฉรา ลาภมาก นิฤมล
ลิมปิโชติพงษ์ 16
มลิวรรณ นาคชุนทด 119

દા

ยงยุทธ ปรีดาลัมพะบุตร 163, 167
ยศ สันตสมบัติ และกณะ 41
ยุพา หาญบุญทรง 141
ยุพา หาญบุญทรง สมหมาย ชื่นราม 13
ยุวดี พีรพรพิศาล 92
ยุวดี พีรพรพิศาล สมร กลิ่นสุวรรณ
ฉมาภรณ์ นิวาศะบุตร สากร พรหม
ชัติแก้ว ประเสริฐ ไวยะกา
ตรัย เปิกทอง 25
ยุวดี ตาลาวนิช อรินทิพย์ ธรรมชัยพิเนต
52
ยุวพิน เลิศวีระวัฒน์ 94
เยาวลักษณ์ ชัยมณี 12

<u>เยาวลักษณ์ อัมพรรัตน์</u> อรุณี จันทรสนิท ศิริเพ็ญ ตรัยไชยาพร 18

ร

รจนา แก้วแจ่ม 129
รดิมา กรุวรรณเจริญ 164
รัชดา พงษ์สัดยาพิพัฒน์ 87
รัฐพงษ์ พวงทับทิม 169
รัตเขตร์ เชยกลิ่น 159
เรวดี ชูช่วย 125
เริงชัย ตันสกุล 88, 99, 132, 136

ล

ละออศรี เสนาะเมือง 90, 175

<u>ละออศรี เสนาะเมือง</u> พิพัฒน์พงษ์ แกนลา

33

ลัดดา วงศ์รัตน์ 157, 158

<u>ลัดดา วงศ์รัตน์</u> ประจิตร วงศ์รัตน์ 31

ว

วงศ์ปฐม กมลรัตน์ 111 วรรณดา พิพัฒน์เจริญชัย 158 วรเรณ บรอกเคลแมน 113 วริษฐา อังศิริจินดา 146 วริษา ตั้งจริงใจ 122 วันชัย ดีเอกนามกูล 137, 138, 147 วันเชิญ โพธาเจริญ, ทรงพล ผดูงพัฒน์ สุวนีย์ ชุณหเมชา เกษมสันต์ คภานมาศ และ มรกต ตันติเจริญ 51 วิชญา กันบัว 109 วิบูลย์ เข็มเฉลิม พงษ์ศักดิ์ พลเสนา ชัยโย ชัยชาญทิพยุทธ 37 วิมล เหมะจันทร 164 วิมลมาศ นุ้ยภักดี 168 วิไลรัตน์ ขำทิม 149 วิไลวรรณ มนูศิลป์ 106 วิไลวรรณ อนุสารสุนทร 91 วิไลวรรณ อนุสารสุนทร พงษ์อินทร์ รักอริยธรรม เจม. เอพ่. แม็กเวล สตีเฟน เอลเลียต รุ่งชล คุณารักษ์ ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร เกริก ผักกาด ปราณี ปาลี 4 วีณา เมฆวิชัย 166 วีรญา บุญเตี้ย 124 วีระชัย ณ นคร 130 วีระชัย ณ นคร ปรัชญา ศรีสง่า วรนช ละอองศรี 6 วีระยุทธิ์ เลาหะจินดา 162

ମ

ศรีสม สุรวัฒนานนท์ 98
ศศิธร อินทร์นอก 133
ศีริพร สิทธิประณีต 122
<u>ศีริพร สิทธิประณีต</u> ดวงพร สีหนันทวงศ์ สิริวัฒน์ วงษ์ศีริ นภา ศิวรังสรรค์ กนกทิพย์ ภักดีบำรุง 36 ศีริเพ็ญ ตรัยไชยาพร 151 ศีริลักษณ์ ช่วยพนัง 108 ศีริวรรณ นาคขุนทด 155 ศุภลักษณ์ ระดมสุข 89

র

สนิท อักษรแก้ว 154 สมคิด สิริพัฒนดิลก 114, 154 สมพร ชุนห์ลือชานนท์ 135 <u>สมโภชน์ ศรีโกสามาตร</u> สุวิทย์ เนาสวัสดิ์ สมศักดิ์ เลายี่ปา ศักดิ์นิคม ขุนกำแหง และ วราวุช สุธีธร 44 สมศักดิ์ ปัญหา รองลาภ สุขมาสรวง John B. Burch สุรกฤษ ผลโคกสูง รุจิพร ประทีปะเสน 9 สมศักดิ์ พิภพภิญโญ อภินันท์ สุวรรณ รักษ์ทิพสุคนธ์ จงเจริญ นิวุฒิ หวังชัย สมชัย กุศลพันธ์ 27 สมศักดิ์ มณีพงศ์ 93 สมศักดิ์ อภิสิทธิวาณิช 119 สมหมาย ชื่นราม 141 สังวรณ์ กิจทวี 112 สายประทีป อาษา 150

สายัณห์ สดุดี 100 สิริพงศ์ สิงหพงษ์ 112 สืบสิน สนธิรัตน 118, 120, 121, 123 สุกนธ์ทีพย์ เศวตนลินทล 90 สุจิตรา จางตระกูล Alfred E. Szmidt 35 สุชาดา ศรีเพ็ญ 124 สุทัศน์ สุบินประเสริฐ 142, 150 สุธาวัลย์ เสถียรไทย เดวิด ซิมป์ชัน อิศรา สันติศาสตร์ สิตานนท์ เจษฎา พิพัฒน์ อดิศร์ อิศรางกูร โรเจอร์ เซดโจ 49 สธีระ ทองขาว 88 สุมน มาสุธน 114, 115, 116, 117, 119 สุมนทิพย์ บุนนาค 104, 106 สุรพล วิเศษสรรค์ 125 สุรพล สุดารา 101, 108, 160, 165 สุรพล แสนสุข 104 สุระ พัฒนเกียรติ 88 สระ พิมพะสาลี 141 สุรินทร์ ปิยะโชคณากุล 119 สุรียา ตันติวิวัฒน์ 98 สุวิทย์ แสงทองพราว 115, 116 <u>เสรี จัยพริก</u> อรูณ ไชยเต็ม 40 เสวย ศรีคำแท้ 162 เสาวภา อังสุภานิช 93, 163, 167 <u>เสาวภา อังสุภานิช</u> อำนาจ ศิริเพชร 34

ห

หนึ่ง เตียอำรุง 133, 134

ล

อดิเทพพรชัย ภาชนะวรรณ 140 อนงค์ จีรภัทร์ 157 อนรรม พัฒนวิบูลย์ 96 อนิวรรศ เฉลิมพงษ์ 95, 110 อภิชาติ สุขสว่าง 135 อภิรดี ปิลันธนภาคย์ วาสนา ศรีบุญธรรม อมรชัย ไตรคุณากรวงศ์ 137 อมรรัตน์ ประจักษ์สูตร์ 131 อรวรรณ ปียะบุญ 134 อังศุมาลย์ จันทราปัตย์ 15 อัจฉรา ตีรวัฒนานนท์ 117 อัจฉรา ธรรมถาวร 103, 104, 105, 106, อัจฉราภรณ์ เปียมสมบูรณ์ 107, 108, 109 อัญชลี ทัศนาขจร 111 อัชยา กังสุวรรณ 107 อาภารัตน์ มหาขันธ์ วรนุชสุดา เฉลิมศิริ และ วัลลภา อรูณไพโรจน์ 8 อำพรรณ พรมศิริ 135 อำพา เหลืองภิรมย์ สุมนทิพย์ บุนนาค อรอนงค์ กฤชเพชรัตน์ และ ชวลิต กฤชเพชรัตน์ 21 อุทัยวรรณ โกวิทวที่ 120, 121 อุทิศ กุฏอินทร์ 96, 154 โอภาส ขอบเขตต์ 155, 156, 162

A. Panyanuwat 85	P .Tongnunui 84
A. Tassanakajon 67	P. Trisarasri 80
A. Termvidchakorn 84	P. Yeemin 57
В	R
B. Gomontean 74	R. Chaiyarat 65
B. Siriaroonrat 86	S
C	S. Chantrapornsyl 82
C. Leesuwan 85	S. Elliott 66
C. Lekprayoon 63	S. Kitthawee 83
C. Meesukko 55	S. Leepitakrat 68
D	S. Mahakunlayanakul 76
D. Smith 79	S. Panha 55, 56, 57
G	S. Pongsomboon 67
G. Pakkad 66	•
J	S. Sematong 60
J. Gajaseni 70, 71, 72, 73, 74	S. Srikosamatara 83
K	S. Sudara 76
K. Lerdthusanee 80	S. Visetson 63, 69
K. Lertpanich 71	S. Wangkulangkul 82
K. Thirakhupt 58, 59, 60, 81, 82	S. Wongsiri 68, 69
L	T
L. Jommuang, 85	T. Prayurasiddhi 79
M	T. Thitimetharoch 64
M. Phiancharoen 63	T. Tirawatnapong 86
N Decharace et 75	U
N. Dachaprasert 75	U. Kovitvadhi 75
N. Hywel-Jones 94	U. Kutintara 62
N. Kitana 58	U. Mevatee 56
N. Mattayassook 56	U. Suwanvecho 83
N. Paphavasit 77, 84	U. Yodyingyuad 72
0	V
O. Sattayakul 78	V. Anusarnsunthorn 66
P December 64 00	V. Yodyingyuad 58
P. Dearden 61, 96	W
P. Jarayabhand 77	W. Brockelman 83
P. Kaewkrom 73	W. Khonsue 59
P. Maila-iad 77	W. Kitimasak 81
P. Nakawiroat 69	W. Laohajinda 65
	W. Laohajinda 65 W. Meckvichai 86
P. Nakawiroat 69	W. Laohajinda 65
P. Nakawiroat 69 P. Rattanasinganlachan 72	W. Laohajinda 65 W. Meckvichai 86
P. Nakawiroat 69 P. Rattanasinganlachan 72 P. Sawangchote 62	W. Laohajinda 65 W. Meckvichai 86 W. Nanakorn 64

P. Tangsikabuth 85